

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

MAYA BANKS

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

LAUREN DANE

Cherished

TWO ALL-NEW NOVELLAS THAT CROSS THE BOUNDARIES OF DESIRE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İÇİN ÖVGÜ

Maya Banks

"Mutlaka okunması gereken bir yazar... [hikayeleri] her zaman duygusal durumlar, sevimli karakterler ve vurucu hikayelerle dolu."

-Romance Junkies

"Ateşli... romantik gerilim... Yoğun, baş döndürücü."

-Midwest Book Review

"İlk sayfadan itibaren beni yakaladı ve son kelimeyi okuyana kadar bırakmadı... Bir kitap okuduktan saatler sonra bile beni etkilemeye devam ediyorsa, onu sevinçle tavsiye etmekten başka bir şey yapamam!"

-Joyfully Reviewed

"Elimden mükemmel bir okuma... Fantastik bir macera... tüm duygusal yelpazeyi kapsıyor."

-Romantizme Giden Yol

"Yakıcı derecede seksi ve son derece inandırıcı."

-RT Kitap Yorumları

İÇİN ÖVGÜ

Lauren Dane

"Lezzetli erotizm."

-Anya Bast, New York Times çoksatan yazarı

"Kavurucu sıcak [ve] gerilim dolu."

-Fallen Angel Yorumları

"[Bu] sadece devrelerinizi

-The Best Reviews

kızartabilir."

"Seksi, nabız hızlandıran bir macera... dizlerinizin bağı çözülecek."
-Jaci Burton, *New York Times* çoksatan yazarı

OceanofPDF.com

Maya Banks'in Berkley kitapları

ONUN ZEVKI İÇİN
TATLI TESLİMİYET
BENİMLE OLSUN
TATLI İKNA TATLI
BAŞTAN ÇIKARMA
TATLI AYARTMA
TATLI SAHIPLENME
TATLI BAĞIMLILIK
COLTERS'İN SÖZÜ
ŞAFAKTA

Antolojiler

DÖRT OYUN

(Shayla Black ile)

ÜNİFORMASIZ ADAMLAR

(Karin Tabke ve Sylvia Day ile birlikte)

eSpecials

FOUR PLAY 'den "PILLOW TALK"

Lauren Dane'in Berkley kitapları

GİZLİ ACIMASIZ
ÇIPLAK ORTAYA
ÇIKMAK
DOYUMSUZ İÇTEN
DIŞA
BÜYÜLENMEK
TANGO İÇİN ÜÇ

(Emma Holly, Megan Hart ve Bethany Kane ile)

ASLA YETMEZ
KARANLIĞIN KALBI
BÜYÜLEDİ
KAOS YANIYOR

OceanofPDF.com

Değerli

MAYA BANKS
LAUREN DANE

ISI| NEW YORK

OceanofPDF.com

BERKLEY YAYIN GRUBU
Penguin Group Penguin Group (USA) Inc.
tarafından yayımlanmıştır.
375 Hudson Street, New York, New York 10014, ABD

Penguin Group (Kanada), 90 Eglinton Avenue East, Suite 700, Toronto, Ontario M4P 2Y3, Kanada (Pearson Penguin Canada Inc.'in bir bölümü) - Penguin Books Ltd, 80 Strand, London WC2R 0RL, England - Penguin Group Ireland, 25 St Stephen's Green, Dublin 2, Ireland a division of Penguin Books Ltd.) - Penguin Group (Australia), 250 Camberwell Road, Camberwell, Victoria 3124, Australia (a division of Pearson Australia Group Pty. Ltd.) - Penguin Books India Pvt. Ltd, 11 Community Centre, Panchsheel Park, New Delhi - 110 017, India - Penguin Group NZ), 67 Apollo Drive, Rosedale, Auckland 0632, New Zealand (a division of Pearson New Zealand Ltd.) - Penguin Books (South Africa) (Pty.) Ltd, 24 Sturdee Avenue, Rosebank, Johannesburg 2196, South Africa

Penguin Books Ltd., Kayıtlı Ofisler: 80 Strand, London WC2R 0RL, England Bu kitap The

Berkley Publishing Group'un orijinal bir yayınıdır.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarların hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Yayıncı, yazar veya üçüncü taraf web siteleri veya içerikleri üzerinde herhangi bir kontrole sahip değildir ve herhangi bir sorumluluk kabul etmez.

"Exiled" Maya Banks telif hakkı© 2012 Maya Banks'a aittir. Lauren Dane'den "Sway" telif hakkı© 2012 Lauren Dane.
Kapak resmi Coka / Shutterstock.
Kapak tasarımı Rita Frangie
tarafından yapılmıştır. Metin tasarımı
Kristin del Rosario tarafından
yapılmıştır.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarların haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Yalnızca izin verilen baskıları satın alın.
HEAT ve HEAT tasarımı Penguin Group (USA) Inc. şirketinin ticari markalarıdır.

YAYINCILIK GEÇMİŞİ
Isı ticareti ciltsiz baskı / Ağustos 2012 Kongre

Kütüphanesi Yayın Verileri Kataloqlaması

Banks, Maya.
Cherished / Maya Banks, Lauren Dane.-Heat trade paperback ed.
s. cm.
ISBN: 978-1-101-61068-8
I. Dane, Lauren. II. Başlık. PS3602.A643C48
2012
813'6-dc23
2012011792

AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ'NDE BASILMIŞTIR

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

HER ZAMAN ÖĞRENME

PEARSON

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Sürgün
MAYA BANKS

Sway
LAUREN DANE

OceanofPDF.com

Sürgün

MAYA BANKS

OceanofPDF.com

*Cindy Hwang'a çok teşekkür ederiz
Bu hikâyeye gösterdiği sabır ve hikâyeyi çok daha iyi hale
getirmek için fazladan çaba sarf ettiği için. Ve bitmek bilmeyen
sızlanmalarını dinlediği için!*

*Ve Lauren Dane'e teşekkür ederim.
Bu antolojiyi benimle yapmayı kabul ettiğin için.*

OceanofPDF.com

Önsöz

Prens Alexander Carrera güzel, gülümseyen kızın fotoğrafına baktı ve kalbi paniğe kapıldı. Zaman onun tarafında değildi. Onun dostu değildi. Aslında, onun en büyük düşmanıydı.

Sadece dört yıl önce Talia Montforte'yle tanışmıştı, daha doğrusu Talia hayatına girmiş ve bir daha asla toparlanamayacağı bir kasırgaya dönüşmüştü. Ama o henüz on sekiz yaşında bir kızdı ve ne kadar büyülenmiş olursa olsun ona sahip olamazdı. O çok gençti, çok masumdu. Onun cazibesi uygunsuzdu. O zaman rol yapamazdı.

Şimdi yirmi iki yaşında genç bir kadındı ve Paris'teki üniversiteden yeni mezun olmuştu. Hayatına başlamaya hazırlanan genç bir kadın, onun hakkında ne hissettiğini ya da son dört yıldır hayatının her yönüne rehberlik ettiğini bilmeyen bir kadın. Onu sahipleneceği günü sabırla beklemişti.

Kapısının açıldığını duyunca döndü. Kapıda en yakın arkadaşları Sebastien, Garon ve Nico duruyordu. Onun güvenliği ve emniyeti için görevlendirilmiş adamlar. Kimseye güvenmeyi göze alamadığı bir dünyada dolaylı olarak güvendiği tek insanlar.

Ülkesi kargaşa içindeydi. Geleceği belirsizdi. Ama bildiği bir şey vardı.

Talia'yı başka bir adama kaptıramazdı. Başka bir hayata. Kalbini ellerinde tuttuğunu asla bilmeden öylece durup onun uzaklaşmasını izleyemezdi.

"geldi," dedi alçak bir sesle diğerlerine.

Bakışlarının elindeki parlak fotoğrafa odaklandığını görebiliyordu. Talia'yı biliyorlardı. Olacakları, Talia'dan beklentilerini ve Talia'nın onlardan beklentilerini biliyorlardı.

"Onu hemen çağırın," diye emretti. "Bir gün daha bekleyemem." Garon kaşlarını çatı. "Şimdi mi, Majesteleri?"

Xander başını salladı. "Çok geç olmadan. Onu kaybetmeyeceğim."

OceanofPDF.com

Bölüm 1

Seni çağırdığım bir zaman olacak, Talia. Gelmeni bekleyeceğim. O zamana kadar, burada sana ihtiyaç var. Tekrar güçlü ve sağlıklı olana kadar annenin yanında kal.

Talia Montforte uzun zaman önce söylenen sözler zihninden geçerken ürperdi. Prens bu sözleri gerçekten söyleyip söylemediğini merak ettiği zamanlar olsa da, bu sözleri asla unutmamıştı. Cevabını sadece bir hafta önce kraliyet çağrısı geldiğinde almıştı.

Şimdi, özel jetin penceresinden dışarı bakarken, yaklaştıkça ada daha da büyüyordu. Neredeyse oradaydı ve Prens Alexander "Xander" Carrera o adada bir yerlerde bekliyordu. Onu bekliyordu.

Endişe midesini kemiriyordu. Uzun, siyah saçlarını omzunun üzerinden geriye doğru savurdu ve ilk kez tokayla tutturması gerektiğini düşünmedi. Ama talimatları açıktı. Ne giyeceği. Saçını nasıl şekillendireceği. Her şey harfiyen çağrıda belirtilmişti.

Ve Tanrım, ne kadar da uzun sürmüştü. Yanakları hâlâ ayrıntıların sıcaklığıyla uğulduyordu. Sorular. Tıbbi muayene. Kraliyet mührünü taşıyan haberci annesinin evinde belirlediği anda tüm dünyası altüst olmuştu.

Mesajda zamanın geldiği söyleniyordu. Talia'nın annesi için bakım sağlanacaktı ama Talia'nın hemen gelmesi gerekiyordu.

Son yıllar ülkesi için çalkantılı yıllar olmuştu. Xander'ın babası suikasta uğramıştı. Talia kraliyet ailesi için en kötüsünden korkmuştu ama sağ salim kurtuldukları haberi sızmıştı.

İsyan hâlâ devam ediyordu ve tahtı gasp edenlerin devrilmesi ve kraliyet ailesinin geri dönmesi için hâlâ umut vardı. Ülke bekledi. Talia, sürgündeyken yanına çağrılacağını hiç beklemeden beklemişti.

Kendini ettiği hayatı terk etmek zor olmuştu. Sadece başlangıçta, işlerin planladığı gibi gitmeyeceğine dair bir pişmanlık fısıltısı bile . Üniversiteye gitmek istiyordu. Seyahat etmek

Dünya. Sonunda, İspanya kıyılarındaki küçük ada ülkesinin büyüyen endüstrisine ve ekonomisine katkıda bulunmak için ülkesine geri döndü.

Bunun yerine annesine kanser teşhisi konmuş ve artan masrafları karşılayamayınca Talia üniversiteye gitmemeye yemin etmiş ve bulabildiği her işi yapmaya başlamıştı. Ta ki Prens Alexander'ın -ya da ona ısrarla hitap ettiği şekliyle Xander'ın- deniz kenarındaki küçük kulübesine geldiği güne kadar.

Annesinin Fransa'da, Talia'nın annesinin yakalandığı kanser türünün tedavisinde uzmanlaşmış bir merkeze nakledilmesi için emir vermişti. Daha sonra Talia'nın Paris'teki üniversiteye gitmesi için ısrar etmişti. Onu annesinin bakımının yapıldığı yere ve okuduğu okula yakın bir apartman dairesine yerleştirdi. Hatta ona aylık bir harçlık bile vermiş ve tüm yaşam masraflarının karşılandığından emin olmuştu.

Peki neden?

Hâlâ nedenini bilmiyordu.

Ona söylediği tek şey, bir gün onu çağıracağı ve hemen gelmesi gerektiği idi. Elbette kabul etmişti. Hangi insan kabul etmezdi ki? Annesinin ölümüyle karşı karşıya kaldığında, annesinin sağlığını güvence altına alabilmek ve üniversiteye gitme hayalini gerçekleştirebilmek için bu sözü vermek çok da zor görünmüyordu.

Şimdi emin değildi, çünkü prensle yaptığı pazarlıkta neyi takas ettiğine dair hiçbir fikri yoktu.

Uçak yere inerken başını salladı. Oh, biliyordu. Ya da en azından şimdi çok iyi bir fikri vardı. Ve bunun bir önemi yoktu, çünkü aynı durumla tekrar karşılaşsa, hiç tereddüt etmeden bunu yapardı.

Onun gururu. Vücudunu. Ruhunu. Bunların hiçbirisi annesi için feda edilemeyecek kadar değerli şeyler değildi.

Ve eğer dürüst olmak gerekirse, bu istek ilgisini çekmişti.

Mektup kısa ve . Ama ardından gelenler, prensin ondan tam olarak ne beklediğini anlamasını sağlamıştı.

Metres. Sevgili. Cariye. Fahişe mi?

Üzerine hangi kelimeyi koyarsa koysun, hiçbir şey onun bu ada sığınağındaki varlığının katı gerçekliğini değiştirmiyordu.

O bir oyuncaktı. Bir şeydi. Onun eğlencesi içindi, onun eğlencesi. Onun arzusu. Onun hevesi.

Uçak durdu ve pencereden dışarı baktığında gördüğü tek şey Karayipler'in pırıl pırıl sularıydı.

"Emniyet kemerinizi çıkarabilir ve benimle gelebilirsiniz, Bayan Montforte."

Titreyen parmaklarıyla bağlarını çözdü, sonra koridorda durmuş ona yardım etmeyi bekleyen ağırbaşlı görünümlü, kır saçlı adama baktı. El çantasını bir güvenlik battaniyesiymiş gibi kavradı ve yavaşça ayağa kalktı.

Uçağın dışındaki platforma adım attığında, parlak güneş ışığı çantasının cebine tıktığı güneş gözlüklerine uzanmasına neden oldu. Bir an durakladı ve çevresini seyre daldı. Uzakta su parıldıyordu ve etrafındaki engebeli arazi, merkeze ve batıya doğru dağlık, doğuya doğru ise daha düzdü. Gökyüzü suyun kendisi kadar parlaktı ve tek bir beyaz puf bile mükemmel mavi tabakayı gölgelemiyordu.

Bir el dirseğine dokundu ve geçici yeni evini sessizce değerlendirirken irkildi. Altı ay. Altı ay boyunca bu yerde yaşamayı kabul etmişti. Prens ne olmasını istiyorsa o olmayı.

Paris'te onu arabadan çıkarıp uçağa bindiren adam şimdi merdivenlerden inip ötede park etmiş siyah bir Mercedes'e doğru ilerlemesine yardım ediyordu.

Prens Alex'in hediyesi olan ipek eteğin kırıksıklıklarını düzeltti - hayır, ona Xander olarak hitap edilmesi gerektiğini hatırlamalıydı. Bu konuda çok kesin konuşmuştu. Ona yepyeni bir gardırop almıştı ve şaşırtıcı olan, tam olarak giydiği bedenleri seçmiş olmasıydı. İç çamaşırından ayakkabılarına kadar her şey.

İç çamaşırları ölmek üzereydi. Son derece seksi ve bir o kadar da kadınsı. Onu giymek onda hem zevkle mırıldanma hem de şehvetli bir baştan çıkarıcı gibi kükrete isteği uyandırdı. Tüm bunların neye mal olduğunu düşünmek bile istemiyordu. Muhtemelen annesinin tedavi masraflarını iki katına çıkaracaktı.

"Ekselansları bekliyor," dedi adam onu arabanın arka uzatırken.

Ön tarafta, koyu renk güneş gözlükleri takan başka bir adam dikiz aynasından ona baktı.

"Hazır mısınız, bayan?"

Başını salladı ve ardından kapı kapandı ve araba hemen küçük jetten uzaklaştı.

Kabaca asfaltlanmış bir yola girdiler ama ilerledikçe daha düzgün bir hal aldı. Kadın merakla etrafına baktı,

sakinlerini merak ediyordum. Eğer bir kasaba varsa. Uçuş sırasında hiçbir şey görememişti. Her türlü insan faaliyetinden ürkütücü derecede yoksun görünüyordu ama doğanın canlılığından yoksun olmadığı da kesindi.

Yemyeşil. Pırıl pırıl kumlar. Engabeli dağlar. Uçak alçalırken bir şelale bile görmüştü.

Yol bir virajın etrafında kıvrıldı ve sonra adanın doğu ucundaki bir noktaya çıktı. Öne doğru eğildi ve yaklaştıklarında sanki sihirle açılmış gibi açılan heybetli kapıları gördü.

İçeri girmeye devam ettiler ve o heybetli kapıların ardında var olan özel cenneti görünce usulca nefesini tuttu.

Araziyi tarif edecek kelime bulamıyorum. Kusursuzca işlenmiş. Çiçekler, o kadar çoktu ki renk patlaması gözlerini şok etmişti. Bitkiler, yapraklar. Meyve ağaçları. Palmiyeler. Çiçekli sarmaşıklar ve çalılar.

Ve tüm bunların arasında, geniş girişinin önünde devasa bir su özelliği olan saray gibi bir villa vardı. Buna tam olarak fiskiye diyemezdi. Tek bir fiskiye değil, karmaşık bir şekilde tasarlanmış devasa bir dizi fiskiye idi. Villanın kendi özel şelalesi ve vahası gibi görünüyordu.

Araba durduğunda, onu neredeyse felç eden ani bir sinirle sarsıldı. En azından taktığı güneş gözlüğünün gözlerini gizlemesiyle teselli bularak döndüğünde uzun boylu bir adamın arabaya doğru yürüdüğünü gördü. Şoför arabadan inip kapıyı açarken o da elini arabanın koluna uzattı.

"Bayan Montforte," dedi yumuşak bir sesle. "Ekselansları size evine hoş geldiniz diyor."

"Demek geldi," diye mırıldandı Xander, onu almak için gönderdiği arabadan zarifçe inen Talia'ya bakarken.

"Yapacağından şüphe mi ediyordun?" Garon kuru bir sesle sordu.

Sebastien koluna girip onu villaya götürürken Xander'ın bakışları Talia'nın üzerinden hiç ayrılmadı.

"Bir kadının aklından geçenleri kim bilebilir?" dedi Xander. "Sözünden döneceğine dair hiçbir şüphe görmedim, ama benim beklentilerimle karşılaştığında, onun konumundaki herhangi bir kadının ikinci kez düşünceğini varsaymak mantıklı olur."

Garon'un dudakları eğlenerek kıpırdadı. "Gerçekten de öyle."

"Hâlâ bakire," dedi Xander, sesindeki memnuniyeti engelleyemeyerek.

"Bu seni memnun eder."

Xander buyurgan bir tavırla kaşlarını kaldırdı. "Tabii ki öyle. Tek olmayabilirim ama ilk olacağım kesin."

"Bazıları onu maruz bırakmayı planladığınız şeyin bir masum için biraz fazla olduğunu iddia edebilir."

Xander artık Talia'yı göremiyordu. Sebastien onu oturma odasında beklemesi için ön tarafa götürmüştü. Onun yanına gitmek için sabırsızlanıyordu ama istekli görünmek işine gelmezdi.

Bunun kendi şartlarında olmasını istiyordu. Bu anın gelmesi için ne kadar beklediğini asla bilemeyecekti. O artık onun olmuştu.

Xander hiç öfkelenmeden, "İkiyüzlünün tekisin," dedi. "Onu sikmek için en az benim kadar can atıyorsun."

Garon'un dudağı bir kez daha kalktı. Ağzının köşesindeki hafif kavis, çoğu gün gülümsemeye en çok yaklaştığı andı.

"Masumlara karşı senin duyduğun zevki duymuyorum."

"Onunla ilişim bittiğinde o kadar da masum olmayacak," diye mırıldandı Xavier. "Ayrıca, bakirelere karşı bir eğilimim yok. Sadece bir bakire. O. Konu Talia olduğunda çok sahiplenici olduğumu fark ettim."

Garon bir homurdandı. "Ve yine de onu en güvendiğiniz adamlarınızla paylaşacaksınız."

Xander omuz silktilti. "Ben buyum. Yaptığım şey bu. Bir kere bile şikayet ettiğini duymadım."

Garon bir an bu konuyu düşünür gibi oldu ve sonra ifadesi daha da ciddileşti. "Hayır, şikâyet etmedim. Ama söz konusu kadın senin için hiçbir zaman önemli biri olmadı. Belli ki Talia öyle. Ne yaptığını bir düşün Xander. Seks sekstir. Kink, kinktir. İyi vakit geçirmeyi ve güzel bir kadını ben de herkes kadar severim. Ama işin içine duygular karıştı diye güvenimi ya da dostluğumu kaybetmek istemem."

"O zaman seninkinin yapmamasına dikkat et."

Sebastien kütüphaneye girdiğinde Garon başını iki yana salladı. Başını saygıyla Xander'a doğru eğdi. "Talia istediğin gibi aşağıda bekliyor."

"Söyle bana Sebastien, onu güzel buluyor musun?"

Sebastien bir kaşını kaldırdı ve sonra gözleri düşünceli bir şekilde kısıldı. "Sorunuzun ne anlama geldiğinden emin değilim, Majesteleri. Elbette o

güzel bir kadın. Zaman ona fazlasıyla iyi davranmış. Artık on sekiz yaşında bir kız değil, yirmi iki yaşında güzel bir kadın."

Garon, Sebastien'in oldukça saygısız hitabı karşısında kahkahalarını bastırdı. "Ekselansları" sadece alay etmek için söylenmişti. Xander'ın güvenlik ekibi uzun yıllardır Xander'ın yanında olan adamlardı. Daha önce de üniversiteye birlikte gitmişlerdi. Dostlukları, güvenleri ve sadakatleri tartışılmazdı. Garon, Sebastien ve Nico, ülkesindeki huzursuzluk döneminde Xander'ın tek dostları olmuşlardı ve karşılığında Xander'ın dolaylı olarak güvendiği tek insanlar onlardı.

Garon, "Bazıları yirmi ikisinin hâlâ bir kız çocuğu olduğunu iddia edebilir," dedi. "Bakir. El değmemiş. Son dört yılını dünyanın en sofistike şehirlerinden birinde geçirmiş bir kadın için çok dünyadan habersiz görünüyor."

"Xander'ın pis bir ihtiyar olduğunu mu ima etmeye çalışıyorsun?" Sebastien dudak büktü.

Xander kıkırdadı ve Garon yine o yarım gülümsemeyi yaptı.

Xander, "Sanırım benim umutsuz bir hedonist olduğum iyice anlaşıldı," dedi. "Asıl soru bunu kabul edip edemeyeceği."

Sebastien ayıldı ve Garon ile Xander'a baktı. "O zaman bu bir sınav mı? Bir test mi?"

Bu şekilde söyleyince kulağa soğuk ve klinik geliyordu. Hayır, Talia'ya karşı hissettiklerinin hiçbirisi soğuk sayılamazdı.

"Belki?" dedi hafifçe, arkadaşlarının belirsizliğinin ya da kararsızlığının derinliğini görmelerini istemiyordu. "Belki de bu... yaşam tarzının... ihtiyacım olan şey mi yoksa geçmişte sadece istediğim ve zevk aldığım bir şey mi olduğunu görmek için kendimi de test ediyorumdur."

Garon kuru bir sesle, "Bunu senin için berbat etmemeye çalışacağız," dedi.

Xander bir kaşını kaldırdı. "Öyle olmadığına emin ol. O şımartılacak ve şımartılacak. Her ihtiyacı ve kaprisi karşılanacak. O benim, bizim, bu konuda hiç kuşkunuz olmasın. Şekillendirilecek ve öğretilecek. Çekincesiz boyun eğecek. Ama karşılığında benim istediğim prenses gibi davranılacak ve saygı görecektir."

"Güzel bir kadını becermek," dedi Sebastien alaycı bir tavırla. "Ne kadar . Bence zam istemeliyiz."

Xander'ın bakışları keskinleşti. "Onu sikmeyeceksin Bastien. Ona tapacak ve başka hiçbir kadına tattırmadığın kadar zevk alacaksın."

Sebastien memnuniyet ve beklenti dolu tembel bir sesle, "Bununla hiç sorunum yok," dedi.

Xander saatini kontrol etti. "Onu yeterince beklettik. Git Nico'yu bul. Onunla birkaç dakika yalnız kalmak istiyorum ve sonra üçünüzün de ortaya çıkmasını bekleyeceğim."

OceanofPDF.com

Bölüm 2

Talia, kendisine gösterilen büyük oturma odasındaki kanepeye usulca oturdu. Birkaç gergin başlangıçtan sonra prensin hemen ortaya çıkmayacağını anladı ve arka terastan sadece birkaç metre ötedeki sahile bakan tavandan tabana pencereleri görebilmek için döndü.

Ne bekleyeceğinden emin değildi. Belki bir sultana layık bir saray. Zenginliği ve ayrıcalığı haykıran gösterişli bir şey.

Cristofino Adası'ndaki saray bir peri masalından fırlamış gibiydi. 1600'lü yıllarda inşa edilmiş, çatışmalara, savaşımlara ve büyük bir yangına dayanmış ve hala ülkesi için gururlu bir anıt olarak duruyordu. Yıllar içinde yenilenmiş, ancak orijinal tasarımın bütünlüğünü korumak için özel bir özen gösterilmişti.

Burada, bu adada, çevredeki masrafları kesinlikle görebilmesine rağmen, hiçbir şey gösterişli bir şekilde zengin değildi. Renkler sıcak ve huzur vericiydi. Mobilyalar yumuşak deridendi, o kadar rahattı ki kanepeye uzandığında içini çekti. Sanki bir hayvanı severmiş gibi parmaklarını yüzeyde gezdirmemek için kendini zor tutmuştu.

Bakışları dışarıyı daha iyi algıladığında, en sağda okyanusa doğru uzanan büyük bir yüzme havuzu olduğunu fark etti. Bir sonsuzluk havuzu. Terastan biraz daha yukarıdaydı ve havuzun yanında başka bir veranda ve uzanma alanı vardı.

Basitçe söylemek gerekirse, burası cennetti. Ve önümüzdeki altı ay boyunca tadını çıkarmak ona aitti. Hangi sıfatla, tam olarak emin değildi ama burada yaşayacaktı ve bir erkeğin metresini şımartması için kesinlikle daha kötü yerler düşünebilirdi.

Bu kelime aklına geldiğinde yanakları yeniden kızardı. Buraya gelmek için eşyalarını topladığından beri böyle sözler söylüyordu. Bu, duruma gözlerini dört açarak girme çabasıydı. Hiçbir yanılsama olmadan. Yanlış anlamalar olmadan.

Anlaşma seks içeriyordu.

Bekareti, vücudu, onu o yapan her şey Xander'a teslim edilecekti.

Ne zaman suçluluk ya da utanç duygusu zihnine üşüşmeye başlasa, hızlı ve sert bir şekilde geri püskürtüyordu. Kendini ucuza satmamıştı. Bunun ona nasıl bir teselli getireceğinden emin değildi ama ne olursa olsun, bu anlaşılmaya gururla girecekti.

Prese teslim etmeyeceği tek şey kendine olan saygısıydı. Prens onu her şeyden mahrum bırakabilirdi ama gururu baki kalacak ve annesini kurtarmak ve kendi geleceğini güvence altına almak için yapılan bir anlaşılmaya uymayı seçtiği için asla utanç duymayacaktı.

Ona kazandırdıklarıyla kıyaslandığında altı ay neydi ki?

"Cennetteki ilk saatlerinizin tadını çıkarmak yerine hayatın anlamını şiddetle tartışıyor gibi görünüyorsunuz."

Talia sarsılarak döndü, bakışları kapının hemen içinde duran prese odaklandı. Rahat bir duruşu vardı. Belki de aldatıcı bir şekilde öyleydi. Basit bir keten pantolon ve içine sokulmamış kısa kollu düğmeli beyaz bir gömlek giymişti. Ellerini ceplerine soktuğu yerde düğümlenmişti ve ayaklarında deri parmak arası terlikler vardı.

Nedense hiç de hayal ettiği gibi değildi.

Yine de, kabul ettiği gibi, belki de sıradanlık görüntüsü tamamen yanlıştı çünkü güç hissediyordu. Küstahlığa varan bir özgüven ve onu kolayca kendi iradesine boyun eğdirecek bir güç.

Hemen ayağa kalktı, nefesi titrek bir patlamayla dışarı fırladı. "Ekselansları."

Başını eğdi ve parmaklarını önünde sıkı toplar halinde kıvırdı. "Anlaşılmaya göre bana Xander diyeceksin," dedi.

Sesinde azarlama yoktu. Nazik bir hatırlatma gibi gelmişti ama ses tonu yine de kadının omurgasında bir ürperti yaratmıştı.

"Xander," diye fısıldadı.

Bir adım öne çıktı. "Lütfen tekrar oturun. Yolculuğunuzdan dolayı yorgun olduğunuza eminim. İçecek bir şey ister misiniz?"

"Su," diye mırıldandı, çünkü hiçbir şey söylememek kabalık gibi görünüyordu.

Elini kaldırdı ve görünmeyen bir kişiye doğru parmaklarını şıklattı. Talia sadece uzaklaşan ayak seslerini duymuştu ama o kişinin odaya girdiğini hiç görmemişti.

Xander beklentiyle ona bakmaya devam ettiğinde, kendini bir kez daha kanepeye bıraktı, ancak kenarına tünedi, neredeyse

dakikalar önce olduğu gibi rahattı.

"Rol yapıp anlamsız, yapmacık bir konuşma mı yapalım yoksa burada bulunma sebebine mi gelem?" diye sordu açıkça.

Gözlerini kırıştırdı ama gerginliğinin bir kısmının azaldığını hissetti. Bununla başa çıkabilirdi. Çalıların etrafında nazlanmak yok. Ne yapması gerektiğini tahmin etmek yoktu. Evet, sadede gelmek istiyordu, böylece tam olarak nerede durduğunu ve onun kendisinden beklentilerinin ne olduğunu biliyordu.

"Sadede gelmeyi tercih ederim," dedi yumuşak bir sesle.

Gözleri parlıyordu, eğlenerek mi yoksa onaylayarak mı emin değildi. Zaman ona çok iyi davranmıştı, gerçi birkaç zor yıl atlatmıştı.

Her zaman bir bakışıyla onun nefesini kesmeyi başarmıştı. O... güzeldi. Hayır, bu korkunç bir kelimeydi. Ona bakmak bağımlılık yapıyordu. Bir playboy gibi klasik bir güzelliğe sahip değildi ya da mükemmel bir şekilde parlatılmış biri değildi. Kibar ve nazik değildi ama alfa erkeğini haykıran güçlü özellikleri vardı. Doğuştan bir lider. Gücü ikinci bir deri gibi giyen biri.

İspanyol asıllı annesinin bir hediyesi olarak teni güneşle tozlanmıştı. Gözleri kraliyet ailesine özgü bir özellikti. Altın, kehribar ve kahverenginin garip bir tonu olan bu gözler ona sonbaharda dönen yaprakları hatırlatıyordu.

Saçları koyu renkti ama sanki güneşte çok fazla zaman geçirmiş gibi açık renk parıltılar vardı. Başkalarının onun hakkında ne düşünebileceğini umursamadan mesafeli görünüyordu ve sadece odaya girerek bile kalbinin daha hızlı atmasına neden oldu.

"Herhangi bir rahatsızlık ya da huzursuzluk yaşamamı istemiyorum," diyerek onun düşüncelerini böldü. "Aksine, önümüzdeki altı ayın senin için son derece zevkli geçmesini amaçlıyorum."

Kızarmasını kontrol edemiyordu. Yanaklarında bir sıcaklık patlaması oldu. Dudakları onaylayan bir gülümsemeyle kalktı.

"Sözleşmenin oldukça ayrıntılı olduğuna inanıyorum." Kadın başını salladı ve adam kaşlarını çatı.

"Ne demek istiyorsun? Sen imzala. Madem sorularınız vardı, neden sormadınız?"

Bir elini kaldırdı, er ya da geç lanet dilini bulacağına kararlıydı.

"Elbette kabul ettim... Xander." Onun adını söylerken neredeyse boğuluyordu. Saygısızlık gibi görünüyordu ve dürüst olmak gerekirse, adam onu korkutuyordu. Saygı uyandıran bir adamdı ve ona böyle gayri resmi bir şekilde hitap etmek tüm içgüdülerine ters düşüyordu. "Ve sözleşme bazı konularda açıktı. Seks," diye kekelemeyi başardı.

"O zaman açık olmayan neydi?"

Nefes aldı ve gözlerini ona dikti. "Net olmayan şey nedeniydi? Ve nasıl..." Sözüünü kesti ve tekrar kızardı. "Seksle ilgili olarak nasıl demek istemedim. Bakire olabilirim ama aptal değilim. Sadece sözleşme çok soğuktu. Önümüzdeki altı ay boyunca sana ait olduğum siyah beyaz yazıyordu. Peki, bu ne anlama geliyor?"

Sonra gülümsedi, beyaz dişleri parlıyordu. Gözleri tüm o sıcak, canlı renklerle parlıyordu ve bakışı sadece sahiplenici olarak tanımlanabilirdi.

"Beklentilerimin neler olduğunu elbette ayrıntılı olarak açıklayacağım."

Kısa boylu, yaşlı bir adamın elinde bir tepsiyle aceleyle içeri girmesiyle bölündüler. Tepsiyi Talia'nın önündeki sehpanın üzerine koydu ve Xander'a ikram etmek üzere bir fincan kahve doldurdu.

Xander kaşlarını çatarak fincanı geri çevirdi. "Sana önce onun ihtiyaçlarını karşılayan talimatı verildi. Her zaman."

Yaşlı adamın dudakları, bu hatayı işlediği için pişman olmuş gibi gerildi.

"Özür dilerim, Bayan Montforte," dedi.

Aksan İngiliz aksanıydı ama hangi bölge olduğunu kesinlikle çıkaramıyordu. Kulağı, İngiliz aksanının pek çok varyasyonunu, Birleşik Devletler'in bölgesel aksanlarını ayırt edebildiğinden daha iyi ayırt edebilecek şekilde eğitilmemişti.

Adam elindeki kahve fincanını yere bıraktı ve onun için bir bardak buzlu su doldurdu. Tepside çeşitli hamur işleri, peynirler ve meyveler vardı.

"Talia, bu Wickersham. Mutfak personeli denetler. Sevdiğiniz ve sevmediğiniz yiyecekleri, bazı yiyeceklerle karşı alerjiniz veya hassasiyetiniz olup olmadığını öğrenmek için sizinle daha sonra görüşecek. Ona en sevdiğin yemeklerin bir listesini vermekten çekinme, böylece yemekleri senin beğenine göre ayarlayabilir."

Uyuşukça başını salladı. Bu çok tuhaftı. Buraya... Şey, tam olarak emin değildi. Şimdiye kadar onurlu bir konuk olduğuna inandırılmıştı. Anlaşmasının koşullarını unutmamak için kendini etiketlemeye devam ettiği fahişeden çok farklıydı.

İçten içe irkildi. Hayır, fahişe değildi. Kararını sahipleniyordu. Seçimine. Yürüyüp gidebilirdi. Ne olursa olsun, o bir fahişe değildi. Seks yapmak bir kadını ucuz ya da bayağı yapmazdı. Bir durumu en iyi şekilde değerlendirmek onu bir sürtük ya da zihnini katılaştırmak için kendine söylediği diğer kelimelerden herhangi biri yapmazdı.

Hem kim bilebilirdi ki? Lanet olsun dünyaya. En çok istediği şeye sahipti. Annesine sahipti, hayatta ve iyiydi, iyileşiyordu! Dünyanın en güzel şehirlerinden birinde dört yıl geçirmiş ve eğitim almıştı. Sadece hayalini kurduğu şeyleri görmüş ve yaşamıştı. Hiçbir şey bunları ondan alamazdı. Artık bedelini ödeme zamanıydı. Hepsi bu kadardı.

"Aç değil misin?" Xander sordu.

Yukarı baktı, bardak elinde soğuktu. Bardağı çok sıkı tutuyordu. Wickersham gitmişti ve şimdi sadece o, Xander ve o lanet olası açıklamalar vardı.

"Hayır," dedi dengeli duruşuyla gurur duyarak. "Benden ne gibi beklentileriniz olduğunu bilmeyi tercih ederim."

"Bu oldukça basit, Talia. Sen bana aitsin. Sana sahibim. Tamamen bana aitsin. Burada olduğun sürece bana sorgusuz sualsiz itaat edeceksin. Ne yapacağına, ne giyeceğine, ne zaman uyuyacağına, ne zaman uyanacağına ben karar veririm."

Gözleri büyüdü. "Benim... itaatkâr olmamı istiyorsun."

"Her açıdan ve çekincesiz itaatkâr olacaksın." Sinirle yutkundu.

"I-"

"Ne düşündüğünü söyle Talia," dedi nazikçe. "Bu beni korkutuyor."

Başını salladı. "Bu anlaşılabilir bir şey. Bu konuda seni korkutan ne? Belirli bir korku mu var yoksa genel olarak bana itaat etmekten mi korkuyorsun?"

"Benden ne yapmamı isteyeceğinizi bilmiyorum," diye fısıldadı. "Ve... ben acıdan hoşlanmam. Yani bağlanmak beni korkutur, sanırım."

Anlamaya başlamadan önce ona şaşkın bir bakış attı. Sonra hafifçe kıkırdadı. "Buraya gel, Talia."

Karmakarışık beyni, ne kadar nazikçe söylenmiş olursa olsun bunun bir emir olduğunu biliyordu ve aceleyle koltuktan kalkıp adamın koltukta oturduğu yere gitti.

"Otur," diyerek onu kucağına çekti.

Kucağına yerleşir yerleşmez, adamın sıcaklığı gibi kokusu da etrafını sardı. Baş döndürücüydü. Onu aynı anda hem gergin hem de istekli yapıyordu.

Yüzüne dokundu, bir an için yanağının kıvrımlarını inceledi ve sonra parmaklarını saçlarına geçirdi.

Dokunuşu heyecan vericiydi. Kasıtlı ya da tesadüfi olsun, her fırça darbesi, her temas noktası teninde bir dizi ürpertiye yol açıyordu. Daha fazla ilgi bekleyen bir kedi gibi onun okşamalarına eğilmek istiyordu. Okşanmak ve sevilmek istiyordu. Şimdi bu kadar güçlü tepki veriyorsa, çıplak olduklarında nasıl olurdu? Ten tene. Elleri vücudunda.

Duyuları canlandı ve burun delikleri alevlendi, kasıklarında ısı birikti. Heyecanlandığına hiç şüphe yoktu. Onu istiyordu. Kendisinden ne beklendiğini tam olarak bilmese bile, bilinmeyen hevesle bekliyordu.

Dudaklarına dokundu, sanki meşgul olduğunu biliyormuş gibi hafifçe vurdu. Ancak kadın dönüp adama tam olarak baktığında adam konuştu.

"Sizden itaat ve boyun eğmenizi talep ettiğim için kırbaçlar, zincirler ve Tanrı bilir şu anda aklınızdan geçen başka nelerle dolu bir BDSM ilişkisine girmenizi istediğimi varsayıyorsunuz. Haksız mıyım?"

Birden utanarak dudağını ısırıldı. Ama ne düşünmesi gerekiyordu ? Sonra yavaşça başını salladı.

Kaşlarını çattı, dudakları tiksintiyle büküldü, sanki bu düşünce bile onun için iğrençti.

"Seni incitmek gibi bir arzum yok. Tam tersi. Senin bana verdiğin zevki ben de sana vermek istiyorum. Seni korkutmak gibi bir niyetim de yok. Eğer itaatkâr olursan seni zapt etmeye ihtiyacım yok. Seni bağlamak benim açımdan güven eksikliği anlamına gelir. Senden bir şey yapmanı istediğimde, seni bağlamama gerek kalmadan söyleneni yapacağına güvenim tam."

Omuzlarındaki gerginlik azaldıkça rahatlayarak sarktı. Şu ana kadar işler hiç de kötü gitmiyordu. Hatta kulağa gerçek olamayacak kadar iyi geliyordu.

"Şimdi bunu aradan çıkardığımıza göre, size ne bekleyebileceğinizi söyleyeyim. Ben oldukça seksi bir insanım. Seksten hoşlanırım. Sapıkça seksi severim. Bazı eğilimlerimin seni şok edeceğinden hiç şüphem yok. Sen ve ben her şekilde sık sık seks yapacağız. Eğer akşam yemeğinin ortasında seninle birlikte olmaya karar verirsem, hiç kuşkun olmasın, seni masanın üzerine yatırır ve oracıkta beceririm."

Yanakları patlayacaktı. Tuhaf bir sıkışma hissi karnına dolandı ve sertleşip sivrilene kadar meme uçlarına yayıldı. Erotik sözler kulaklarını tırmalarken kucığında huzursuzca kıpırdanmaktan kendini alıkoymak zorundaydı.

"Ağzına, amına ve götüne sahip olacağım," diye devam etti sessiz ve sert bir sesle. "Vücudunun yararlanamayacağım hiçbir parçası yok. Sen tamamen bana aitsin. Ve bu nedenle, nefis vücudunuzla ne yapmayı seçtiğim de tamamen benim takdirime bağlı."

Şaşkınlıkla gözlerini kısıtı.

Tembelce gülümsedi, kapıya doğru bakarken gözleri parlıyordu. Üç adamın orada dikildiğini görünce utanarak başını kaldırdı. Konuşmanın herhangi bir kısmını duymuşlar mıydı?

"Ve ben de seni onlarla paylaşmayı seçeceğim," dedi kapı aralığını işaret ederek. "Sık sık."

OceanofPDF.com

Bölüm 3

"Onu korkutuyorsun," diye söylendi adamlardan biri odaya girerken.

Bir hürmet tonu yoktu ve bu Xander'ı hiç rahatsız etmiyor gibiydi. Bu adamlar her kimse, tipik astlar değillerdi.

Talia, Xander'ın kollarında kıpırdamadan dururken üç adama baktı. Xander onun tedirginliğini hissetmiş gibiydi çünkü bir eli dizinin hemen üzerinde sıkılaşıırken diğer eli sinirlerini yatıştırmak istercesine kolunda aşağı yukarı gidip geliyordu.

Sanki.

Bunlar kendi başlarına güçlü adamlardı. Belki de bir tür kraliyet ailesiydiler. Belki de tüm bu lanet ada sürgündeki prensler ve benzerleri için lüks bir sığınaktı.

Tamam, dışarıdan hiçbir belirti göstermese de histerikleşmeye başlamıştı. Ama kafasının içinde *ne oluyor diye* bağılıyor ve kendini neyin içine soktuğunu hızla merak ediyordu.

Bu, metres olmak kadar basit bir şeyin ötesindeydi. Ya da hangi kelimeyi kullanmak isterse istesin. Belki de fahişe demek çok da yanlış olmazdı ama bu kelimenin zihnindeki fısıltısından bile irkildi.

Kendini bir şey gibi hissetmeye başlamıştı. Satın alınmış, takas edilmiş, ödünç alınmış bir şey. Oh Tanrım. Bu iğrenç bir düşünceydi.

"Çabuk bir şeyler söyleyen iyi olur Xander," dedi diğer adamlardan biri sert bir sesle. "Pencereden atlamak istiyormuş gibi görünüyor."

Xander, "Belki de beklentilerimi açıklarken biraz fazla açık sözlü davrandım," diye söze başladı.

"Öyle mi dersin?" dedi ilk adam başını sallayarak.

Xander içini çekti ve Talia'nın yanağına dokunarak adamlardan uzaklaşıp ona bakmasını sağladı. "Talia, bunlar benim en güvendiğim adamlarım. Benim güvenlik ekibim olarak hareket ediyorlar ama çok daha fazlası. Onlar benim dostlarım. İçtenlikle güvendiğim tek kişiler onlar. Hayatımla ve şimdi de senin hayatınla."

Xander'ın kendisini korkuttuğunu söyleyen ilk kişiyi işaret etti. "Bu Garon."

Garon başını eğerek selam verdi, bakışları kızın üzerinde sabit bir şekilde yanarken bile. Sert biriydi. Sert bir adama benziyordu. Ona pek bir şey vermiyordu. Xander bile onu rahatlatmak için biraz çaba sarf etmişti. Garon ona, yakında ona sahip olacağını söyleyen gözlerle bakmaya devam etti.

"Ve onun yanında da Sebastien var."

Sebastien onu arabadan almıştı ama onun hakkındaki izlenimlerini pek hatırlamıyordu. Oraya vardığında Xander'ı göreceği için çok gergindi. Şimdi onu incelerken, normalde göz ardı edebileceği türden bir adam olmadığını fark etti. Uzun boylu, geniş omuzlu. Garon'dan daha uzun boyluydu ama daha zayıftı ve tıknaz değildi. Garon... şey, bir kayayı andırıyordu. Büyük ve sert. Hareketsiz bir güç. Sebastien'in kirli sarı saçları güneşte çok zaman geçirmiş gibi çizgiler halindeydi. Garon'un saçları koyu renkti ve kısa kesilmişti. Önceden belirlenmiş uzunluktan bir santimetre bile fazla uzamasına izin vermeyen bir tipe benziyordu. Sebastien... O biraz daha rahat görünüyordu.

Xander kuru bir sesle, "Ve son olarak Nico, görünüşe göre henüz odaya girmeye karar vermemiş," dedi.

Nico... Sessiz görünüyordu. Henüz tek bir kelime bile etmemişti. Garon ve Sebastien eldeki konuyla ilgili kuru fikirlerini sunmuşlardı. Ama Nico o kara gözleriyle öylece durdu ve sanki onun ruhunun derinliklerini görüyormuş gibi dikkatle inceledi.

Saçları daha uzun ve simsiyahtı. Şık ve parlaktı, omuzlarına kadar sarkıyordu. Diğerleri kadar uzun boylu değildi. Muhtemelen 1.80'in biraz altındaydı ama nedense çok daha iri görünüyordu. Varlığı odaya hükmediyor gibiydi.

Nico yumuşak bir sesle, "Seninle tanışmak bir zevk, Talia," dedi.

Ne yapması gerektiğinden emin değildi ve onunla ya da diğerleriyle tanıştığına memnun olup olmadığından da emin değildi, bu yüzden sadece başını salladı ve her şeyi daha iyi anlamlandırana kadar kendini tutmaya çalıştı.

Xander, "Hepiniz oturun," diye emretti. "Başında dikilerek onu tedirgin ediyorsunuz. Burada kendini rahat hissetmesini istiyorum."

Sebastien homurdandı. "Az önce kulak misafiri olduğum şeyden sonra, onun kendini rahat hissetmesi için çok daha fazla konuşman gerekecek."

Xander ona kara bir kaş çattı ama sonra Talia'ya özür dileyen bir bakış fırlattı. "Açık sözlülüğümü bağışlayın. Bir sorunun etrafında dans edecek biri değilim."

konu. Burada kalışınızın tam olarak neleri gerektirdiğini önceden bilmeniz en iyisi olacağını düşündüm."

"Katılıyorum," dedi belli belirsiz. "Bilmek istiyorum. Sürpriz yok. Böylesi çok daha iyi."

Xander kaşlarını çatarak onun tenine tekrar dokundu. "Üşümüştün."

Üşüyor muydu? Soğuk hissetmiyordu. İnanılmaz derecede sıcak hissediyordu. Aslında verandanın arka kapılarını açıp deniz havasını içine çekmeyi çok isterdi.

İddiasını çürütmek için başını salladı, ama adam ikna olmuş görünmüyordu ve aslında onu kucağına daha da çekti, böylece vücutları birbirine değiyordu. Kız ona karşı aynı hizadaydı. Ve bunun yardımcı olması mı gerekiyordu? Şimdi kendiliğinden yanacak ve tüm villayı yakacaktı.

Devam edip etmemeyi düşündüğü bir anın ardından, bakışlarını tekrar kendisine çevirdi.

"Kurallar var ve bu kadar soğuk, katı bir kelime kullanmaktan nefret ediyorum. Belki de tekrar beklentilere dönmeliyiz. Benim bazı şeyleri belli bir şekilde sevdiğimi göreceksiniz. Takip ettiğim bir rejimim var."

Garon kıkırdadı ve saygısızca, "Sen anal piçin tekisin, Z, kabul et artık," dedi.

Xander ona sakinleştirici bir bakış attıktan sonra dikkatini tekrar Taliaya çevirdi. "Bu konuşmayı neden özel olarak yapmadığınızı merak ediyor olabilirsin." Kendini durduramadan başını salladı. Nedenini çok merak ediyordu. o vardı için acı çekmek Bu Utanç. O da asla keçe Yani

hayatında rahatsız ve savunmasız.

"Çünkü beklentilerimi uygulamaktan büyük ölçüde onlar sorumlu."

Xander'ın koltuğa oturduğu ve onun vücuduna sarıldığı köşeye, karşılına oturdukları yere sinirli sinirli baktı. Eğer söylediği şey onun düşündüğü şeyse... lanet olsun.

Xander sakince, "Gerçekten karmaşık değil," dedi. "Benden talimat alacaksın ve onlar da benim bir uzantım olacak. Beklentileri karşılayıp karşılamadığınızı merak etmenize gerek kalmayacak çünkü her zaman size yol gösterecek biri olacak. Başından itibaren bazı şeyler hakkında bilgilendirileceksin. Önemli şeyler. Gerisini ilerledikçe öğreneceksiniz. Bunun sizi bağladığımız ve çizgiyi her aştığınızda sizi kırptığımız bir tür BDSM anlaşması olmadığını zaten belirtmiştim."

Bunun üzerine Nico kaşlarını çattı, kaşları sanki bu fikri iğrenç bulmuş birbirine yaklaştı.

"Peki nedir bu şeyler?" diye sordu, sadede gelmek için sabırsızlanıyordu.

Xander derin bir nefes aldı. Yüce Tanrım, ama sanki bir konuşma yapmaya hazırlanıyor gibiydi. O kadar çok kural var mıydı?

Adamın eli bacağından yukarı, eteğinin altına doğru kaydı ve adam kalçasının hemen üzerinde, külot çizgisinin olduğu yere hafifçe sürtünürken kadın dondu kaldı.

"Her sabah adamlarımdan biri tarafından uyandırılacaksınız. O gün için ne giymeniz gerekiyorsa getirecekler."

Yine kaşlarını çattı. "Ne? Anlamıyorum."

Sözünün kesilmesinden memnun görünmüyordu.

"Belki de aradan çıkarmamız gereken ilk şey, bana tamamen itaatkar olmanız gerektiği, yani ben size talimat verirken dinleyeceğiniz ve sözümü kesmeyeceğinizdir. Mesajımı iletmeyi bitirdiğimde, sizden talep ettiğim şeyin ne olduğunu hala tam olarak anlamadıysanız, o zaman açıklama isteyebilirsiniz."

Sinirle dudaklarını yaladı. Bu işi şimdiden eline yüzüne bulaştırmıştı. Bu onun altından kalkabileceği bir şey değildi. Cesur, dünyadaki yerini alan ve onu engellemeye çalışan herkesi lanetleyen bir kadın olmayabilirdi ama iradesi güçlüydü. Kendi aklını biliyordu ve kimseden emir almaya alışık değildi. Çok uzun bir süre boyunca kendi hayatında ve annesinin hayatında karar verici olmuştu. Başkalarına ne yapmaları gerektiğini, ne istediğini, annesine nasıl istediğini söyleyen oydu. Ve şimdi ondan uysal, teklifsiz bir metres olması mı bekleniyordu?

"Ne düşündüğünü bilmek isterdim," diye mırıldandı Xander. "Gözlerin çok etkileyici."

"Hayır, ," diye mırıldandı.

Kaşları kalktı ve odanın öbür ucundan Sebastien'in kıkırdadığını duydu.

"Şimdi izin verirseniz söylediğim şeylere geri dönmek istiyorum," dedi. "Dile getirmediğin soruna cevap olarak, evet, hiçbir şey giymemeni tercih ettiğim günler olacak. Çok güzel bir vücudun var Talia. Kendimden yararlanmak için sabırsızlanıyorum. Sadece sana dokunmak, seni tatmak... seni becermek değil... benim olana bakmak ve güzelliğini takdir etmek istiyorum."

Buna ne diyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Adamın ağzını teninde hayal etmenin verdiği sinir bozucu hisle adeta bombardımana tutulmuştu. Ellerini.

Aleti vücudunun derinliklerindeydi. Gözleri yarı kapalı hale gelene kadar kapandı ve omuzlarından hafif bir ürperti geçti.

Xander ağzını onun çıplak omzuna bastırdı. "Bu doğru Talia," diye mırıldandı onun tenine karşı. "Hayal ettiğin her şey ve daha fazlası. Sana söz veriyorum."

Adamın boğuk ses tonuyla büyülenmişti. Üç adam bir metre ötede oturmuş onu dinlerken, ona katılırken, kaderini belirlerken bu adamın kollarında olma deneyimi onu büyülemişti.

Gerçeküstüydü. emin olduğu bir rüyaydı. Sadece birkaç hafta önce, kraliyet çağrısı dikkatle düzenlenmiş hayatını altüst etmeden önce yaptıklarından çok farklıydı.

Fantezi mi? Peri masalı mı?

Henüz karar vermemişti. Dışarıdan bakıldığında her kızın hayali gibi görünüyordu. Yakışıklı bir prens tarafından kaçırılmak. Şımartılmak, şımartılmak, ikram edilmek.

Ama çok daha fazlası vardı. Artık nerede durduğundan ya da bu süreçte kendisinin bir parçasını kaybedip kaybetmeyeceğinden emin olmadığı o bulanık gri alana daldı.

"Sabah insanı olmadığını bilecek kadar seni tanıyorum, bu yüzden erken uyanmanı beklemeyeceğim."

Gözlerini kısarak başını eğdi. O sadece güldü. "Senin hakkında bildiğim çok şey var, Talia. Bundan asla şüphe etme."

Tamam, belki bu konuya daha sonra girerlerdi. Onun dikkatini kurallardan uzaklaştırmak istemiyordu çünkü son dört yıldır kendisini ne kadar dikkatli izlediğini öğrenmek istemeden önce bu ada cennetindeki yerini, rolünü anlaması daha önemli görünüyordu.

"Aksine karar vermediğim sürece diğerlerinden biriyle kahvaltı edeceksin. Öğle ve akşam yemeklerinde sana katılacağım. Ama sen istemedikçe ve ben izin vermedikçe asla yalnız yemeyeceksin. Eğer seninle birlikte yemek yiyemezsem, onlardan sana eşlik edecek," dedi ve Garon, Sebastien ve Nico'yu işaret etti.

Tekrar dudağını ısırdı ve sanki bu tür şeyler onlar için yeni bir şey değilmiş gibi rahatça uzanan adamlara yan gözle baktı.

"Ben de onlara itaat ediyor muyum?" diye sordu usulca.

Xander ona ciddiyetle baktı. "Bana eşlik ediyorlar. Seninle ilgili katı talimatları var. Benim onayladığım şeylere uygun olduğu sürece isteklerini yerine getirecekler. Eğer bir şeye ihtiyacınız olursa, sadece istemeniz yeterli. Benden gelmeyen emirleri sana vermeyecekler, bu yüzden eğer

Onlara itaat etmeniz gerekip gerekmediğini soruyorsunuz, o zaman evet, çünkü size bir talimat verirlerse, bu benden gelmiş olacaktır. Ancak, onlar sizin efendileriniz değil. Onlar benim. Onlar bana ve size yardım ediyorlar."

Şüpheli olmasına rağmen anlayışla başını salladı. Hepsi çok... güçlü görünüyordu. Ast değillerdi. Azıcık bile değil. Kapislerine boyun eğeceklerini hayal bile edemiyordu. Daha çok ona dizlerinin üzerine çöküp siklerini yalaması için emir verecekmiş gibi görünüyorlardı.

Yüzü ani bir sıcaklıkla alevlendi. Düşünceleri tamamen kontrolden çıkmıştı. Bu da nereden çıkmıştı?

Ama belki de tamamen delice değildi. Xander hepsinin onunla seks yapacağını .

"Dilediğinizi yapmakta özgür olduğunuz zamanlar olacak, ancak adamlarımdan birinin size eşlik etmesini bekleyeceğim. Güvenlik ve emniyetle ilgili endişeleriniz var, bu yüzden canınızın sıkılmasına ya da sürekli mecazi bir tasma takılıymış gibi hissetmenize gerek yok. Keşfedilecek bir plaj, keyfini çıkarılacak bir havuz var. Bir bahçem var ve bir şelaleye giden bir patika var, ancak sizi götürmeyi tercih ederim çünkü oldukça uzun bir yürüyüş ve zaman zaman tehlikeli olabilir."

Yine başını salladı, gerginliğinin bir kısmı azalmıştı. Adam tamamen mantıksız davranıp onu günün yirmi dört saati kilit altında tutacak gibi görünmüyordu.

"Ama senin varlığına ihtiyaç duyduğumda, benimle olacaksın. Beklentilerim zor değil ve belki de bunu ifade etmenin ve uzun bir açıklamayı kısaltmanın en kolay yolu, beklentilerimin günden güne değişeceğini ve bana tereddüt etmeden itaat etmeniz ve kendinizi her zaman benim hazır hale getirmeniz gerektiğini söylemektir. Mantıksız bir adam olmadığımı göreceksiniz. Sizi mutlu ve memnun görmekten daha fazla beni memnun edecek bir şey yoktur. Başlangıçta, birbirimizi tanıdığımız ve rahatladığımız bir öğrenme dönemimiz olmasını bekliyorum. Ama ben sabırlı bir adam değilim. Seni burada ve yatağında görmek için yeterince bekledim. Daha fazla beklemeyeceğim."

Kalbi daha sert çarpmaya başladı. Bir an için, onun amansız yüz hatlarını incelerken diğer adamların varlığını unuttu. Yeterince beklemiş miydi? Ne demek istiyordu?

Dudaklarını yaladı, tam da bunu sormak istiyordu ama sonra göz ucuyla Garon'un hareket ettiğini gördü ve sorusunu geri çekti. Bu konu başkalarının önünde açılmayacak kadar kişisel görünüyordu ve onu meraklandırarak kızdırmak istemiyordu.

Ama aklının bir köşesinde yanıp duran bir soruydu bu, cevabını öğrenmek istediğini biliyordu. Çünkü adam sanki annesinin hastalandığı zamandan beri onunla ilgileniyormuş gibi davranıyordu. Daha uzun muydu? Annesinin ve kendisinin hayatını sonsuza dek değiştiren o günden önce sadece bir kez onun yanında uzun süre kaldığını hatırlıyordu.

Annesinin tıbbi bakım masraflarını karşılayabilmek için üstlendiği pek çok işten biri olarak sarayda bahçivana yardımcı olmak üzere bir pozisyon almıştı.

Bir öğleden sonra, saray odalarına taze çiçek aranjmanları götürmekle görevlendirilmişti. Bu genellikle bahçivanın oğlu tarafından yapılan bir işti ama o önemli bir iş için uzaktaydı ve bu yüzden Talia'ya çiçeklerin hangi odalara gideceği ve odaların ne zaman boş olacağı konusunda kesin talimatlar verilmişti.

Saray çalışanları için en büyük kural her zaman görünmez olmaktı. Perde arkasında çalışırlar ve hiç fark edilmeden her şeyin mükemmel olduğundan emin olurlardı. Bunu yapmak, tüm saray çalışanlarını denetleyen saray majordomosu tarafından derhal işlerine son verilmesi riskini doğururdu.

Talia anlaşılır bir şekilde gergindi ama aynı zamanda sadece hayal ettiği odaların çoğunu göreceği için heyecandan başı dönüyordu. Tüm zamanını dışarıda, arazide ya da kraliçenin özel bahçesinde geçiriyordu; çiçeklere olan sevgisini bilen kocasının ona bir bu.

Kralın kendisi, oğlu ve bir grup yabancı diplomat eşliğinde içeri girdiğinde, aranjmanlardan birini kralın çalışma odasına götürmek üzereydi. O kadar irkilmişti ki devasa vazoyu devirmiş, kuşkusuz nesillerdir kraliyet ailesine ait olan antika masanın üzerine su ve çiçekler dökülmüştü.

O kadar dehşete düşmüştü ki hemen gözyaşlarına boğulmuştu. Xander ortalığı temizlemek için ona yardıma koştuğunda daha da dehşete düşmüştü. Kral bir grup adamı bitişik odalardan birine götürmüş, Xander kırılan vazoun parçalarını dikkatle toplarken Talia'yı ortalığı toparlaması için bırakmıştı.

Sonra saray kâhyası içeri daldı, prence kızgın ve özür dileyerek Talia'nın işine derhal son verileceğini söyledi.

Sonrasında olanlar onu o kadar şok etmişti ki tek bir kelime bile edememişti.

Xander adama kaşlarını çatmış ve vazoyu devirenin Xander'ın kendisi olduğunu ve Talia'nın ona koşarak geldiğini söylemişti.

Babasının toplantısı bölünmesin diye ortalığı temizlemesine yardım etti. Talia'nın hızlı düşündüğü için takdir edilmesini ve hiçbir koşulda görevine son verilmemesini önermişti. Sonuncusu neredeyse bir tehdit gibi gelmişti ve majordomo bunu bir tehdit olarak algılamış olmalıydı, çünkü rengi solmuş ve hemen ardından durumu yanlış anladığı için Talia'dan özür dilemişti.

Majordomo masanın sudan zarar görmediğinden emin olmak ve ortalığı temizleyecek birini bulmak için daha fazla yardım çağırmak üzere ayrılır ayrılmaz Talia ağzı açık bir şekilde ona baktı.

"Bunu neden yaptın?" diye fısıldadı.

Prens ona baktı, gözlerinde sıcaklık vardı. "Bu bir hataydı. Eminim babamın masasının üzerine bilerek çiçek dökmediniz."

Başını sertçe salladı. "Hayır, tabii ki hayır. Bana burada kimsenin olmayacağı söylenmişti. Sadece ürktüm."

Prens gülümsedi. "İşte oldu. Zarar görmediniz. Şimdi belki de Philippe dönmeden önce kaçmalısınız. Size karşı bir şey yapmayacağından emin olacağım."

"Teşekkür ederim," dedi usulca.

Sonra ofisten kaçmış, prensle karşılaşması onu derinden sarsmıştı. Ama o gün ona biraz da aşık olmuştu. Annesinin bakımını ve aslında Talia'nın tüm hayatını üstlenmek için evine geldiği gün bu gerçek daha da artmıştı.

Belki de tohumlar daha o zamandan ekilmişti. O zaman bile bugün için plan yapmış mıydı? Bu olasılık için mi? Çok uzun zaman önce onun olacağına karar vermiş miydi?

Ancak asıl soru onun *ne* olduğuydu. Sevgilisi mi? Metres mi? Fahişe mi? Ve bunun bir önemi var mıydı?

Ona geri ödeyebileceğinden çok daha fazlasını borçluydu. Hayatının altı ayı, ona verdiklerinin yanında hiçbir şeydi.

Ama onu buradayken yapması beklenenlerden daha çok endişelendiren şey, gittiğinde kalbini geride bırakacak olmasıydı.

OceanofPDF.com

Bölüm 4

"Odanda saklanmasına daha ne kadar izin vereceksin?" Sebastien çizdi.

Xander okyanus manzarasına dönerek Nico'nun doldurduğu içkiyi kabul etti. Yudumladı, yutmadan önce dilindeki lezzetin tadını çıkardı. Sonra arkadaşına baktı.

"Ona karşı tutumumu mu sorguluyorsun?"

Sebastien alaycı bir tiksintiyle, "Bana prenslik taslama," dedi. "Onu buraya getirmek için çok sabırsızlandın, bu yüzden gidip onu dışarı çıkarmamış olman beni şaşırttı. Geldiğinde ona nasıl baktığına bakılırsa, daha tanışma faslı bitmeden onu dizlerinin arasına alıp sikini yalatmanı beklerdim."

Xander bu kabalık karşısında irkildi ama Sebastien çok da haksız sayılmayacağı için pek bir şey söyleyemedi.

Garon kaşlarını çatı ve Sebastien'i nezaketsizliği yüzünden azarlayacakmış gibi baktı.

Nico, Xander ya da Garon cevap vermeden önce, "Bir de onun açısından düşünün," dedi. "Tüm hayatı kısa sürede altüst oldu. O bir masum. Onu getirmesi için gönderdiğiniz temsilcinin ona ne söylediğini ancak Tanrı bilir. Ona neye bulaştığı konusunda oldukça açık sözlü olmasını söylemişsin. Şimdi burada ve ona sadece prensle değil, hayatında daha önce hiç tanışmadığı üç erkekle daha seks yapacağı söylendi. O daha genç. Onu biraz rahat bırak. Muhtemelen çok korkmuştur. Garon muhtemelen ona bakarak bile ödünü koparmıştır."

Garon'un kaşları birbirine yaklaştı. "Ne halt ben?"

Sebastien homurdandı. "Sen büyük, kötü görünümlü bir piçsin. Hiçbir şey yapmak zorunda değilsin."

Xander, Nico'nun Talia'yı savunmasına gülümsedi ve Sebastien ile Garon arasındaki şakalaşmayı görmezden geldi. Nico harika bir koruyucu olabilirdi. Onunla zaten bir müttefiki vardı. Bu da iyi bir şeydi. Xander onun için yalnızca en iyisini istiyordu. Nico'nun kendisine sarsılmaz bir sadakatle bağlı olmasından memnundu.

Talia'ya transfer edildi. Sebastien ve Garon da aynı şeyi yapacaktı. Bundan emindi.

Garon'a, "Wickersham onun yemek tercihlerini öğrenmek için yukarı çıktı mı?" sordu.

Garon başını salladı. "Yarım saat önce aşağı indi."

"Güzel. ve düşüncelerini toplamak için zamanı olmalıydı.

Belki de kılık değiştirmiş bir şeytan olup olmadığıma karar

vermiştir." Sebastien kıs kıs güldü ve Nico gözlerini devirdi.

Xander, Talia'nın bedenini paylaşacağı üç adama bakarken, "Bunu çok ayrıntılı bir şekilde tartıştık, bu yüzden tekrar tekrar konuşmaya gerek görmüyorum," dedi. "Onun zaten olduğundan daha fazla korkmasını istemiyorum. O şımartılmalı ve bakılmalı. Onun bedenini şımartırken ve size zevk vermesini emrederken bile, onun da aynı ölçüde zevk aldığından emin olmalısınız."

"Yüce Tanrım," diye mırıldandı Sebastien. "Bu kadar seks dersi yeter. Kendimi hayalimdeki kadınla ilk kez sevişmek üzere olan azgın bir ergen gibi hissettirmeye başladın."

"Sana ona saygı duysan iyi edersin diyor," dedi Garon hışımla. "Bazen saygısız bir pislik olabiliyorsun Bastien. Eğer önünde diz çökmüşse, kendini şanslı say ve ona bir hazine gibi davran."

Xander gülümsedi. İki numaralı fetih ve o sadece birkaç saattir buradaydı. İçkisini bıraktı ve saate baktı. "Belki de yukarı çıkıp ona bakmalıyım. Akşam yemeği bir saat içinde hazır olur. O zaman hepinizle görüşürüz."

Odadan çıktı, ikinci kata çıkan merdivene tırmanırken adımlarını hevesle hızlandırdı. Süiti üst katın büyük bir bölümünü kaplıyordu ama Garon, Sebastien ve Nico'nun hepsinin odaları onu çevreliyordu. Evet, onlar onun arkadaşlarıydı ama her şeyden önce hayatlarını onun korunmasına adanmışlardı.

Villa ağır bir şekilde tahkim edilmiş, kraliyet ailesine sadık askerler tarafından çevrelenmiş ve gözetlenmiştir. Ama görünmez bir güç olarak kaldılar. Orada olduklarını biliyordu ama nadiren görüyorlardı. Garon onlardan rapor alıyor ve endişelerini Xander'a iletliyordu. Xander'ın kutsal alanında sadece o, Sebastien ve Nico bulunuyordu. Onun hedonist yaşam tarzını sadece onlar paylaşıyordu. Dünyanın geri kalanı için o bir edep timsaliydi.

Yatak odasına açılan ağır çift ahşap kapının önünde durakladı. Kapıyı çalmayı düşündü ama sonra Talia'yla geçireceği zamana bir şekilde yumuşak davranarak başlaması gerektiği fikrinden vazgeçti.

Burası onun odasıydı. Burası ve kadın ona aitti.

Kapıları iterek açtı ve bakışlarıyla onu arayarak içeri girdi. Sık sık kahvaltısını yaptığı geniş terasa bakan oturma odasında değildi. Oradan okyanus manzarası harikaydı ve sabahın serin havasının tadını çıkarıyordu.

Yatak odasına girdiğinde, önce büyük banyoya doğru baktı ama orada olduğunu gösteren hiçbir ses duymadı. İçeriye doğru ilerlediğinde, onu sağ tarafta durmuş, büyük resim penceresinden aşağıdaki okyanusa bakarken buldu.

Bavulu hâlâ açılmamıştı ve yatağın -onun yatağının- yanına tünemişti ve üzerinde hâlâ geldiği kıyafetler vardı. Derin düşüncelere dalmış görünüyordu; onun geldiğini duymamıştı. Omuzları da sanki bir şeye üzülmüş gibi gergindi. Adam kaşlarını çattı ve boğazını temizledi.

Hemen döndü ve gözleri büyüdü. Korkudan mı? Telaşla mı? Yoksa sadece belirsizlik yüzünden mi gözleri yüzüne çok büyük görünüyordu.

"Bir saatten fazla oldu, Talia. Neden bavulunu açmadın? Ya da üstünü değiştirmedin? Akşam yemeği yakında servis edilecek."

Sözcükler niyet ettiğinden daha kesik çıktı. Niyeti onu azarlamak değildi. Sadece yatak odasına gittiğinden beri neden hiçbir şey yapmadığını bilmek istiyordu.

Sinirli bir şekilde yutkundu ve sonra kaybolmuş gibi odanın etrafına baktı. "BEN..." Sustu ve sonra bakışlarını aşağıya doğru çevirdi, omuzları çöktü.

Kaşlarını çatarak aralarındaki kısa mesafeyi geçti ve ellerini kızın kollarından omuzlarına doğru kaydırarak onu bakışlarıyla buluşmaya zorladı.

"Bir sorun mu var? Oda hoşunuza gitmedi mi?"

Gönülsüz bir kahkaha attı. "Hayır, her şey mükemmel. Her şey mükemmel. Dünyada bundan daha mükemmel bir yer düşünemiyorum. Sadece emin olamadım... yani biraz bunaldım. Burası belli ki senin odan ve önceki konuşmamıza bakılırsa benim de kendime ait bir odam olmayacak."

"Bu seni rahatsız mı ediyor?"

"Emin değilim," dedi dürüstçe. "Talepkâr olduğumdan değil. Sadece özel odanıza girip, bir şeyler konuşmak çok küstahça geldi."

eşyalarını boşaltmak için. Endişelenmeye başladım. Ya eşyalarını istemediğin bir yere koyduysam? Ya odanın sadece bir kısmına sahip olmamı istediysen? Beklentilerinin ne olduğunu bilmiyorum. Seksin ötesinde..." diye boğuldu. "O konuda kendini çok net ifade ettin. Kendimi bir tür mayın tarlasında gibi hissediyorum ve yüzümde patlayacak bir bombadan korktuğum için nereye adım atacağımı bilemiyorum."

İçini çekti ve onu yatağa doğru çekti. Yatağın kenarına çöktü ve gözlerinin içine bakarken onu önünde tuttu. Hiçbirini hissetmesini istemediği bir sürü duyguyu taşıyan gözlere.

"İstediğim şey, kendinizi evinizde hissetmeniz. Hayır, kendine ait bir odan olmayacak. *Burası* senin odan. Benim olan, kaldığın süre boyunca senindir. Sen bana aitsin ve benim olanı her zaman yakınımda tutarım. Benim yatağında uyuyacaksın. Benim banyomda yıkanacaksın. Yatak odamda giyineceksin. Diş macunun ve tüm kadınsı aksesuarların benim banyomda olacak."

Yavaşça başını sallayarak onu anladığını belirtti ama alt dudağını gergin bir şekilde dişledi. Utangaç bir kızdı. Aklından geçeni söylediği ve kendini savunduğu anlar da oluyordu ama sevimli bir şekilde utangaçtı. Onu kabuğundan çıkarmak için sabırsızlanıyordu.

Onun ilk sevgilisi olacağı gerçeği onu birçok açıdan tatmin ediyordu. O ilk zevk iç çekişlerini çekmeyi çok istiyordu. Bir erkek tarafından bedenine ve ruhuna sahip olunmasının nasıl bir şey olduğunu deneyimlemesini izlemek istiyordu.

Bir kaya kadar sertti ve yıllardır kendisinin olduğunu düşündüğü şeyi aldığında tam bir baştan çıkarma sahnesini hayal ederek acı içinde zonkluyordu.

Yanağını okşamak için uzandı ve sonra serbest bırakana kadar dudağını nazikçe dürttü. Gergin alışkanlığından dolayı dolgun ve şişmiş olan bu dudak, karşı koyamayacağı bir cazibeydi.

Onu bir kez daha kucağına oturana kadar aşağı çekti, vücudu onunkine karşı yumuşaktı. Yüzünü kavrayarak ağzını onunkine değdirdi ve ilk kez onun tadına baktı.

Cennet gibiydi. Çok tatlıydı. Bir an için tamamen hareketsiz kaldı ve sonra ona karşı yumuşadı, dudakları onunkilerin üzerinde eridi. Nefes nefese bir iç çekerek adamın dilinin ağzına girmesine izin verdi.

Uzun zamandır unuttuğu şeylerin tadına baktı. Bir sevgiliye karşı bu kadar nazik ve sabırlı davranmayalı uzun zaman olmuştu. Ama bu Talia'ydı. O değildi

şehvetini tatmin edeceği kadındı. Onun cinsel ihtiyaçlarını karşılayacak bir araç değildi.

En nazik kurları hak ediyordu ve alacaktı. Onun için tasarladığı role onu alıştıracaktı. Ve bekaretini alacak kişi de o olacaktı. Bu sadece onun içindi.

Dudaklarını ısırdı ve sonra dilini daha derine kaydırarak ağzının her santimini tattı. Geçici olarak dilini onunkinin üzerinde gezdirdi ve adam bu hareketin tatlılığı karşısında neredeyse inleyecekti.

Çok güzeldi. Mükemmellik. Tek istediği. Gençti. Masum. Memnun etmeye istekli. Her isteğine itaat eden. Onunla ilgili fantezileri onu birçok gece ayakta tutmuştu ve şimdi o buradayken, onu işaretlemek için sabırsızlığını zar zor kontrol edebiliyordu. Ona sahip olmak ve kafasında uzun süredir yaşayan o çökmekte olan fantezilerin her birini yaşamak için.

Adam ahlaksız bir orospu çocuğuydu ve kız da masum bir bakireydi. İkisi uyumsuz görünüyordu ama bir şekilde bunu yürütecekti. Kim olduğunu değiştiremezdi ve kesinlikle ondan vazgeçmeyecekti.

Alışacaktı. Alışmak zorundaydı çünkü adam onu asla bırakmayacaktı.

Onu yatağa yuvarlamamak için kendini zor tutmasına rağmen geri çekildi ve şimdi ona sahip oldu. Sadece onun daha iyisini hak ettiğini ve bunu ona vermeye kararlı olduğunu bilmesi, dürtüsüyle hareket etmesini engelledi.

Tanımadığı bir sesle, "Eşyalarınızı boşaltması için birini çağıracağım," dedi. Sonra saatine baktı. "İstersen duş almak ve akşam yemeği için üstünü değiştirmek için yarım saatin var."

Yanakları pembeye boyandı. "Peki ne giymeliyim?"

Onaylayarak gülümsedi. Bu bir sınav değildi, ama eğer öyle olsaydı, kız sınavı başarıyla geçmişti. Ne onu giymesine izin verirdi. Onun rahat olmasını istiyordu. Ama kızın şimdiden onun istediği yöne doğru eğiliyor olması onu memnun etmişti.

Tekrar yanağına dokundu, teninin yumuşaklığı karşısında büyülenmişti. "Çok güzelsin Talia."

Daha da kızardı ama iltifat karşısında gözleri sevinçle parladı. "Muhtemelen dolapları henüz kontrol etmediniz ama her yer giysi dolu. bedenleriniz. Pembe bir bluzun yanında asılı duran özellikle hoş bir şalvar var ki bence sizin renginizle muhteşem durur."

Kadın başını salladı ve adamın kucağından inmeye başladı ama adam kadının elini tuttu ve ona bakması için geri çevirdi.

"Ancak, iç çamaşırını giymeyin. Sütyen yok. Külot yok."

Gözleri büyüdü ve dudakları aralarından fısıltıyla geçen bir hava akımıyla aralandı.

Başparmağını kızın parmak eklemleri üzerinde gezdirdi ve sonra elini dudaklarına götürdü.

"Doğrudan benim dünyama dalmanızı beklemeyeceğim. Seni mümkün olduğunca rahatlatacağım. Yakında, emredersem hiçbir şey giymemeni bekleyeceğim, bu yüzden şimdi hissettiğin herhangi bir utanç veya rahatsızlığa alışmaya başlaman daha iyi olur."

Yavaşça başını sallayarak anladığını belirtti ama yanaklarına hâlâ renk gelmişti.

"Sen ve benden başka kimse bilmeyecek, Talia. Ve Garon, Sebastien ve Nico, tabii ki. Ama kimse göremeyecek. Elbette göğüslerin dışında, ama seninkiler kadar güzel göğüsleri zapt etmek neredeyse günah. Henüz dokunmadığım şeyi görmekten zevk alacağım ve diğerlerinin de güzelliğinize bakmasından zevk alacağım.

"Ama pelerininizin altında çıplak olduğunuzu ve eğer istersem, narin bir kumaş parçasını bir kenara atarak sizi hemen ele geçirebileceğimi bilmek bana daha da büyük bir zevk verecektir."

Nefes alış veriş değişti, daha düzensiz hale geldi ve göz bebekleri büyüdü.

"Ben, elbette, böyle bir şey yapmam. En azından bu gece. Hâlâ bakiresin ve ilk cinsel deneyiminin acı verici ya da aceleye getirilmiş olacağından endişe etmeni istemiyorum."

Yutkundu ve bakışlarını kaçırdı. Adam onun rahatsızlığının dalga dalga yayıldığını hissedebiliyordu. Onun önünde durmak için ayağa kalktı. Onu dikkatlice kollarının arasına aldı ve dudaklarına bir öpücük kondurabilmek için çenesini yukarı doğru eğdi.

"Çok utangaç. Çok mütevazı. Benim yanımda rahat olmanı istiyorum Talia. Bu yüzden sana sahip olmak için sabırsızlanırken bu geçişi olabildiğince kolaylaştırmak için elimden geleni ."

"Teşekkür ederim," dedi usulca.

Tek kaşı kalktı. Onun kendisine teşekkür etmesini beklemiyordu ve bu konuda ne hissettiğinden emin değildi. Sesi içtendi, hiç de onunla alay ediyormuş gibi değildi. Alaycılıktan eser yoktu.

Sanki onun bunu nasıl karşılayacağından emin olmadığını fark etmiş gibi, hızla elini tuttu ve parmaklarını onunkilerle birleştirdi. Bu yaptığı ilk açık jestti.

ona dokunmak ya da onunla temas kurmak istemiş ve bunun kendisini çok memnun ettiğini fark etmişti.

"Ne kadar gergin olduğumu biliyor olmalısınız. Gerçeği istersen çok korkuyorum. Ama bana karşı ne kadar nazik olduğunuzu takdir ediyorum. Benim için bu kadar çok şey yapmış olmanız gerçekten çok anlamlı. Sadece benim için değil, ailem için de. Benimle ne istersen yapabileceğin doğru. Ben buradayım. Yalnızım. Kaçacak kimsem yok. Tamamen senin merhametine kalmış durumdayım ve eğer istersen, beni şimdi alabilirsin. Arkadaşlarını çağırıp beni istediğin her şeyi yapmaya zorlayabilirsin. Ama sen bunların hiçbirini yapmadın ve dahası, duygularımı gerçekten önemsiyor gibisin. Ne kadar rahat olduğumu."

Böyle bir şeyin aklından geçmiş olması bile onu dehşete düşürmüştü. Cevap verebilecek durumda olup olmadığından bile emin değildi. Kelimeler boğazında düğümlendi ve birkaç uzun saniye boyunca burnundan hava çekmek zorunda kaldı.

"Xander?" Kadının endişeli sesi zihnini saran sisin içinden ulaştı. "Seni kırdım mı? Özür dilerim. Sadece dürüst olmaya çalışıyordum. Nezaketini ve cömertliğini takdir ediyorum."

Kız daha ileri gidemedi parmağını dudaklarının üzerine koydu. Ve sonra başını salladı. "Benden korkmanı gerektirecek bir şey olduğunu bir an bile düşünmüş olman beni utandırdı. Nico haklıydı. Dehşete düşmüşsün. İşleri farklı şekilde yapmalıydım. Bunun için özür dilerim. İncinmekten ve böyle bir şekilde kullanılmaktan korkuyor olman bana acı veriyor."

"Senden korkmuyorum," dedi yumuşak bir fısıltıyla. İfadesini vurgulamak istercesine onun elini sıktı. "Benim korkum senden değil, bilinmeyenden. Seni hayal kırıklığına uğratmaktan. İstedığın gibi biri olamamaktan."

Bir an kıpırdandı, kısa bir süre uzaklara baktı ama sonra onun bakışlarını buldu. Gözleri, onun düşüncelerini anlamasını çok istiyormuş gibi ciddiydi.

"Buraya gelmeden önce beni nelerin beklediği tüm ayrıntılarıyla anlatılmıştı. Ama bunu soyut olarak duymak başka bir şey. Her şeyi kafamda oturttuğumu sanıyordum ama buraya geldiğimde birdenbire siz ve diğer adamlar karşıma çıktınız ve her şey çok etkileyiciydi. Tanrım, bu gerçek diye düşündüm. Sonra fark ettim ki belki de ben sizin istediğiniz kişi olmayabilirim. Hiç tecrübem yok. Bunu biliyorsun. Bırak dört erkeği, bir erkeği bile nasıl memnun edeceğimi bilmiyorum. Senin önünde çıplak olmayı hayal bile edemiyorum."

Kalbi sıkıştı ve dudaklarının yukarı doğru kıvrılmasına engel olamadı. Ona tekrar sarıldı, onun aptalca korkularını yatıştırmaktan başka bir şey istemiyordu. Onu memnun etmemek mi? Sadece burada olması bile onu memnun ediyordu.

, parmaklarını saçlarında gezdirerek yanaklarından uzaklaştırdı ve kulaklarının arkasına sıkıştırdı.

"Deneyimli olmaman hoşuma gidiyor. Eğer hatırı sayılır bilgi birikimine sahip bir kadın isteseydim, ona sahip olmak benim için çok kolay olurdu. Ben onları istemiyorum. Ben seni istiyorum. Beni ve diğerlerini memnun etmek için bilmen gereken her şeyi sana öğretmekten zevk duyacağım."

Bu sefer gülümsemesinde biraz rahatlama vardı. Sonra saatine bakabilmek için elini büktü ve sonra yüzünü buruşturdu. "Yarım saatim on beş dakikaya indi. Sizi bekletmeyeceksem şimdi gitmeliyim."

Kız kaçamadan onu yakaladı ve alnına bir öpücük kondurmadan önce uzunca bir süre ona sarıldı.

"Yarım saatini al, Talia. Bu gece için kendimi sana karşı çok hoşgörölü hissediyorum. Nico'yu otuz dakika içinde seni alması için yukarı göndereceğim."

OceanofPDF.com

Bölüm 5

Kapısı çalındığında Talia endişeyle arkasını döndü, hâlâ şalının uçlarını beline bağlıyordu.

"İçeri gel," diye seslendi, yeterince yüksek sesle söylediğini umuyordu.

Kapı açıldı ve Nico belirdi, bakışları onu arıyordu. Elleri titremeye başladı ve şalın güvenliğini sağlama görevine yeniden odaklanmak için yere baktı.

Nico ona doğru yürüdü ve yavaşça uçlarını tuttuğu yerden aldı. "Bana bırak."

Güvenli bir düğüm attı ve kalçalarının üzerinden geçecek kadar gevşek bıraktı. Kız onun geri adım atacağını düşünürken, adam ona yakın durdu ve bir elini kalçasından bileğine kadar bacağını boydan boya kat eden uzun yarıktan aşağıya indirdi.

"Altına bir şey giyiyor musun?"

Gözleri büyüdü ve bir an için bir şey söyleyemeyecek kadar şaşırdı.

Avucunu kızın bacağının alt kısmına ve arkasındaki çıplak kıvrımın üzerine kaydırды. "Sana bir soru sordum."

Kaşları çatıldı. Adamın eli çıplak kıcının üzerindeydi. İç çamaşırı giymediğini çok iyi biliyor olmalıydı.

Ona bakmaya devam etti ve eli teninde sıkılaştı. "Hayır," diye fısıldadı sonunda.

Nico başıyla onayladıktan sonra elini bıraktı ve onu bir kez daha örtmek için şalvarı nazıkçe yeniden düzenledi.

"Aferin kızıma," diye mırıldandı. "Xander onun isteklerini yerine getirdiğin için memnun olacak."

Nico'nun gözlerinde nefesinin boğazında düğümlenmesine neden olan bir bakış vardı. Onun kendisine bu kadar yakından dokunmasına karşı çıkmalıydı. Ama o yoğun bakışlar karşısında büyülenmişti. Ve Xander, onun Xander'a olduğu kadar adamlarına da boyun eğmesi gerektiğini açıkça belirtmişti.

Onu kapıya doğru yönlendirdi ama merdivenlere giden koridora adım attıklarında durakladı. "Gergin misin?"

Gözlerini kırıştırdı, adamın sormasına ve gerçekten endişeli görünmesine şaşırmişti. Yalan söylemeyecekti.

"Son derece," diye nefes .

Kolunu tuttu, kendi kolunun altına sıkıştırdı ve elini sıcak, rahatlatıcı bir şekilde sıktı. "Üzülme. Bunun senin için bunaltıcı olduğunu, bu durumun sana yabancı olduğunu biliyorum. Ama şunu bil ki Xander, ben, Bastien ve Garon sana asla zarar vermeyeceğiz."

Tamamen yabancı birine inanması için mantıklı bir neden yoktu ama sessiz yeminde teselli buldu. Adamın gözlerinde aldatmaya dair hiçbir ipucu yoktu. Sadece ciddi bir kararlılık vardı, sanki onu rahatlatmaktan başka bir şey istemiyormuş gibi.

Hayır, muhtemelen herhangi bir şeye inanmak onun için akıllıca değildi ama inandığını fark etti. Bu adama nasıl güvenebileceğine dair bir cevabı yoktu ama merdivenlerden inerlerken kendini parmaklarını adamın koluna daha sıkı sararken buldu. Fırtınalı bir belirsizlik denizinde birdenbire onun çapası haline gelmişti.

"Benden korkuyor musun?" Nico sordu.

Her zaman bir sürpriz varmış gibi görünüyordu. Kendini alıştırması gereken kötü bir alışkanlıktı bu. Görünüşe göre hiçbir şey sınırların dışında değildi ve normal edep sınırlarına burada açıkça uyulmuyordu.

Merdivenin dibinde durdu ve ona bakarak yanıtını bekledi. Adam..., kızın kendisinden korkup korkmadığını gerçekten umursuyormuş gibi görünüyordu.

Nefesini dışarı üfledi. "Ne var biliyor musun? Ben . Muhtemelen . Şu anda muhtemelen pek çok şey olmalıyım. Akıl sağlığımı sorguluyorum. Tüm bunların gerçek olup olmadığını sorguluyorum ama garip bir şekilde hayır, senden korkmuyorum."

Sonra gülümsedi ve geçirdiği dönüşüm inanılmazdı. Ciddi, neredeyse kasvetli yüz ifadesinden şaşırtıcı bir yakışıklılık ışığı geldi. Gözleri ısındı ve uzanıp onun yanağına dokundu.

"Sevindim. Kendini tehdit altında hisseder ya da korkarsan bana geleceğine dair söz vermeni istiyorum."

Başını yana eğdi, tenindeki güçlü parmakların verdiği hissin tadını çıkarıyordu. "Yapacağım," diye sessizce söz verdi.

Görünüşte isteksiz bir tavırla elini bıraktı ve sonra bir kez daha kızın kolunu tuttu. Onu geniş oturma odasından geçirdi ve villanın arka tarafını boydan boya kaplayan büyük terasa bakan resmi yemek odasına götürdü.

Xander çoktan oturmuştu. Garon bir kenarda durmuş cep telefonuyla konuşuyordu, yüzünde konsantrasyon ifadesi vardı. Sebastien ise masanın ilerisinde, Xander'ın yanındaki yerine oturuyordu.

Onu gördüklerinde Xander ayağa kalktı, Garon konuşmanın ortasında telefonunu kapattı ve Sebastien havada durdu, sandalyesine oturmaya devam etmek yerine duruşunu sürdürdü.

"Gel."

Xander'ın tek kelimelik emri sırtından aşağı bir ürperti gönderdi. Yine de çok lezzetliydi ve bir şekilde Nico'nun yanında olmak ona çok ihtiyacı olan özgüveni aşlamıştı. Xander'ın durduğu yere doğru aceleyle ilerlemeden önce minnettar bir gülümsemeyle ona baktı.

Xander'ın kolu uzanmıştı ve o da içgüdüsel olarak Xander'ın bedenine doğru adım attı. Xander kolunu onun etrafında kıvrıp onu daha sıkı kendine çekerken onaylar gibi bir ses çıkardı. Onun alnına bir öpücük kondurdu.

"Çok güzel görünüyorsun. Tüm talimatlarımı yerine getirdin mi?"

Başını salladı ve sonra basit bir baş sallamanın yeterli olup olmayacağını bilmeden cevabı sözlü olarak ifade etti. "Evet."

"Göster bize."

Bu onu kısa sürede kendine getirdi. Ona baktı, otomatik olarak ciddi olduğunu onaylamak istiyordu. Adamın dudakları kasıldı ve kız onu hoşnut etmediğini fark etti. Ama ondan bunu mu bekliyordu...?

Görünüşe göre öyle.

Tartışmaya başladı, Nico'nun elinin çoktan şalvarına ve kıkına gittiğini söyledi. Çok ince, çok şeffaf akan altında bir dikiş bile olmadığına kesinlikle kefil olabilirdi. Ama daha fazla gecikmenin Nico'nun canını daha da sıkacağını fark etti.

Elleri titreyerek, yavaşça uzanıp şalvarı kenara çekti. Xander, "Dön de görebilelim," dedi.

Kısa bir süre gözlerini kapadı ve yapmak üzere olduğu şey için tüm cesaretini topladı. Doğuştan alçakgönüllüydü ve tek bir teşhirci eğilimi yoktu. İlgi odağı olmak onun karakterine uygun değildi ve bu dört adama ve oradan geçen başka kim varsa onlara teşhir edileceği fikri kurdeşen dökmesine neden oldu.

Xander kısık bir sesle, "Bekliyoruz Talia," dedi.

Profilini gösterecek şekilde döndü ve ardından arkasının kıvrımı görünene kadar kumaşı dikkatlice yukarı ve kalçasının üzerine çekti.

sunuldu.

"Daha
fazla."

Diğer elini kullanarak bacaklarının birleştiği yeri kapatan kumaşı topladı ve yukarı çekerek vücudunun alt yarısının tamamının bakışlara açık olmasını sağladı.

Hayatında hiç bu kadar savunmasız hissetmemişti. Sonra başını kaldırıp önce Garon'la sonra da Sebastien'le göz göze gelmek gibi bir hata yaptı. Belli ki tahrik olmuşlardı, bakışları tenini yakıyordu. Ama orada bariz bir onay vardı ve saygısızlık yoktu. Zevksiz sözler yoktu. Bağırış çağırış ya da ıslık yok. Uzun, şehvet dolu bakışlar ve en karanlık türden bir zevk vaadi dışında hiçbir şey yoktu.

Bakışları Nico'ya kaydı ama o aşağıya bakmıyordu. Nico da ona bakıyordu, bakışları yüzüne sabitlenmişti, gözleriyle buluşuyordu ve Nico onun derinliklerinde destek buldu. Rahatlık.

Xander elini onun arkasına kaydırıp ve şalvarı bırakmasını işaret etmeden önce onu yakından kavradı.

"Talimatıma uymana sevindim," dedi. "Zamanla sorgulamayı bırakacağım ve bana itaat ettiğinizi varsayacağım. Ama bu güven kazanılmalı. Şu anda hala birbirimizi öğreniyoruz ve istediğimi yapmakta isteksiz olman anlaşılabilir bir durum. İsteklerimi yerine getirirken hissetmiş olabileceğin rahatsızlığa rağmen bunu sorgulamadan yapmış olman beni çok memnun etti."

Eğildi ve çenesini kavrayarak ağzını sahiplenici bir şekilde onunkinin üzerinde gezdirdi. "Beni çok memnun ediyorsun, Talia."

Olanlardan dolayı biraz sersemlemiş bir halde ona baktı. Ve henüz yemeğe bile oturmamışlardı. Hâlâ her şeyin etkisindeydi. Bütün günün.

Yanındaki sandalyeyi geri çekti ve rahat ettiğinden emin olmak için onu aşağı indirdi. Herkes sandalyelerine yerleşir yerleşmez, yorgunluk ve tepki ona bir ton tuğla gibi çarptı.

Lezzetli görünen yemeklere baktı ve yemeği bitirecek enerjiye sahip olup olmadığını merak etti.

"Talia."

Başını kaldırdı ve gözlerini Garon'a dikti. Şimdi onu korkutuyordu. Beni öldüreceğini düşünüyorum anlamında değil ama adam... çok büyüktü. Garon'un gülümsediğini ya da odaklanmış ve biraz da vahşi görünmekten başka bir şey yaptığını henüz görmemişti. Bu, hiçbir şekilde kızdırmak istemeyeceği bir adamdı.

"Buraya gel," dedi.

Tereddütle Xander'a baktı. O da bunu onaylıyor muydu? Xander emirlerin onun aracılığıyla geleceğini söylemişti ama hemen yanında oturuyordu, o halde Garon neden ona kendisine gelmesini söylesin ki?

Yine de Garon'u kızdırmaya hiç niyeti yoktu. Ya da Xander'ı. Xander bakışlarına sakince karşılık verdiğine göre, onun Garon'a itaat etmesini kastettiğini varsayıyordu.

Tanrım, ama bütün bu olanlar başını fena halde ağrıtıyordu. Sinirleri bozulmuştu ve henüz burada tam bir gün bile geçirmemişti.

Sandalyesinden geriye doğru itildi ve dengesizce ayağa kalktı. Yorgunluk şakaklarına vuruyor ve Garon'un oturduğu yere doğru birkaç adım yürürken omuzları çöküyordu.

Elini uzattı ve kız gerildiğinde içini çekti. Sonra onu kucağına çekti ve bacaklarını bacaklarının arasına sıkıştırdı, böylece yan oturdu, göğsünün ve omzunun kaslı duvarına yaslandı.

Tam da başka hiçbir şeyin onu şaşırtamayacağını düşündüğü anda, adam balıktan bir ısırik aldı ve dudaklarına götürdü.

"Ye," dedi, çatalı hâlâ kızın ağzına doğru tutuyordu.

Kadın dudaklarını ayırdı ve adam dikkatlice ona bir lokma yedirdi.

Kızın bariz şaşkınlığı karşısında ağzının bir köşesi yukarı doğru eğildi. Ne oldum delisi bakışını gizleyebilecek gibi değildi.

"üzereymiş gibi görünüyordun," dedi basitçe. "Ve eminim açsındır. Bana yaslan. Ben seni beslerken rahatına bak."

"Peki ya sen?" diye itiraz etti.

Dudağı tekrar seğirdi ve gözleri parladı. "Bir öğünü kaçırmanın bana zarar vereceğini sanmıyorum. Şimdi konuşmayı kes ve yemeğini ye. Sana tecavüz etmeyeceğimizi ve seni öldürmeyeceğimizi anlamanın tek yolu bizimle zaman geçirmen ve güven inşa etmen."

Buna söyleyecek bir şeyi yoktu çünkü gerçek buydu.

Sadece ağzına lokma üstüne lokma atmakla kalmadı, aynı zamanda boştaki eliyle sırtını ovdu, yatıştırıcı, rahatlatıcı bir hareketle aşağı yukarı okşadı ve kızın ona doğru sarkmasını sağladı.

Bir süre sonra parmaklarını kadının saçlarına daldırdı ve sonra da saçlarının altından ensesine masaj yapmaya başladı. Tam bir mutluluktı.

Cüssesi ve göz korkutuculuğuna rağmen şaşırtıcı derecede nazikti. Dokunuşu Nico'nunkinden bile daha nazikti.

Göz ucuyla masanın diğer sakinlerine baktığında ne yaptıklarını fark etti. Daha önceki toplantı. Nico akşam yemeği için onu almaya gelmişti. Garon onu besliyordu. Xander'ın ona olan yakınlığı. Öpücük. Dokunuşlar.

Onu vahşi bir hayvanı evcilleştirdikleri gibi evcilleştiriyorlardı. Onu dokunuşlarına, taleplerine alıştırıyorlardı. Onu içine çekildiği ortama alıştırıyorlardı.

Onlardan korkmasını istemiyorlardı ve güven inşa etmek için büyük çaba sarf ediyorlardı.

Bütün gün boyunca biriken gerginliğin bir kısmı uçup gitti. Rahatladı ve zihnini dolduran soruların karmaşasından kurtuldu. Resmin bütününe bakmaya çalıştığında, bu onu bunaltıyordu. Bu işin nasıl yürüyebileceğine dair hiçbir fikri yoktu. Bunun yerine sadece tek bir şeye odaklandı. Garon onu besleyip şımartırken kollarında oturmanın nasıl bir his olduğuna.

Buna cevap vermek oldukça kolaydı. İri ve tehditkâr olabilirdi ama ona çok sert nefes alırsa kırılabilir bir cam parçası gibi davranıyordu.

Adamın eli kadının sırtında ve ensesinde harika bir his uyandırıyor ve yemek çok lezzetliydi, belki de onu besleme eyleminin samimiyetinden dolayı daha da lezzetliydi.

Yeterince içtikten sonra memnuniyetini dile getirdi ve başını onun omzuna yasladı. Adam, sanki kız kucağında değilmiş gibi diğer adamlarla konuşmaya devam etti.

Wickersham bir tabak daha getirdi ve Garon onu vücuduna yaslayarak bir porsiyon balık yedi. Söylenenlere odaklanmaya çalıştı ama zihni yorgundu ve konuşmaları takip etmek zordu.

Bir esnemeyi bastırdığında, Garon onu sadece alnı boynuna dayanana kadar vücuduna doğru çekti. Gözlerini kapattı, artık yorgunluğuna teslim olma dürtüsüyle savaşıyor ya da savaşmak istemiyordu.

Onun sıcaklığına daha fazla sokulabilmek için ona doğru kıpırdandı. Dudaklarının alnına değdiğini hissetti ve öpücüğün verdiği hazzın etkisiyle iç çekti. Belki... Belki de o kadar da korkutucu değildi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Bölüm 6

Xander, Talia'nın Garon'un iri gövdesine yaslanarak uykuya dalmasını izledi. İri adam onu en kırılgan sanat eserini tutar gibi nazikçe tutuyordu. Kendi kendine gülümsedi. Talia iyi tepki veriyordu -beklediğinden çok daha iyi.

Diğerleri ona çoktan bağlanmıştı. Bu ona bakışlarından belliydi. Ona nasıl davrandıkları ve ne kadar nazik konuştukları.

Sert ama nazik.

Bu onun direktifiydi. Talia'nın sınırlarını bilmesini istiyordu. Kime ait olduğunu ve kime itaat edeceğini bilmesini istiyordu. Ama ona nazik bir el ve şefkatli bir dokunuşla rehberlik etmek istiyordu.

Ona acı çektirme fikri dişlerini gıcırdatmasına neden oldu. Bunca yolu, acı ve disiplin yoluyla ustalığını göstermesini bekleyerek gelmiş olmasından ya da onu tasmalayacağından veya güzel tenine bir kırbaç veya kamçıyla tek bir işaret bile koyacağından nefret ediyordu.

Hareketi kontrol edemedi başını sallamaya başladı. Sebastien ona doğru bir kaşını kaldırdı.

"Sorun mu var, Z?"

Xander'ın dudakları gerildi. "Ben sadece sözleşmemizin başlangıcından beri her türlü acıya, disipline ve Tanrı bilir daha nelere maruz kalacağını varsaydığı gerçeğinden yakınıyordum."

Nico kaşlarını çatı. "Umarım onu bu fikirden tamamen caydırmışsındır. Kadınları kırbaçlamıyoruz ya da sözde bir suç işledikleri için onları cezalandırmıyoruz."

Xander iç çekti. "İtaatkâr bir ilişkinin otomatik olarak esaret, şaplak, mutlak kontrol anlamına geldiğini düşünenler var. Hatta kölelik."

"İşte şimdi beni başladın," diye homurdandı Garon.

Konuşurken bile Talia'nın saçlarını düzeltti ve onu daha güvenli bir şekilde tutabilmek için yana kaydı. Talia hiç kıpırdamadı ve kirpikleri yanaklarında durmaya devam etti.

Sebastien omuz silkti. "İnsanlar buna ilgi duyuyor. Onlara ne iyi geliyorsa, sanırım. Bazı kadınlar bu tür şeylerden hoşlanır. Bazı erkekler sever."

"Bir an için bile olsa, ona acı veya ıstırap verecek bir şey yapmayı hayal edebiliyor musun?" Nico talep etti. "Ona bir bak Bastien. Muhtemelen onu çok korkutmasına rağmen Garon'a sarılmış durumda. Tam olarak kavrayamasa da bize güveniyor. Ona vurursak ne olacağını hayal edebiliyor musun?"

Nico'nun sesi o kadar dehşete düşmüş ve korkmuş geliyordu ki Xander irkildi.

"Durun bir dakika," diye tersledi Sebastien. "Ben sadece bazı insanların bu tür şeylere ilgi duyduğunu ve onlara daha fazla güç belirtiyordum. Eğer bundan hoşlanıyorlarsa, rızaları varsa, o zaman benim için bir sorun yok. Talia'ya karşı böyle bir niyetim olduğunu söylemedim. Bu bir köpek yavrusunu tekmelemek gibi bir şey olurdu."

Xander yine gülümsedi.

"Peki sen neden bu kadar kendini beğenmişsin?" Sebastien Xander'a bakarak sordu.

"Sadece üçünüz de Talia'yla tanıştıktan sonra tam olarak hayal ettiğim şeyi yaptınız. Şimdiden onu korumaya başladınız. O zaten sizin sadakatinize sahip."

Garon ona keskin bir bakış fırlattı. "İstediğin bu değil miydi?"

Xander başını salladı. "Aynen öyle. Ama benim istediğimin bu olması, onun senin içinde bu içgüdüyü uyandıracığı anlamına gelmez. Bana bir şey söyle Garon. Sana hiçbir şey söylememiş olsaydım, Talia'ya vereceğin tepki farklı olur muydu? Yoksa şu anda olduğu gibi onu kucağında tutmaya devam eder, senin elinle beslendikten sonra uyurken onu korur muydun?"

Garon Talia'ya baktı, alnı konsantrasyonla kırışmıştı. Sonra tekrar Xander'a baktı, dudakları kararlı bir çizgi halindeydi. "Hayır. Kesinlikle hayır, olmaz. Senin lanet olası emirlerinin ona baktığımda ne olduğuyla hiçbir ilgisi yok."

Xander soru sorarcasına Nico ve Sebastien'e baktı. Nico, Xander'a doğru dudağını kıvırdı; bu, cevabın açık olması gerektiğini düşündüğünün açık bir göstergesiydi. Sebastien omuz silkti ama Xander onun bakışlarının Talia'ya doğru kaydığını, sanki onu tutan kişi olmak istemiş gibi baktığını gördü.

"Dinlenmeye ihtiyacı var," dedi Xander. "Belli ki çok yorulmuş ve ayrıca tüm bu durumun üzerinde çok büyük bir stres yarattığı da ortada."

onu. Bu stresi mümkün olan en kısa sürede azaltmamızı istiyorum. Onunla ilk kez sevişirken benden korkmasına izin vermeyeceğim."

Garon alçak bir sesle, "Onu yukarı çıkaracağım," dedi.

"Onu giyinik bırakın. Ben onunla ilgilenirim," dedi Xander, Garon ayağa kalkarken.

Garon başını salladı ve yavaşça yemek odasından dışarı çıktı, Talia'nın uzun saçları onu taşırken koluna dolanıyordu.

Xander bir an durdu ve masanın karşısındaki Nico ile Sebastien'e baktı.

"Yarın..." Şarap kadehiyle boş boş oynadı, az miktardaki sıvıyı döndürdükten sonra tekrar masaya koydu. "Yarın eğitimi başlayacak."

Sebastien tek kaşını kaldırdı. "İşleri biraz aceleye getirdiğini düşünmüyor musun? Onu korkutmak konusunda endişeli görünüyordun ve şimdi burada olduğu ikinci gün onu kurtların önüne atmak mı istiyorsun?"

Nico kaşlarını çatı. "Eğitiminin hangi kısmından bahsediyorsun? Basit bir itaatten mi yoksa seksten mi bahsediyoruz?"

"İkisi de," dedi Xander açıkça. "Bence ona nazıkçe ve sabırla ama aynı zamanda sert bir şekilde davranmaya devam ettiğimiz sürece daha çabuk yanıt verecektir. Karışık sinyaller gönderip yumuşak davranamayız. Doğru dengeyi kurarsak, onu korkutacağımızdan endişelenmemize gerek kalmaz."

Sebastien, "Bu eğitimin bir parçası da nasıl sakso çekileceği olduğu sürece, ben varım," dedi.

"Kapa çeneni," diye tersledi Nico.

Sebastien ona karanlık bir bakış fırlattı. "Şimdi bana koro çocuğu gibi davranma, Nico. Bana o enfes dudakları sikinin etrafına dolamak için can atmadığını söyleyemezsin. Uğruna ölünecek bir ağzı var."

Xander Sebastien'i Sebastien olduğu için azarlamazdı. O böyle biriydi. Saygısız. Künt. Ama kemiklerine kadar sağlam ve sadıktı. Ve Xander geldiğinden beri Talia'yı dizlerinin arasına almak isterken, onun ağzını hayal ettiği için Sebastien'i suçlayamazdı.

Xander, "Belki de ona işin öğretebilirsin," diye . "Tabii ki," diye nefes verdi Sebastien.

Xander oturduğu yerden kalktı. "Ben yukarı çıkıyorum. İkinizle de kahvaltıda görüşürüz. Bütün günü Talia'yla birlikte geçirmeyi planlıyorum. Bizim yanımızda ne kadar çok zaman geçirirse, bizimle o kadar çabuk rahatlayacaktır."

Nico başını salladı ve Xander uzaklaşmak için döndü. Merdivenleri çıktı ama Garon'un yanından bile geçmedi. Süitine girdiğinde, hâlâ ortada kimse yoktu.

diğer adamın işareti.

Yatak odasının kapısı hafif aralıktı ve Xander içeri itti, bakışları önündeki manzarayı inceliyordu.

Garon Talia'yı dikkatle Xander'ın yatağına yatırıyoru. Hâlâ tamamen giyinikti, daha doğrusu hâlâ peştemal ve spagetti askılı bluzla sarılıydı.

Talia uykusunda bir şeyler mırıldandı ve Garon elini onun saçlarında gezdirerek bir şeyler mırıldandı. Belli bu mırıldanma Talia'nın endişelerini yatıştırmıştı çünkü Talia yastığa daha sıkı sarıldı ve yerleşti. Yumuşak ve düzgün nefes alışları odayı doldurdu.

Garon bir süre daha ona baktı ve sonra yataktan geri çekildi. Döndüğünde Xander'la yüz yüze geldi. Garon onaylarcasına başını eğdi.

"O tamamen sizindir, Majesteleri."

Xander diğerlerine verdiği iyi geceler mesajını tekrarlayarak, "Kahvaltıda görüşürüz," dedi.

Garon gittikten sonra Xander soyundu ve çırlçıplak kaldı. Hâlâ Talia'nın giysileriyle uğraşması gerekiyordu. Onun yatağında uyuduğu sürece, aralarında asla kıyafet engeli olmayacaktı.

Eğer kendisi ve çok güvendiği üç adam hakkında bir Gey bilseydi, birkaç gün içinde Talia günde yirmi dört saat hiçbir Gey giymezdi.

Onun çıplak olmasını isterlerdi, böylece vücuduna sınırsız erişimleri olurdu ve onunla sevişmedikleri zamanlarda ona bakmak ve onun kendilerine ait olduğunu bilmek isterlerdi. Onların kadını. Onların malı.

Xander onu dikkatle ters çevirirken gülümsedi ve kız uykulu bir itiraz mırıldandı. Pelerinini çözdü ve şimdilik öylece bıraktı. Sonra üstünün askılarını çıplak kollarından aşağı kaydırđı ve tişörtü kalçalarından aşağıya, peştemalin kumaşına dolanana kadar sıyırdı.

Onu yan yatırdı ve giysilerini çekerek yere attı. Sonra yumuşak kıvrımlarına ve teninin güzelliğine bakabilmek için onu sırt üstü yatırdı.

Muhteşemdi.

Ona dokunmamak ona acı veriyordu. Onun vücudunu keşfetmek istiyordu. Ona verebileceğini bildiği zevki vermek istiyordu. Ama kadın yorgundu. Onun varlığının farkında bile değildi ve bu gece rahat uyuyabilmesi için rahatını sağlamaktan başka bir şey yapmak yanlış, ihlal gibi görünüyordu.

İç çekerek yatağa girdi ve ışıkları söndürmek için kumandayı eline aldı. Belki de yumuşuyordu, az önce diğerlerini uyardığı şey tam da buydu.

Onlara sert ama nazik olmaları gerektiğini söylemişti. Beklentilerinin ne olduğunu ve sınırlarının ne olduğunu ona hemen bildirmeliydiler.

Başka bir kadınla, hayatının başka herhangi bir döneminde, suçluluk duymadan alırdı. Şu anda bile parmaklarını kadının bacaklarının arasındaki koyu renkli buklelerin arasından geçiriyor ve kadınlığının tadını çıkarıyor olurdu.

Ve yine de buradaydı, kendini tutuyordu çünkü her şeyden önce onun güvenini istiyordu. Onun inancını istiyordu. Onunla mutlak surette ilgileneceğine ve söz verdiği gibi ona değer vereceğine inanmasını istiyordu.

Eğer bu, acele etmemesi ve sahip ya da çok az sahip olduğu sabrı göstermesi anlamına geliyorsa, o zaman bunu yapardı.

Uzaktan kumandayı bir kenara bıraktı ve sonra ona uzanarak onu vücuduna çekti.

Yarın, kendisinin ve adamlarının ondan ne beklediğini ona anlatmak için yeterince erken olacaktı.

Bölüm 7

Talia pencereden süzülen, yatağı ve tenini ısıtan güneş ışığıyla uyandı. Dirseğine kadar yukarı doğru itti, çarşaf vücudundan aşağı düşerek kalçasında toplandı, böylece aşağıdaki okyanusun nefes kesici manzarasını izleyebildi.

Pencereler aralıktı ve içeriye esinti girmesine izin veriyordu. Havadaki tuzun kokusunu alabiliyor ve kıyıya vuran dalgaların sesini duyabiliyordu.

O anda üzerinde hiçbir şey olmadığını ve Xander'ın yatağında olduğunu fark etti. En son hatırladığı şey, bir gece önce Garon'un kollarında uyuyakalmış olmasıydı ama yine de burada, çırlıçıplaktı.

Döndü, yarı yarıya Xander'ı orada görmeyi bekliyordu, ama yastıkta hâlâ başının izi olmasına rağmen yatak boştu. Başını eğdi ve odada yalnız olmadığına işaret edecek herhangi bir ses olup olmadığını dinledi.

Otomatik olarak odanın karşısındaki büyükbabasının saatine baktı ve rahat bir nefes aldı. Saat o kadar da geç değildi. Xander ona ne zaman kalkacağı konusunda herhangi bir talimat vermemiş olsa da, sabahı uyuyarak geçirdiği için kendini kötü hissedebilirdi. Saat daha sekizdi. Acele ederse yarım saat içinde duş alıp giyinmiş ve aşağı inmiş olabilirdi.

Çarşafı kenara itti ve bacaklarını yatağın kenarına attı. Bugün kendini daha sakin hissediyordu. Dünkü kadar gergin ve sinirli değildi. Ama uzun bir yolculuk yapmış, sonra da bir değil dört adamın ezici varlığıyla baş etmek zorunda kalmıştı.

Yatak odasının kapısı açıldığında banyoya giden yolu yarılamıştı. En savunmasız noktalarını örtmek için ellerinden başka hiçbir şeyi olmadan tamamen çıplak yakalandı.

Sebastien orada durmuş ona bakıyordu, ifadesi okunamıyordu. Sonra kapının pervazına yaslandı ve kollarını göğsünde kavuşturdu.

Sessizliği onu rahatsız etti. Sanki yanlış bir şey yapmış gibi tedirgin olmuştu ama ne olduğunu anlayamıyordu. Tüm erkekler arasında en sinir bozucu olan o gibi görünüyordu. Belki de henüz hiçbirini o kadar iyi tanımadığı için çileden çıkarıcı değildi. Ama daha çok alaycı görünüyordu. Ya da belki de

onunla eğleniyordu. Ne olursa olsun, tanımlamaların hiçbiri onun yanında ayaklarını rahatlatmıyordu.

"İstedığınız bir şey mi var?" diye sordu sakince.

Onun kendisini ne kadar korkuttuğunu bilmesine izin vermeyecekti. İri cüssesiyle Garon bile onu Sebastien kadar önemsiz hissettirmiyordu.

Kıkırdadı ve kapı çerçevesini itti. "Sanırım Xander sabahları ikimizden birinin ne giyeceğini sana söyleyeceği konusunda açık konuştu."

Kaşlarını çattı. "Evet, öyleydi ama uyandığımda burada kimse yoktu. Hatta ne zaman kalkmamı istediğinden ya da bunu umursayıp umursamadığından bile emin değilim. Ama en azından gardırop danışmanımı beklerken düş alabileceğimi düşündüm."

Tekrar güldü. "Benden pek , değil mi Talia?"

Başını yana eğdi ve gözlerini kıstı. "Henüz karar vermedim."

Ona yavaşça sıırttı. "Sorun değil. Çünkü daha sonra emeceğin benim sikim olacak. Bundan zevk almam için benden hoşlanman gerekmiyor."

Geriye çekildi, adamın açık sözlülüğü karşısında ağzı açık kaldı. Sonra dudaklarını kapattı ve ona ters ters baktı. "Neden bilerek beni yemlemeye çalışıyorsun? Senden korkmamı mı istiyorsun?"

Diğerleri tam tersini istiyor gibiydi ama Sebastien'i henüz çözmemişti.

"Korkmak mı? Hayır, bu pek bir amaca hizmet etmez. Sana zarar vermeyeceğim, Talia. Sadece diğerleri kadar yumuşak değilim. Onlar senin güzel kıkına işaretler koymaktan hoşlanmasalar da, seni dizime yatırmaktan hiç de rahatsız olmam."

"," diye fısıldadı.

"Denemeden eleştirmeyin," diye takıldı.

Parmakları sıkı toplar halinde kıvrıldı. "Acıyı sevmiyorum. Nefret ederim."

"Bu tartışmalı bir konu. O nefis poponu kızartmaya çalışırsam kıkıma tekmeyi yerim. Şimdi, yeterince zaman kaybettik. Xander kahvaltıda bize katılman için aşağıda bekliyor. Seni yıkayıp aşağıya indireceğim."

Kadın aklını kaçırmış gibi baktı. "Kendim yıkanabilirim. Senin sadece kıyafetlerimi sermen gerekiyor."

"Xander bana seninle ne yapmamı söylerse onu yapmam gerekiyor," dedi Sebastien, sözlerinde bir ısırık vardı. "Ve senin görevin de hiçbir şey yapmadan itaat etmek.

soru. Şimdi, eğer tartışmamız bittiyse, hadi banyoya girelim."

Uyuşuk bir şekilde onu banyoya kadar takip etti ve duşu açmasını izledi, ona dönmenden önce parmaklarıyla sıcaklığı test etti.

Sonra gömleğinin düğmelerini açmaya başladı. En alta ulaştığında gömleği asılı bıraktı ve fermuarını açtı. Adam kot pantolonunu indirmeye başladığında, yanakları alev alev yanarak başka tarafa baktı.

"Talía, bana bak."

Sesindeki emir ona itaat etmekten başka seçenek bırakmadı. Arkasına dönüp baktığında adam çırılçıplak önünde duruyordu. Ve çok güzel bir vücudu vardı. Bronzlaşmış. Tamamen bronzlaşmış. Yani ya doğal ten rengi koyuydu ya da çıplakken bronzlaşmıştı.

Uzun boylu ve zayıftı ama sıkı kaslıydı. Hiçbir yerinde bir gram bile et yoktu. Kırbaç kordonu kadar zayıftı. Güçlü görünüyordu, en az Garon kadar güçlü olmalıydı ama sadece... farklıydı. Farklı bir makyaj. Farklı vücut yapısı.

Adam elini uzattı ve kadın elini uzattı, bakışları adamın anatomisinin bir kısmından kaçırıyordu. Adam onu düşün içine ve spreyin altına çekti.

Ne bekleyeceğinden emin değildi. Bu cinsel bir şey miydi yoksa klinik bir şey mi? Adamın vücuduna bastırılmıştı. Adamın penisini sırtının alt kısmında hissedebiliyordu ama adam açıktan cinsel bir hareket yapmıyordu.

Vücudunu sabunlarken elleri nazikti ve sadece göğüslerini ve sonra bacaklarının arasını hafifçe sıyırdı, sanki onu gerçekten endişelendirmek istemiyormuş gibi, bu da onun rahatına karşı görünüşteki kayıtsızlığıyla doğrudan bir ilişkiydi.

Vücutuyla işi bittiğinde, saçlarına şampuan uyguladı ve tüm kütleyi köpürtene kadar parmaklarını nazikçe saç tellerinde gezdirdi.

Sonra onu çevirdi, böylece akıntı başının üzerinden aktı. Gözlerini kapadı ve kendini bu zevkli duyguya bıraktı. Birinin kendisiyle bu kadar yakından ilgilenmesinin güzel olabileceğini kim bilebilirdi?

Sıcak suyun tadını gereğinden uzun süre çıkaracağını düşündüyse de, su kesilip Sebastien onu duştan çıkardığında durumu hemen düzeltti. Bir süre sonra onu kocaman bir havluya sardı ve vücudundaki nemi hızlıca ovdu. Ardından saçları üzerinde çalışmaya başladı.

Onu daha da şaşırtarak, makyaj masasının önündeki pelüş bankın üzerine oturttu, çekmecedan taraklardan birini aldı ve saçındaki karışıklıkları düzeltmeye başladı.

Böyle bir şey olmuyordu. Onun dünyasında değil. Tuhaftı ve onu tedirgin ediyordu.

"Sakin ol," dedi kaba bir şekilde. "Bir yaydan daha sıkı sarılmışsın. Seni ısırmayacağım. Henüz."

Kendini gülerken buldu ve sonra aynaya bakıp omzunun üzerinden onun eğlenen bakışını gördü.

"Gördün mü? O kadar da kötü değilim."

Adam saçlarını taramaya devam ederken kadın şaşkınlıkla adama baktı.

"Bunu bir türlü aklım almıyor," dedi, daha iyi düşünmeden önce.

o.

Durakladı, başını yana eğdi ve soru dolu gözlerle ona baktı.

"Ne demek istiyorsun?"

Yanakları kızardı ve endişeyle yutkundu. "Yok bir şey. Bazen daha iyi düşünmeden önce konuşuyorum."

Tarağı yere bıraktı ve yüzünü ona dönmesi için onu çevirdi. İki eliyle çenesini çerçeveledi ve başparmaklarıyla elmacık kemiklerini okşadı. "Bazen tam bir pislik olabildiğimi kabul ediyorum. Muhtemelen daha önce de sana pislik gibi davrandım. Ben saygısız bir piçim ya da Xander ve diğerleri tarafından birçok kez öyle söylendi. Ama sana zarar vermeyeceğim, Talia.

Aklından geçenleri söyleyebilirsin. Seni dizlerimin üzerine yatırıp kıkına şaplak atmak istediğime dair ukala iddiama rağmen, seni temin ederim ki cinsel açıdan bakıyorum. Açıkçası seni dizime yatırıp elimi kıkına koyma düşüncesi beni tahrik ediyor. Ama seni asla incitmem. Ve dahası, dürüstlüğe her şeyden çok saygı duyarım. Yani söyleyecek bir şeyin varsa, söyle. Xander'ın neye izin verdiğini bilmiyorum ama benimleyken aklından geçenleri söylemekte her zaman özgürsün."

Titreyerek gülümsedi ve yanağını onun avucuna sürttü.

"Ben sadece bu kadar belalı görünen birinin bir kadının saçını yapmasını aklımın almadığını söyleyecektim. Alınma ama..."

Kadın devam edemeden ve ayağını daha sağlam bir şekilde ağzına sokamadan, adam kıkırdadı ve onu geri çevirdi. Saç kurutma makinesini çıkarmadan önce çekmeceyi karıştırdı. Fişi , "Alınmadım. Ben

Cinselliğimde, bir kadına baktığım için azarlanmayı kaldıracak kadar rahatım. Üç kız kardeşim var. Küçük kız kardeşler. Babam ben küçükken öldü ve onlar daha bebektir. Annem bize bakmak için çok çalışmak zorundaydı ve bu yüzden saçlarını örmekten ayakkabı ve okul kıyafetlerini seçmeye kadar her şeyi ben yapıyordum."

Kalbi yumuşadı ve gülümsedi. "Bence bu harika."

"Sorumlu olduğun kadınla ilgilenmekte utanılacak bir şey yok," dedi. "Bu durumda Xander senin güvenliğinin, refahının ve mutluluğunun sorumluluğunu bana, Nico'ya, Garon'a ve kendisine yükledi. Seni yıkamak ve saçlarınla ilgilenmek sana zevk veriyorsa küçük bir şeydir."

Adam saçlarını bir kez daha okşarken gözlerini kapattı. ". Teşekkür ederim."

Kurutma makinesini açtı ve fön makinesini saç tellerinden aşağı doğru kaydırabilmek için bir fırça kullanarak saçlarını çekti. Titiz davranarak her bir bölümü omuzlarından sarkana kadar parlak ve yumuşak bir şekilde kapladı.

Her şeyi o kadar normal göstermişti ki, o saçlarını kuruturken burada tamamen çıplak oturduğunu unutmuştu.

Kurutma makinesini kapattı, çekmeceye geri koymak için öne doğru eğildi ve sonra arkasında durarak ellerini omuzlarına koydu.

"Şimdi aşağı inmeye hazır mısınız?"

Hızla döndü, ona bakarken elleri omuzlarından kurtuldu. "Çıplak mısınız?"

Kaşlarını kaldırdı, onu çok kibirli ve yasakçı gösteren kaşlarını.

"Ama bana zaman vereceğini söylemişti," diye endişelendi. "Oraya bu şekilde nasıl gidebilirim? Dün gece yeterince kötüydü zaten..." Utancını yuttu ve gözlerini kaçırdı.

Uzanıp bir göğsünü avuçladı ve başparmağıyla meme ucunu okşadı. Bu his elektrik gibiydi ve yoğunluğuyla onu ürkütüyordu.

"Görmemizi istemediğin şey nedir, Talia? Göğüslerini mi? Sizi temin ederim ki mükemmeller. Yemyeşil. Yüksek ve sıkı. Bir erkeğin yalamak ve emmek isteyeceği meme uçları."

Derisi yanaklarından aşağıya doğru yanacaktı.

"Ayağa kalk," diye emretti.

Titreyerek ayağa kalktı ve adam bacaklarından birini kaldırıp ayağını az önce boşalttığı koltuğa dayadığında şaşkınlık dolu bir çığlık . Bu

kalçalarını açtı ve en mahrem bedenini onun için erişilebilir hale getirdi.

Elini karnının üzerinden aşağıya doğru kaydırđı. Parmakları narin kıvrımlardan ve klitorisinin üzerinden kayarken nefesini içine çekti.

"Görmemizi istemediğın şey bu mu? Böyle güzel, narin küçük bir amcık. Sana baktığımızda ne görecekimizi, ne hayal edeceğimizi biliyor musun? Tadının nasıl olduğunu hayal edeceğiz. Aletlerimizi o daracık geçide sokarken ne kadar iyi hissedeceğimizi."

Kadın sallandı ve adam onu sabitlemek için kolundan tuttu.

"Alçakgönüllülüğün sevimli ama burada buna yer yok. Bence Xander işleri ağırdan almaya niyetliydi ama gerçek şu ki o seni istiyor. Biz de seni istiyoruz. Xander sabırlı bir adam değil. Seni alıp kendisinin yapana kadar tatmin olmayacaktır."

"Özür dilerim," dedi boğuk bir sesle. "Söz verdiğim gibi itaatkâr bir metres olamıyorum."

Kaşlarını çatı ve elini kadının titreyen bedeninden çekti. "Kendini böyle mi görüyorsun? Onun metresi mi?"

Dudakları aşağı doğru döndü. "Aşağılayıcı ya da tartışmacı değilim. Dürüst olmak gerekirse ne olduğumu bilmiyorum. Kimse bana söylemedi. Yerimi ya da kim olduğumu bilmiyorum. Bu... rahatsız edici."

Bir parmağını çenesinin altına soktu ve kız bakışlarıyla buluşmak zorunda kalana kadar yukarı doğru dürttü. "Senin yerin burada, onun yanı. Bizimle birlikte. Sen değerli birisin."

Bölüm 8

Xander masada Garon ve Nico ile birlikte oturmuş Sebastien ve Talia'yı bekliyordu. Saatini kontrol etti ve kaşlarını çattı. Çoktan aşağı inmiş olmalıydılar.

Garon ve Nico'nun da zaman zaman kapıya doğru bakış attığını görmek için başını kaldırdı.

Ve sonra Sebastien ortaya çıktı, Talia'nın eli sıkıca onun elinin içine kıvrılmıştı. Gergin ve kararsız görünüyordu ama bu sabahki tavrında ince bir farklılık da vardı.

Ya iyi bir gece uykusuyla korkularının bir kısmını yatıştırmıştı ya da Sebastien meseleye el koymuştu.

Garon, Sebastien'in Talia'nın gelişinden bu kadar kısa bir süre sonra onun peşine düşmesini istememişti. Xander'a Sebastien'in sert ve asi biri olduğunu ve her şeyi kendi bildiği gibi yapma eğiliminde olduğunu hatırlatmıştı. Ama Xander iki şeyi biliyordu. Birincisi, Sebastien Xander'a tereddütsüz sadıktı ve ikincisi, Sebastien'in sert dış görünüşünün ardında kadınlara tapan ve onları her türlü kötülüğe karşı şiddetle koruyan bir adam vardı.

Talia zaten Garon ve Nico'yu fethetmişti. Onlardan birini göndermek hiçbir amaca hizmet etmiyordu. Talia'nın kendisi için ne anlama geleceğine karar vermesi için Sebastien'e ihtiyacı vardı ve görünüşe bakılırsa Sebastien çoktan kararını vermişti.

Xander'ın bakışları onun vücudunda bir aşağı bir yukarı gezinerek bu doğal güzelliği takdir etti. Mükemmellik. Garon ve Nico da gözleri parlayarak ona baktı.

Büyüleyiciydi. Her yeri yumuşaktı. Mükemmel göğüsler, yüksek ve sıkı. Meme uçları tam doğru büyüklükteydi. Kalçaları yuvarlaktı ve adam onun tatlı kığını çoktan görmüş ve hissetmişti.

Saçları yumuşak dalgalar halinde beline kadar sarkıyordu. Daha şimdiden, onun üzerine oturup onu bedenine alırken saçlarının ikisinin de etrafına döküldüğünü hayal ediyordu. Ya da yatağa uzanmış, yukarıdan içine doğru iterken.

Ayağa kalktı ve elini uzattı. "Günaydın, Talia. Çok güzel görünüyorsun."

Allık hızla yükseldi ve yanaklarını renklendirdi. Ama hiç tereddüt etmedi. Sebastien'e bir gülümseme sundu ve sonra elini onun elinden çekip

Xander'a doğru yürü ve onunkini al.

Onu yanına oturttu, sandalyenin üzerinde bir minder olmasını sağladı, böylece ahşap çıplak teninde soğuk olmayacaktı. Karşı koyamayarak elini kaldırdı ve parmak eklemlerini öptü, elini birkaç uzun saniye boyunca ağzına götürdü.

"Umarım iyi uyumuştundur?"

Başını salladı. "Evet. Çok yorgundum. Bu sabah uyumama izin verdiğiniz için teşekkür ederim."

"Sanırım erken kalkmanızı beklemeyeceğim gerçeğini zaten konuşmuştuk. Çağrılana kadar, sabahları istediğinizi yapabilirsiniz. Uyumayı tercih ederseniz, bu sizin seçiminizdir."

Tabağına yemek koydu ve elleri kucığında beklediğini fark etti. Gülümsedi ve yanağına dokunmak için uzandı.

"Bu sabah doyuracaksın. Dün gece çok yorgundun, bu yüzden Garon seni biraz şımartmayı tercih etti. Zaman zaman kaprislerimize yenik düşüp seni elle beslemek isteyeceğiz. Bugün kendi başına yemekte özgürsün."

Çatala uzandı ve meyve porsiyonunu yemeye başladı. Onu yemek yerken izlemek tam bir hayal kırıklığı egzersiziydi çünkü aldığı her ısırık şehvetli bir deneyimdi. Ve muhtemelen masanın öbür ucuna uzanmaya, onu masanın üzerine çekmeye ve bedenine gömülmeye hazır dört erkeği olduğunu bilmiyordu.

Bir noktada, dudağından aşağı meyve suyu döküldü ve onu yaladı, silmek için dilini alt dudağının üzerinde nazikçe gezdirdi. Sebastien bir inilti çıkardı.

"Tanrı aşkına, Xander. Bu sabahki dersimize devam edelim artık."

Xander ona azarlar gibi bir bakış fırlattı. Talia başını kaldırdı, gözlerinde şaşkınlık vardı.

"Ye," dedi. "Sebastien'e aldırma."

Sebastien'e tekrar ters ters baktı ve başını salladı. Sebastien omuz silkti.

"Biraz klas ol," diye mırıldandı Nico.

"Ama hepimiz biliyoruz ki benim hiç param yok," diye söylendi Sebastien.

"Ben sizler gibi ağzımda gümüş bir kaşıkla doğmadım. Sizin yüce beklentilerinizi karşılamam beklenemez."

"Bunun yerine seni eşek sudan gelinceye kadar dövmeme ne dersin?"

Garon teklif etti. Sebastien güldü. "Deneyebilirsin."

Talia sanki ikisi de aklını kaçırmış gibi onlara bakıyordu. Xander iç çekti. İyi bir izlenim bıraktıklarından şüpheliydi, ama sonra

Talia'nın neyle karşı karşıya olduğunu görmesi gerekiyordu.

Adamları kardeşler gibi şakalaşır ve didişirdi. Özünde öyleydiler. Hepsi kardeşti. Aynı kanı paylaşmıyorlardı ama aralarında bir bağ vardı. Koparılamaz.

Xander Talia'ya, "Kahvaltıdan sonra, istersen villa arazisinde ve sahilde bir yürüyüşe çıkarız," dedi.

Gözleri parladı. "Bunu isterdim. Çok güzel görünüyor. Su o kadar muhteşem ki gerçek gibi bile görünmüyor."

Sebastien hoşnutsuz görünüyordu ve Xander ona uyarıcı bir bakış fırlattı. Xander da en az Sebastien kadar işleri ilerletmek için sabırsızlanıyordu ama Talia'yı hedonizmleriyle tanıştırmadan önce rahatlamasını ve gerginliğinden biraz olsun kurtulmasını istiyordu.

Yemeklerini bitirdiklerinde, Xander Wickersham'a işaret etti. Birkaç dakika sonra elinde hafif, çiçekli bir bornozla döndü. Xander ayağa kalktı ve Talia için bornozu açtı. Talia yavaşça ayağa kalktı ve Xander onun giymesine yardım etti.

"Güneşe fazla maruz kalmanı istemiyorum," diye açıkladı. "Avlunun girişinde rahat plaj ayakkabıları var."

Kadın gülümsedi ve adam birkaç saniye boyunca konuşmadan öylece kaldı. Kadın son derece çarpıcıydı. Gülümsemesi tüm odayı aydınlatıyordu. Çok güzeldi. Çok utangaçtı. Ve onun olacaktı.

Titremesini durdurmak için parmaklarını yumruk yaptı.

Garon, "Cristofino'daki durum hakkında saat on birde bilgi vereceğinizi unutmayın," diye hatırlattı.

Xander buz gibi bir sesle, "Evim her düşüncemi işgal ederken unutmam pek mümkün değil," dedi.

Verdiği yanıtın kısalığından anında pişmanlık duydu. Garon sadece görevini yapıyordu ama Talia'nın varlığıyla dikkatinin dağılacığı ve evdeki kargaşaya odaklanamayacağı çıkarımı gururunu incitmişti.

Dışarıdan bakan biri için o, sürgündeyken masum bir kadını oyuncağı olarak çağıran şımarık, sıkılmış bir kraliyet mensubu gibi görünebilirdi. Talia'yı anlamsız, geçici bir eğlence olarak görebilirlerdi. Bir metres.

Talia bunların hiçbiri değildi. Böyle olmasını istemezdi ama Cristofino'daki durumda herhangi bir gelişme olmamıştı ve Talia'nın üniversiteden ayrılmasıyla Xander hızlı hareket etmesi gerektiğini ya da onu kaybetme riskini göze alması gerektiğini biliyordu.

Xander Talia'yı terasa açılan kapıya doğru götürdü. Parmak arası terliklerini giymesi için durdular ve Xander bir an için ayak parmaklarındaki parlak pembe cilaya baktı. Nedense bu boyayı çok sevmişti. Onun üzerinde mükemmel duruyordu.

Hiç mücevher takmıyordu. Geldiğinde fark ettiği bir gerçektir bu. Ve bu kesinlikle düzeltmek istediği bir konuydu. Onu sonsuza dek şımartmaktan ve ona bol bol hediye vermekten başka yapmak istediği bir şey yoktu. Onu elmaslarla süslemek ve ona verdiği mücevherlerden başka bir şey takmadan onunla sevişmek istiyordu.

Hayallerinden sıyrılarak terasa çıktı. Talia derin bir nefes aldı, gözlerini kapadı ve yüzünü güneşe çevirdi. Sudan gelen esinti saçlarını karıştırdı ve adam onun ne kadar şehvetli görüldüğüne kapıldı.

Gözlerini tekrar açtığında, zevkle kaynıyorlardı. Tıpkı geri kalanı gibi sıcak ve canlıydı. Adama gülümsedi ve onu ayak parmaklarına kadar ısıttı.

"Her gün buna uyandığımı hayal bile edemiyorum."

O da gülümsedi. "Yine de bizim evimiz de en az onun kadar güzel bir ada."

Yüz ifadesi hüznüldü ve gülümsemesi kayboldu. "Ama dört yıldır eve gitmedim. Ve oradayken... her şeyi kanıksamıştım, anlıyor musun? Onu yaşadığınızda, onun için doğduğunuzda, bazen onu kaybedene kadar güzelliğın farkına ."

"Çok doğru," dedi sessizce.

O da Cristofino'yu hafife almıştı. Adadaki evinin güzelliğini, onu kaybedene kadar takdir etmemişti. Tahtı geri aldığında -alsa bile değil- bir daha asla böyle bir hata yapmayacaktı.

"Orada işler daha mı iyi Xander?" diye sordu endişeyle.

Sahile giden patikanın bulunduğıu alt bahçeye inen basamaklara henüz varmışlardı. Taş basamaklarda ilerlerken dikkatlerinin dağılmasını istemediğı için bir an durakladı. Bazen okyanus sisiyle nemleniyor ve sonuç olarak kayganlaşabiliyorlardı.

İçini çekti, aynı anda hem kalbini hem de memleketini özlediğini hissetti. "Zayıf bir barış var ama hükümet üzerindeki savaş hala devam ediyor. Çoğunluk kraliyet ailesini istiyor ve ona sadık, ancak azınlık güçlü ve amaçlarına ulaşmak için şiddet kullanmaya istekli. İstedığım en son şey kan dökülmesidir. Bu yüzden bu 'sürgünü' kabul ettim. Kendimi denklemden fiilen çıkardım çünkü bunun alternatifi halkım için kan dökülmesidir. Babam öldürüldükten sonra ülkenin büyük çaplı bir savaşın eşiğinde olduğunu biliyordum."

"O zaman ne yapmalı?" diye sordu, gözleri hüznüldü.

"Bekliyoruz. Sessiz muhalefet. İsyancıların kendilerine karşı isyan. Cristofino'nun yönetiminden memnun olmayanlar hızla keşfediyorlar ki

Ne net bir liderlik planları var ne de kendilerine sadakati olmayan bir halkı yönetebilecek nitelikler. Umuyorum ki barışçıl yollarla kontrolü ve doğuştan gelen hakkımı yeniden kazanabilirim."

"Ya yapmazsan?"

"Başka bir seçeneği düşünmeyeceğim," dedi sessizce. "Ben burada olmama rağmen, liderlik pozisyonunda olan pek çok kişi bana sadık. Destek kazanmak için sistem içinde çalışıyorlar."

"Bu yıllar sürebilir," dedi mutsuz bir şekilde.

Başını salladı. "Evet, olabilir. Ama sonuç beklemeye değecektir. Ülkemin kan gölüne dönmesini istemiyorum. Eğer iş zorla ele geçirmeye ya da benim geri çekilmeme kalırsa, geri çekilirim çünkü kazanacağım şey kaybedilen hayatlar ve dökülen kanla kirlenecektir."

Onun eline uzandı sıktı. "Sen çok asilsin, Xander. Ve bilgesin. Cristofino'nun halklarımızın iç savaşta karşı karşıya geldiği bir savaş alanına dönüşmesine ben de dayanamam. Böyle bir durumda kimsenin galip ilan edilmesi mümkün değildir."

Gözlerinde parlayan onayla kalbindeki acının bir kısmı hafıfledi.

Parmaklarını onunkilere daha sıkı doladı ve sonra onu merdivenlerden aşağı indirdi. "Dikkatli ol ve yakın dur. Kaymanı istemiyorum," diye uyardı.

Kız adamın yanına sokuldu ve adam otomatik olarak kolunu kıza doladı, kızın elini bıraktı, böylece onu kendine yakın tutabildi. Bir rüya gibi uyuyordu. Yumuşak, kıvrımlı. Giydiği bornozun ince tabakasından vücudunun gürlüğünü hissedebiliyordu.

Evet, daha fazla bekleyemeyecekti. Uzun süreli, sahnelenmiş bir baştan çıkarma planlarının hepsi pencereden dışarı çıktı. Onun yanında kalıp da onu sahiplenmek istememesinin hiçbir yolu yoktu.

Çiçek bahçesine girdiklerinde bir hayret nidası attı. "Xander, bu çok güzel! Nasıl oluyor da bütün zamanını burada geçirmiyorsun? Hiç ayrılacağımı sanmıyorum. Ve bak, bir hamak!"

Geri çekilmeye başladı ama sonra kısa bir süre durdu ve hareketsiz kaldı. Sanki yanlış bir şey yaptığını düşünüyormuş gibi pişmanlıkla ona baktı.

Avucunun içini öpmek için elini yukarı çekti. "Benim yanımdayken coşkunu asla azaltma Talia. İzin almadan zevkini ifade edemeyeceğin kadar katı değilim."

Gülümsedi, gözleri parladı ve sonra kendini köşede duran hamağa atarak hızla uzaklaştı. O kadar coşkuluydu ki

neredeyse takla atıyordu. Tam kendini düzelttiği sırada ona doğru bir hamle yaptı.

Gölerek ona baktı, kollarını başının üzerine atmıştı, esintide ileri geri sallanırken gözlerinde hülyalı bir bakış vardı.

"Bu harika bir şey. En son ne zaman bu kadar neşeli ve eğlenceli bir şey yaptığımı hatırlamıyorum! Annemle ve okulla hep çok meşguldüm."

Xander'ın kalbi burkuldu. Annesine ve derslerine ne kadar zaman ayırdığını çok iyi biliyordu. Neredeyse hiç sosyal hayatı olmadığını biliyordu, bu da onu hem sevindiriyor hem de üzüyordu. Onun yaşında bir kadının zevk alması gereken şeylerden zevk almasını istiyordu ve yine bencil yanı ona bunları sağlayan kişi olma fikrini seviyordu. Ve şimdiye kadar kendini kimseye vermediği için de vahşice mutluydu.

Ona bakire olarak gelmemiş olması onun için fark etmezdi. Onu yine de isterdi. Ama kızın hâlâ dokunulmamış olması ona tarif edilemeyecek bir tatmin duygusu veriyordu.

"Sanırım bütün gün burada kalabilirim," dedi hüzünle.

Gölümsedi ve ona yardım etmek için elini uzattı. "Bak ne diyeceğim. Küçük turumuza devam edelim. Henüz ayak parmaklarımızı kuma sokmadık. Saat on birde çağrım için döndüğümüzde, işim bitene kadar seni burada hamakta bırakacağım ve içeri çağıracağım."

Onun elini tuttu ve kendisini yukarı çekmesine izin verdi. "Kulağa harika geliyor. Burada uzanıp gökyüzünü izlemek ve dalgaları dinlemek."

Tekrar elini tuttu, ona dokunmaktan hoşlanıyordu. Kendine engel olamadığını fark etti. Ona yakın olduğunda, onun bir parçasına dokunmak zorundaydı.

"İsterseniz ayakkabılarınızı burada bırakabilirsiniz," dedi kumsalın kumlarına doğru inişe geçtiklerinde.

Parmak arası terliklerini silkeledi ve sonra ona baktı. "Sandaletlerini çıkarmayacak mısın?"

"Hiç , hayır."

"Oh, hadi ama. Rahatla," diye alay etti. "Pantolonunu sıyr ve ayaklarımızı ıslatalım."

Ona herhangi bir nedenle hayır diyemezdi. Sonunda rahatlamış ve belirsizlik kabuğundan çıkmaya başlamışken olmazdı. Abartılı, teslimiyetçi bir iç çekişle sandaletlerini çıkarmak için uzandı ve ardından pantolonunun uçlarını baldırlarının ortasına kadar kıvrıdı.

Tekrar onun eline uzandı ve kumsala adım attı. Kadın mutluluk dolu bir ses çıkardı ve hemen ayak parmaklarını tozlu kumun derinliklerine daldırdı.

Bir süre bekledi ve sonra onu birkaç metre ötedeki suyun kenarına doğru çekti.

Su içeri doğru kaydı, kumun üzerinde köpürdü ve çekilmeden önce ıslak, paketlenmiş kum bıraktı. Yaklaştılar ve su tekrar üzerlerine hücum ettiğinde Talia bir gıcırta çıkardı ve sonra dans ederek geri çekildi, sudan kaçtı ve onu ayak bileği derinliğinde durmak zorunda bıraktı.

Gözlerini ona dikti. "Hani ayaklarımızı suya sokacaktık?"

Güldü ve sesi güneşin suda dans etmesi gibi parıladı. Sonra ona tekrar katıldı, bu sefer su bir kez daha kıyıya vurduğunda yerinde kaldı.

Gözlerini ufka dikmiş, yüzünde yüce bir huzur ifadesi vardı. Sonra yavaşça dönerek çevresindeki her ayrıntıyı inceledi.

Saçları rüzgârda savruluyor, omuzlarından kalkıyor ve koyu ipekten bir kütle gibi dönüyordu. İnce cübbesi fırırılanıyor, ne tarafa döndüğüne bağlı olarak teninin bazı kısımlarını ortaya çıkarıyordu.

Kadının poposuna ve ardından amını örten yumuşak buklelere kışkırtıcı bir bakış attı. Ve tekrar döndüğünde, göğüslerinin dış hatlarını açıkça görebiliyordu. Malzeme göğüs uçlarına yapışmıştı ve dizlerinin üzerine çöküp rahatsız edici malzemeyi kenara itmeme ve kadifemsi yumruları ağzına almamak için elinden gelen her şeyi yaptı.

Bunun yerine onu kollarına çekti ve öptü.

Saçları ikisinin de üzerinde dalgalanıyordu. İpeksi tellerin tenine değdiği her fırça, parmaklarını ağır kütlenin içine sokmak ve ağzının, yüzünün, boynunun her santimini öpmek için onu daha da isteklendirdi.

Kadın en tatlı teslimiyet sesini çıkardı, bu da onun daha da şiddetli bir şekilde acımasına neden oldu. Çoğu insan için onu tabu haline getirebilecek cinsel eğilimlerine rağmen kendini medeni bir adam olarak görüyordu. Ama

şu anda kendini kesinlikle medeniyetsiz hissediyordu. Daha çok, kadının omzuna alıp mağaraya götürmek ve vahşi bir seks yapmak isteyen bir mağara adamı gibiydi.

Onun dudaklarıyla ziyafet çekti. Onları yuttu, tattı, yaladı, kemirdi. Dilini onunkinin üzerinde kaydırdı, kollarında ve ağzında hissetmenin tadını çıkardı.

Pantolonundan fırlamakla tehdit eden ereksiyonun yanlış anlaşılması mümkün değildi. Tek umudu şeytanı korkutup kaçırmamaktı. Onu saklamak ya da gizlemek mümkün değildi. Yumuşak karnına baskı yapıyordu ve kendini iç çamaşırının içinde harcamaya tehlikeli bir şekilde yaklaşmıştı.

İhtiyatlı davranmak yerine geri çekildi, gözleri yarı kapalı bir şekilde ona baktı. Parmaklarını ihtiyatsızca adamın vücudunda gezdirdi, gittikçe ağrıyan kasıklarına yaklaştı.

Kadın adamın ereksiyon çıkıntısını avuçladığında, adam sert bir inilti çıkardı ve kadın elini geri çekti.

Elini yakaladı ve geri bastırdı. "Tanrım, hayır, alma." "Yanlış bir şey yaptığımı düşündüm," dedi boğuk bir sesle.

"Bana dokunman *asla* yanlış değildir."

Adam kadının elini bıraktı ve kadın elini orada bıraktı, dikkatlice adamın sikinin dış hatlarına doğru şekillendirdi. Parmaklarını saç tellerinin arasında gezdirdi, boş yere rüzgâra karşı kontrol altında tutmaya çalışıyordu.

"Hayatımın her alanında kontrollüyüm. Sakinliğim dillere destandır. Politika ve halkıma hizmet etmenin günlük rutini ile uğraşırken de gerekli. Ama seninleyken kendimi tamamen kontrolden çıkmış hissediyorum. Bundan hoşlandığımdan emin değilim."

Adam şaşırdı, kadın güldü. Onun endişelenmişti. Ya da somurtacağından veya surat asacağından veya bunu bir hakaret olarak algılayacağından. Onun yerine gözleri neşeyle dans etti.

Kaşlarını çattı, şimdi neyin bu kadar komik olduğundan emin değildi. "Komik olan ne?"

"Öylesin," dedi muzip bir sırıtışla. "Tutucu, ağırbaşlı prensin dengesi benim küçüklüğümle bozuldu."

"Gergin mi? Katı mı? Sana gerginliği göstereceğim," diye hırladı. "Ya da daha doğrusu sana *sıkı* bir şey göstereceğim. İçine girdiğimde o küçük tatlı amcığının sikimi nasıl kavradığı gibi."

Sustu, nefesi güçlü bir şekilde hıçkırarak dışarı çıktı. Bir an için çok ileri gittiğini düşündü. O kadar eğlenceli ve rahattı ki. Onun tekrar çekingen ve huzursuz olmasını istemiyordu.

Ama sonra ağzının köşesi kalktı ve başını bir yana eğdi. "Sanırım bahsettiğin bu gerginliği bekleyip görmem gerekecek."

"Hisset," diye mırıldandı. "Hissedeceksin ve Tanrı olsun, ben de hissedeceğim."

Saatine baktı ve sonra yüzünü buruşturdu. "Aramanızın vakti neredeyse geldi."

Evet, öyleydi. Zaman akıp gitmişti ve üzerine çöken tüm endişe ve stresten kurtulmak iyi hissettirmişti. Burada, okyanusta, pantolonun paçaları kıvrılmış, çıplak ayakla dururken, uzun zamandır hissetmediği bir özgürlük hissetti.

Görevi onu bekliyordu ama sadece birkaç dakikalığına, güzel bir kadınla birlikte olmanın tadını çıkaran sıradan bir insan olmayı başarmıştı.

OceanofPDF.com

Bölüm 9

Talia'nın üzerinde beliren bir gölge bir an için güneşi engelledi. Yarı kapalı olan gözleri fal taşı gibi açıldı ve Garon'un bir kolunda havlu, diğer elinde bir şişe güneş kremi olduğu halde başında dikildiğini gördü.

Garon kalın sesiyle, "Xander güneşten daha iyi korunmanı istiyor," diye gürledi.

"Uh, tamam."

Kadın şişeye uzandı ama Garon onun yerine elini aşağı uzatarak kadının elini kavradı. Kadın şaşkınlıkla ona baktı ama Garon onu hafifçe yukarı doğru çekerek tembellik ettiği hamaktan yuvarlanmasını sağladı.

"Hemen bir şezlong var," dedi Garon. "Eğer soyunursan havluyu sererim, ben güneş kremi sürerken sen de üzerine uzanabilirsin."

Bir kez daha onun ve onu izleyenlerin önünde çırılçıplak kalacağı düşüncesinin boğazında yarattığı gerginlik hissine engel olamıyordu.

Bornozun örtme özelliği yok denecek kadar azdı ama yine de çırılçıplak olmaktansa bir şeylere sahip olmak ona kendini daha iyi hissettiriyordu.

Derin bir nefes aldı ve bu noktadan sonra muhtemelen rutin bir talep olacak olan şeye eşlik eden panik patlamasını atlatmaya karar verdi. Xander ona çoktan söylemişti. Çıplak. Onu her zaman çıplak istiyorlardı.

omuzlarından aşağı kaymasına ve ayaklarının dibinde birikmesine izin verdi. Robot gibi şezlonga doğru yürüdü, bu utangaçlığı aşmaya kararlıydı.

Garon onun etrafından dolaşarak pelüş havluyu hızla düzeltti ve ardından onu aşağıya doğru yönlendirdi.

"Önce karnının üzerine uzan ki sırtını yapabileyim. Sonra geri kalanını yapabilmem için seni çevireceğim."

En azından bir süreliğine çıplaklığının büyük bir kısmını koruyarak tüm bu deneyime alışabildiği için minnettar bir şekilde şezlonga emekledi ve

yanağını sıcak yastığa dayayarak yerleşti.

Bir an için gerildi, beklenti zaten aşırı gergin olan sinirlerini alt üst etti. Sonra adamın elleri omuzlarından aşağı indi ve kadın kaskatı kesildi.

"Rahatla," diye mırıldandı. "Bunun iyi hissettirmesi gerekiyor."

Sesinin derin, boğuk tınısı rahatsızlığına merhem oldu. Emredileni yaptı ve kendini gevşemeye bıraktı. Kasları ağrıyordu ama adamın elleri teninde gezindiğı anda bir iç çekti ve şezlonga doğru sarktı.

Sabırla ve detaylara büyük özen göstererek çalıştı. Vücudunda aşağı doğru masaj yaparken hiçbir noktayı açıkta bırakmadı.

Elleri arkasına kapandığında, yumuşak bir inilti çıkardı. Ağzından kaçırdığı için utanarak dudaklarını kenetledi ve adamın uyandırdığı kötü hislerin tadını çıkarmaya odaklandı.

Kalçalarının üzerinde daha uzun süre oyalandı, masaj yaptı, okşadı, avuçlarını sırtının küçük kısmına doğru kaydırđı, beline kadar uzandı ve sonra tekrar aşağı indi. Adamın masaj yapma konusunda profesyonel olduğuna yemin edebilirdi. Kadın zevkten aklını kaçırmıştı.

Adam onu kollarının arasına alıp sırt üstü yatırdığında neredeyse bayılmak üzereydi. Vay canına, ama adam güçlüydü. Havlunun hâlâ yerinde olduğundan emin olarak onu çok dikkatli bir şekilde yere yatırdı. Hatta saçlarını geriye itti ve ensesinin arkasına sıkıştırmadan önce bir eline doladı.

Eğer bu, önümüzdeki altı ayın nasıl bir göstergesiye, fantastik bir varoluş yaşayacaktı. Henüz işin seks boyutundan tam olarak emin değildi. Bu uygulamadan tamamen habersiz de değildi. Ama onu ele alış biçimleri, muhtemelen cömert ve düşünceli sevgililer olacaklarını söylüyordu.

Dört muhteşem adam tarafından el pençe divan beklendi. Sonsuza kadar şımartıldı. Şımartıldı. Ve bunun bir borcun geri ödemesi olması mı gerekiyordu? Eğer bu bir borç geri ödemesiye, o zaman bunu düzenli olarak yapmaktan hiç çekinmeyecekti.

Bu sefer ayaklarından başladı ve lanet olsun ki adam muhtemelen ne yaptığını tam olarak biliyordu ve onu daha yakından dokunması için bekletti.

Beklenti onu öldürüyordu. İç organları titremeye başlamıştı. Göğüsleri karıncalandı, sıkılaştı ve meme uçları o kadar sertleşti ki, uçlarına değen en ufak bir esinti vücudunda kanatlanan zevk sarsıntılarına yol açtı.

Kasıkları dayanılmaz bir şekilde ağrıyor ve geriliyordu. Islaktı ve klitorisi zonkluyordu. Ve adam henüz onun amına ya da göğüslerine yaklaşmamıştı bile. Belki onlara dokunmayacaktı bile.

Bu noktada, eğer yapmazsa hayal kırıklığı içinde hıçkıra hıçkıra ağlayabilirdi.

Bacaklarını okşarken elleri gittikçe daha da yaklaştı. Her iki eli de bir bacağın etrafında dönerek yukarı doğru hareket etti ve uyluklarını ayırdı. Parmak eklemleri dudaklarına zar zor değdi ama bu, tüm vücudunu saran bir ürperti göndermeye yetti.

Sonra diğer bacağına geçti ve daha aşağıdan başlayıp aynı noktaya ulaşana kadar yukarı doğru ilerledi.

Kadının büyük üzüntüsüne rağmen, adam karnına doğru ilerledi ve losyonun daha fazlasını leğen kemiğinin üst kısmına ve karnına sürdü. Dairesel hareketlerle hareket ederek her vuruşta göğüslerine daha da yaklaştı.

Bir eliyle, avuç içi karnının üzerinde düz bir şekilde, orta hattından yukarı, göğüslerinin arasından boğazının çukuruna doğru ilerledi. Kadın yutkundu, boğazı parmaklarının altında aşağı yukarı hareket ediyordu. Avucuna güneş kreminin küçük bir kısmını daha sıkacak kadar elini çekti ve sonra dikkatlice göğsünün kabarıklığını kavradı.

Sertçe nefes aldı, hızlı nefes alışıyla göğsü yükseldi. Yavaşça ve metodik olarak meme ucunun etrafında bir daire çizdi. Hayal kırıklığı keskin ve amansız bir şekilde yükseldi. İstiyordu ki...

Onun bir şeyler yapmasını istiyordu. Daha fazlasını. Bu yavaş, işkenceli bir alaydı. Onun kendisine dokunmasını istiyordu. Ağzının meme uçlarını emdiği görüntüler gözünün önünden geçti. Bunu istiyordu. İçini kemiren bu korkunç açlık dışında her şeyi.

"Garon, lütfen."

Sahip olabileceğinden bile emin olmadığı bir şey için yalvarmama kararlılığına rağmen yumuşak bir sesle yalvardı.

Bakışları onunkilerle buluştu ve o karanlık havuzlarda boğuldu, parlayan yoğunluğun büyüüne kapıldı. Adam başını eğdi ve kadın başı dönene kadar nefesini tuttu. Belki de bu yüzden meme uçlarına dokunmamıştı. Eğer ağzını onların üzerine koyacaksa, güneş kreminin tadını almak istemezdi.

Lütfen, lütfen, ağzını onun üzerine koymasına izin ver. İhtiyaçtan yanıyordu. Adam korları alev alev yanan bir ateşe dönüştürmüştü. Vücudunun her hücresi serbest kalmak için çılglık atıyordu.

Ağızı sertleşmiş meme ucunun sadece birkaç santimetre üzerinde durduğunda, dilini dışarı çıkardı ve ucunu yaladı.

Neredeyse şezlongdan fırlayacaktı. Nefes nefese kaldı ve yukarı doğru eğildi, verdiği tepkinin gücü karşısında şok olmuştu. Sanki yıldırım çarpmış gibiydi.

"Sakin ol," diye mırıldandı, sesi nazik ve yatıştırıcıydı. "Rahatla."

Her bir kası kaskatı bir düğüm halindeyken nasıl rahatlayabilirdi ki?

Tembelce dili göğüs ucunun etrafında, buruşup acı verici bir şekilde dikleşene kadar bir daire çizdi. Ve sonunda, nihayet ağzını onun üzerine koydu, dudaklarının arasındaki tomurcuğu emdi.

İnledi ve daha fazlasını isteyerek ona doğru eğilirken bile gözlerini kapattı. Kukusu zonkluyor ve midesi umutsuz bir ihtiyaçla sıkılıyordu.

Dikkatini diğer göğsüne çevirdi ve ona da aynı muameleyi yaptı. Çıldırıcı derecede sabırlı ve çok titizdi. Daha sert olmasını istiyordu. Daha fazlasını. Onu uçurumun kenarına savuracak bir şey.

Şezlongun yanında diz çökmüş, esmer başını göğüslerine dayamış, kadının duyularına lezzetli bir şekilde saldırmaya devam ediyordu. Ama sonra üzerlerine bir gölge düştü, tıpkı Garon'un hamakta ona geldiği zamanki gibi.

Başını kaldırdığında Xander'ın şezlongun dibinde durduğunu gördü, gözleri baştan çıkarıcı bir sıcaklıkla yanıyordu.

Ne zamandır oradaydı? Başından beri izliyor muydu?

Ve sonra başka bir düşünce onu telaşlandırdı. Yapması gereken şey bu muydu? Garon'un yapması gereken şey bu muydu? Ona güneş kremi sürmesi gerektiğini söylemişti. Xander, Garon'un yaptığı ve onun da hoşuna giden bu özgürlüğe kızacak mıydı?

Garon, Xander'ın görünüşünden hiç rahatsız olmuş gibi görünmüyordu. İlgisine hiç ara vermedi ve onun göğüslerini nazikçe emmeye devam etti.

Bakışları Xander'ın kilitlendi, ama sonra Xander dizlerinin üzerine çöktü ve şezlongda öne doğru eğildi, vücudu bacaklarını örttü. Artık yüzünü göremiyordu ama onu hissedebiliyordu. Uyluklarını ayırırken sıcak ve sertti.

Aman Tanrım.

Adam tek bir parmağını kıvrımlarının dikişinden aşağıya, sonra da hemen içine daldırdığı girişine kadar izlediğinde tepeden tırnağa titredi.

Sert bir elle, ayakları terasın taş yüzeyine inene kadar kalçalarını daha da ayırdı. Parmakları onunla oynadı,

kıvrımlarını ayırmadan önce bir an oynuyor.

Dili ona dokunduğu anda, kontrolsüzce sarsıldı. Her kası kasıldı ve şok içinde haykırdı. Zevkle. İki erkeğin ağızlarını kullanarak onu tatmin etmesinin verdiği ezici hissin şaşkınlığıyla.

Xander'ın dili önce klitorisinin etrafında, sonra da üzerinde duygusal bir şekilde kaydı. Yarığından aşağıya ve açıklığına doğru ilerledi. Dilinin erotik hareketleriyle girişle alay ettikten sonra tekrar klitorisine gitti. Yavaşça emdi, gergin yumruyu ağzına çekerken dilini tekrarlanan vuruşlarla hafifçe salladı.

Titriyordu, kontrol edemiyordu. Dizleri titredi. Parmakları spazmodik olarak kıvrıldı ve büküldü.

Garon göğüsleri arasında dönüşümlü olarak daha sert emmeye başladı. Sonra parmaklarını ağzında olmayan meme ucuna götürdü ve iki parmağının arasında dikkatlice sıkıştırdı, ucunu yuvarladı ve çaresizce ihtiyaç duyduğu kenarı ekledi.

Xander ellerini kızın arkasının altına kaydırdı, kıcını kavradı, onu ağzına götürdü ve çılgınca yalayıp emdi.

Vücudunu bir sıcaklık dalgası kapladı. Güneş teninde dans ediyordu, o kadar sıcaktı ki artık terlediğinden emindi. Kontrolden çıkıyordu, vücudu kasıldıkça ve sıkıldıkça artık soluklarını ve inlemelerini tutamıyordu.

Ve sonra Xander dilini onun içine kaydırdı, Garon göğüs ucunu ısırırken onun açıklığını sertçe emdi. Sanki roketle fırlatılmış gibiydi. Tüm gerginlik, tam gerginlikte kopan bir lastik bant gibi vücudundan patladı.

Geri tepme nefes kesiciydi. Böylesine enfes, akıllara durgunluk veren bir zevk kadının tam kalbini sarstı. Çaresizce kıvranıyor, hareketsiz kalamıyordu. Vücudunun kendine ait bir iradesi varmış gibi görünüyordu ve hepsini tutamıyordu.

Nefes alamıyor gibiydi. Xander'ın kollarında olduğunu ve onu ileri geri salladığını, yatıştırıcı bir sesle mırıldandığını fark edene kadar onu kaldırdığının farkında bile değildi.

"Şimdi nefes al, Talia," dedi.

Ona sıkıca sarıldı, sıcaklığı onu çevreledi. Gücü onu tutuyordu. Vücudu aşırı duyarlıydı. Her bir sinir ucu kasılıyordu.

acıdan. Ürperdi, kendisine dokunulmasını bile istemiyordu. Şu anda buna dayanamazdı.

Xander'a sınıksıkı sarıldı ve en yüksek seviyeden aşağı inerken ona sıkıca tutundu. Orgazm kavramı ona yabancı değildi, ama lanet olsun, deneyimleyene kadar, basitçe açıklanamazdı.

Bu tüm orgazmların anası olmalıydı çünkü kadınlar her seferinde böyle hissetselerdi, günün yirmi dört saati seks yapmaktan başka bir şey yapmazlardı.

Xander kıkırdadı. "Sana iyi olup olmadığını sorardım, ama verdiğin tepkinin senin için keyifli bir deneyim olduğuna dair yeterli bir kanıt olduğunu söyleyebilirim."

"Keyifli bir deneyim mi?" diye mırıldandı. "Keyifli bir deneyim annenle ikinci çayı içmektir. O... onu tarif bile edemem. İnanılmazdı."

Garon güldü ve kız başını kaldırıp onu aradı. Garon kısa bir mesafe ötede duruyordu ve her şeyden etkilenmemiş görünüyordu. Ama bakışları daha aşağılara indiğinde, adamın bu deneyimden hiç de etkilenmediğini görebiliyordu. Taş gibi sertti, ereksiyonu kot pantolonunun kotunda açıkça belli oluyordu.

Orgazm sonrası aşamaya geçtikçe daha da utangaçlaştı. Az önce kendisine oral seks yapan adamın kucağında çırılçıplak yatarken, bir diğeri açıktan ölmek üzere olan bir adam gibi göğüslerini emiyordu.

Yüzünü Xander'ın boynuna gömdü ve yanaklarındaki sıcaklığın geçmesini diledi.

Xander tekrar kıkırdadı ve onun saçlarına bir öpücük kondurdu. "Çok utangaçsın. Seninle ilgili ne yapacağız Talia?"

Onun kucağına daha da sokuldu, bu kadar yakından sarılmanın verdiği samimiyet hoşuna gitmişti. Orgazmı sarsıcı olmuştu ve bu kadar çıplak kaldıktan sonra kendini savunmasız hissediyordu.

"Tamamen güneş kremi ile kaplanmış mı?" Xander Garon'a sordu.

"Evet. Tepeden tırnağa."

"Plaj şemsiyesini getirin ve güneşten korunmamız için kurun, sonra Wickersham bize içecek ve atıştırmalık bir şeyler getirsin. Talia bir süre dinlenirken ben burada onunla kalacağım. Bugün daha ileri gitmeden önce iyileşmesini istiyorum."

Xander'ın sözleri kafasına dank edince Talia uykulu bir şekilde kıkırdandı. Daha ileri mi? Şu anda hissettiği kadar gevşek ve doygun olsa bile, daha sonra

Daha fazlası kanını kaynattı ve bir sonraki adımda onun için neler hazırladıklarına dair canlı fanteziler kurmasına neden oldu.

OceanofPDF.com

Bölüm 10

Talia tatlı meyve suyu içti, meyve ve peynir atıştırdı ve güneş tepede yükselirken Xander'ın kollarında uyuklayıp durdu. Xander ona üzüm yedirirken ve saçlarını okşarken Talia onun kollarında kalmaktan son derece memnundu.

Sersemlemiş bir haldeyken, onu çağıran şeyin Cristofino'yla ilgili bir telefon güncellemesi olduğunu hatırladı. Yanağını onun omzundan ayırmadan, "Güncelleme nasıl gitti?" diye mırıldandı.

Eli tembelce kolunda aşağı yukarı gezinmeye devam etti ve bir an sessiz kaldı. Sonra içini çekti. "Hala çok fazla tartışma ve çekişme var ve başkentte ve saray kapılarının dışında her gün protestolar oluyor. Çok fazla huzursuzluk var ve görünüşe göre memnuniyetsizlik her geçen gün endişe verici bir oranda artıyor."

"Bundan nefret ediyorum," dedi tutkuyla. "Eve gidebilmek istiyorum. Annemin eve gidebilmesini istiyorum. Çok uzun zamandır uzakta. Tek konuştuğu bu. Ama Cristofino'yu o şekilde görmesini istemiyorum. Bu onun kalbini kırar. Babanın ölüm haberini duyduğunda ağlamıştı."

Xander onun alnına bir öpücük kondurdu. "Annemin de evine dönebilmesini istiyorum."

Talia başını kaldırdı ve ona bakabilmek için kendini yukarı doğru itti. Bakışları sıkıntılıydı, dudakları sert bir çizgi halindeydi.

"Nerede o, Xander? Ya da söyleyebilir misin? Ondan hiç bahsetmedin. Nerede olduğuna dair hiçbir haber yok gibi görünüyor. Paris'teki televizyon kanalları annenin ve aile üyelerinin kaçmayı başardığını ama senin geride kaldığını bildirdi. O şimdi güvende mi?"

"Şu anda nerede olduğunu söyleyemem, sadece güvende olduğunu ve ona iyi söyleyebilirim. Hepimiz halkımızın isyancıların hükümet vizyonunu desteklemeyeceğini umarak bekliyoruz. Eğer yanlış bir zamanda dönersem, bu daha fazla şiddet anlamına gelebilir. Şimdilik sürgünde kalmam daha iyi. Altyapısı çökmek üzere olan istikrarsız bir ülkeye dönerek annemi riske atmak istemem."

Talia başını tekrar onun omzuna yaslamak üzere aşağı indirdi. "Üzgünüm Xander. Bunların çoğundan amcanın sorumlu olduğunu biliyorum. Gücü ele geçirmek için babana ihanet etmesi sana acı veriyor olmalı."

Xander sert bir ses tonuyla, "Bunu tartışmak istemiyorum," dedi.

Talia onu daha fazla üzme istemediği için sustu. Bilmeye hakkı olmayan ayrıntıları ona sorarak mükemmel bir öğleden sonrayı mahvetmesi aptalcaydı.

Bir süre sonra Xander onu kendine doğru çekti. "Özür dilerim, Talia. Seni terslememeliydim. Ülkemde yaşananlar hala taze bir yara ve aileme yapılan yanlışları düzeltene kadar asla iyileşmeyecek. Öfkemi senden çıkarmaya hakkım yoktu."

Ona sarıldı. "Özür dilemene gerek yok. Burnumu sokmamalıydım."

"Gel, içeri girelim. Günün bu saatinde güneş çok yoğun. Dinlendin mi?"

Damarlarında bir heyecan kıpırtısı dolaştı. Adamın sorduğunu düşündüğü şey, daha fazlasına dayanabilecek kadar iyileşip iyileşmediği idi. Daha fazla ne, emin değildi ama öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

"Tamamen dinlenmiş durumdayım," dedi. "Beni çok şımartıyorsun, Xander. Geldiğimden beri tek yaptığım dinlenmek ve etrafımdaki güzelliklerin tadını çıkarmak."

Gülümsedi ve onu öpmek için ağzını indirdi. "Bu çok iyi. Sen şımartılmak için yaratılmış bir kadınsın."

Adam onun ayağa kalkmasına yardım etti ve sonra şezlongdan indi. Üst terasa çıkan merdivenlerden yukarı yürüdüler. İçeriye açılan kapıların dışında, Xander onu villaya geri götürmeden önce ayakkabılarını tekmelediler.

Uzun süre güneş altında kaldıktan sonra serinleyen hava teninde bir ürperti yarattı. Çıplak olduğunu ve günün büyük bir bölümünde çıplak olduğunu unutmak kolay olmuştu. Ne kadar da kolay alışmıştı.

Geniş oturma alanının ortasında büyük, pelüş görümlü bir minder vardı.

"Git yastığın üzerine diz çök," diye yönlendirdi Xander onu.

İlk içgüdüğü tereddüt etmek, sorgulamaktı ama rolünü hızla öğreniyordu. Ayrıca Xander'ı ya da diğerlerini hayal kırıklığına uğratmak istemediğini de öğreniyordu. Onu memnun etmeye çok hevesli görünüyorlardı ve karşılığında Xander sadece tam bir itaat istemişti. O da bunu ona vermeye niyetliydi.

Elini bıraktı ve koyu kırmızı renkli minderin yerde durduğu yere doğru yürüdü. Eğer diz çökmesini bekliorsa, zeminin taş döşemesine bir bariyer sağlamış olması düşündürücüydü.

Dizlerinin üzerine çöktü ve rahat yastığa yerleşti.

Xander odanın öbür ucundan, "Daha yukarı," dedi. "Dizlerinin üzerine çok. Saçlarını geriye doğru çek ve ellerini iki yanına koy."

Onu şımartmaktan bahseden adamın şefkatli ve nazik tonu gitmiş, yerine çelikten bir emir tonu gelmişti.

Dizlerini yukarı doğru iterek ona uydu, böylece poposu artık bacaklarının arkasına dayanmıyordu. Saçlarını omuzlarının üzerinden çekerek sırtından aşağı dökülmesine izin verdi ve sonra ellerini yanlarına koydu.

"Çok güzel."

Xander'ın sesinde onu tatmin eden bir onay vardı. Onu memnun etmek istiyordu.

Göz ucuyla Xander'ın kısa bir mesafe ötedeki rahat deri koltuklardan birine oturduğunu gördü. Onu tam olarak neyin beklediğinden emin değildi ama gergin bir enerjiyle doluydu ve yoğun bir merak içindeydi.

Ayak seslerini duyunca bakışlarını kaldırdı. Garon odaya girmişti. Ona doğru baktı, ateşli bakışları vücudunda gezindi ama ona doğru bir hareket yapmadı. Onun yerine Xander'ın yanındaki sandalyelerden birine oturdu.

Bir süre sonra Nico da arkasından geldi ve o da Garon'a ayak parmaklarını kıvıran takdîrkâr bir bakış attı. Ama o da Garon gibi oturacak bir yer bulamadı.

Kaşlarını çatmamayı başardı. Sergilenen bir süs eşyası mı olacaktı? Bilmemekten nefret ediyordu.

Birkaç dakika geçti. Kıpır kıpır oldu ve parmaklarını büktü. Yani tamam, muhtemelen iyi bir itaatkâr malzemesi değildi. Bu, boyun eğmek ya da itaatkâr olmak için gerekenlere sahip olmadığından değildi. O sadece... sabırsızdı. Ve aceleliydi. Kendini ya da tepkilerini dizginlemek zorunda kalmaya alışık değildi. Tüm bunlar ona son derece yabancı geliyordu.

Başka bir ayak sesi daha duyuldu. Başını kaldırdı ve bu kez Sebastien'in karşısında durduğunu gördü, gözleri onun duruşuna bakarken parlıyordu. Diğerleri gibi oturmak yerine ona doğru yürüdü.

Tam önünde durdu ve uzanıp çenesini kavradı.

"Bana nasıl görüldüğün hakkında bir fikrin var mı acaba? Onlara? Güzel bir kadın, çıplak, boyun eğerek diz çökmüş, zevkimizi bekliyor. "Acaba ne kadar güçlü olduğunun farkında mısın?"

Onun seçtiği kelimeler karşısında kaşlarını kaldırdı. Güç mü? Kendisinde hiç güç olduğunu düşünmezdi. Tüm bu anlaşılmayı kabul ettiğinde sahip olduğu her türlü güçten, her türlü seçimden vazgeçmişti. Yine de bir şekilde onun tamamen farklı bir güçten bahsettiğini düşündü. Kadınsı güç.

Başparmağını Talia'nın yanağında gezdirdi, hâlâ onu tutuyordu, böylece Talia ona bakmak zorunda kalıyordu. "Söyle bana Talia, hiç bir erkeğin sikini gördün mü?"

Gözleri kısıldı. "Benimle duş aldın. Tabii ki yaptım."

"Benimkinden başka," dedi usulca.

"Ben... resimler gördüm."

"Yani hiç tutmadın. Hiç dokunmadın. Ağzına hiç almadın."

Kızardı ve başını salladı, utancından ciyaklamadan konuşamıyordu.

Çenesini serbest bıraktı ve pantolonunun fermuarına uzandı. Ses sessizlikte yükseldi, törpüleme sesi tenini ürpertti. Kot pantolonunun düğmelerini açtı ve kalçalarına kadar indirecek kadar itti.

"Evet, benim küçük masum bakirem. Sakso çekmeyi öğreneceksin," dedi tembel bir ses tonuyla. "İşim bittiğinde, bu odadaki her erkeğin sikini yalayacaksın."

Adamın iç çamaşırının içine uzanıp penisini çıkarmasını hayranlıkla izledi. Çoktan sertleşmişti. Dik ve uzundu. Kalındı. Karnına doğru yukarı doğru çıkıyordu.

Evet, onu duşta görmüştü ve evet, biraz ereksiyon halindeydi. Ama böyle değildi. Bu kadar büyük ve güçlü görünmüyordu. Hepsini ağzına almasına imkân yoktu.

Bir eliyle tabanı yumrukladı ve diğer eliyle çenesine uzandı. "İlk ve en önemli kural. Diş yok. Sadece dil ve dudaklar. Kullan emme ama çok fazla değil. Amaç kızdırmak ve sonra-"

Gözlerini devirdi ve elini adamın bacağından yukarı kaydırıp elini ereksiyonunun dibinden nazikçe itti. Tamam, demek ki bakireydi. Bu onu aptal yapmazdı. Ve hayır, onun çok güzel bir şekilde ifade ettiği gibi daha önce hiç sakso çekmemişti ama bu roket bilimi değildi. İçgüdüler birçok şeyi telafi ediyordu ve kesinlikle yeterince zekiydi ve yeterince hayal gücüne sahipti.

Küçümseyici bir şekilde kafa atmanın doğru yolu hakkında ders vermeden dünyasını sallayabilir.

Eliyle uzunluğunu kavrayıp dilini başının üzerinde gezdirirken boğuk bir sesle ayrıldı.

Onu avucunun içinde hissetmek baş döndürücü bir duyguydu. O haklıydı. Gerçekten de gücü vardı. Bu kadar günahkârca tatmin edici olacağını hayal etmemiştir.

Dişlerinin hassas eti sıyırmamasına dikkat ederek ucunu dikkatlice ağzına alıp ereksiyonunu aşağı doğru kaydırduğunda, inleme ile yemin arası bir ses çıkaran bir nefes daha verdi.

Başını eğdi, onu götürebildiği kadar aşağı indirdi ve sonra az önce izlediği yolu tekrar izlerken dilini uzunlamasına yuvarladı.

Avucunun içinde sert ve sıcaktı. İçgüdüsel olarak baskı uygulayarak avucunu sıkılaştırdı. Ereksiyonun tepesini dilinin üzerinde dengelerken, elini yukarı doğru yuvarladı. Diğer eliyle kesesinin ağırlığını kavramak için uzandı.

Başını çekti, ona bakmak için başını eğmeden önce en ucunu ve yarığın üzerini yaladı. Masumca gülümsedi. "Doğru yapıyor muyum?"

Burun delikleri alevlendi ve elini saçlarının arasına soktu. Yumruğunu kapatıp kafa derisine doğru sıkıca çekti. "Evet, seni küçük cadaloz. Baştan çıkarma kısmını kesinlikle öğrenmişsin. Bunu yapmayı nereden öğrendin?"

Adamın sesinde duyduğu sahiplenici hırıltı ve kıskançlık iması onu eğlendirdi.

"Hiçbir şey öğrenmedim," dedi dürüstçe. "Sana dokunmak istedim. Merak ediyordum. Elimde ve ağızımda hissettiklerin hoşuma gitti. Sadece doğal olanı yaptım."

Sebastien, "Doğal olan neyse onu yapmaya devam et," diye söylendi. "Ben *çenemi* kapalı tutacağım ve işinizi yapmanıza izin vereceğim."

Parmakları taşaklarındaki ve sikinin dibindeki keskin kıllara sürtündü. Pürüzlü ve ipeksi pürüzsüzlüğün zıtlığını seviyordu.

Başını çevrelemek için dilini tekrar dışarı çıkardı, onu tadarken kokusunu da içine çekti. Adamın eli saçlarının arasında kaldı. Kavrayışı azalmadı ve onu derinlere aldığında, onu yerinde tutarken daha da sıkılaştı.

Kalçaları daha fazla derinlik arayarak ileri doğru fırladı. İlk başta bu istilaya karşı koydu, bu kadar çok, bu kadar derin hissi onu rahatsız etti. Elleri adamın kalçalarına gitti ve geri itmeye çalıştı ama adam onu sıkıca tuttu.

"Bırak onu, Bastien."

Sebastien elini bıraktığında Talia irkilerek topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı. Bir adım geri çekilirken aleti sallanıyor, iyice dikleşiyor ve neredeyse kızgın görünüyordu. Nico emri vermişti ve şimdi onun arkasından, yüzünü elleriyle çerçeveleyip, okşuyor ve sonra saçlarına dalıyordu, sanki onu okşuyorlardı.

"Kendini fazla kaptırıyorsun," dedi Nico azarlarcasına. "O bu işte yeni. Ona daha sert muameleye alışkın biri gibi davranamazsınız."

Sebastien, Nico'nun müdahalesinden dolayı hiç de mutlu görünmüyordu. Uzanıp sikini kavradı ve bir adım ileri atıp aralarındaki mesafeyi bir kez daha kapatmadan önce ileri geri okşadı.

"O zaman onu tut ve ona göster," dedi Sebastien ipek gibi. "Onun ağzını istiyorum. Nasıl yapıldığı umurumda değil."

Nico eğildi ve Talia'nın başının tepesine bir öpücük kondurdu. "Güven bana. Ellerini aşağıda bırak. Bırak hareketi o yönetsin. Ben burada olacağım, seni tutacağım ve fazla ileri gitmesine izin vermeyeceğim."

Sebastien ağzını sikerken Nico'nun başını tutması fikrini ateşli bulmasının kendisi hakkında ne söylediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Son derece erotik. Tüm vücudu ateşle kızardı ve meme uçları sertleşti.

Nico'nun ellerinde gevşedi ve Sebastien sikini ağzına yerleştirirken onu yerinde tutmasına izin verdi.

"Benim için aç, Talia," diye emretti Sebastien. "O muhteşem ağzının içine girmeme izin ver."

İç çekti ve adam ileri doğru iterken onu içine çekti. Dilinin üzerinde kayarken ilk seferki gibiydi. Bu sefer hiçbir eylemi zorlamadı. Sebastien onu zevki için bir kap olarak kullanırken hareketsiz kaldı.

Nico'nun dokunuşu nazik ve güven vericiydi ama yine de sertti. Onu ileri doğru iterek Sebastien'in hamlelerini karşılamaya zorluyor ama yine de ne zaman geri çekileceğini ve çok fazla olmadan onu rahatlatacağını biliyordu.

Kısa süre sonra elleri kızın yanaklarından ayrılıp saçlarına dolandı ve Sebastien kızın ağzında daha da derinleşirken kütleyi ellerinde tuttu.

Gözleri Xander'a doğru kaydı. Onun bu konuda ne düşündüğünü merak ediyordu. O katılmıyordu. Tek bir kelime bile etmemişti. Adamlarının sahneyi belirlemesine izin vermekten memnun görünüyordu.

Adamın yüzündeki saf memnuniyeti ve arkasına yaslanıp her ayrıntıyı yakalayışını gördüğünde, izlemekten hoşlandığını fark etti. Önünde gelişen erotik sahneyi izlerken açıkça tahrik olmuştu. Bu

zaman, neden kendisine en yakın erkeklerin katılımını teşvik ettiği ve neden en başından beri ona uyum sağlayacağını açıkça belirttiği anlaşıyordu.

-Ve hepsine itaat edin.

Sebastien boğuk bir sesle, "Ağızına boşalacağım Talia," dedi. "Ve her damlasını yutmanı istiyorum."

Nico onaylamayan bir ses çıkardı ve sonra ağzı Talia'nın kulağına yaklaşacak şekilde eğildi. "Rahatla ve karşı koyma. Eğer seni korkutuyorsa, sadece ağzını aç ve dudaklarından dökülmesine izin ver. Panik yapma. Çok fazla gelirse onu durduracağım."

Sebastien'in güçlü itişlerine başını sallayamadı. Nico oradaydı, elleri rahatlatıcı bir hatırlatıcıydı. Gözlerini kapadı ve kendini tamamen farklı iki erkeğin arasında olma deneyimine bıraktı.

Sebastien'in tüm sert görünen tavırlarına rağmen, itişleri ölçülüydü. Kendini çok derine ya da çok sert sokmaya çalışmıyordu. Kızın ağzını tıkamıyor ya da boğazına kadar sokmaya çalışmıyordu. Ama sertti ve komuta ondaydı. Bundan bir an bile şüphe etmedi.

Ve sonra Sebastien'in elleri Nico'nunkilere katıldı. Sebastien onun çenesini tutarken, Nico'nun elleri saçlarında dolanıyor ve boynunu destekliyordu.

Sebastien gerildi. Bacakları dalgalandı, kasları kot pantolonunun deniminde şişkinleşti. Kolları kaskatı kesildi ve sonra başını geriye attı, dudaklarından vahşi bir heyecan sesi yükseldi.

İlk fişkırış onu tamamen şaşırttı. Sıcak ve hafif tuzluydu. Boğazının arkasına çarptı ve ilk tepkisi onu reddetmek oldu.

Sebastien itmeye devam etti ve dölle dolu bir ağızdan kayan horozu ıslak, emme sesleri çıkardı. Ağzını açtı, ağzına daha fazlası fişkırırken nefesi kesildi.

Dudaklarından meni akıyordu ve onu geri çağırmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Mücadele etmemek ve başını çekmeye çalışmamak tüm konsantrasyonunu aldı. Yaşadığı deneyimin ham gücü onu bunaltmış ve tüketmişti.

Aleti salıverilmesiyle kayganlaşmıştı ve girip çıkmaya devam ederek çenesinden aşağı daha fazla döl döktü. Bu sırada Nico'nun elleri nazıkçe boynunu okşuyor ve parmakları saçlarının arasından geçiyordu. Kulağına yakın bir yerde mırıldandı ama kız kendi nabzının gürültüsünden duyamadı.

Sonunda Sebastien yavaşladı ve uzun bir süre kadının ağzında kaldı, parmakları kadının çenesini kazıyordu. Sonra tutuşunu gevşetti ve dikkatlice geri çekildi.

Geri çekilirken siki aşağı doğru kaydı ve yarı dik bir halde asılı kaldı. Adamın bakışları kızın üzerinde yandı ve kız kınama beklentisiyle gerildi.

Bir parmağıyla uzanıp kadının dudaklarındaki meninin bir kısmını sildi ve sonra parmağını kadının ağzına soktu.

Emdi ve itaatkâr bir şekilde yuttu.

"Her damlasını yutmakla ilgili söylediklerimi unut," dedi hırıltılı bir sesle. "Ağzına ve çenene akan, yere damlayan dölleri hayattımda gördüğüm en seksi şey."

Daha da eğildi ve alnından öptü, ağzı tenine karşı nazikti.

Garon geri çekilirken Nico onu ayağı kaldırdı ve sonra çevirdi. Garon ona bir el bezi uzattı ve Nico Sebastien'in yüzünde bıraktığı izleri dikkatlice sildi. Sonra Nico onu kollarına çekti ve kendisine sıkıca sarıldı.

İç çekti ve başını onun omzuna koydu, hızlı bir sarılmanın rahatlığını seviyordu.

Kulağının arkasındaki saçları düzeltti ve hemen üstündeki noktayı öptükten sonra, "Xander'ın yanına git ve biraz dinlen," diye mırıldandı.

Bölüm 11

Talia, Xander'ın kanepede oturduğu yere gitti. Ona ne yapacağını söylememiş olmasına rağmen, önünde diz çökmesinin onu memnun edeceğini hissetti. Burada geçirdiği çok kısa süre içinde, Xander'ın görsel temsillerle tahrik ve tatmin olduğu fikrine kapılmıştı.

Ondan itaat etmesini talep etmiş, bir sözleşme imzalamış ve ardından sözlü olarak varışını kabul etmiş olsa da, eylemde görene kadar bunlar sadece sözlerden ve şartlardan ibaretti.

Dizlerinin arasına zarıfçe çökmeden önce sadece bir saniye onun önünde durdu.

Xander'ın gözleri parladı ve uzanıp yanağına, daha birkaç dakika önce başka bir adamın menisinin bulaştığı dokundu.

"Bana gel," dedi boğuk bir fısıltıyla. "Otur yanıma. Sana bakmak ve dokunmak istiyorum."

Yukarı doğru itti ve sonra ne istediğinden biraz emin olamayarak ileri doğru hareket etti. Ama adam bir elini uzatıp onunkini kavradı ve onu bacaklarının arasına doğru yönlendirdi. Sonra ellerini beline doladı ve onu kucağına oturmaya teşvik etti.

Dizleri adamın bacaklarının iki yanına yerleştğinde pozisyonu kalçalarını ayırmaya zorluyordu. Göğüsleri göz hizasındaydı ve saçları rüzgârda savrulup omuzlarına dökülüyordu.

"Sen çok güzel bir kadınsın. Beni çok memnun ediyorsun, Talia. Yapacağını bildiğim gibi."

Merakını giderme hevesi tüm sağduyusunun önüne geçti. Daha iyi düşünmeden soruyu ağzından kaçırdı.

"Böyle bir şeyi nasıl bilebilirsin? Ben neden buradayım? Yani nedenini biliyorum ama neden özellikle ben? Herhangi bir kadına sahip olabilirsin, Xander. Bunu biliyor olmalısın. Dünyanın her yerinde yatağını paylaşacak ve sen nasıl istersen öyle seks yapacak kadınlar var."

Adam onun yaylım ateşine tepki vermedi. O karanlık, seksi gözleriyle sadece ona baktı. Bir elini bacağından yukarı, kalçasının kıvrımına doğru kaydırды ve sonra

göğsünü avuçlamak için.

"Bu önemli mi? Önemli olan burada olman ve benim olman. Bana hizmet etmeyi, beni memnun etmeyi kabul ettin, hangi kapasitede istersem. Benim için önemli olan bu, Talia."

Uygun bir şekilde azarlanarak başını salladı.

"Bana bir şey söyle. Hâlâ benden korkuyor musun? Bizden?" Nico, Garon ve Sebastien'i de içine alacak şekilde elini salladı.

Kaşlarını çattı, alt dudağını dişledi ve sonra yavaşça başını salladı. "Ben hiç korkmadım," dedi usulca. "Fiziksel anlamda değil. Yani, beni herhangi bir şekilde istismar edeceğini düşünmedim. Gergindim, korkmadım. Arada büyük bir fark var. Sanırım bilinmeyenden, beklentilerinin ne olacağından korktuğumu söyleyebilirsin, ama senin onurlu bir adamdan başka bir şey olduğunu hiç düşünmedim."

Gözleri, açıklamasından memnun olmuş gibi ısındı.

"Ve bana şunu söyleyin. Birden fazla erkekle birlikte olma fikri seni korkutuyor mu? Sizi utandırıyor mu? Yoksa... seni heyecanlandırıyor mu?"

Omzunun üzerinden baktı, odadaki diğer erkeklere ne kadar baştan çıkarıcı bir masumiyetle görüldüğünün farkında değildi. Garon yutkundu, ellerini titretecek kadar güçlü bir koruyuculuk ve şehvet dalgası hissetti. Nico içini çekti, kızın gözlerindeki utangaçlığın yanı sıra merak da onu büyülemişti. Sebastien karnına bir yumruk indirdiğini hissetti. İnanılmaz derecede doymuştu ama kızın ağzının etrafındaki anısı aletin yeniden canlanmasına neden oldu.

Ona davranış biçiminden dolayı pişmanlık duyuyordu. Bu iyi bildiği bir savunma mekanizmasıydı. Bu kadın söz konusu olduğunda herhangi bir yumuşaklığı kabul etmek yerine, otoriter bir piç gibi davranmıştı. Her şey seksti. Her şey onun zevkiyle ilgiliydi. Hesaplanmış. Bedensel bir işlev, başka bir şey değil.

Bunun saçmalık olduğunu biliyordu ama Talia bilmiyordu. Muhtemelen onun dünyanın en büyük pisliği olduğunu düşünüyordu ve birdenbire bunu telafi etme fırsatından başka bir şey istemedi.

Talia'nın başının üzerinden Xander'a baktı, bakışları birleşti. Sebastien yüzünü buruşturdu, bunun kelimelerden daha fazlasını ifade edeceğini ve Xander'ın anlayacağını biliyordu. Xander onu herkesten daha iyi tanıyordu ve Sebastien'in kendisini savunmasız görmelerine izin verme konusunda herkesten daha temkinli olduğunu biliyordu.

Xander neredeyse belli belirsiz başını sallayarak Sebastien'in anladığını belli etti.

Talia Xander'ın gözlerinin içine bakmakta zorlanıyordu ama Xander'ın eli çenesini kavrayarak onu bunu yapmaya zorladı.

Nefesini içine çekti, dürüst ve doğru olmak için kendini hazırladı. Doğası gereği hilekâr değildi. Yalanlardan nefret ederdi ve Xander'a, yani hepsine karşı açık sözlü olmak zorunda hissediyordu kendini. Ona karşı -bir şekilde- sabırlı olmuşlardı. Ve ona çok ama çok iyi davranmışlardı.

"Bu konuda gerginim," diye itiraf etti. "Dehşete kapıldığım için değil. Ben de merak ediyorum ve belki biraz da heyecanlıyım. Hepiniz... harikaydınız. Gerçeküstü, neredeyse okuduğunuz ama gerçekten deneyimlemeyi asla düşünmediğiniz bir fantezi gibiydi."

"Bu anlaşılabilir bir şey," dedi başını sallayarak. "Sen bakiresin ve böyle şeylere karşı masumsun. Duygularını tam olarak bilmeni beklemiyorum ama yapacağımız herhangi bir şeyden gerçekten korkup korkmadığını bilmek istiyorum."

Başını salladı, omuzlarını düğümleyen gerginliğin bir kısmı akıp gitti.

Bir avucunu kızın yanağında gezdirdi ve bir parmağını Sebastien'in kullanmasından dolayı hâlâ şiş olan dudaklarının üzerinde gezdirdi.

"Bana bir şey söyle Talia, yanıt vermeden önce biraz düşünmeni istiyorum."

Kaşları çatıldı ve adamın tuhaf ses tonu karşısında midesinde bir kıpırtı yükseldi. "Bekaretini alacak kişinin ben olacağıma hiç şüphe yok. Sen bana ait olacak ve bu da bu gerçeğin sembolü olacak. Ama size sormak istediğim soru şu: Onların orada bulunmasını ve belki bir dereceye kadar katılmasını mı istersiniz yoksa sizinle ilk kez tam anlamıyla sevişirken sadece ikimizin olmasını mı tercih edersiniz?"

Bu açık sözlü soru karşısında gözleri büyüdü.

Herhangi bir tepkiyi susturmak için parmağını tekrar kızın dudaklarına dokundurdu. "Bırak da bitireyim."

Başını salladı.

"Eğer oradalarsa, rahatlamanıza yardımcı olmak için orada olacaklardır. Size dokunacaklardır. Sizi okşayacaklardır. Sana rahatlık ve destek sunacaklar. Ama bedenine sahip olan sadece ve sadece ben olacağım."

Dudaklarını yaladı ve sonra düşünceli bir şekilde büzdü. "Sen neyi tercih edersin, Xander? Seyretmeyi seviyorsun. O kadarını zaten fark ettim. Ama izlenmekten hoşlanıyor musun?"

Ağzının köşesi kalktı. "Ne kadar ahlaksız olduğumu mu inceliyorsun?"

Omuz silkti. "Sahip olduğun şeyi, bu durumda beni, başka erkekleri tatmin ederken izlemekten hoşlanan sensin. Bekaretim seni memnun ediyor. Bunu söyleyebilirim

buraya gelmeden önce bile önemliydi. Temsilciniz bana yaklaştığında sorulan ilk soru buydu ve daha sonra seçtiğiniz doktorda muayene ve testlerim sırasında bekaretimin hala bozulmamış olduğunu doğruladı. Bu koşullar sizde var. Kuralları siz koydunuz. Vücuduma aldığım ilk erkek olmak istiyorsunuz. Dolayısıyla, bu kadar değer verdiğin şeyi iddia ederken başka erkeklerin de orada olmasını isteyip istemediğin mantıklı bir soru."

Elleri göğüslerinin üzerinde kayıyor, kız kucağından inmeye hazır olana kadar meme uçlarıyla oynuyordu. Hâlâ kafası iyiydi, Sebastien'le yaşadığı olaydan dolayı kafası iyi gibiydi. Bu onu aç ve tahrik olmuş bırakmıştı. Gergin ve tatminsiz.

"Evet, bunların hepsinin farkındayım," dedi yumuşak bir sesle, onun durumu tersine çevirmesinden rahatsız olmamış gibi. "Bilmek istediğim şey, onların orada olmasından zevk alıp almayacağın ve güven duyup duymayacağın. Onların ellerinin ve ağızlarının üzerinde olmasından hoşlanıp hoşlanmayacağın. Yakında hepimiz senin nefis vücudunu paylaşacağız. Başından beri orada olurlarsa belki gerginliğini yatıştırırlar diye düşündüm."

Tercihleri ya da eğilimleriyle ilgili herhangi bir tartışmadan etkili bir şekilde kaçmıştı ve bütün öğleden sonra dönüp dolaşabileceklerini ve sorduğu soruların hiçbirinin cevabına ulaşamayacaklarını hissetti.

Omzunun üzerinden bir kez daha baktı, sanki ne istediklerini sorar gibi sırayla her bir adama hızlıca baktı. Belki de öyleydi. Ama hepsi de sakince ona baktı, sanki seçimin sadece ve sadece ona ait olduğunu ve onun isteklerine uyacaklarını söyler gibiydiler.

Yine o güç duygusunu hissetti. Bu adamlar üzerinde algılanan bir güce sahip olduğunu. Tüm bu deneyimin nasıl olacağını düşündüğü ile hiç uyuşmuyordu, ama şimdi tamamen güçsüz ya da kontrolsüz olmadığını fark ettiği için kendini daha az savunmasız hissediyordu.

Garon ve Nico'da destek vaadini gördü. Ayrıca onunla sevişmeyecek olsalar bile yanında olmak istediklerini söyleyen şehvetli bir ışık gördü. Ama olacaklardı, değil mi? Xander dokunacaklarını ve okşayacaklarını söylemişti. Sadece içine girmeyeceklerdi. Ve sevişmenin içine girmekten çok daha fazlası vardı.

Sonra tekrar Sebastien'e baktı, onun gözlerinde ne göreceğinden hiç emin değildi. Bakışlarının yoğunluğu karşısında nefesini tuttu. Adam... suratsız ve özür diler gibi görünüyordu. Kadın ona bakarken, adam bir elini ensesine götürdü ve aldığı derin nefesle omuzları çöktü.

"Söylemek istediğim bir şey var," diye girdi Sebastien.

İzin istercesine Talia'nın ötesine, Xander'a baktı.

Xander kıpırdadı ve onu kaldırarak kucağına oturttu. Omzunun üzerinden bakmak için boynunu eğmek zorunda kalmak yerine artık diğerlerini daha rahat görebiliyordu.

Xander'ın eli saçlarının altından ensesine kaydı ve hafifçe sıkarak ovuşturdu ve masaj yaptı.

"Söylemek istediğin şey nedir Bastien?"

"Talia'ya bir özür sunmak istiyorum," dedi sert bir sesle.

Talia'nın gözleri şaşkınlıkla açıldı. Ağzı açık kalınca hemen kapattı.

Xander sakince, "Aklından geçenleri söyle," dedi.

Sebastien bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Sana karşı çok kaba ve sabırsız davrandım Talia. Gerçek şu ki, seni umutsuzca istedim. Nico araya girmek zorunda ama iyi ki girdi. Seni o şekilde . Sana hak ettiğin nezaket ve saygıyla davranacağıma söz verdim. Seni sabır ve saygıyla seksle tanıştırmak için bir anlaşma yaptık. Ben bunu bozdum ve benimle daha fazla bir şey yapmak istemezsen seni suçlamam."

Şaşkınlık içinde ona baktı. Bu güçlü hâkimiyeti arzuladığını nasıl açıklayabilirdi? Evet, ilk başta gözünü korkutmuştu. Biraz tereddüt etmiş ve bunalmıştı. Ama sertlik onu heyecanlandırmıştı. Bu deneyim yüzünden hâlâ gergindi.

"Bilmeni isterim ki, eğer bu ilk seferde seninle birlikte olmamızı istersen, seni hayal edemeyeceğin kadar memnun edeceğimden emin olabilirsin. Yemin ettiğimiz gibi el üstünde tutulmanı sağlayacağım. Ve ilk kez bir erkekle birlikte olacağın için duyduğun korku ve gerginliği gidermek için elimden geleni yapacağım."

Sesindeki samimiyetten etkilenen ve kelimelerdeki vaatle baştan çıkan kız, Garon ve Nico'ya bir kez daha baktı ve aynı yeminin onların bakışlarında da kaynadığını gördü. Sonra Xander'a döndü, artık arzularını dile getirme konusunda kendine daha çok güveniyordu.

"Onların da orada olmasını istiyorum," dedi alçak bir sesle. "Eğer... eğer onlarla birlikte olacaksam, eğer beni onlarla paylaşacaksan, o zaman bu ilk seferde onların da orada olmasını istiyorum."

Bölüm 12

Talia, Xander'la birlikte terasa çıktığında gökyüzü altın ve pembe renklerle ışıldıyordu. Güneş yavaş yavaş ufukta batıyor ve ardında göz alabildiğine uzanan harika bir renk cümbüşü bırakıyordu.

"Çok güzel," dedi nefes nefese.

Terasın etrafında birkaç meşale yakılmıştı ve terasın geniş alanının etrafına cibinlik gibi görünen bir şey dikilmişti.

Xander onun gözlemini fark ederek, "Yani böcekler rahatsız etmeyecek," dedi.

Talia kendisine gösterilen yere oturdu ve Wickersham şarap doldurmak için masaya geldi. O gittikten ve Xander da kendi yerine oturduktan sonra Talia kadehine uzandı ve Xander'ı kadehinin kenarından inceledi.

"Ne kadar personel?" diye merakla sordu.

Kaşları bir araya geldi ve soru karşısında şaşırmış görünüyordu. "Sizi görmelerinden ya da yaptıklarımızı öğrenmelerinden mi endişe ediyorsunuz?"

Kaşlarını çattı. Bu konuyu hiç düşünmemişti ve şimdi o konuyu açtığına göre, bu onu endişelendiriyordu.

"Şey, hayır, bilmiyordum. En azından şimdiye kadar. Sadece merak ettim çünkü hiç kimseyi görmedim. Wickersham'ın burada olduğunu biliyorum. Ne iş yaptığını biliyorum ama yine de onu nadiren görüyorum. Eminim size hizmet eden bir personeliniz vardır ama ben sadece sizi, Garon'u, Nico'yu ve Sebastien'i görüyorum."

Xander gülümsedi. "Tam kadro çalışıyorum ama onlara mümkün olduğunca perde arkasında kalmaları için ödeme yapıyorum. Özellikle de sen geldiğinden beri. Size bir hizmetçi tahsis etmedim çünkü tüm ihtiyaçlarınızı kendim ve adamlarımın karşılamasını planlamıştım."

"Oh, şikayet etmiyordum, yani bir hizmetçiye ihtiyacım yok. Sadece villanın, bir yerlerde gizleniyor olması gerektiğini bildiğim insanlardan yoksun görünmesini çok tuhaf buldum."

"Görünmeden kalmaları için para alıyorlar ama ortaya çıkan herhangi bir sorunu halletmeye hazırlar."

Başını salladı ve şarabını yudumladı. Wickersham elinde yemek tabaklarıyla geri döndü ve kokusu havada zarifçe yayıldı. Takdirle kokladı ve çatalına uzandı. Biftek madalyonları mükemmel pişmiş görünüyordu ve daha da harika kokuyordu.

Wickersham geri çekilir çekilmez Xander masanın karşısından ona baktı.

"Bu gecenin özel olmayacağından endişeleniyorsan, seni temin ederim ki yatak odama kimse giremez. Seni yatağıma götüreceğim ve seninle sevişirken olanları kimsenin görme ya da duyma şansı olmayacak." "Haber verdiğiniz için teşekkür ederim," dedi usulca. Yeterince Karışıma bir de kızlık bozma olayı eklenmeden gergin olunacak şeyler değil.

Ama üç erkek daha orada olacağı için bunun bir tür kamusal alan olduğunu düşündü.

"Garon, Sebastien ve Nico akşam yemeğinde bize katılacaklar mı?" diye sordu.

Xander başını salladı. "Bizi yatak odasında bekliyorlar. Akşam yemeğinizin tadını çıkarmanızı ve daha sonra olacaklar için rahat ve huzurlu olmanızı sağlamak benim işim."

"Bunu size söylemekten nefret ediyorum ama böyle bir prodüksiyonun yapılmış olması benim daha da gergin olacağım anlamına geliyor," diye itiraf etti.

Çatalını ve bıçağını bıraktı, kaşlarını çatarak masanın karşısındaki kadına baktı.

"Üretim mi?"

İç çekti. "Kendimi bakire bir kurban gibi hissediyorum, sanki törenle kızlığımın bozulması için sunağa götürülecekmişim gibi. Bu... şey, doğal gelmiyor. Bir kızın ilk seferle ilgili beklentileri vardır. Bazen gerçekçi olmazlar ama yine de nasıl olacağını hayal ederiz."

"Peki bu ilk seferi nasıl hayal ettiniz?"

Yumuşak, lezzetli etten bir ısırtığı dalgınca çiğnedi ve sonra çatalını bırakırken iç geçirdi. "Belki de o kadar klinik değildir? Gerçekten önemli değil, çünkü ilk seferimin hayal ettiğim gibi geçmesi mümkün değil çünkü hiçbir zaman bir adada, hepsi de benimle seks yapmayı bekleyen dört erkekle birlikte olacağımı düşünmemiştim. Kabul etmelisiniz ki bu her gün olan bir şey değil."

Mümkünse kaşlarını da çattı. "Bunu nasıl hayal ettin?"

"Sanırım biraz daha romantik. Belki de kendimi bir şekilde sattığım fikrini aklımdan çıkaramıyorum - ve belki de sattım. Nasıl hissettiğimi sana gerçekten açıklayamam çünkü kendim bile çözemiyorum."

"Kendini sattığına inanıyor musun?"

Adamın sesindeki öfkeden irkildi ve sonra gözlerindeki öfke bakışıyla gözleri büyüdü. "Bunu örtbas etmek yaptığım şeyi değıştirmez."

Xander başını salladı. "Bunu tamamen yanlış yaptım. Affet beni, Talia. Seni asla satın alınmış ya da takas edilmiş hissettirmek istemedim. Ya da ucuzlatılmış. Bunların hiçbirisi değil."

Tabağına baktı, ağzı yüzünü buruşturdu. "Lütfen yiyin. Bu konuşmaya siz bitirdikten sonra devam edeceğiz. Bunun yemeğı mahvetmesini istemiyorum."

Kadının durumu değerdendirmesinden rahatsız olmuş görünüyordu ama nasıl olabilirdi ? Her şeyi o ayarlamıştı. Sözleşmesi ve şartları olan saf bir iş anlaşması.

Yemeğini karıştırdı, iştahı büyük ölçüde kapanmıştı. Önünde ne olduğunu bilmek ve şimdi de Xander'ın "ilişkileri" hakkındaki değerdendirmesine verdiği tuhaf tepki sinirlerini bozmuştu.

"Bunun" yemeğı mahvetmesini istemiyordu ama ya gece? Tüm bu bekâret ritüeli olayından gerçekten korkmaya başlamıştı. Sebastien fazla zorlayıcı olmaktan endişe etmiş olabilirdi ama en azından işleri uzatmamıştı. Ona buradaki varlığının her yönünü yeniden düşünmesi için zaman vermemişti.

Şimdi sanki son lokmayı bitirmesini bekliyormuş gibi ona bakıyordu. Kendi yemeğı de kalmıştı ve oturduğu yerde gergindi, yüz ifadesi dalgındı.

İçini çekti ve tabağını geri itti. "Söylemek istediğın bir şey mi var Xander? Bitirdim ve sen bana bakarken yemek yiyemem zaten."

Aniden ayağı kalktı ve kadının oturduğu yere doğru yürüdü. Elini uzattı. "Benimle gel lütfen. Söylemem gereken şeyler var."

Keskin bir emir gibi gelmedi. Genellikle isteklerine eşlik eden otorite ve güvenden yoksundu. Sesi... kararsızdı ve bu onu daha da tedirgin etti. Onu bu kadar üzecek ne söyleyebilirdi ki?

Kadın ayağı kalktı ve adam onun elini kolunun altına sıkıştırdı. Sonra onu sahile inen merdivenlere doğru yönlendirdi. Kadın sandaletlerini çıkarırken bekledi ve sonra kendi ayakkabılarını çıkardı.

Gökyüzü pembe ve mavi pastel renklere bürünmüştü ve uzakta bir yıldız parlayarak alacakaranlığın gelişini müjdeliyordu. Sahil boyunca ilerlerken onları sudan uzak tuttu. Bir süre sonra durdu

Sonra elinin kolundan aşığıya inmesine izin verdi, ta ki elini kavrayıp parmaklarını kendi parmaklarıyla birleştirene kadar.

"Talia..." İçini çekti ve kızın elini göğsüne yaslaması için aralarına aldı. "Seni buraya bir amaçla getirdim. Belki de geriye dönüp baktığımda yanlış bir yaklaşımdı. Bunu açıklamak gerçekten zor, bu yüzden biraz geçmişten bahsetmem gerekecek."

"Tamam."

Sesi fısıltılı bir telaşla kekeleyerek çıktı.

"Seni ofisimde gördüğüm ve vazoyu devirdiğin ilk günden beri seninle oldukça meşguldüm. Daha on sekiz yaşındaydın ve sana olan ilgimin uygunsuz olduğunu biliyordum ama yine de kendime engel olamadım."

Gözleri şok içinde açıldı ve ağzı açık bir şekilde ona baktı. Söylediğı şey delilikti. Prensler onun gibi kızlarla meşgul olmazdı. Hele ki bahçede çalışan, pasaklı kıyafetli kızlarla hiç.

"Sizi araştırdım ve annenizin durumunu ve annenizin tedavi masraflarını karşılamak için üniversiteyi bırakıp ufak tefek işlerde çalıştığınızı öğrendiğimde, bunun devam etmesine izin veremeyeceğimi anladım. Bu seni bir süreliğine uzağı göndermek anlamına gelse bile."

Bu her an daha da tuhaflaşıyordu ama çok şeyi açıklıyordu çünkü en büyük sorusu her zaman neden olmuştu? Onun sadece iyiliksever bir hayırsever olduğunu, iyilik yapmak istediğini varsaymıştı. Yapmıştı da. Bunu kesinlikle ondan alamazdı.

"Annen bu kadar ilerleme kaydederken ve sen üniversiteden mezun olurken, seni başka bir adama kaptırabileceğimi biliyordum."

Sonra yüzünü buruşturdu ve mahcup bir ifadeyle baktı.

"Bana gelmen için her şeyi yapardım ve seni buraya getirmek için son gördüğümde senden aldığım sözü kullandım. Sözleşme neye bulaştığını bilmen içindi. Bir çıkış yolu sanırım. Sürprizlerle karşılaşmanı istemedim. Seni adaya çağırma şeklimden gurur duymuyorum ama burada olduğun için pişman değilim. Şunu da bilmelisin ki bunu altı aylık bir zaman sınırlamak gibi bir niyetim yoktu. Başından itibaren seni bunaltmak istemedim, bu yüzden senin için yaptıklarımın karşılığında altı ayın çok yüksek bir bedel olmayacağını düşüneceğini umarak bir zaman dilimi koydum."

"O kadarında kesinlikle haklıydın," diye mırıldandı. "Ben de olaya tam olarak böyle bakıyordum. Hayatımın altı ayı, gururum, onurum, annemin hayatı ve edinebildiğim eğitimle kıyaslandığında hiçbir şeydi."

İrkildi. "Burada benimle olmak bu kadar iğrenç mi Talia? Seni buraya nasıl getirdiğimin ötesine bakabilir misin? Aldatmacamı anlayabilir ve affedebilir misin?"

Yutkundu ve doğrudan onun bakışlarıyla karşılaştı, midesinde kelebekler çılgınca uçuşuyordu. "Altı aya uymak gibi bir niyetin olmadığını söylemiştin Xander. Bununla ne demek istedin?"

Çenesini kavrayarak yüzünü yukarı doğru eğdi. Dudakları onunkilerin üzerinde gezindi, o kadar yakındı ki nefesinin dudaklarına değdiğini hissedebiliyordu.

"Seni bırakmaya hiç niyetim yok demek istedim. Asla."

OceanofPDF.com

Bölüm 13

Talia Xander'ın parmakları arasında titredi. İfadesi üzerine yerleştğinde, duyduklarını anlayamadan ona baktı.

"Peki ya diğerleri?" diye ağzından kaçırdı. "Onlar da bu maskaralığın bir parçası mı yoksa böyle olmasını mı istiyorsun?"

Başparmağı kızın yanağında gezindi. Yüz ifadesi ciddiydi, gözleri karanlık ve araştırıcıydı. "Onlar benim kimliğimin bir parçası Talia. Bu konuda yalan söylemedim ya da seni yanıltmadım. Sözleşmeyi imzalamadan önce sana bildirilen her şey doğru ve benimle olmanın nasıl bir şey olacağının göstergesi."

"Oh," dedi usulca.

"Daha önce kabul etmiştin. Seninle ilk kez sevişirken yanımda olmalarını istemiştin. Ne değişti?"

Başını yavaşça salladı. "Bir şey yok. Sadece... şimdi farklı. Bunu anlamak zor. Beni istiyorsun. Tüm bunların ne anlama geldiğinden hâlâ emin değilim."

"Sanırım tüm bunların anlamı, sana benim hakkımda ne hissettiğini sormam gerektiği."

Sonra onu öptü. Sıcak ve nazik. Sanki onun geri çekilmesinden endişeleniyormuş gibi neredeyse kararsızdı. Ona doğru eğildi, vücudunun sert gücünün tadını çıkardı. Adamın onu kuşatıyor gibi görünmesi. Bir kolunu onun etrafına doladı ve diğer eli saçlarına dolanırken onu daha da sıkı içine çekti.

"Xander."

Ağzını yavaşça çekti ama yine de ona sıkıca sarıldı. "Benimle sevişmen için hazırım," diye fısıldadı.

Daha önceki tüm gerginliği, gariplik hissi ve tüm olayın klinik ve soğuk olduğu hissi, samimi itirafını yaptıktan sonra buharlaşıp gitmişti.

Hâlâ biraz şaşkıındı ve duygularını ifade edemiyordu - nasıl ifade edebilirdi ki? Bildiği tek şey, kendini bu adama, onun koşullarına göre kayıtsız şartsız vermeye hazır olduğuydu.

Adam eve doğru döndü, kızın eli onunkini kavramıştı. Kumda yürürken adımlarını onunkilere göre ayarlamak için birkaç kez yavaşladı ama kız onun sabırsızlığını hissedebiliyordu. Gerginlik vücudunu sarmıştı. Kaslarının gerginliğini, elini ne kadar sıkı kavradığını hissedebiliyordu.

Merdivenlere ulaştıklarında, adam ayakkabılarıyla uğraşmadı ve onu önce verandaya, sonra da villanın kapısından içeri soktu.

İkinci kattaki merdivenlerin tepesine ulaşır ulaşmaz onu kollarına aldı ve süitine doğru taşıdı. Kapıyı omzuyla iterek açtı ve oturma alanından geçerek doğruca yatak odasına gitti.

Kapının hemen önünde durdu ve Talia'yı görebileceği şekilde çevirdi.

Garon pencerenin yanında dururken Nico köşedeki koltuğa yayılmıştı. Sebastien, Xander'ın yatağında, ayaklarını ucuna dayamış bir şekilde yatak başlığına yaslanmıştı. Hepsi bakışlarını Talia'ya çevirdi ve Talia onların gözlerindeki çığ açlık karşısında ürperdi.

Heyecan damarlarında dolaşıyordu. Bundan korkmuyordu. Bunun onu dehşete düşürmesi gerekirdi. Yaptığı şey normal değildi. Bu yapılmamıştı.

Erotik, yasak ve kötücül bir şekilde baştan çıkarıcıydı.

Sebastien ayağa fırladı ve Xander yatağa doğru ilerleyerek onu şiltenin üzerine yatırdı. Akşam yemeği için ona giydirdiği sade güneş elbisesi, dört aç görünümlü adam tepesinde belirlediğinde birdenbire pek bir engel gibi görünmemeye başladı.

Onlar yatağın etrafında dönüp dururken, gözlerinde şehvetle ona bakarken yukarı baktı. Çaresizlik hissi çok lezzetliydi. Omuriliğine doğru bir zevk ürpertisi gönderdi. Birden fazla erkekle seks yapmanın bu kadar tahrik edici olacağını kim bilebilirdi?

Xander ipeksi bir sesle, "Onu soyun," dedi ve kadının tüylerini diken diken etti.

Birdenbire tekrar komutan oldu. Otorite. Birkaç dakika önce duygularını isteksizce itiraf eden o ciddi, neredeyse savunmasız adam gitmişti. Onun yerinde, inanılmaz derecede tahrik olmuş ve iddiasını ortaya koymaya hazır, baskın, kendinden emin bir adam vardı.

Diğer üç adam yatağa inerken Xander bir an için arka planda kaldı. Sebastien sağında, Garon solunda, Nico ise sürünerek vücudunun üzerinde geziniyordu.

Sonra Nico eğildi ve onun ağzını şefkatli bir öpücüğe boğdu. Dudakları sert ve güçlüydü. Öpücüğü söz verdiği her şeyi hatırlatıyordu.

Uzaklaşırken gözleri parladı ve elini kızın yanağına dokundurdu. "Bunu sizin için çok iyi hale getirmek için buradayız. Sen ne istersen, Size kendinizi iyi hissettiren her ne ise, sadece söylemeniz yeterli, biz bunu gerçekleştireceğiz."

Burnundan nefes aldı, zihni patlamak üzereydi. Bu gerçekleşiyor olamazdı. Hesaplanamayacak kadar akıl almaz bir şeydi. Bu bir fanteziydi. Bir rüyaydı. Gerçek olamazdı.

Garon elini Nico'nun boynunun altından geçirip onu yukarı doğru kaldırırken Sebastien da elbisesinin askılarını kollarından aşağı kaydırды. Nico korsajı yavaşça çekerek göğüslerinin üzerine itti ve onları elastik bağın hafif kısıtlamasından kurtardı.

Nico geriye doğru ilerledi, yatağın ucuna yaklaşırken elbiseyi vücudundan aşağı indirdi. Başka bir zaman olsa elbisenin altında hiçbir şey olmadığı gerçeğine lanet ederdi ama bu nihai fanteziyi yaşamak için çok hevesliydi.

Garon'un iri eli karnının üzerinde gezindi ve sonra bir göğsünü avuçlamak için yukarı çıktı. Adam başını eğip diliyle gergin meme ucunun etrafında bir çizgi çizdiğinde nefesini içine çekti.

Diğer tarafta Sebastien, Garon'un yaptığı gibi eğilip diliyle göğüs uçlarını okşamadan önce bir eliyle saçlarını okşadı.

Sonra Nico onun göbeğinin hemen üstünü öptü.

Gözlerini kapadı, üç erkeğin kendisine ağızlarıyla tapınmasının günahkâr çöküşünün tadını çıkarıyordu. Nico pelvisine doğru bir yol öptü ve sonra ağzını tümseğine, yarığının başladığı ve klitorisinin çoktan zonkladığı yerin hemen üstüne bastırды.

Ama ona daha yakından dokunmadı. Bunun yerine dikkatlice bacaklarını ayırdı ve dizlerini büktü, böylece tamamen açık ve geniş bir şekilde yayıldı. Sonra yataktan geri çekildi ve Garon'un tarafında yürüdü, ama daha yükseğe çıktı, başının yanındaki yastıklara tırmandı.

Garon ve Sebastien kızın göğüsleriyle ilgilenmeye devam ederken o da kızın alnından öptü ve ellerini saçlarında gezdirdi.

Xander, Talia'nın arkadaş dediği adamlar tarafından tatmin edilışinin erotik görüntüsüne baktı. Nico onun ayrılmış bacaklarını bıraktığında, Xander'ın bakışları Talia'nın yayılmış görüntüsüne takıldı. Onun için. Onun sahiplenmesi ve ele geçirmesi için.

Kendisine onun bakire olduğunu hatırlatmak zorundaydı. Onun yumuşaklığına ve sabrına ihtiyacı vardı. Yapmak için can attığı şey bu olsa bile, onu bilinçsizce beceren öfkeli bir seks düşkünü olmasına ihtiyacı yoktu.

Giysilerini silkti, bakışları hâlâ Garon ve Sebastien'in meme uçlarını emip oynamasına takılmıştı. Elleri vücuduna yayılmıştı, sahipleniciydi, solgun, kırılğan tenine karşı keskin bir kontrattı.

Onu bir sonraki nefesini ister gibi istiyordu. Kontrolünü kaybetmekten korktuğu için ona dokunmaya korkuyordu. Bir an için önündeki manzara karşısında donup kaldı ve onun yumuşak zevk iç çekişlerini duymanın katıksız erotizmine kapıldı.

Xander'ın daha fazla geri çekilmeyeceğini hissetmiş gibi Garon ve

Sebastien geri çekildi ve Talia başını kaldırarak bakışlarını Xander'ın kollarla buluşturdu. O anda sihir vardı. Bağışsıklarına inen bir yumruk gibiydi. Güven. Gözlerinde parlıyor. Arzulara cevap vermek. Ama en önemlisi, güven. Ona zarar vermeyeceğine. Ona zevk vereceğine.

Bir dizini yatağa koyup kendini yukarı itti ve sonra kadının geniş dizlerinin arasına girdi. Ellerini vücudunun her iki yanına yerleştirerek yukarı doğru hareket etti ve sonra kendini aşağı indirdi, böylece ağızları ateşli bir telaşla buluştu.

Göğüsleri adamın göğsüne bastırdı. Dili onun kiyle buluştu, istekli ve sabırsızdı. Bacakları onun etrafına dolandı, yumuşak ve ipeksi tenine değdi.

Ona hararetle sürtündü ve boğazının derinliklerinden çıkardığı mırıltılı bir ses neredeyse onu uçuşumun kenarına getirdi.

Gözlerini kapattı ve sonra ağzını çenesinin yanından kulağına doğru kaydırıp ve kulak memesini yalayıp ısırıp. Hemen altında, yumuşak eti ısırıp ve sonra emdi.

Kadın hemen kasıldı, vücudu ona karşı sarsıldı. Adam gülümsedi. Bir zayıflık bulmuştu. Onun tatlı noktalarından birini.

Dişlerini tekrar o bölgede gezdirdi ve kadın inledi. Ellerini kollarından yukarı kaydırıp ve sonra parmaklarını omuzlarına soktuğunda, boynuna amansız saldırısına devam ederken tutunduğunda kendi titremesini yaptı.

Metodik bir şekilde vücudunda aşağı doğru ilerledi, göğüslerine giderken etinin her santimini tattı. Dolgun kabarık kollar nefisti. Sert ama yumuşacık ve dokunulduğunda saten gibi.

Meme uçları sert ve buruşuktu, hiç güneş görmediği belli olan teninin solgunluğuna karşı koyu renkteydi. Talia'sı birçok kadının yaptığı gibi çıplak güneşlenmiyor ya da bronzlaşmıyordu. Eğer teninin solgun bölgesi bir gösterge ise, mayoları son derece mütevazıydı.

Kendisi onu her fırsatta çırılçıplak tutup, kendisi ve onu tatmin etmeleri için güvendiği erkekler için sergilerken, diğer erkeklerin onun kıvrımlarına bakamamış olmasından memnuniyet duyması onu alev alev yanan bir ikiyüzlü yapıyordu.

Sahiplenici bir aşık olacağını zaten biliyordu. Onu diğer erkeklerden kıskançlıkla koruyacaktı, daha doğrusu Garon, Sebastien ve Nico onu diğerlerinden korumakla görevlendirilecekti.

Tek yapması gereken ona bakmaktı ve onu yatak odasına kilitlemek ve günün her anında çıplak ve emrinde tutmak için delice bir dürtüye kapıldı.

İkisi arasında gidip gelerek göğüslerini nazikçe emdi. Çok ateşliydi ve inanılmaz derecede sertleşmişti. Ereksiyonu acı vericiydi ve rahatlamak için kendini onun vücuduna sokmamak zordu.

Kendini tutmaya ve kulaklarındaki uğultuyu, onu tekrar tekrar almasını söyleyen sesi sakinleştirmeye zorlayarak, onun yerine karnının üzerinde bir yol yalamaya ve tatlı, kadınsı etine doğru inmeye devam etti.

Daha önce ağzını onun üzerinde kullandığında bekâretinin kanıtını görmüştü. O zaman dikkatli davranmış, açıklığı ihlal etmemiş ya da acı çekmesine neden olmamıştı. Ama şimdi, onun masumiyetine işaret eden ince et parçası tarafından çok daha küçük hale getirilen küçük açıklıktan çok daha büyük bir horozla içine girmeye hazırdı.

Dizleri yatağın kenarına gömülene kadar geriye kayarak kadifemsi kıvrımlara sokuldu ve sonra parmaklarını kullanarak onu daha da ayırdı, böylece diliyle tatlılığının izini sürebilecekti.

Parmağının ucuyla, vajinal açıklığın bir kısmını kaplayan neredeyse şeffaf deri kapağını izledi. Parmağını içeri kaydırarak ve hafifçe iterek gücünü test etti.

Hemen gerildi ve başı yukarı kalktı, gözleri alarmla parladı.

"Sorun yok Talia," diye yatıştırdı. "Nazik olacağım, aşkım."

Sebastien tekrar yaklaştı ve onun göğsünü okşadı, avuç içi rahatlatıcı bir vücudunu yumuşattı. Garon da pozisyonunu değiştirdi ve

Xander onun amını nazikçe keşfetmeye devam ederken tekrar emmek için eğildi.

Onun istekli, tahrik olmuş, sahip olmak için neredeyse çaresiz olmasını istiyordu. Ona zarar vermesi kaçınılmazdı. Kadının açıklığı küçüktü ve vücuduna tam olarak girebilmek için eti kırması gerekecekti.

Ağzını indirdi ve hassas etin üzerinde duyuşal bir şekilde yaladı ve klitorisini kızdırmak için yukarı doğru çalıştı. Ağzının altında titriyordu ve adam onun tepkisinin tadını çıkararak gülümsedi.

Adamları ona rahatlık, destek ve zevk sunmak için ellerinden geleni yapıyorlardı. Onun kendini güvende hissetmesini, asla korkmamasını istiyordu. Ona tam güven duymasını ve ona kimin sahip olduğunu bilmesini istiyordu.

Kız kıvranıp çaresiz, muhtaç bir sesle inleyene kadar minik sinir demetini hafifçe emdi.

"Xander, lütfen," diye fısıldadı kısık sesle.

O anda onu hiçbir şeyden mahrum edemezdi. Sebastien ve Garon uzaklaşırken başını kaldırdı. Bakışları buluştu ve kadın gözleriyle ona yalvarıyordu.

Nico dikkatlice , bileklerini kavradı ve kollarını başının üzerine çekti.

Parmaklarını onunkilere geçirerek ellerini yerinde tuttu. Xander dizlerinin üzerine çöktü ve onun bacaklarının arasına yerleşti. Zar zor dik durabiliyordu.

Ereksiyonu ağır ve ağırlıydı, o kadar sertti ki

Acı verici.

Sebastien kızın ellerinden birini Nico'dan alıp başının yanındaki yastığın üzerinde tuttu. Xander kendini onun küçük açıklığına sığdırırken Garon onun göğsünü sahiplenerek kavradı.

Başparmağıyla klitorisini okşadı, ileri doğru itmeye başlarken dairesel hareketlerle hafifçe ovuşturdu. Adam onun büyüklüğüne uyum sağlamak için etrafını germeye başladığını hissettiğinde tekrar gerildi.

Alnı kırıştı ve gözlerinde belirsizlik parladı.

"Çabuk yap Xander," diye mırıldandı Sebastien. "Böylesi daha az acı verici olur."

Xander onun içine dalma düşüncesine dayanamıyordu ama Sebastien'in haklı olduğunu da biliyordu. Bu kadar yavaş hareket etmek ve etleri yırtılıp onun için açılana kadar onu germek sadece rahatsızlığını uzatacaktı. Bu işi bitirmek daha iyiydi.

Adam hareketsiz kaldı ve kadın inlemeye benzeyen küçük bir acı sesi çıkardı. Kadın adamın etrafını sarmıştı ve adam henüz

girişini koruyan et.

"Onlara tutun," dedi gergin bir sesle. "Özür dilerim Talia. Seni gereğinden fazla incitmek istemem."

Kadın cevap veremeden, adam hızlı bir hareketle onu itti. Kadın haykırdı, ama adam etin kendini bıraktığını ve kadının dar geçidine girdiğini hissetti.

Kirpiklerinde gözyaşları parlıyordu ve yüzündeki sıkıntıyla göğsü çöktü.

ve vücudunu onunkine doğru indirirken onu kollarının arasına aldı. Kızın içinde hareket etmemek için kendini zor tuttu ama kız hâlâ içinde bir erkek olmasına alışmaya çalışırken onu akılsız bir sikişle vahşileştirmemeye kararlıydı.

Onun gözyaşlarını öpüp uzaklaştırdı. "Durmamı ister misin?"

Başını salladı ve sonra dudaklarını onunkilere doğru kaldırdı. "Hayır, lütfen. Bana bir dakika ver."

Kadının teklifini çok tatlı bir şekilde kabul etti, dilini ağzına aldı ve kendi diliyle yaladı. Vücudu hareket etmesi için çığlık atıyordu ama kalbi ve aklı ona kollarındaki kadına iyi bakmasını ve ona değer vermesini söylüyordu.

Nefes nefese, eriyen öpücükler. Vücudunu ona karşı hissetmek. Onu saran sıcaklığı. Onun kokusu. Dilinde onun tadı.

Nabızı kulaklarında yüksek sesle yankılandı, şakaklarını dövdü. Kızın şişmiş ağzından uzaklaşırken çenesi gerilmişti. Ona baktı, gözlerinde boğuldu, güzelliğinde ve nazik ruhunda kendini kaybetti.

Çok dikkatli bir şekilde kendini yukarı doğru itti, vücudunun içine doğru biraz daha ilerlerken tüm yol boyunca onun tepkisini ölçtü.

Nico ağzını kızın alnına bastırdı, Xander'ın bıraktığı yerden devam etti ve yüzüne şefkatli öpücükler yağdırdı.

Xander Talia'yla arasına daha fazla mesafe koyarken, Garon ve Sebastien onun karnını, göğüslerini okşamaya ve orta hattında aşağı yukarı kayarak okşamaya ve yatıştırmaya başladılar.

Talia küçük bir iç çekti ve rahatlar gibi oldu. Yüzünde o kadar belirgin olan gerginlik kaybolmaya başlamıştı ve gözleri bir kez daha tutku ve arzunun parıltısını taşıyordu.

Ellerini kızın poposunun altından geçirip kalçalarını kavradı ve sonra dikkatlice geri çekilmeye başladı.

Gözleri irileşti ve sonra kapandı, adam bir kez daha ilerlediğinde derin bir nefes aldı.

Sikinin etrafında sıkı bir yumruk gibiydi. Sıcaktı. Sıvı ipek. Adam içinde hareket ederken açgözlülükle kavırıyordu.

Hiç bu kadar iyi bir şey hissetmemişti, hiç bu kadar keskin ve keskin bir zevk hissetmemişti.

Daha fazlasını istiyormuş gibi kalçalarını kaldırdı. Adam buna uyduğunda dudağını ısırды ve yüzünü hafifçe buruşturdu. Nefesinin altında küfretti ve bir kez daha hareketsiz kaldı.

"Hayır, durma," dedi. "Biraz rahatsız edici ama acıtmıyor. Daha önce olduğu gibi değil."

"Seni daha fazla incitmek istemiyorum," dedi kısık sesle.

Sonra gülümsedi, gözleri ikiz alevler gibi ısınıyordu. Sebastien ve Garon şimdi ona yakındı, tenini okşuyor ve sonra ağızlarını tekrar göğüslerine indiriyorlardı. Nico onun saçlarını okşuyor, parmakları uzun tellere dolanıyordu. Garon ve Sebastien birlikte emmeye başladıklarında nefesi kesildi ve yukarı doğru kavis çizdi.

Kadın adamın sikinin etrafında daha da ıslandı ve adamın hamleleri kolaylaştı, kadının arzusuyla kayganlaştı. Onun dikkatinin dağılmasını ve Garon ile Sebastien'den aldığı zevki kullandı ve daha hızlı bir tempoda hareket etmeye başladı.

Avucunu kızın karnına yerleştirerek başparmağını kızın kıvrımlarına ve klitorisinin üzerine kaydırды. Yavaşça yuvarlandı, tam doğru noktayı ve ona zevk verecek doğru miktarda basıncı bulana kadar tepkisini ölçtü.

Nefesleri düzensizdi ve yukarı doğru kamburlaştı. Elleri her yerde uçuşuyor gibiydi ve sonunda Sebastien'in ve Garon'un başlarının arkasına dolandılar, göğüslerine ilgi göstermeye devam ederken sıkıca kavradılar.

Amcığı onun etrafında kasıldı ve başparmağının klitorisi üzerindeki hareketini artırırken keskin bir çığlık attı. Çok yaklaşmıştı ve bunun için Tanrı'ya şükrediyordu çünkü serbest kalma ihtiyacıyla neredeyse aklını kaçırmak üzereydi.

Etrafında kasılmaya başlar başlamaz ve yumuşak ve nemli hale gelir gelmez, derinlemesine itti. İki kez daha ileri atılarak kendini kadının tam kalbine gömdü. Bu onun kırılma noktasıydı.

Kadının tutku dolu çığlıkları arasında, boşalmaya başlarken şiddetli bir inilti çıkardı. Tanrım, neredeyse acı veriyordu ama acıların en görkemlisiydi. Sanki içi dışına çıkmış gibiydi.

Onu kollarına almak için öne doğru eğildi. Diğerleri geri çekilerek onu ve Talia'yı birbirlerinin kollarına sarılmış halde bıraktılar. Adam Talia'yı kucağına aldı.

Kalbi onun içinde seğirmeye devam ederken.

Bu nihai tatmindir.

Dünyasındaki diğer her şey altüst olmuşken, bu çok doğrudur. O haklıydı.

Onu sahiplenmek, yatağına almak için sonsuzmuş gibi gelen bir süre beklemişti ama şimdi buradaydı ve gitmesine izin verirse lanetlenirdi.

OceanofPDF.com

Bölüm 14

Xander, kız yanı başında kıpırdandığında, "Sen benimsin," mırıldandı.

Bu açıklama omuzlarında hassas bir ürperti yarattı. Evet, onun kızıydı. Özünde onlarındı. Vücuduna aldığı tek kişi Xander olmasına rağmen, o da en az diğerleri kadar damgalanmış hissediyordu.

Ama ona dokunmuşlardı. Onun tadına baktılar. Xander onu sahiplenirken etrafını sarmışlardı.

Başka bir durumda olsa bütün bu olanları ürkütücü bulurdu. Ama burada Xander'ın kollarında yatarken, ona hissettirdiklerini hatırlayınca, ona verdikleri yoğun zevki tanımlamak için kullanacağı son kelime "ürkütücü" olurdu.

Şefkatliydiler. Naziktiler. Her şey... romantikti. Bu kelimeyi düşünürken bile kendini aptal gibi hissediyordu ama yine de ilk deneyimi için daha mükemmel bir deneyim hayal edemiyordu. İlk kez, bekâretini daha önce vermediği için mutluydu.

Şimdiye kadar bu konu üzerinde çok fazla düşünmemişti. Seks yapmaya karşı değildi ve büyük olasılıkla fırsatı olsaydı bunu yapardı. Ancak okul ve annesi arasında, bir erkekle yakın bir ilişki kurmak aklının ucundan bile geçmiyordu.

İçini çekti ve yüzünü Xander'ın boynunun çukuruna gömdü. Derin nefes alarak onun kokusunu içine çekti. Sağlam. İlkel.

Karşı koyamayarak elini adamın yan tarafına kaydırıp ve parmaklarının önce aşağıya, sonra da adamın orta kısmına doğru kaymasına izin vererek yağsız, kaslı etin tadını çıkardı.

"Böyle devam edersen seni tekrar alacağım," diye alçak sesle hırladı.

Onun boynuna karşı gülümsedi. "Bu tam olarak bir tehdit sayılmaz, biliyorsun."

Bir homurtu çıkardı. Sesi hoşnutsuz geliyordu. Sonra kızın kulağına sokuldu. "Beni bu kadar kısa sürede tekrar kabul etmen senin için çok acı verici olur. Vücuduna girmeyi ve gecenin geri kalanını orada geçirmeyi ne kadar istesem de, beklemeliyiz."

Dirseğine yaslanmıştı, saçları göğüslerinin üzerine bir perde gibi düşüyordu. Diğerlerinin uzandığı yere baktı ve sanki bir şeye ihtiyacı olabileceğini tahmin ediyormuş gibi bakışlarını karşıladılar. Onu şımartmak için bu kadar istekli olmak onu tamamen mahvedecekti. Normal hayatına nasıl geri dönebilecekti ki?

Ve bu şaşırtıcı açıklamasından sonra onun geri dönmesine izin vermek gibi bir niyeti var mıydı? Onu bir metres olarak tutmaya niyetli miydi? Oyuncak mı? Şımartılmış evcil hayvan mı?

Bu düşüncelerden sıyrılarak asıl niyetine geri döndü.

"Aklımdaki şeyin senin tekrar içimde olmanla hiçbir ilgisi yoktu. En azından orada değil," diye mırıldandı.

Xander kendini yukarı doğru itti, gözleri alçak ışıktaki parlıyordu.

Kendini birdenbire yaramaz ve muzip hissederek gülümsedi. "Sebastien bana daha önce orada bulunan her erkeğin sikini yalayacağımı söyledi ama yine de... yalamadım." Dudaklarını somurtarak aşağı çevirdi. "Ne büyük bir söz. Ve ben bunu çok bekliyordum."

Xander diğerlerine baktı. Sebastien tek kaşını kaldırarak ona baktı. Garon ve Nico kafalarına darbe almış gibi görünüyorlardı.

Sonra Xander kıkırdadı. "Burada yetkili kim? İtaat sözlerin hızla manipölasyon sözlerine dönüşüyor."

Masum bir ifadeyle gözlerini açarak döndü. "Şey, eğer yapmamı istemiyorsan..."

"O kadar da hızlı değil Xander," diye gürledi Garon. "Ne de olsa pratik yapmaya ihtiyacı var."

"Kesinlikle," diye nefes aldı Nico. "Ve benim üzerimde istediği kadar pratik yapabilir." "İstediğinin bu olduğundan emin misin Talia?" Xander sordu. "I seni fazla bunaltmazdı."

Eğildi ve onu öptü, öz-bilincinin buharlaşıp gitmesine şaşırmıştı. Etrafında dört erkek varken normal davranabileceğinden emin değildi. Ama şimdi kendini baştan çıkarıcı bir baştan çıkarıcı gibi hissediyordu. Kendini güçlü ve cesur hissediyordu. Bu hoşuna gitmişti.

"Belki de bunalmak istiyordumdur," diye fısıldadı onun dudaklarına.

Xander uzanıp atılmış büyük yastıklardan birini aldı ve Garon'a doğru fırlattı. Garon hemen ayağa kalktı ve pantolonunun fermuarına uzanırken bile yastığı yere koydu.

Sebastien ve Nico da ayağa kalktı ve kadın, minderin etrafında yerlerini alan üçüne takdirle baktı.

Onları istiyordu... çıplak.

İtaatkâr olması gerektiğini bildiğinden, alt dudağını dişledi ve ağzını siklerine değdirecek kadar çaresiz olup olmadıklarını, bunun yerine onun emirlerini yerine getirip getirmeyeceklerini düşündü.

Bunu öğrenmenin tek bir yolu var.

Dizlerinin üzerinde yatağın ucuna doğru ilerledi ve bu kadar kısa mesafede toplanmış olan üç erkeği inceledi. Sonra omzunun üzerinden Xander'a baktı ve ona baştan çıkarıcı bir gülümseme gönderdi.

Yüzünde eğlenen bir gülümsemeyle kendini daha da yukarı itti. "Sanırım bunu oturup izleyebilirim."

Yine dudak büktü. "Seni memnun etmemi istemiyor musun?"

Gözleri karardı. "Büyük bir gösteri yaparak ve onları memnun ederek beni memnun edeceksin. Onlarla işin bittiğinde, ben de benimkini alacağım."

Narin bir omuz silkmeye arkasına döndü ve tembelce onlara baktı. "Kıyafetlerinizi çıkarırsanız gerçekten çok sevinirim. Çok güzel vücutlarınız var. Tadına bakarken dokunmak ve hissetmek istiyorum..."

"Lanet olsun," diye mırıldandı Sebastien. "Xander, lanet olası bir canavar yarattın. Baştan çıkarıcı küçük bir fahişeye dönüştü ve sonunda hepimizi öldürmezse lanet olsun."

Garon, "Gitmek için daha kötü yollar da var," diye söylendi.

Nico hiçbir şey söylemedi. Sadece gömleğini başının üzerinden çekmeye başladı ve kadın onun vücudunun güzelliği karşısında nefesini tuttu.

Tabak rengi. Sağlam. Kaslı. Ondan yayılan sessiz bir güven vardı. Karanlık bakışlarını tekrar ona çevirdiğinde isteksizlik yoktu. Sadece arzu. Sonra pantolonunu çözmeye başladı ve kadın kendini kalçalarının üzerinden aşağı doğru iterken nefesini tuttu.

Aleti serbest kaldı ve kızın bakışları hemen genişledi. Hemen zaten çıplak olan Garon'a ve sonra tekrar Nico'ya baktı.

Kocaman bir adamdı. Ve en büyük adam da değildi. Penis boyunun bununla bir ilgisi yoktu aslında, ama aralarında en donanımlı olanın o olmasını beklemiyordu. Her nasılsa bu onun sessiz ve hassas imajına uymuyordu.

Ama , tüm bunları ağzına nasıl sığdıracaktı?

Sebastien tiksinti dolu bir ses çıkardı. "O odadan çılgılık atarak kaçmadan önce şu lanet canavarı uzaklaştır. Yemin ederim kadınlar hep sana bakıyor.

ilk seferinde olduğu gibi."

Nico yavaş ve ukala bir gülümsemeyle parladı. "Kıskandın mı?" Garon gülerek homurdandı.

Sebastien hızla giysilerini çıkardı ve Talia'ya baktı. "Buradayız, tatlım. Gel ve bizi al."

Kız kenara doğru ilerlerken, Xander onun poposunun kıvrımlarını okşadı ve kız uzaklaşmadan önce elinin oyalanmasına izin verdi. Dönüp ona gülümsedi ve sonra dikkatini zevk almak üzere olduğu üç adama çevirdi.

Dürüst olmak gerekirse ne yaptığına dair hiçbir fikri yoktu ama içgüdüsünün birçok şeyi telafi ettiğini düşündü. Sebastien'le ne yapacağını pek bilmiyordu ama yine de ediyordu. Sanki bir erkeğin sikini emmenin pek çok yolu varmış gibi.

Önlerine geldiklerinde Nico elini onunkine uzattı. Avucunu onunkinin üzerinde kaydırdı, etinin kendisinininkine karşı kışkırtıcı kayışının tadını çıkardı. Kolundaki tüyler diken diken oldu ve karnının derinliklerinde bir sızı hissetti.

Kim onun bu kadar şehvetli bir yaratık olduğunu hayal edebilirdi ki? Seks hakkında hiç düşünmemiş değildi. Hangi normal insan düşünmez ki? Hatta bu eylemi ve nasıl hissettireceğini bile hayal etmişti. Ama hesaba katmadığı şey onun cesareti ve cinselliğine ne kadar çabuk adapte olup rahat hissedeceğiydi.

Belki yarın büyük bir utanç yumağı olacaktı ama bu gece? Bu gece onun gecesiydi ve her şehvet dolu hevesini ya da en azından bu hevesini tatmin edecekti.

Dizlerinin üzerine çöktü, Nico hâlâ onun elini tutuyordu. Yerine oturduğunda, parmaklarının onunkilerden kaymasına izin verdi ama uzanıp bir parmak ucunu yanağına değdirdi.

"Çok güzelsin, Talia. Çok güzel ve şehvetli. Bu gece bizi de dahil ederek bize bir ayrıcalık tanıdın ve bunu asla unutmayacağım. İlkiniz olmaktan değilse bile, ilklerden biri olmaktan onur duydum."

Sözcüklerin boğuk akışıyla büyülenmiş bir halde derin bir nefes aldı ve sonunda bakışlarını Garon ve Sebastien'i de içine alacak şekilde ondan ayırdı.

Oldukça güzel bir manzaraydı. Tam görüş alanında üç büyük yarak sergileniyordu. Onları kaldırırken elleri titredi. Kendine, her şeyin yolunda gideceğini hatırlatmak zorundaydı.

Avuç içleri Garon ve Nico'nun ereksiyonlarının etrafında kapandı ve tutuşunu sıkı tutarak yukarı doğru yuvarlandı. Sonra çenesini kaldırdı, neredeyse meydan okurcasına

Sebastien'e. Daha önce cesurca sorumluluk almakta bir sakınca görmemişti.

Eli hemen kızın saçlarının arasına girdi, başının arkasını kavradı ve sikini kızın ağzına yerleştirdi.

"Aç."

Gırtlaktan gelen komut vücudunda ağır bir ürperti yarattı. Göğüsleri ağırlaştı ve ağrımaya başladı. Meme uçları acıyla sertleşti.

Dudaklarını ayırır ayırmaz, adam içerideydi. Bu kez, oral seksle tanışması sırasında gösterdiği özeni göstermemişti. Ama bunu takdir etti çünkü artık ona bilgisiz bir bakireymiş gibi davranmıyordu, birkaç dakika öncesine kadar bilgisiz bir bakire olduğunu boş verin.

Sebastien sikini ağzının derinliklerinde çalıştırırken ellerini gergin ereksiyonlarda aşağı yukarı kaydırmaya devam etti. Yukarı doğru eğilirse onu daha kolay içine alabileceğini fark etti ve eğer Nico' çok derine sokabilmek için bir duası varsa, elde edebileceği tüm avantaja ihtiyacı olacaktı.

Bunu düşünmek bile onu zevkten ürpertiyordu.

Onu sona saklamaya karar vererek, Sebastien'in sikinin başı dilinin ucuna gelene kadar emdi. Sonra düşmesine izin verdi ve başını Garon'a çevirdi, bu yeni deneyimi hevesle bekliyordu.

Onun kokusunu içine çekti, onun ve Sebastien'in kokusunu birbirinden ayırmak istiyordu. Eliyle hafifçe okşadı, sadece her detayı içine çekti, bakışları vücudunun sert hatlarında bir aşağı bir yukarı gezindi.

Dört adam arasında açık ara en irisi oydu. Tuğla gibi yapılıydı. Geniş ve kaslıydı. Sakar ya da en azından daha az zarif olması beklenebilecek bir tipti, ama gerçekte çok kolay hareket ediyordu, ayaklarının üzerinde hafifti, kasları her zaman dalgalanıyordu.

Bacakları ağaç gövdesi gibiydi. Kasları kalın, çizgileri ve çıkıntıları oldukça belirgindi. Vücuduna çok iyi bakan bir adamdı ve belli ki sıkı bir egzersiz rejimi vardı.

Dilini çıkararak başını okşadı ve yarığın üzerine hafifçe sürttü. Nefesi sessizlikte patlayarak tısladı. O da elini saçlarının arasına soktu, büyük eli başının üstünü kapladı. Ama dokunuşu nazikti, ne kadar vahşi görüldüğünün tam tersiydi.

Onu tekrar yaladı, dilini damarın şişkin ve dolgun olduğu arka taraf boyunca kaydırabilmek için sikini yukarı doğru eğdi.

Burun delikleri alevlendi ve çenesi seğirdi. Saçlarını sıkıca kavradı ve sonra nefesini tutar gibi oldu... beklentiyle mi?

Kirpiklerinin altından ona bakıyor, her ayrıntıyı inceliyordu. Sonra, aşıya bakmadan onu yavaşça ağzına aldı.

Garon'un boğazından anlaşılmaz bir ses çıktı. Küfür gibi bir ses havaya karıştı ve daha derine itmek için zorlanırken parmak uçlarında sıçradı.

Onu alabildiği kadar aldı, öğürmemek için hızla yutkundu. Çok kalındı. Son derece kalın. Kesinlikle etkileyici bir uzunlukta olmasına rağmen diğerleri kadar uzun değildi, ama kesinlikle daha kalındı ve şimdiden onun içinde nasıl hissedeceğini hayal ediyordu.

Her erkek çok farklıydı. Her seferinin kendisi için yepyeni bir deneyim olacağını fark etti. Özünde, onlarla her ilk seferi, yeniden ilk seferi gibi olacaktı.

Birkaç dakika onu derinlere çekerek ve sonra dilinin ucuna kadar kaydırarak alay ettikten sonra, yavaşça onu serbest bıraktı ve Nico'ya döndü, gözleri tekrar genişledi ve onun gergin ereksiyonuna yaklaştı.

Kendini okşuyordu ve şu anda bile başparmağı ve işaret parmağıyla tabanını sıkıca kavramış, diğer parmakları taşaklarının etrafında kıvrılmıştı.

Oldukça ateşli görünüyordu.

Ona uzanmadı. Nedense, adamın onun rızasını isteyeceğini düşündü. Sembolik bir hareketle ellerini dikkatlice arkasına, sırtının alt kısmına doğru kaydırды ve sonra dizlerinin üzerine çökerek ona bakıp beklemeye başladı.

Yüzünü ellerinin arasına aldı ve her iki başparmağını da elmacık kemiklerinin üzerinde nazik bir ritimle ovuşturdu. Bir elini çenesine indirdi ve başparmağını kullanarak ağzını dikkatlice açtı. Sonra diğer eliyle sikini bir kez daha kavradı ve dikkatlice dudaklarının arasından geçirdi.

Tam oturmuştu. Görüldüğünden daha büyük hissediyordu. Dudaklarını onun etrafında gerdi ve dişlerinin onu sıyırmasını engellemek için çok uğraştı, ama bunu yapmamanın nasıl mümkün olacağını göremiyordu.

" değil Talia," diye yatıştırdı. "Biraz sert olmasına alışkınım."

Sebastien, "Bu da işin doğasında var," diye homurdandı.

"Rahatlayın ve bırakın işi ben yapayım," dedi Nico.

Burnundan nefes aldı ve kendini onun emrine, dokunuşuna, onu tutuşuna bıraktı. Bununla birlikte ona güvenini de teslim etti. Ona zarar vermeyeceğine ya da onu ezmeyeceğine olan inancını.

Adam sikini kızın ağzında daha da ilerletirken, bir eliyle de kızın yüzünü okşuyordu. Onun dokunuşunun verdiği zevkle gözlerini kapattı, ellerinin üzerinde olmasını seviyordu. Adamın bir rüya gibi seviştiğine dair her türlü parasına bahse girebilirdi.

Farkına bile varmadan hülyalı bir iç çekiş yaptı.

"Tanrım," diye nefes aldı Nico. "Bunu durdurmalsın Talia, yoksa bu iş daha başlamadan bitecek."

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve adamın gözlerinde parlayan şehveti gördü. Çenesi Garon'un ki gibi gergindi ve kontrollerinin ne kadar sıkı olduğunu fark etti.

Daha rahat hareket edebilmesi için yeterince gevşeyene kadar ilk başta yavaşça hareket etmeye başladı. Uzun, ölçülü hamleler yaptı ve ardından kadının nefesini tutmasına izin vermek için daha kısa hamleler yaptı. Yaptığı her hareket onu düşünerek yapılmış gibiydi. Ne kadar tatlı ve anlayışlı olduğu için ona şimdiden biraz aşık olmuştu.

Sonunda göğsü kabarak geri çekildi. Çekilirken elleri titredi ve sonra Sebastien oradaydı, kızın ağzını ele geçirdi.

Derinlere kayd ve kendini orada tuttu ve sonra bir dizi dönüşümlü derin ve sık itme hareketine başladı. Nico ve Garon daha da yaklaştı, Sebastien'inkini boğazına alırken elleri ereksiyonlarının üzerinde geziniyordu.

Aynı hızla Sebastien geri çekildi ve Garon onu yüzüne çevirdi. Bu sefer daha önce olduğu kadar sabırlı değildi. Yine de kesinlikle kaba değildi.

Birkaç uzun, derin itiş yaptı ve sonra onu tekrar serbest bıraktı.

Sonraki birkaç dakika boyunca bir erkekte diğere geçti ya da daha doğrusu onlar onun hareketlerini devraldı ve yönlendirdi. Katıksız erotizmden sersemlemişti ve bulanık bir yüksek farkındalık durumuna girmişti.

İç çekti ve yumuşak inilti çıkardı ve her yaptığında erkekler inledi ve hareketleri daha güçlü hale geldi.

Bir ileri bir geri, erkekte erkeğe, eller yüzünde, saçlarında, onu tutuyor, ona doğru itiyordu. Sadece ağzına girip çıkan yarakların farkına varana kadar hepsi birbirine karıştı.

"Göğüslerinin üzerine," diye mırıldandı Nico. "Onları benim için kaldır, Talia."

Neredeyse sersemlemiş bir halde göğüslerini kavradı ve adam ağzından çekip sikini sertçe sallamaya başladığında göğüslerini adama sundu. A

Bir an sonra, sıcak meni göğüslerine sıçradı ve bu his karşısında nefesi kesildi.

Her biri kızın biraz daha zıplamasına neden olan faskiyelerle boşaldı. Bir kez daha çekti, sikinin ucuna kadar sıktı ve sonra elini başının üstüne koydu ve hala sert olan ereksiyonunu tekrar ağzına yönlendirdi.

İçine doğru iterken tadı ılık ve tuzluydu. Birkaç saniye boyunca okşadı ve sonra başını bırakarak geri çekildi.

Sebastien ayağa kalktı, kızın ağzının derinliklerine kaydđ ve birkaç saniye boyunca sertçe itti, sonra çekip serbest bıraktığı kanı kızın vücuduna yönlendirdi. Çenesinin hemen altından boynuna çarptı ve boğazından aşağı sıcak bir iz bırakarak kaydđ.

Gırtlaktan gelen bir iç çekişle son bir kez daha çekti ve ardından Garon bir adım öne çıktı, siki sabırsızca kadının çenesine çarpıyordu.

"Ağzının içine boşalmak istiyorum," dedi Garon derinlere batarken bile.

Başını salladı ama buna gerek yoktu. Kontrol ondaydı. Eğer onun içine boşalmak isterse, boşalırdı. Bu kadar basitti. Bu adamlara boyun eğme konusunda herhangi bir çekincesi varsa -ki vardı- şehvet ve arzusun baş döndürücü girdabında yok olup gitmişti. Ve güven.

Kendisine iyi bakacaklarına ve onlara verdiği hediyeğe saygı göstereceklerine güveniyordu.

Yere bir şey sızmasını önlemek için göğüslerini tutmaya devam ederek Garon'a doğru eğildi ve dudaklarını, dilini, ağzını kullanarak ona da en az kendisi kadar zevk vermeye çalıştı.

"Çok iyi," diye mırıldandı. "Çok tatlı. Hayatımda hiç bu kadar iyi bir şey hissetmemiştim."

Daha fazla emme uygular uygulamaz, her tarafı gerildi ve sonra onu rahatlatmak istercesine yanağını avuçladı.

"Geliyorum, bebeğim."

Uyarı gelir gelmez, sıcak döllere ağzına doldu ve güçlü boğazının arkasına doğru aktı. Hızla yutkundu ama daha fazlası dilinin üzerine döküldü, sonunda yetişemedi ve ağzının köşelerinde toplandı ve tekrar itmek için her geri çekildiğinde dışarı sızdı.

Islak emme sesi odayı doldurdu. Yutkundu ve ağzını temizlemek için tekrar yutkundu, sonunda daha fazlası kalmadı. Hareketleri yavaşladı ve sonra durakladı, kendini uzun bir süre hareketsiz tuttu.

"İnanılmazsın."

İltifat göğsünden gürledi ve sonunda sikinin dudaklarından kurtulmasına izin vermeden önce iki eliyle yüzünü kavradı.

Otomatik olarak aşığı baktı, göğüslerinde ve göğsünde serbest bırakılmalarının görüntüsünü merak etti. Başını eğdiğinde boynunda yapışkan bir his vardı. Vücudu sıcak ve ıslaktı. Düşük ışıktaki parlıyordu.

Xander alçak bir sesle, "Onu temizleyin ve bana gönderin," dedi.

Başını iki yana salladı, bir an şaşkınlık yaşadı. Onunla ilgili her şeyi unutmuştu. Nasıl unutmasını ki? Onun için ağzına giren üç adamdan başka hiçbir şey yoktu.

Xander yataktan ona tembelce bakıyordu ama gözlerinde şiddetli bir ışık vardı. Şehvet. Tahrik. Belli ki onu adamlarıyla birlikte izlemekten zevk almıştı. Ama bunu zaten söylemişti. Alışılmadık anlaşımanın merkezinde, kadını bu adamlarla paylaşmaktan hoşlanması ve bunu istemesi yatıyordu.

Onu böyle bir şeyi arzulamaya iten neydi? Kim bilebilirdi ki ve zaten ayırt edilebilir bir nedeni var mıydı? Bazı şeyler sadece öyleydi. Üzümü severdi. Neden sevdiğinin derin bir açıklaması var mıydı? Hayır, sadece seviyordu. Belki Xander için de böyleydi. Sapkınlığı severdi. Kesinlikle zevk alıyordu. Ve tam olarak istediğı şeyi elde edebilecek bir konumdaydı, neden olmasını?

Nico onun ayağı kalkmasına yardım etti ve dengede olduğundan emin olana kadar bir süre onu tuttu. Sebastien banyodan sıcak bezlerle döndü ve Garon'la birlikte vücudundaki izleri dikkatle sildiler.

Sonra Nico onu kollarının arasına aldı ve saçlarını okşarken ona sarıldı. "Muhteşemdin."

Onu alnından öptü ve sonra geri çekildi. Sırada Garon vardı ve o koca kollarıyla onu sardı. İşi bittiğinde Sebastien onu kollarının arasına aldı, bu hareketiyle onu şaşırttı ve sonra onu Xander'ın yattığı yatağı taşıdı.

Onu nazikçe yere bıraktıktan sonra geri çekildi ve Talia'nın bakışları Xander'ın sikini okşadığı yere kaydı. Sertleşmiş ve yukarı doğru gerilmişti, taşakları her çekişte geriliyordu.

"Yaklaştım," diye homurdandı. "Bacaklarımın arasında dizlerinin üzerine çök. Seni üstte istiyorum ve her damlasını yutmanı istiyorum."

Bacaklarının üzerinde süründü ve sonra uyluklarının arasına yerleşti. Onu ağzına almak için eğildiğinde, bir el arkadan uyluklarının arasına kaydı ve klitorisini yumuşakça okşadı.

Bu, zaten aşırı derecede uyarılmış olan sistemi için bir şoktu. Neredeyse oracıkta orgazm oluyordu ve hızlı bir nefes vererek Xander'ın sikine doğru ilerleyişini durdurdu.

Arkasına dönüp baktığında Nico'nun hemen arkasında durduğunu ve parmaklarının amını nazikçe keşfettiğini gördü. Ağrıyan yerlerine dokunmamaya dikkat ediyordu ama klitorisinin üzerindeki parmakları çok iyi hissettiriyordu.

"İşte, Talia," diye emretti Xander. "Beni boşalt ki o da seni boşaltsın."

Kulağa harika geliyor.

Elini Xander'ın sikinin etrafında kıvırdı ve ağzını ucuna yerleştirmeden önce yukarı doğru çekti. Onu içine almak için ağzını açar açmaz, Nico klitorisini sıkı bir dairesel hareketle ovmaya başladı.

Gözlerini kapadı ve Xander'ı içine çekerken inledi.

"İşte bu," diye nefes verdi Xander. "Aynen böyle. Dilini kullan. Tatlı. Çok tatlı. O güzel küçük ağzın bu gece epeyce çalıştı, değil mi Talia?"

Onu derinlere çekti, ondan bir tepki almak istiyordu. Bunun iyi olmasını, şimdiye kadar aldığı en iyi oral seks olmasını istiyordu.

Dudakları leğen kemiğine dayanınca boğuk bir ses çıkardı. "Tanrım, Talia."

Söyleyebildiği tek şey bu gibi görünüyordu.

Nico onu hızlı, yaklaşan bir orgazma doğru çalıştırırken, gözleri kapalı, inleyerek yukarı ve aşağı çalışmaya başladı. Zaten kafası o kadar iyiydi ki, üç erkekle birlikte olduğu için çok fazla şeye ihtiyacı yoktu. Aslında buna karşı savaştı, henüz istemiyordu. Xander'a kadar değil.

Ama uzun süre beklemek zorunda kalmadı. Kadın aşağı inerken Xander kalçalarını yukarı doğru itti ve hemen ağzına boşalmaya başladı. Öksürdü, sonra yutkundu ve sonra zihni boşaldı. Serbest bırakılması her düşüncesini ve tepkisini ezip geçerken her şey beyazlaşıyor gibiydi.

Yutup yutmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Herhangi bir şeyi kontrol etmekte çaresizdi. Zevk keskin ve amansızdı. Daha önce olduğundan çok daha büyüktü.

Kendine geldiğinde Xander'ın leğen kemiğine yüzüstü yatmıştı ve nefes almaya çok ihtiyacı vardı. Soluk soluğa ayağa kalktı ve onun üzerinde yarattığı pisliği fark etti.

"Özür dilerim," diye başladı.

Xander kendini yukarı doğru kaldırırken, "Şşşt, sevgilim," dedi.

Garon' kendisine uzattığı bezi kaptı ve kendini temizlemeden önce hızla kızın yüzünü sildi. Sonra onu kollarının arasına aldı ve yatağa yaslanmadan önce vücuduna doğru çekti.

Kadın onun üzerine yayılmış, gevşek, doygun ve tamamen bitkin bir halde yatıyordu. Adam uyuması için mırıldanırken bile gözleri kapanmaya başlamıştı.

OceanofPDF.com

Bölüm 15

Talia havuz kenarındaki şezlonga uzanmış, güneş tepesinde yükselirken uykuya dalmıştı. Güneş gözlükleri burnunun üzerine tünemişti ve göz kapakları o kadar ağırdı ki onları açık tutma savaşını kaybediyordu.

Sıcaklık tenini okşadı ve sonunda gözlerini tamamen kapatmadan önce tembelce .

Xander'ın onun bekâretini almasının üzerinden bir hafta geçmişti. Bu süre içinde, o ve diğerleri onu durmadan şımartmış ve şımartmışlardı.

Bu ilginç bir çelişkiydi. Onların itaatkârı olması gerekiyordu ama yine de her kaprisi karşılanıyordu. Yemek, ilgi, şefkat ona cömertçe sunuluyordu. Hareketlerini yönlendirdikleri doğrudu. Ondandır itaat etmesi bekleniyordu. Plaja gitmedikleri sürece hiçbir şey giymesine izin vermiyorlardı, o zaman da kumdan etkilenmesin diye mayo giyiyordu.

Yine de kendini boyun eğmiş hissetmiyordu. Tam tersine. Kendini ayrıcalıklı ve aziz hissediyordu.

Sorun şu ki, onunla henüz seks yapmamışlardı.

Onunla sevişebilecekleri tüm farklı yolları gözünde canlandırırken hayal gücü ciddi bir şekilde esnemişti. Bazılarının fizik kurallarına meydan okuduğundan emindi, bazılarının ise insani olarak mümkün olduğundan emin değildi ama şimdi birden fazla partner fikrine kapıyı açtığına göre, bu geniş bir açık dünyaydı.

Oh, ona dokunmuşlardı. Onu memnun etmişlerdi. Bir kızın sahip olmasına izin verilenden daha fazla orgazm olmuştu. Zamanının çoğunu doymuş bir sersemlik içinde geçirdi.

Ama gerçek bir penetrasyon yok.

Xander, sanki onun hayal kırıklığını ve sabırsızlığını hissetmiş gibi, bir gece önce ona, bedeninden talepte bulunmadan önce iyileşmesi için zamana sahip olmasını istediğini söylemişti.

Talepkar olmalarını istiyordu. Talep edilmesini istiyordu. Bir şey istiyordu, lanet olsun!

Bir ses onu uykusundan uyandırdığında komaya girme yolunda ilerliyordu. Gözlerini açtı, perdeler hâlâ yerinde olduğu için şükretti. Garon, bir elinde bir bardak limonata, diğerinde bir tüp güneş kremi ile ona doğru yaklaşıyordu.

"Xander güneşten yeterince korunmadığınızdan endişeleniyor."

Talia gülümsedi. "Çok tatlı biri ama bir süre önce köpürdüm."

Garon kaşlarını çatı. "Ne zaman? Birkaç saattir buradasın."

"Ah, hmm, şey, saatler geçtiğini fark etmemiştim. Belki de haklıdır ve daha fazlasına ihtiyacım vardır. Yanmak istemiyorum."

Eğer yanarsa, ona asla dokunamazlardı ve bu istediği son şeydi.

Tüpe uzanmaya başladı ama Garon ona kötü kötü baktı. "Susadın mı?" diye sordu, tüpü onun ulaşamayacağı bir yerde tutarak.

"Kavruldum."

Buz gibi limonata bardağını ona uzatırken yine kaşlarını çatı. "Doğru dürüst su içmeden güneşin altında yatmamalısın. Xander'ın, bizden biri yanında yokken seni tek başına dışarı çıkarırken ne düşündüğünü bilmiyorum."

Bir kahkahayı bastırdı. Adam çok sevimli ve büyümüşü ve onu kırmak istemiyordu çünkü adam çok samimiydi. Onun bekçi köpeği olarak görevini çok ciddiye alıyordu. Tıpkı Nico gibi. Sebastien'in ise tamamen palavracı olduğunu ve tam bir kremalı puf olduğunu öğrenmişti.

Rahat ve gerçekten umursamıyormuş gibi davranmayı severdi. Sert biriymiş gibi davranmayı severdi. Ama iş ciddiye bindiğinde, en az diğerleri kadar onun üzerine titriyordu.

Burası gerçekten cennetti. Gerçeklikten tamamen uzak. Başka bir kadının böyle bir varoluşa sahip olabileceğini hayal bile edemiyordu. Sanki en derin, gömülü fantezilerinden koparılmış ve hayata getirilmiş bir şey gibiydi.

Uzun süre bakıcı olarak kaldıktan sonra nihayet bakılan kişi o olmuştu. Bu... Şey, bunun ne kadar harika bir his olduğunu tarif edecek kelimeleri yoktu. Boğulmadan bunun üzerinde gerçekten duramıyordu.

Limonatayı yudumladı ve keyifle iç çekti. Burada her şey çok basitti. Bu bile başlı başına ayrı bir keyifti.

"Annen seni çağırdı," dedi Garon şezlongun yanında diz çökerken.

Talia şezlongda doğruldu ve boştaki eliyle gözlüğünü kaldırdı. "Öyle mi yaptı?"

Garon başını salladı. "Xander onunla bizzat konuştu. Senin iyi olduğuna dair ona güvence verdi."

"Xander onunla konuştu mu?" Talia mırıldandı. "Farkında mıydı... Yani biliyor muydu..."

"o?" Garon gülümseyerek sordu. Talia uyuşukça başını salladı.

Garon nazikçe, "Sanırım ona nereye gittiğin konusunda tüm gerçeği söylemedin," dedi.

Talia nefesini üfledi, omuzları çöktü. Garon, Talia bardağa eğilmeden önce bardağı ondan aldı.

"Hayır," diye itiraf etti. "Ona Xander'ın verdiği numarayı verdim. Villaya giden direkt hattı. Ama ona söylediğim şey, arkadaşlarımla birlikte tatile davet edildiğimdi. Dışarı çıkacağım için o kadar heyecanlıydı ki ona tüm detayları anlatmaya cesaret edemedim. Kendi deyimiyle bir hayatım olmadığı için her zaman çok endişelenmiştir. Dışarıda gençlerin yaptığı şeyleri yapmadığım için durmadan endişeleniyor. Onun için her şeyi yapabileceğimi anlamıyor. Her şeyi," dedi Talia şiddetle.

Garon öne doğru eğilerek onu alnından öptü. "Bence kızının ne kadar özel olduğunu ve sonunda kendin için bir şeyler yapabileceğin için mutlu olduğunu biliyor."

Talia başını salladı. "Öyleydi. O kadar mutluydu ki, gitmeye karar verdiğini sanırdınız."

Yüzünü Garon'a çevirdi, midesini bir endişe kaplamıştı. "Xander ne dedi? Nasıl tepki verdi? Onun..." Dudağını ısırarak sözünü kesti.

"Onun ne olmasını istemiyorsun?" Garon sessizce sordu.

Talia mutsuzca içini çekti. "Onun benden utanmasını istemiyorum."

Garon'un kaşları çatıldı ve dudakları ince bir çizgi oluşturdu.

"Utanmak mı?"

Talia uzun bir süre gözlerini kapadı. "Bu senin için kişisel bir şey değil Garon. Ya da diğerlerine. Hepiniz bana çok iyi davrandınız. Kendimi şımartılmış bir prenses gibi hissediyorum. Hayatımda hiç bu kadar harika zaman geçirmemiştım. Ama gerçek şu ki, yüceltilmiş bir fahişe olmak için sözleşme imzaladım."

Garon'un yüz ifadesi daha da karardı ama Garon onu susturmak için elini kaldırdı.

"Bu kelimenin kulağa korkunç geldiğini biliyorum ama dürüst olalım. Hiçbirinizin bana ucuz, bayağı bir kadınmışım gibi davrandığını söylemiyorum. Tanrım, hiç de öyle değil. Çok şanslıyım. Bir kızın böyle bir sözleşmeyi imzalaması için ne kadar aptal olması gerekir ki?"

ve neye bulaştığından habersiz uzak bir adaya mı kaçacaktı? Benimle işiniz bittiğinde beni seks kölesi yapmaya ya da köle olarak satmaya kararlı canavarlar olmadığınız için çok şanslıyım.

"Ama bana ne kadar harika davranılırsa davranılsın, kendimi sattığım gerçeğini değiştirmiyor. Seks için. Annemin bunu bilmesini istemedim. *Hiç* bilmesini. Onun için yapılanlara minnettar olduğum için böyle bir şeyi kabul ettiğimi düşünseydi ölürdü."

"Bu yüzden mi buraya gelmeyi kabul ettiniz? Minnettarlık mı?"

"Elbette. Hiçbiriniz hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Buraya geldikten sonra nedenlerim ya da en azından duygularım değişmiş olabilir, ama siz sadece isimsiz, yüzsüz varlıklarken ve Xander'dan çağrı aldığım da, ona asla ödeyemeyeceğim bir borcum varmış gibi hissettim ve benden tek istediği hayatımın altı ayıysa, annemin hayatının karşılığı olarak hiçbir şey verilemezdi."

"Peki ya altı aydan daha uzun bir süre isterse?"

Talia kaşlarını çatı, kaşları şaşkınlıkla birbirine çarptı. "İstediği mu Garon? Yani bana beni bırakmaya hiç niyeti olmadığını söyledi ama ikimiz de bunun pek mümkün olmadığını biliyoruz. Bunlar soyut sözler miydi? O anın sıcaklığıyla mı söylendi? Ne istediğini gerçekten bilmiyorum ve sormaya korkuyorum. Bu harika fanteziyi mahvetmek istemiyorum. Her şeyi unutturacak bir şey yapmaktan ya da söylemekten korkuyorum. Bu yüzden beni buraya neden getirdiğini söylediği kumsaldaki geceden beri bu konuyu hiç açmadım."

"Arkana yaslan," dedi nazik bir sesle. "Biz burada oturmuş konuşurken sen yanıyorsun."

Tekrar yaslandı ve hayal kırıklığı içinde gözlüklerini indirdi. Belki de Garon'a karşı bu kadar açık sözlü olmamalıydı. Onun sadakati Xander'a idi ve muhtemelen tüm konuştuklarını Xander'a anlatacaktı.

Garon'un iri elleri vücuduna indi, güneş kremi yavaş ve duygulu hareketlerle cildine sürdü.

"Xander'ın senin onun yanından ayrılmanı istemediği senin için açık olmalı," dedi. "Ve sen de onun böyle söylediğini söyledin. Kastetmediği şeyleri pervasızca söylemez. Çok titiz ve odaklanmış biri."

Camlı şapkasını tekrar başının üzerine itmek için uzandı. "Belli mi? Garon, bana karşı daha derin hisleri olduğunu ima etti. Bunun için doğru kelime bu mu bilmiyorum. Hislerinin ne emin değilim."

Belki de bir süredir benimle meşgul olduğunu itiraf ettiğini söylemek daha doğru olur. Şimdi bunun ne anlama geldiğini herkes tahmin edebilir. Bir kontratımız var. Beni buraya getirmenin yolunun bu olduğunu söylüyor. Tamam, buradayım. Şimdi ne olacak? Ve beni asla bırakmak istemediğini söyleyerek ne *demek* istiyor?"

"Belki de ona karşı hislerinin ne olduğuna karar vermeni bekliyordur."

Garon güneş kremiyle yatıştırıcı masaja devam ederken sessizliğe gömüldü. Xander ona sahilde geçirdiği gece neler hissettiğini sormuş, o da bu sorudan özenle kaçınmıştı. Bunun yerine ona kendisiyle sevişmesine hazır olduğunu söylemişti ve belki de bunun yeterince açık olduğunu düşünmüştü.

Aslında Xander ondan çok daha açık sözlü olduğu halde, o pek açık sözlü olmadığı için hayal kırıklığına uğramıştı. Kendini ortaya koymuş, en azından ona karşı bir çekim duyduğunu itiraf etmişti ama Xander ona hiçbir karşılık vermemişti.

"Muhtemelen bunun benim için sadece bir sözleşme olduğunu düşünüyor," dedi sessizce. "Yapmak zorunda olduğum ya da yapmak zorunda hissettiğim bir şey."

"Öyle mi? Bence bu geçerli bir soru."

Adam göğüslerini avuçlayıp losyonu dolgun tümseklerin üzerine dikkatlice sürerken gözlerini kapattı. Meme uçları hemen sertleşti ve daha fazla ilgi için yalvardı.

"İlk başta öyleydi," diye sessizce itiraf etti. "Ama sonra..." "Sonra?" diye sordu.

Kaşlarını çattı. "Tüm bunlar çok utanç verici."

Bir elini kalçalarının arasına daldırdı ve klitorisini bulana kadar parmaklarını kıvrımlarında gezdirdi. Elini çekmeden önce parmağını klitorisin üzerinde ve etrafında gezdirdi. Lanet olası kızdırma.

Ama sonra eğildi ve dudaklarına bir öpücük kondurdu. Şaşırtıcıydı. Ve beklenmedikti. Ona karşı şefkatliydi. Hepsi öyleydi. Ama bu hep bir grup ortamında oluyordu. Xander her zaman oradaydı. O olmadığında diğerleri ona çok iyi bakıyordu ve zaman zaman yaklaşıyorlardı ama bu, onu memnun etme görevinin ötesine geçiyordu. Daha kişiseldi.

Dili dudaklarının üzerinde gezindi ve sonra kadın dudaklarını ayırıp içeri girmesine izin verene kadar araştırdı. Ağzıyla onu hırpalamadı ya da zorlamadı. Kadının içini sızlatan nazik, tatlı bir öpücüktü bu.

"Şimdiye kadar hiçbir şeyin sizi utandırmaması gerektiğini biliyor olmalıydınız. En azından bizim yanımızda. Şimdiye kadar bana karşı rahat hissettiğinizi umuyorum. Yapabilirsin

Yargılanma korkusu olmadan her şeyi söyleyebilirsiniz ve ben de aklınızdan geçenler için sizi utandırmayacağım."

Talia bir elini saçlarının arasında gezdirdi ve gergin bir şekilde uçlarıyla oynadı. "Xander'ın bunu duymasını istediğimden henüz emin değilim. Yani benden duymasını tercih ederim."

"Özel konuşmaları Xander'a rapor etmiyorum. Onun için potansiyel bir tehdit olmadıkça."

Tekrar iç çekti. "Mesele şu ki, ona her zaman biraz aşık oldum. Belki daha da fazla. Ama her zaman bunun zamanla ve mesafeyle geçecek bir aşk olduğunu düşündüm. Yani o benim ve annem için çok şey yaptı. Ya minnettarlığı aşkla karıştırıyorsam? Ama onunla ne kadar çok zaman geçirirsem, o kadar şaşkınım çünkü ne yapmam ya da hissetmem gerektiğini bilmiyorum. Eğer beni sadece altı ay tutup sonra yoluma göndermeyi planlıyorsa, ona aşık olmak beni ne tür bir aptal yapar? Herhangi birinize?"

Tek kaşını kaldırdı ve kısa sürede onunla özdeşleştirdiği o yarım gülümsemeyle onu inceledi. "O zaman bize karşı bir şeyler hissediyorsun."

Yanakları ateşle doldu. Dilinin ondan uzaklaşacağına güveniyordu. "Kulağa aptalca geliyor. Özür dilerim. Ne hissettiğimi bilmiyorum. Keşke yaptım. Rahatlamam, akışına bırakmam, bana bir tanrıça gibi davranan erkeklerle çevrili olmanın tadını çıkarmam gerektiğini biliyorum ama her şeyi fazla düşünüyorum. Hep düşünmüşümdür. Bu benim hatalarımdan biri."

Garon dudaklarını tekrar onunkilere bastırdı ve elini yanağına dokunmak için yukarı kaldırdı. "Belki de hepimizin sana karşı bir şeyler hissettiği hiç aklına geldi mi?"

Bölüm 16

Garon uzaklaşıp bakışlarını Talia'nın yüzünde gezdirirken Talia'nın başı dönüyordu. "Ne?"

"Buna şaşırmış olamazsınız. Yoksa burada sık sık şımarttığımız ve ilgi gösterdiğimiz bir kadın olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

Cevap vermedi çünkü gerçekten ayağını ağzına sokmak istemiyordu.

"Biliyorsun, değil mi?" Garon, gözlerinde aydınlanan bir farkındalıkla konuştu. Başını salladı ve ona bıkkınlık dolu bir bakış gönderdi.

"Böyle düşündüğüm için beni suçlayamazsınız," diye savundu. "Bana bir sözleşme gönderildi. Tıbbi muayenelerden geçtim. Ne beklemem gerektiği konusunda 'bilgilendirildim'. Her şey çok klinikti, sanki daha önce yüzlerce kez yapılmış gibiydi. Dürüst olmak gerekirse, uzun bir oyalama serisinin en sonuncusu ya da en azından en son eğlencesi olduğumu düşündüm ya da düşündüm."

Sebastien, "İkiniz ne kadar ilginç bir sohbet yapıyorsunuz," diye söylendi.

Talia gözlerini kapadı ve mahcubiyet onu sardı.

"Kapa çenen Bastien," dedi Garon sertçe. "Şu an senin alaycılığının sırası değil."

Sebastien yaklaştı, sonra sandalyelerden birini çekerek Talia'nın sezlongunun ayak ucuna oturdu. "Aksine, alaycı olmaya hiç niyetim yok. Onun varsayımını sen mi düzelteceksin yoksa ben mi düzelteyim?" dedi Garon'a.

Talia kaşlarını çattı, bütün bunların Sebastien için büyük bir şaka olup olmadığından emin değildi. O ve Garon ciddi bir konuşma yapıyorlardı. Sebastien'in eğlencesine malzeme olmak istemiyordu.

"Bu tamamen senin sunumuna bağlı," dedi Garon sertçe. Sebastien Garon'a bakarak dudağını büktü ve sonra dikkatini Talia'ya verdi.

"Düşündüğünüzün aksine, Xander'ın villaya getirdiği tek kadın sizsiniz. Burası onun sığınağı. Cristofino'dan sürgününün çoğunu orada geçirdi. Sana yalan ve başka kadın ya da

oturup senin için sonsuza dek özlem duydu. Ama hiçbirinin onun dikkatini senin kadar çekemedi."

Durakladı ve bir nefes aldı. Yüzünde onu şaşırtan bir kararsızlık gölgesi belirdi. Sebastien kendinden emin değilse hiçbir şey değildi.

Onun bakışlarını tekrar bulduğunda, gözleri şiddetle yanıyordu. Sanki ona çok ciddi olduğuna dair açık bir mesaj gönderiyordu.

"Hiçbiri senin dikkatimi çekmedi," diye ekledi sonunda. "Ne söylemeye çalışıyorsun?" diye fısıldadı kadın.

Xander Talia'nın arkasından, "Belki de kendi adıma konuşsam daha iyi olacak," dedi.

Hızla döndü, neredeyse boynundaki bir kası çekiyordu. Xander orada durmuş, ellerini ceplerine sokmuş, ona, Garon'a ve Sebastien'e bakıyordu.

"Bizi yalnız bırakın," dedi diğerlerine.

Talia hayal kırıklığı içinde nefesini üfledi. Tüm bu durumu anlamlandırmasına yardımcı olacak bilgiler edinebileceği bir konuşmayı asla tamamlayamamaya mahkum muydu?

Garon ve Sebastien ayağa kalktı. Garon, Sebastien'in peşinden ayrılmadan önce elini onun yanağında gezdirdi. Xander, Talia'nın onu daha iyi görebilmesi için şezlongun etrafında yürüdü ve sonra yukarıya, güneşe baktı.

"Bence burada daha fazla kalmamalısın. Çok fazla güneş alıp hastalanmanı istemiyorum. Neden içeri girip bir şeyler yemiyoruz?"

Başını isyan edercesine salladı. "Oh hayır. Yine garip bir yemek çilesi olmasın. Bu beni delirtmeye başladı. Kendi adına konuşmak istiyorsan, şimdi konuş."

Hafifçe gülümsedi. "Gel, Talia. Seninle bu konuşmayı burada, öğle güneşinin altında yapmayacağım. Çok yoğun. İstersen benim süitime gidelim ve Wickersham bize hafif bir atıştırmalık getirsin, böylece ben konuşurken sen de yiyebilirsin. Sizi bekletmeyeceğim."

Ona şüpheyile baktı.

"Sana söz veriyorum," dedi eğlenerek.

İç çekti. "Tamam, sen kazandın. İçeri giriyoruz. Ama atıştırmalık yiyeceksek, şeker ve kalori dolu bir şeyler istiyorum."

Hoşgörüyü gülümsedi ve inmesine yardım etmek için uzandı. "Sanırım bu ayarlanabilir."

Yirmi dakika sonra Talia, önünde güzelce süslenmiş bir tepsi şekerlemeyeyle Xander'yatağında bağdaş kurmuş oturuyordu. Bir tane yedi

ve sonra başparmağındaki kremasını iştahla yaladı.

Çikolatalar da vardı. Ve beyaz çikolatayla kaplanmış bir çubuk üzerinde kek topuna benzeyen bir şey. Müthiş ötesiydi.

Ama Wickersham'ın sağladığı güzellikler geçici olarak dikkatini dağıtmış olsa da, bu kez Xander'ın paçayı kurtarmasına izin vermeyecekti. Cevap istiyordu, cevaplara ihtiyacı vardı.

"Sen de var mı?" diye sordu, uzun kürdan görünümlü çubuklardan birini ona uzatarak.

Yatağın önünde volta attı ve başını salladı.

"Neden bu kadar gerginsin, Xander? Benimle seviştiğin geceden beri biraz garip davranıyorsun."

Durdu ve yan gözle ona baktı. "Tuhaf mı? Ne açıdan?"

Elini kederli bir şekilde salladı. "Kötü kelime seçimi. Burada konuyu dağıtmayalım. İtaatkar olmam gerektiğinin farkındayım. Bir sözleşme imzaladığımı da biliyorum; temelde bir aldatmaca olduğunu söylediğiniz bir belge. Peki buna uyacak mıyım? Tüm bunların ne kadarı sahte?"

Kaşlarını çatarak yatağa doğru yürüdü ve kadının önündeki kenara oturdu. "Buradaki hiçbir şey sahte değil. Seni buraya getirmek için yapmam gerektiğini düşündüğüm şeyi yaptım. Ve hayır, gitmeni istemiyorum. Bundan daha açık konuşamam."

Çikolatalardan birini tekrar tepsiye indirdi. "Burada neler olduğunu bilmem gerek Xander. Garon ve Sebastien bana karşı bir şeyler hissettiklerini, senin de bana karşı bir şeyler hissettiğini ima ettiler. Bana yıllar önce benden etkilendiğini söylemiştin. Şu anda kafamın ne kadar karışık olduğunu anlamalısın. Benimle ilgilenen erkeklere karşı gerçek duygular beslediğim için kendimi suçlu mu hissetmeliyim? Benimle seks yapacağını kendin söylediğin adamlara?"

Xander sessizce, "Ben daha çok senin bana karşı hissettiklerinle ilgileniyorum," dedi.

Sertçe yutkundu ve cesaretini topladı. "Sanırım sana aşık oldum."

Bu açıklama onu pek de heyecanlandırmışa benzemiyordu. "Öyle mi düşünüyorsun?"

Derin bir nefes daha aldı ve kendini bu şekilde tehlikeye attığı için pişman olmaması için dua etti.

"Oldukça eminim. Garon'la konuşmamı duyduysan, neden emin olmadığımı zaten biliyorsundur. Sana her zaman biraz aşık oldum, ama bunun gençlik aşkı olduğundan ya da geçeceğinden endişelendim. Ama seninle

burada seninle... Bu doğru hissettiriyor. Çok mükemmel hissettiriyor. Sanki olması gerektiği gibi."

Hızla yutkunarak sözünü kesti. Kendini kaptırıyor ve her geçen dakika daha da aptalca konuşuyordu. Utanç içinde başını eğdi.

Xander uzanıp onun çenesini kavradı ve tekrar ona dönene kadar yavaşça yukarı doğru eğdi. "Olması gereken doğru, Talia. Sen benim olmalıydın."

"Ama bu ne anlama geliyor?" diye fısıldadı. "Ben senin dünyana uymuyorum Xander."

Sert bir kahkaha attı. "Hangi dünya? Benim dünyam ben ne yaparsam odur. Ülkemde savaş devam ederken benim dünyam burada. Orada işler asla çözülemeyebilir. Ne olursa olsun, seni burada istiyorum. Benimle birlikte."

"Ya diğerleri? Onlar hakkında nasıl hissetmem gerekiyor? Benden yapmamı istediğin şeyi duygularımı işin içine katmadan yapamam. Seks konusunda yeni olduğumun farkındayım ama bu benim için bir anlam ifade ediyor."

Xander gülümsedi. "Onlar da seninle oldukça duygusal bir ilişki içindeler, aşkım."

"Ve bu seni rahatsız etmiyor mu?"

Bunu tam olarak anlayamamıştı.

"Onlara sonuna kadar güveniyorum. Güvenliğim konusunda onlara güveniyorum. Senin güvenliğin konusunda onlara güveniyorum. Bana asla ihanet etmeyeceklerini biliyorum. Sana karşı bir şeyler hissettiklerini bilmek, sana bir şey olmasına asla izin vermeyeceklerine olan inancımı pekiştiriyor."

"Geri dönmek zorunda olduğumu bilmelisin. Yani, anneme. Sonsuza kadar burada kalamam."

"Tabii ki hayır," diye yatıştırdı. "Elbette seni anneni ziyaret etmen için Paris'e götüreceğim. Bugün onunla telefonda uzun uzun konuştum. Sana sevgilerini yolladı. Sana iyi bakacağıma dair ona söz verdim."

"Teşekkür ederim. Onu rahatlatmanız benim için çok anlamlı. Benim için endişelenmesini istemiyorum."

Xander tepsiye uzandı ve sonra onu yatak odasından çıkarıp oturma alanına götürdü. Geri döndüğünde gözlerinde, kadının göğsünde kelebeklerin uçuşmasına neden olan kararlı bir parıltı vardı.

"İstediğim şey seninle sevişmek, Talia. Yeterince bekledim. Başkaları yok. Dikkatimi dağıtacak bir şey yok. Sadece sen. Ve ben."

Konuşurken bile ellerini yatağın üzerine koydu ve ona doğru eğilerek vücuduyla onu geriye doğru itti. Kadın yumuşak bir gümbürtüyle yere düştü ve adam

üzerinde geziniyor, bakışlarında açlık parlıyordu.

Bir elini bacaklarının arasına koydu ve bir parmağıyla yavaşça açıklığının etrafında dolaştı. Konuşurken sesi şefkat doluydu. "Hâlâ ağrın var mı?"

Başını iki yana salladı. "Ben iyiyim Xander. Benimle tekrar sevişmeni istiyorum. Geçen hafta beni çılgına çevirdi. Seni içimde istiyorum."

Bir inilti çıkardı. "Ve ben orada olmak istiyorum. Tahmin edebileceğinden çok daha fazla. Bu son hafta seni çıldırtmış olabilir ama benim için cehennem gibiydi. Yine de seni incitecek hiçbir şey yapmam. Beni ikinci kez rahatsız etmeden alabileceğinden emin olmak istedim."

Dudaklarıyla buluşması için onu aşağı çekmek üzere uzandı. Yarım saat kadar önce Garon'un onu önceki etkileşimlerinden çok farklı bir şekilde öpmüş olmasından suçluluk duyamazdı ve duymayacaktı da. Xander onunla güvendiği adamlar arasındaki bu ilişkiyi... adına ne denirse densin... teşvik etmişti. Artık strese girmekten ve endişenin üzerine çökmesine izin vermekten bıkmıştı. Şu andan itibaren akışına bırakacak ve kabullenecekti.

Belki bu dünyadaki en geleneksel anlaşma değildi. Ama onu gerçekten önemsiyor gibi görünen erkekler tarafından seviliyor ve şımartılıyordu. Ona saygıyla davranıyorlardı ve kendisini etiketlemeye çok hazır olduğu bir metres ya da fahişe gibi değil.

Ona sevdikleri bir kadın gibi davrandılar.

"Üzerinde çok fazla kıyafet var," diye fısıldadı adam ağzını onunkinden çektiğinde.

Kıkırdadı. "İşte yine patronluk taslıyorsun. Bu sözleşmeyi yatak dışında her yerde itaatkârlık olarak değiştirmemiz gerektiğini düşünmeye başlıyorum."

"Burada öylece yatıp alan birini istemezsin, değil mi?" diye alay etti.

"Hayatta olmaz," diye mırıldandı.

Gömleğini çıkarmak için dizlerinin üzerine kalktı. Sonra pantolonunu çıkaracak kadar uzun bir süre yataktan indi. Yan dönerek onun çıplaklığını hevesli bir takdirle inceledi.

Onun yakın incelemesi karşısında kaşlarını kaldırdı.

"Gördüğünüzü beğendiniz mi?" "Çok güzelsin," dedi basitçe.

"Güzel olan sensin," diye mırıldandı yatağa ve onun üzerine doğru geri itilirken.

Alnından başladı, yüzünün her santimini öptü. Göz kapaklarını, burnunu, her bir yanağını öptü ve sırayla çenesinin her iki yanını ısırdı. Oradan, hafif ısırtıklar ve iz bırakacağından emin olduğu daha uzun emme hareketleri ile boynunu kapladı.

"Vücudunun her santimini tadacağım," dedi. "Sana, sana davranıldığını söylediğin tanrıça gibi tapacağım."

"Oh," diye nefes aldı. "Burada şikayet yok."

Yumuşak bir şekilde güldü. "Nedense böyle bir şey düşünmemiştim."

Göğüslerine ekstra ilgi gösterdi, sabırla yaladı, öptü ve kadın beklentiyle neredeyse çılgına dönene kadar emdi.

Adamın olayları uzatmaya niyetli olduğu belliydi ve kadın buna dayanabileceğinden emin değildi.

Ağzını bir meme ucunun üzerine kapattı, dişlerinin arasında nazıkçe emdi ve sonra gerilene kadar yukarı doğru çekti. Sonra bıraktı ve dayanılmaz bir sertliğe büzüldü. Aynısını diğerine de yaptı, biraz daha ısırdı ve kadının zevkten titremesine neden oldu.

"Xander," diye nefes nefese kaldı. "Beni delirtiyorsun. Lütfen. Seni hemen içimde istiyorum."

"Sabırlı ol aşkım," dedi dilini tembelce göbek deliğine doğru yuvarlarken.

Eğer ağzıyla belden aşağısına dokunursa, daha içine girmeden boşalacaktı ve boşaldığında onun derinlerde olmasını istiyordu.

"Xander, çok yakınım," diye fısıldadı aceleyle. "Seni içimde istiyorum. Nasıl bir his olduğunu bilmek istiyorum. Geçen gece çok yoğundu. İlk başta rahatsız ediciydi ve gerisini pek hatırlamıyorum. Bana ne kadar iyi olabileceğini göster. Lütfen."

"Ah kahretsin," diye inledi. "Sana nasıl karşı koyabilirim?"

Bir parmağını içine kaydırmadan önce elini aralarına ve nemli kıvrımlarına doğru kaydırды. Her tarafı kasıldı ve şimdiden orgazmının yaklaşmakta olduğunu hissedebiliyordu. Gerçekten de çok uzun süre dayanamayacaktı.

Sert bir sesle, "Acırsa beni durdur," dedi.

"Yapacağım." Cesedini çiğnemedi. Bu treni durdurmasının hiçbir yolu yoktu.

Ereksiyonunu klitorisinin üzerine sürttü ve sonra açıklığını rimming yapana kadar aşağı doğru. Sikinin başını hemen içine sokarak girişi gerdi.

Nefesini tutmuş, bekliyordu, tüm vücudu beklentiyle titriyordu.

Sonra yavaşça içeri doğru itti. Kadın onu karşılamak için gerilirken uzun bir iç çekti. Adam onun içinde devasa hissediyordu. Çok fazla sürtünme vardı. Bu... harikaydı.

Huzursuzca kıpırdandı, içindeki ağrı daha da şiddetlendi. Derisi canlıymış gibi kaşınıyordu. Bacaklarını onun etrafına dolamak ve onu derinlere itmek istiyordu. Sertçe. Hızlıca. Sıkı sıkıya tuttuğu kontrolünü kaybetmesini istiyordu.

Sanki kendini her zaman bir tasma ile tutuyor, asla tamamen bırakmasına izin vermiyordu.

"Daha fazla," dedi, tam olarak neye ihtiyacı olduğunu ifade edemiyordu. Ama daha fazlasına ihtiyacı olduğunu biliyordu. Kesinlikle daha fazlasına. Yani şimdilik bu kadarı yeterli olacaktı.

Anlamış gibiydi çünkü geri çekildi ve sonra bu sefer daha güçlü bir şekilde derinlere itti, ancak yine de kendini kontrol altında tuttuğu belliydi.

"Xander, lütfen. Kırılmayacağım. Artık bakire değilim. Tanrı aşkına, el pençe divan durdum. Bir insanın bir hafta içinde alması gerekenden daha fazla sıcak banyo aldım. İlk seferden beri tamamen iyileştim. Eğer bu işi uzatmaya devam edersen, yemin ederim üzerine atlayıp seni bağlayacağım ve seninle kötü bir şekilde ilgileneceğim."

Bir an şaşkınlıkla ona baktı ve sonra bir kahkaha patlattı. Bir süre sonra tekrar ciddileşti ama gözlerinde hâlâ bir eğlence parıltısı vardı.

"Eğer eminseniz."

"Eminim, eminim! Yap artık şunu. Daha sert istiyorum. Daha hızlı. Burada ölüyorum."

Kulağa ürkütücü derecede yırtıcı gelen bir hırıltıyla onun üzerine eğildi, vücudu onunkini kapladı. Kalçalarıyla bacaklarını birbirinden ayırmaya zorladı ve sonra sert ve hızlı bir şekilde itmeye başladı. Daha sert. Daha derine. Kalçalarının kızın kalçalarına çarpma sesi kulaklarında yankılanıyordu.

Tüm vücudu adamın ele geçirme gücüyle sarsıldı.

Onu içine aldığı çılgınlık, duyularını ateşledi. Hızla gelişen orgazm tam teşekküllü bir cehenneme dönüştü. Saniyeler içinde, tam gerginlikteki bir lastik banttan daha sıkı çekildi.

Gözlerini kapatarak adamın omuzlarını kavradı ve parmaklarını etinin derinliklerine soktu.

"Daha fazla," diye inledi.

"Sahip olduğum her Geyi sana veriyorum," diye . "Bırak beni, Talia. Bırak."

Sadece biraz daha fazlasına ihtiyacı vardı... Sertçe itti ve sonra kulağının hemen altındaki eti ısırarak için başını eğdi.

Dişleri boynuna battığı anda, umutsuzca uçurumun kenarına gelmişti. Çılgılığı keskin, neredeyse çaresizdi. Adamın omuzlarına yapıştı ve onunla buluşmak için kalçalarını kaldırdı, daha fazlasını istiyordu, daha yakını istiyordu, onu mümkün olduğunca derin.

Coşku, keskin ve amansız bir şekilde damarlarında dolaştı. Nabızı şakaklarına çarpıyordu. Kalbinin atışını duyabiliyor, göğsüne çarptığını hissedebiliyordu.

Sonunda tüm gerginlik hızlı bir patlamayla onu terk etti. Gergin bir ipi kesmek ve geri tepme yaşamak gibiydi. Daha önceki çaresizliğinin yerini hızla coşku aldı ve derin, memnun bir iç çekişle yatağa gömüldü.

Xander onu takip etti ve güçlü, sıcak bedeniyle örttü. Bacakları birbirine dolanmıştı ve adam hâlâ onun içindeydi. Onun bir parçası.

Başını çenesinin altına sıkıştırana kadar ona yaklaştırdı. Ona sarıldı, orada kalmasından, onu örtmesinden memnun oldu. Kendini güvende hissetti. Güvende. Korunduğunu. Bu cennet gibi bir duyguydu.

Öylesine coşkuluydu ve sevişme sonrası öyle bir sersemlik içindeydi ki uykulu gözlerle gözlerini kırıştırdı, havuzda daha önce yaşadığı yorgunluk bir hışımla geri dönmüştü.

"Sadece biraz kestireceğim," diye mırıldandı.

Xander ona sarılmış olan kızın ne kadar sevimli olduğunu görünce gülümsedi. Kollarında sıcak ve yumuşaktı. İsteyebileceği her şey.

Uzun bir aradan sonra yere baktığında onu mışıl mışıl uyurken buldu. Ağzını onun alnına indirdi ve alnına bir öpücük kondurdu.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı. "Bunu söylemekte zorlandığımı biliyorum. Diğerlerinin arkasına saklandığımı biliyorum. Ama seni seviyorum ve bir gün artık hiçbir şeyin ya da kimsenin arkasına sak zaman sana söyleyeceğim."

Bölüm 17

Talia bir saat sonra uyandığında yatakta yalnızdı. Yavaşça gerindi ve sonra gülümsedi. Kendini çok memnun bir kedi gibi hissediyordu. Okşanmış, mırıldanana kadar sevilmişti. Ve Xander onu kesinlikle çok memnun etmişti.

Yuvarlanırken, desteklenmiş bir notun yanında bir çiçek buldu.

Benimle aşağıda buluş. Hiçbir şey giyme. Diğerleri de orada olacak.

Basitçe ifade edilmiş mesaj bir heyecan dalgasına yol açtı ve üzerine yerleşmiş olan rahat uyuşukluğu hızla sarstı.

Hiçbir şey giymeyecekti, ama bu yataktan yuvarlanacağı ve yataktan yuvarlanmış gibi *görünerek* aşağı ineceği anlamına gelmiyordu.

Aceleyle banyoya gitti, saçlarını ıslanmaması için topuz yaptı ve ardından hızlı bir duş aldı. Daha sonra vücuduna kokulu losyon sürdü, en sevdiği parfümden hafifçe sıktı ve ardından yüzünü nemlendirip makyaj hazırlığı yaptı.

Saçlarını omuzlarından aşağıya doğru dalgalar halinde tarayarak indirdi. Geldiği gün ilk talimatın ötesinde hiçbir şey söylenmemiş olsa da, saçlarının açık olmasını tercih ettiklerini biliyordu. Saçlarını okşama ya da parmaklarını saçlarında gezdirmeye fırsatını nadiren kaçırmırlardı.

Onları memnun etmek onu mutlu ediyordu. Onların övgüsü ve onayı altında parlıyordu. Onlar da onun mutlu olması ve geçiminin sağlanması için ellerinden gelen her şeyi yapıyorlardı.

Çok uzun zamandır ilk kez, dört yıl önce annesine konulan teşhisten beri onu rahatsız eden endişe ve strese kurtulmuştu. Endişelenmesi gereken tek şey, kendisine verilen direktifleri uygulamaktı ve söz konusu kendisi olduğunda çok iddiasız davranmışlardı.

Hayatında ve annesinin hayatında birincil karar verici olmak yerine başka birinin otoritesi altında olmak birçok açıdan özgürleştiriciydi.

O... özgürdü.

Üniversiteyi bitirmişti. Annesinin durumu inanılmaz derecede iyiydi. Kendi kararlarını vermekte, kendi hayatını yaşamakta gerçekten özgürdü.

Aynadaki yansımasına bakarken damarlarında baş döndürücü bir heyecan yükseldi.

Bir borcu ödemek için yeni hayatına başlamada altı aylık bir "gecikme" olarak gördüğü şey, birçok yönden hayata yeni bir başlangıç için itici güç olmuştu.

Bu noktadan sonra ne olursa olsun, burada geçirdiği kısa süre içinde kendini yenilenmiş hissetti. Yeniden canlanmış ve geleceği hakkında iyimserdi.

En az fondöteni sürdükten sonra kirpiklerine hızlıca bir rimel sürdü ve ardından uzun süre kalmayacağını bildiği parlak bir dudak parlatıcısı seçti.

Bu düşünceye gülümsedi ve notta ne yazdığını hatırladı. Diğerleri de orada olacaktı. Belki de sonunda ona en ufak bir dokunuşa kırılacakmış gibi davranmayı bırakacaklardı.

Onları bekletmek istemediğinden saçını ve görünüşünü son bir kez kontrol ettikten sonra aceleyle merdivenlere yöneldi. Aşağı inerken yavaşladı ve geniş oturma odasına adım atarken kendini rahat olmaya zorladı.

Nabızı hızlandı çünkü odaya girer girmez dört göz hemen ona doğru döndü. Dört adam da uzanmanın çeşitli aşamalarında. Televizyon, futbol skorlarını güncel veren bir spor kanalındaydı ama onun orada olduğunu fark ettikleri anda biri uzaktan kumandanın kapatma düğmesine bastı.

Cesur bir tavırla kanepe ve koltuklardan oluşan kümenin ortasına doğru yürüdü. Bu adamların önünde çıplak olma konusundaki mahcubiyetini üzerinden atmıştı.

"Ne yapmamı istiyorsunuz?" diye sordu onları memnun ettiğini bildiği sessiz, tatlı bir sesle.

Xander oturduğu koltukta öne doğru eğildi. Üzerinde haki bir şort ve basit bir polo tişörtü vardı. Çıplak ayaklıydı ve tamamen rahat görünüyordu. Sebastien de benzer şekilde giyinmişti ama sandalyesine yayılmış, elinde içkisiyle tembel tembel Talia'yı inceliyordu.

Garon ve Nico kanepedeydi ama ikisi de öne doğru oturdu, gözlerini aydınlatan bir heves vardı.

"Bana gel," dedi Xander.

Kadın adamın oturduğu yere doğru yürüdü ve adam ellerini kadının bacaklarına, kalçalarının hemen altına koydu, sonra yukarı doğru kaydırıp ve sonra da etrafından dolaştırarak kadının bacaklarını kavradı.

arkasında. Kucağına oturmak zorunda kalana kadar onu kendine doğru çekti.

Elleri hemen göğüslerini avuçlamaya gitti. Onları avuçladı, meme uçlarını öne itecek kadar hafifçe sıktı ve sonra ağzını birine dayayıp büzülmüş noktayı sertçe emdi.

Xander'ın sessizleşmesine ve emir vermesine bayılıyordu. Diğerleri sık sık erotik çabalarına katılsa da, kontrolü diğerlerine bırakmak kadar basit olsa bile, kontrolün her zaman Xander'da olmasını seviyordu. O her zaman oradaydı. İzliyordu. Ve bunu inanılmaz derecede tahrik edici buluyordu.

Geri çekildi, bir elini boynunun arkasına kaydırды ve onu nefesini kesen güçlü, tutkulu bir öpücüğün içine çekti. Sanki bir saat önce onunla sevişmemiş gibi, açlıktan ölüyormuş gibi ağzını yalayıp yuttu.

Adam teması kestiğinde, kadın ağız dolusu hava emiyordu, göğsü ağzının uzun süre tahrip edilmesinden dolayı yanıyordu.

Gözlerinin içine bakarken elleri vücudunda bir aşağı bir yukarı geziniyordu. "Nico ve Garon seni olacaklara hazırlayacak."

Kızın kaşları şaşkınlıkla çatıldı. Parmağını ağzının üzerine koydu. "Seninle ilgilenecekler. Bilmen gereken tek şey bu."

Onu tekrar öptü ve sonra Nico'ya doğru başını salladı. Ve sonra Nico arkasındaydı, arkasını dönmesi için omzuna dokunuyordu. Ona bir el uzattı ve o da tereddüt etmeden elini uzattı.

Xander'ın kucağından inmesine yardım etti ve onu Garon'un oturduğu kanepeye götürdü.

"Garon'un kucağına yüzüstü uzanmanı ve rahatlamanı istiyorum."

Bu istek onu tedirgin etti ama hiç tereddüt etmedi çünkü onlara güvenmediğini düşünmelerini istemiyordu.

Garon onun aşağı inmesine yardım etti, kalın bacaklarının arasına indirirken iri elleri vücudunu sarıyordu. Hemen sırtını okşamaya başladı ve sonra bir elini arkasına götürerek kürecikleri okşadı ve hafifçe sıktı.

Nico kanepenin yanında diz çöktü ve elini hafifçe bacağının arkasından arkasına doğru gezdirdi ve sonra yarıktaki yukarı ve aşağı doğru bir çizgi çizdi.

Sakinleştirici bir sesle, "Bir fiş takıyorum," dedi. "Yavaş gideceğim. Bol miktarda kayganlaştırıcı olduğundan emin olacağım ve mümkün olduğunca nazik olacağım. Seni oraya götürmeden önce o açıklığın gerilmesine alışman için sana biraz zaman vermek istiyoruz."

Tüyleri ürperirken gözlerini kapadı ve çenesini sıktı. Sanki böyle bir şeyi tahmin etmemiş gibi değildi. Sadece böyle bir şeyi

Ne zaman olacağını bilmiyordu ama artık eli kulağındaydı ve heyecandan kıpır kıpırdı. Acıyacak mıydı? Zevkli olacak mıydı? Nasıl bir his olacaktı?

Sonra Nico eğildi ve önce bir yanağına, sonra diğer yanağına bir öpücük kondurdu. Daha sonra kadının arkasındaki yarığın hemen üstündeki çukura doğru ilerledi ve orayı diliyle ısırdı.

Tanrım, ama adamın ağzı çok günahkârdı.

Uzaklaştığında Garon aşağı uzanarak kadının kalçalarını ayırdı. Bir an için parmaklarını kızın amının kıvrımlarından geçirdi ve klitorisini parmaklayarak kızın zevkle kıvrınmasını sağladı.

Onu gergin bir kütleye okşadıktan sonra geri çekildi ve sonra anal açıklığını ortaya çıkarmak için yanaklarını nazikçe ayırdı.

Nico parmaklarını dikişten aşağı ve büzülmüş açıklığın etrafında gezdirdi, ılık jel onların ardından yayıldı. Kayganlaştırıcıdan biraz daha ekleyerek okşadı ve okşadı.

Bir süre sonra bir parmağını açıklığa bastırdı ve nazikçe içeri doğru iterek onu parmağını alacak şekilde gerdi. Başı yukarı kalktı ama Garon hemen saçlarını okşayarak onu sözlerle ve dokunuşlarla yatıştırdı.

"Rahatla, Talia. Nazik olacak ve yavaş ilerleyecek."

Sessiz yeminin verdiği rahatlıkla, yanağını kanepeye yaslayacak şekilde döndü ve Xander'ı aramaya başladı.

Onun tam karşısına oturdu, önündeki sahneyi izlerken gözleri tahrikle parlıyordu. Sonra bakışları onunkileri buldu, onun kendisini izlediğini gördü.

"Beni memnun ediyorsun," dedi sessizliği aşan alçak bir sesle.

Onun onayının ve gözlerine yansıyan ağır arzunun sıcak ışıltısının tadını çıkarırken sıcaklık tüm vücudunu dolaştı.

Sonra Nico'nun parmağı direnci aşıp vücudunun içine girerken bir kez daha gözlerini kapadı. Parmağını şişmiş açıklığa sokup çıkarırken bile ağzı sırtının küçük kısmına dokundu.

"Çok mu fazla?" Nico sordu. "Hayır," diye fısıldadı.

Bir süre sonra, adam geri çekildi ve ardından iki parmağın künt sondasını hissetti. Adam onu bir kez daha germeye başladığında nefesini emdi, bu sefer iki rakamı barındırmak için.

Klitorisi yanıyordu. Nico'nun neden olduğu tuhaf sıcaklık karşısında seğirmek ve kıvranmak istiyordu. Klitoral uyarılma istiyordu, buna ihtiyacı vardı.

Parmaklarını daha derine kaydırđı, daha fazla kayganlaştırıcı eklendi. Sonra parmaklarını ayırmış gibi hissetti, yeni bir his ortaya çıkarken onun açıklığını daha da genişletti.

Kauçuk gibi hissettiren hafif yuvarlak uç, eklenen kayganlaştırıcı ile hafifletilerek içeri doğru itildi. Yavaşça parmaklarını geri çekti ve aynı anda tıkaçı ileri doğru itti.

Yanma hissi arttığında irkildi ve daha önce olduğundan daha da fazla gerildi.

"Şşşt," diye yatıştırdı Garon. "Sadece biraz daha ve içeri girecek. Derin bir nefes al ve geri it ve orada olacaksın."

Adamın dediğini yaptı, yanma o kadar arttı ki artık hareketsiz kalamayacağı için inledi. Kıvrandı, büküldü ve sonra aniden gerginlik azaldı ve onu bunaltan bir dolgunluk hissiyle baş başa kaldı.

Garon kızın sırtını ve omuzlarını ovup okşarken Nico da kızın her iki yanağını öptü. Birkaç uzun dakika boyunca, şefkatli bakımlarına devam ettiler ve sonra Sebastien yürüdü, ellerini onun altına kaydırđı ve onu Garon'un kucağından kaldırdı.

Koltuğa çöktü ve onu kollarının arasına aldı. Pozisyon değiştirdikçe poposundaki dolgunluk arttı ve gerginliği azaltmak için kendini konumlandırmaya çalışırken hafif bir inilti çıkardı.

Sebastien elini onun kalçalarının arasına soktu, kıvrımlarını ayırdı ve parmağını klitorisinin üzerinde kaydırđı. Kadın neredeyse adamın kollarından fırlayacaktı. Anal tıkaçın etrafında gerilmiş olmanın yoğunluğuyla büyütölmüş bir elektrik şoku gibiydi.

Sebastien onun kulağına doğru mırıldanarak, "Seni rahatlatacağım, tatlım," dedi. "Ben seni boşaltırken rahatla."

Rahatlamak mı? Rahatlamak yapabileceğı en son şeydi. Bir yaydan daha sıkı sarılmıştı. Duyuları o kadar artmıştı ki zar zor nefes alabiliyordu.

Her iki kolunu da adamın boynuna doladı ve klitorisini okşamaya devam ederken sıkıca tutundu.

Sonra elini aşağı doğru hareket ettirdi, böylece başparmağı klitorisinin üzerinde parmağının yerini aldı ve bir parmağını amının içine soktu.

Dehşet vericiydi.

Tüm birikim, tüm vücudunu tepeden tırnağa sarsan muazzam bir patlamayla doruğa ulaştı.

Nefes nefese kaldı ama bir türlü nefes alamıyordu. Orgazm keskin ve sinirliydi, bugüne kadar yaşadığı hiçbir şeye benzemiyordu.

Sebastien onu kendine çekti, serbest kalmasının son dalgaları arasında titrerken onu sıkıca kucakladı. Kadın ona sarıldı, yüzünü onun boynuna gömdü. Adam onun şakağına bir öpücük kondurdu ve elini saçlarında gezdirdi.

"Açsanız Wickersham meyve ve peynir tepsisi hazırladı," diye mırıldandı Sebastien. "Şarabımız ve en sevdiğin meyve suları var. Bir süre durup yemek yiyeceğiz ama alışman için fişi takmanı istiyoruz. Daha sonra... Daha sonra onu çıkaracağız ve tamamen başka bir şeyle değiştireceğiz."

OceanofPDF.com

Bölüm 18

Nico, Wickersham meyve, peynir, ekmek ve içeceklerle dolu bir el arabasıyla içeri girmeden birkaç dakika önce, Sebastien'in kucağına sarılmış olan Talia'nın üzerine bir yorgan örttü.

Alçakgönüllülüğüne bu kadar dikkat etmeleri içini ısıtmıştı. Onların huzurunda çıplak kalmaya kesinlikle alışmıştı ama villadaki diğer kişilerin onu görmesi söz konusu olduğunda hâlâ acı verici bir utangaçlık içindeydi. Bu konuda baskı yapmak ve onu kendi isteklerine boyun eğdirmek yerine, kendilerinden başka birinin çıplak kalması gerektiğinde onu koruyorlardı. Bu tür bir düşünceli davranış onları ona daha da sevdireliyordu.

Kendini onlara teslim etti. Onlara isteyerek itaat etti. Ondan istedikleri her şeyi kolayca talep edebilirlerdi. Ama onu rahatsız ettiğini bildikleri şeyleri ona zorla kabul ettirmeye çalışmadıklarını bilmek onu... onları sevmesine neden oldu.

Çılgınca olduğunu biliyordu. Her şeyin. Tam olarak anlamlandıramadığı tuhaf bir fantezi yaşadığını biliyordu ama bunu yapmak da istemiyordu. Eğer son dört yıldır yaşadığı şey gerçeklikse, şu anki varoluşu olan fanteziye dalmaya fazlasıyla istekliydi.

Garon tepsiye gitti ve onun en sevdiği yemeklerden bir tabak hazırladı; artık onun zevklerini ne kadar iyi tanıyorlardı. Sonra döndü, onun bakışlarını yakaladı ve ağzının köşesinde gülümsediğini gösteren o küçük yarım kalkışı yaptı.

"Şarap mı meyve suyu mu?"

Tüm gün boyunca o kadar sarhoştı ki, o anki telaşına alkol karıştırmanın büyük bir hata olacağını biliyordu.

"Meyve suyu lütfen."

Bir bardak doldurduktan sonra tabağı ve meyve suyunu kadının oturduğu yere taşıdı ve bardağı Sebastien'in ulaşabileceği bir yere, sehpanın üzerine koydu.

Sebastien onu şaşırtarak tabağı aldı, yorganın örttüğü kucağına koydu ve sonra ona meyve ve sebze ısırmaları yedirmeye başladı.

Garon'un bir zamanlar yaptığı gibi şefkatle peynir.

Sebastien'in yumuşak bir merkeze sahip sert bir kabuk olduğunu zaten biliyordu ama bu kadar açık bir şefkat ve ilgi jesti yapması onu şaşırtmıştı.

Bir süre sonra bardağı aldı ve birkaç yudum alabilmesi için dudaklarına götürdü.

Onu beslediği süre boyunca, vücudunun alt yarısı hala uyarılmayla uğulduyordu ve yaşadığı yoğun orgazmdan dolayı karıncalanıyordu.

En ufak bir hareket ettiğinde bile tıkaç geriliyor ya da yanmanın yeniden başlamasına ve kanının başına hücum etmesine yetecek kadar hareket ediyordu. Sürekli bir uyarılma halindeydi ve bu onu çıldırtıyordu.

İçlerinden birinin ona arkadan soktuğunu hayal etmeye başlamıştı bile. Fişin dayandığından daha derine, daha derine. Tüm adaylar arasında sadece Xander ya da Sebastien olabileceğini biliyordu çünkü Nico ya da Garon'u alamayacağından hiç şüphesi yoktu. Onları vajinal olarak alabileceğine dair ciddi şüpheleri vardı, çok daha dar bir bölgeyi bırakın...

Sebastien kızın ağzına bir çilek uzattı, kızın çileği ısırmasını bekledi ve çileğin suyu kızın dudağına döküldüğünde kızın üzerine atılıp emdi.

"Bana bir şey söyle Talia," diye mırıldandı ağzından sadece bir nefes uzakta. "Bir seferde bizden birden fazlasını almayı hayal ettin mi? Hepimizin seni memnun etmek için çalıştığını? Hepimizle sevişmeyi? Bizi içinde hissetmeyi ve sonra bir başkasını ve bir başkasını, tek hissedebildiğin biz olana ve başka hiçbir şey olmayana kadar?"

Sertçe nefes aldı ve gözlerini kapattı, zihninde canlı görüntüler canlandı. Tanrım, hayal etmiş miydi? Başka bir şey düşünmemişti. O zamanın ne zaman geleceğini tahmin etmişti. Biliyorlar mıydı? Beklentisini arttırmak için onu bilerek mi bekletmişlerdi?

"Bunu bir evet olarak kabul ediyorum," dedi, sözlerinde bir memnuniyet ipliği vardı.

Başını salladı. "Evet."

"Peki hayal ettiğiniz şey hoşunuza gitti mi? Bunun olmasını istiyor musunuz? Korkmamanız bizim için önemli."

Hemen başını salladı ve sırayla her adama baktı, sonunda Sebastien'e döndü, yüzünde ciddi bir ifade vardı.

"Korkmuyorum. Size güveniyorum. Hepinize." Diğerlerini de görüş alanına dâhil edebilmek için tekrar döndü. "İlk başta bunu" -elini salladı- "pazarlığın bana düşen kısmını yerine getireceğim bir anlaşma olarak düşünmüştüm. Olaya biraz klinik açıdan yaklaştım. Kendime altı ay içinde

benim ve annem için yapılanlar için feda edilemeyecek kadar çok şey değildi."

Sebastien'in kolları onun etrafında sıkılaştı ama o diğerleriyle göz temasını sürdürdü. Bu önemliydi. Onların bilmesini istiyordu. Belki de onunla bir bütün olarak sevişecekleri o son adımı atmadan önce bilmeleri daha da önemliydi.

"Ama şimdi, minnettarlık veya zorunluluk düşünmeden yaptığım bir şey. Yapıyorum çünkü..." Nefesini çekti ve atladı. "Hepinizi önemsiyorum. Size güveniyorum. Hepiniz kesinlikle harikaydınız. Kendimi dünyanın en şanslı kadını gibi hissediyorum. Sizi memnun etmekten daha çok istediğim bir şey yok. Benim itaatim ve teslimiyetim sizde. Sen benim... kalbime sahipsin." Xander ayağa kalktı ve bir şekilde varlığı birdenbire daha büyük göründü. Yüz ifadesi vahşiydi. Neredeyse ilkel. Çok güzeldi.

Bak. Kendinden emin. Cesur. Çok alfa.

Sebastien'in kucağında oturduğu yere doğru yürüdü ve yorganı bir kenara atarak onu onların görüşüne açtı. Sonra eğilip onu kollarının arasına aldı ve daha önce deneyimlemediği bir vahşilikle öptü.

Bu bir sahiplenme işaretiydi. Ona ait olduğunu açıkça söyleyen bir öpücüktü. Herkesin görmesi için ona damgasını vuruyordu. Ve geri çekildiğinde, gözlerinde vücudunu titreten şiddetli bir ışık vardı.

"Sana sahip olacağız, Talia. Ve işimiz bittiğinde, kime ait olduğun ve kime ait olduğun konusunda hiçbir şüphen kalmayacak. Her şeyden önce bedeninin ve ruhunun sana ait olduğunu bileceksin."

"O zaman al beni," diye fısıldadı. "Çünkü ben seninim."

Çenesi gerildi ve hızla Garon'un hâlâ oturduğu kanepeye doğru yürüdü. Onu tıpkı daha önce olduğu gibi Garon'un kucağına yerleştirdi. Xander giysilerini çıkarırken Garon hemen avuçlarını kızın poposunda gezdirerek nazikçe okşadı.

Başını yana çevirmiş, onun çıplak vücudunu hayranlıkla izliyordu. Giysilerinin geri kalanını kenara fırlattığında, onun yanında diz çöktü ve elini sırtından aşağıya, sonra da kalçalarının üzerinden geçirdi.

Sırtının küçük kısmına bir öpücük kondurdu ve sonra tenine karşı mırıldandı. "Garon tıkaç çıkaracak ve sonra seni benim için yerleştirecek. Senin o küçük tatlı kıkına sahip olacağım Talia. Ve bu sadece başlangıç."

OceanofPDF.com

Bölüm 19

Garon bir elini kadının sırtının küçük kısmına yerleştirdi ve diğeri eliyle yavaşça tıkaçı çekti. Tıkaç içeri girdiğinden çok daha kolay çıktı ve dışarı kayarken verdiği his gergin ve nefes kesiciydi.

Rahatsızlığı gidermek istercesine birkaç saniye kığını okşadı, ancak herhangi bir rahatsızlık yoktu ve sonra onu kaldırdı, kollarında tutarken kolayca ayağına kalktı.

Kanepenin derinliği oldukça fazlaydı ve dizleri hala minder üzerinde kalacak şekilde arkaya doğru kolayca sığıldı. Onu elleri ve dizleri üzerine yerleştirdi ve ardından başını yavaşça aşağı doğru iterek kığını havaya kaldırdı.

Böyle bir pozisyonun savunmasızlığı onu heyecanlandırdı. Dört adam da onun en mahrem yerlerini rahatlıkla görebiliyordu. O onları göremiyordu. Ne planladıkları hakkında hiçbir fikri yoktu ve bu sadece heyecanını artırdı.

Xander ellerini önce kızın beline, sonra da arkasına götürdü ve yanaklarını ona daha açık olacak şekilde açtı.

"Kendine dokunmak için elini kullan Talia," diye talimat verdi. "Parmaklarını klitoris üzerinde kullan. İçine girdiğimde sana yardımcı olacaktır. Ama sakın boşalma. Henüz değil."

Yukarı uzandı, elini karnına bastırdı ve sonra yukarı, bacaklarının tepesine doğru kaydırarak ve sonra klitorisini bulmak için parmaklarını kıvrımlara daldırdı.

Kendini okşarken biraz iç çekti, zevkli hislerin yanı sıra içine gireceği zamanın beklentisinin tadını çıkardı.

Sikinin küt başı ilk kez kadının açıklığına bastırıldığında, kadın inledi ve huzursuzca kıvrıldı, onu içine almak için sabırsızlanıyordu.

Nico'nun daha önce kullandığı kayganlaştırıcının da yardımıyla sikini kadının açıklığı üzerinde aşağı yukarı ovuşturdu. İçine girmesini kolaylaştıracak kadar kayganlaştırıcı eklediğine ikna olmuş olacak ki, sıkı dirence karşı itmeye başladı ve onu acımasız istilası altında açılmaya zorladı.

Klitorisine daha fazla baskı uyguladı ve dairesel bir hareketle ovuşturdu, tam olarak doğru noktayı ve ihtiyaç duyduğu baskı miktarını buldu. Bu onu yaptı

onun girişini daha da çok istiyordu. Bunun için çaresizdi.

Aletini öylece kıkına sokmadı ve bunun için minnettar oldu, her ne kadar onu içinde istese de. Bunun yerine sabit bir basınç uyguladı ve ileriye doğru itmeye devam etti, sonunda kafası içeri girene kadar yavaş, sabit bir hızda onu açtı.

"Ah, Talia, çok sıkıydın," diye inledi. "Sanki bir yumruk beni kavırıyor."

İnç inç lezzetli inç, nihayet, nihayet taşaklarının ağırlığını amına karşı hissedene ve tamamen içeri girdiğini anlayana kadar horozunu kıkına besledi.

İnanılmaz derecede gergin hissediyordu. Yanma çökerticiydi. En yasak zevki tattığını hissediyordu ama daha yeni başlıyordu. Karanlık sözler vermişlerdi. Onu arzuyla çaresiz bırakan vaatler.

Bir an için kendini okşamayı bırakmak zorunda kaldı. Çok yaklaşmıştı. Devam ederse, kendine bir kez daha dokunursa, uçuşunun kenarından fırlayıp mutlu bir orgazma ulaşacağını biliyordu. Bu kadar çabuk bitmesini istemiyordu ve ona bunu yapmamasını söylemişti.

Sonra adam geri çekildi, yavaşça dışarı çıktı ve bu his onu neredeyse boğdu. Kendi kendini uyarmasa bile boşalmamayı dileyerek usulca nefes aldı.

Sadece başı kızın açıklığında kalacak şekilde dışarı çekildiğinde, bu sefer biraz daha sert ve biraz daha hızlı bir şekilde tekrar ileri itti.

Aynı devam etti, yavaş yavaş hızını ve kuvvetini artırarak onu ritmik bir şekilde becerdi ve kalçalarının kıkıyla buluştuğu tokatlar odanın her yerinden duyulabiliyordu.

Bu, onu vajinal olarak becerdiği zamankinden tamamen farklı bir duyguydu. İkisini karşılaştırmaya bile başlayamazdı.

Ve sonra içinde iki sikiş olmasının nasıl bir his olduğunu merak etmeye başladı. Biri kıkında, biri amında.

Nabızı gümbür gümbür atıyor, amı zonkluyor ve klitorisi şişmiş, ilgi için yalvarıyordu. Sadece bir dokunuş. Basit bir vuruş ve Talia bir fişek gibi patlayacaktı. Ama elini bilerek hassas etinin üzerinde tuttu, bitirmek istemiyordu.

Fantezileri çok lezzetliydi, hayalleri çok canlıydı.

Ve sonra aniden geri çekildi, onu o anki boşlukta soluk soluğa bıraktı. Kız yine havaya kalktı, ama bu kez onu kaldıran Xander'dı. Döndü, onu da yanında taşıdı ve sonra bacaklarını açarak kanepeye uzandı.

Kadının sırtı ona dönüktü ve Sebastien onun önünde duruyordu, cırılçıplaktı, son derece ereksiyon halindeydi, eli sikinin etrafındaydı.

Xander onu geriye doğru itti ve Xander onun niyetini anladı.

Onu sikinin üzerine yerleştirdi ve sonra bir elini omzuna koyarak onu aşağı çekti, böylece bir kez daha kıçına itti.

Taşakları kadının kıçının derinliklerindeyken, arkasına yaslandı ve dizlerini bacaklarının arkasına doğru itti ve sonra onu açmak için gücünü kullandı, onu çıplak ve Sebastien'e karşı savunmasız bıraktı.

Kıç kanepenin en ucundaydı. Sebastien'in tek yapması gereken kalçalarının arasından kaymaktı ve hemen orada, onun açıklığında olacaktı.

Bu işin nasıl yürüyeceği, nasıl yürüyebileceği hakkında hiçbir fikri yoktu ama Xander vücudunun bu kadar derinlerine gömülmüşken Sebastien'in onu ittiği görüntüsüyle neredeyse nükleer bir erime yaşıyordu.

Sebastien parmağını kızın amına soktu ve sonra gülümsedi. "Lanet olsun, ama çok darsın. Sikimi içine sokmak için sabırsızlanıyorum."

Elini çekti ve ardından sikini onun açıklığına yerleştirdi. Tepeden tırnağa titredi ve ne kadar uğraşırsa uğraşsın titremesini kontrol edemeyeceğini fark etti. Xander onun omzunu öptü ve elleriyle karnından göğüslerine doğru okşadı.

Sebastien içeri doğru itmeye başladı. Kolay olmadı. Kesinlikle içeri doğru süzülmedi. Sadece bir santim sonra dişlerinin arasından küfretti ve alnından ter boşandı. Boşalmamak için mücadele ediyor gibi görünüyordu.

Derin bir nefes aldıktan sonra daha güçlü bir şekilde itti, bu sefer daha fazla derinlik kazandı.

Doldurulmuş, tamamen doldurulmuş, kapasitesine kadar gerilmiş hissetti ama bu şimdiye kadar yaşadığı en günahkârca şaşırtıcı duyguydu.

Kıpırdanmaya başladı ama Sebastien onu durdurmakta gecikmedi.

"Yapma tatlım," diye mırıldandı. "Bırak taşınma işini ben yapayım. Burada pamuk ipliğine bağlıyım. Eğer hareket edersen, her şey biter."

Gülümsedi ve yüzüne dokunmak için uzandı. Onun kendisini bu kadar çok istemesini sağlayabildiğini bilmek kendisini biraz güçlü hissettirdi, o kadar ki kontrolünü korumak için çalışmak zorunda kalıyordu.

Geri çekildi ve sonra bu sefer çok daha güçlü bir şekilde ileri doğru itti. Adam sert bir inilti çıkarırken kızın nefesi kesildi. Arkasında, Xander'ın nefesi kızın boynunda patlıyordu. Üçü de Sebastien'in penetrasyonunun gücünü ve sonucunu hissetti.

Artık onun derinliklerindeydi ve tamamen dolmuştu. Xander gidebildiği yere kadar gitmişti. Sebastien onun vücuduna bastırılmış, leğen kemiği onunkine çarpmıştı. Üçü birbirine dolanmış, onun tarafından kilitlenmişti.

"Nasıl hissediyorsun?" Xander onun kulağına fısıldadı. "Ele geçirilmiş hissediyor musun Talia? Sana sahip olduğumuzu anlıyor musun? Bize ait olduğunu ve seni bir erkeğin bir kadını işaretleyebileceği kadar ilkel bir şekilde işaretlediğimizi?"

Geriye doğru eğilerek Xander'ın kollarına yaslandı. Elleri göğüslerinin üzerine kapandı, kabarıklıkları yoğurdu ve sonra meme uçlarıyla oynadı.

"Gel Sebastien," diye emretti Xander. "O ve ben daha fazla dayanamayacağız."

Sebastien bir iniltiyle kadının içine girmeye başladı, vücudu esniyor ve eğiliyordu. Bu güçlü yapılı adamın onun vücuduna girmek için çalıştığını görmek çok güzel bir manzaraydı.

Gözlerini kapattı, bu iki erkeğin arasında olmanın verdiği hazzın tadını çıkarıyordu. Başının arkasını Xander'ın omuzlarına yasladı ve Sebastien bir kükremeye ileri doğru itip içine boşalmaya başladığında onu tutmasına izin verdi.

Sebastien onun üzerine eğildi ve dudaklarını yakaladı, Xander'ın az önce onu öptüğü kadar vahşice öptü. Kalçaları sarsıldı ve sonunda hareketsiz kalmadan önce ona doğru pompalandı ve birkaç uzun dakika boyunca onun içinde kilitli kaldı.

Adam çekildiğinde sıcak bir telaş oldu ve adamın onu temizlemek için hiçbir hamle yapmamasına şaşırdı. Ona karşı her zaman çok titiz davranırlardı.

Ama sonra Garon öne çıktı ve Xander onun kulağına fısıldadı, "Sebastien'in önce gitmesi Garon ve Nico'yu almanı kolaylaştıracak."

Erotik sözcükler karşısında gözleri büyüdü ve vücuduna bir sıcaklık yayıldı. İmgeler. Bütün fikir. Vay canına. Sebastien bir sürü doğal kayganlaştırıcı sağladıktan sonra Garon onu alacaktı. Cehennem gibi sapıkça bir şeydi ama erkeklerin hiçbiri bundan rahatsız olmuş gibi görünmüyordu.

Garon kendini konumlandırdı ama sikinin geniş başı kadının açıklığına dayanırken onu öpmek için öne doğru eğildi. Sebastien ve Xander'ın sahiplenici ve talepkâr olduğu ağzı onunkinde nazik ve tatlıydı.

"Sana zarar vermeyeceğim Talia," diye mırıldandı adam uzaklaşırken. Talia da ona gülümsedi. "Biliyorum."

İçeri itti, devasa genişliğiyle onu gerdi. Bu doğrudu, muhtemelen kendi başına onun içine asla giremezdi. Xander'la değil.

kıçının , vajinal açıklığını çok daha küçük hale getiriyor.

Ama Tanrım, onun güzel sikinin etrafında bu kadar gergin olmak iyi hissettiriyordu. Sürtünme çok lezzetliydi. Her hareket damarlarında zevk dansları yaratıyordu.

Xander ona sımsıkı sarılmıştı. Onun çapası. Elleri vücudundaydı. Aleti onun içindeydi. Ağzı boynunda, omzunda, saçlarına bastırıyordu.

Onun diğer adamlarla olan bağlantısını anlamıyordu. Kendisine ait olduğunu düşündüğü şeyi neden onlarla paylaştığını. Ama zaman geçtikçe bunu daha az önemsedğini fark etti. Bazı şeyler olduğu gibiydi ve her arzusunu yerine getirmeye kararlı, günahkâr kadar seksi dört erkeğin merkezinde, odağındayken şikâyet edemezdi.

Garon onun bakışlarını buldu, o karanlık gözlerin yoğunluğuyla onu yaktı. Sonsuz bir sabırla daha da içeri itti, o kadar sabırlıydı ki kız kendini kıvranırken buldu, onun gevşemesini istiyordu.

"Lütfen," diye fısıldadı. "Bana zarar vermeyeceğini biliyorum Garon. Buna daha çok ihtiyacım var. Burada aklımı kaçırmak üzereyim."

Garon'un nefesi sert bir şekilde çıktı. Kadının kalçalarını kavradı, onu sıkıca tuttu ve sonra ileri doğru iterek kendini kadının bedeninin daha derinlerine itti.

Aman Tanrım. . Nasıl başarabilirdi ki?

Orgazm olmaya başladı, dalga üstüne dalga onu sarsıyordu. Garon'un etrafında kenetlendi. Tüm bunlar olurken, Garon acımasızca içine girerken Xander onu tuttu. Haykırdı ve Garon'un omuzlarını kavradı, parmaklarını onun etine gömdü, tamamen ve tamamen parçalanırken tutunacak bir şeye ihtiyaç duyuyordu.

Acı ve zevk bir aradaydı. O kadar yoğundu ki dayanamıyordu.

Garon onun içine doğru itti, ıslak, emme sesleri kulaklarına ulaştı ve o zaman fark etti ki, Garon onun etrafında kasılmaya başladığı anda o da boşalmaya başlamıştı.

Öne doğru eğilerek alnını onun omzuna dayadı ve amına gömülü kalırken ona karşı titredi.

Xander'a doğru sarktı, vücudu gevşekti ve en ufak bir harekete bile aşırı duyarlıydı. Garon çekilmeye başladığında inledi. Garon bir anda serbest kaldı ve ondan uzaklaşarak yerini Nico'ya bıraktı.

Kendisini girişine yerleştiren Nico'ya çaresizce baktı. İçine iki erkek boşalmıştı. Az önce hayatının en müthiş orgazmını yaşamıştı. Ve Nico'nun hâlâ onu sikmesi gerekiyordu.

Bundan sağ çıkabileceğinden emin değildi. Eğer zevkten ölmek mümkünse, bunu kesinlikle yapacaktı.

İki erkeğin salıvermesiyle ıslanmış olsa bile, Nico içeri doğru iterken onun etrafında rahattı. Ona karşı her zaman en nazik olan oydu. En anlayışlısı. Her zaman çok tatlıydı. Ama şimdi şiddetle kararlı görünüyordu.

Adamın gözlerindeki sahiplenici parıltı kadının ürpermesine neden oldu. Onu işaretlemeye kararlı bir adama bakıyordu. Tıpkı diğerlerinin yaptığı gibi.

Parmakları kalçalarına saplandı ve daha fazla derinlik kazanarak tekrar iterken onu yerinde tuttu.

Şimdi daha da şişmişti, sadece Xander'ın kıcının derinliklerinde olmasından değil, orgazmından ve Sebastien ile Garon'un dar geçidinden geçmeye zorlamasından dolayı.

Nico'nun her hareketi düzensiz bir inlemeye neden oluyordu ama yine de acı vermiyordu. Çok yoğundu. Yanıyordu. Çok güzeldi. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemişti.

Nico Xander'a, "Onu biraz daha geriye yatır," dedi. "Bu açıyla içine tam olarak giremiyorum."

Kelimeler onu titretti, başka bir güçlü arzu dalgası ve anında uyarılma ortaya çıkardı. Onu orada istiyordu. Gidebildiği kadar derine gitmesini istiyordu. Şimdiden orgazma doğru başka bir tırmanışın kıpırdanışını hissetti.

Vücudu gerildi. Meme uçları boncuk boncuk oldu. Kukusu sıkıştı ve tepeden tırnağa karıncalandı.

Xander arkasına yaslandı ve Talia'yı Nico'ya daha iyi gösterebilmek için kanepeye daha fazla yaslanabilmek amacıyla öne doğru kayd.

Nico onun üzerinde durdu, başparmaklarıyla aşağı uzandı ve kıvrımlarını açtı, böylece kadın onun etrafında daha da gerildi. Sonra sertçe itti. Derine. Onu tamamen, hiç olmadığı kadar doldurdu.

Nefes nefese kaldı, sonra haykırdı. Yukarı doğru savruldu ve Xander'a doğru kıvrandı. Xander onu sıkıca tuttu, ona bir şeyler mırıldandı ama kadın kanın uğultusundan ve nabzının kulaklarında yüksek sesle atmasından duyamadı.

Nico artık daha önce pek çok kez ona bu kadar özen gösteren o tatlı, şefkatli sevgili değildi. Kendisine ait olduğunu düşündüğü şeye sahip çıkmaya kararlı bir adamdı.

Bakışları kızın üzerine dikilmiş, yanıt bekliyordu. Kadını tekrar tekrar itti, kontrolünü kaybetmişti, tanık olunması gereken güçlü bir şeydi.

"Gelmeni istiyorum, Talia. Bir kez daha. Ben . Gel ki seni serbest bırakmamla doldurabileyim, böylece hepimizi içinde derinlerde yaşamış olacaksınız."

Emri orman yangını gibi etrafı sardı. Kukusu çırpındı ve onun etrafında çılgına döndü. Karnı sıkıştı ve kontrolsüzce titremeye başladı.

Adam menisini kadının derinliklerine fıskırtmaya başlar başlamaz, başka bir orgazm vücudunu yırttı, o kadar güçlüydü ki farkındalığını kaybetti. Etrafındaki oda karardı ve algılayabildiği tek şey, bir fırtına gibi dalgalanan bitmek bilmeyen coşku dalgasıydı.

Sonra Nico çekildi. Kendini öne doğru yuvarlanırken buldu, dizleri yerdeki yastığa gömülmüştü. Xander ona arkadan bindi, kıcının derinliklerine kayd ve dölle kalçalarının iç kısımlarından aşağı süzülürken onu ciddi bir şekilde becermeye başladı. Üç farklı adamın spermi.

Xander ona acımadan sertçe vurmaya devam ederken, kadın hâlâ orgazm oluyordu, Xander içine girmeye devam ettikçe vücudu kısır bir düğme dönüşüyordu.

Alnını yere dayadı, etrafındaki bulanıklık artarken gözlerini kapattı. Xander'ın tatmin kükremesinin belli belirsiz farkındaydı. Leğen kemiği kıcına yaslanmıştı, taşakları amına yaslanmıştı ve seğirerek salıverilmesini kıcına boşaltıyordu.

Ve sonra geri çekildi. Onun ayağa kalktığını duyabiliyordu. Yanağı yere degecek şekilde başını çevirdi ve etrafında toplananları görebiliyordu, hepsi daha fazla meninin uyluklarının arkasından aşağı kaymasını izliyordu.

İşaretli.

Ele

geçirilmiş.

Söz verdikleri gibi onu almışlardı. Onu kendilerine ait kılmışlardı. El üstünde tuttıkları, şımarttıkları eşyaları.

Yorgun ama bir o kadar da neşeliydi. Kendisini şu anda onların gördüğü gibi görebilmeyi diledi. Sahip olduklarının kalıntıları vücudundan aşağı damlarken nasıl göründüğünü merak etti.

Ve sonra Sebastien onun vücudunun üzerine çıktı, eğilip sikini onun kıcına sokarken onun üzerine çıktı.

Aman Tanrım.

Adam hızlı, çılgın hareketlerle pompalayarak derinlere kayarken gözlerini kapattı. Diğerlerinden çok önce işi . O da

Diğerleri sıralarını alırken beklemek en uzun süreydi. Şimdi yeniden sertleşmiş ve inanılmaz derecede tahrik olmuştu ve bir kez daha kendini doyurmak için her türlü niyeti olduğu açıktı.

Adam onun üzerine eğilip kasıtlı ve güçlü hamlelerle içine girip çıkarken, kadın orada öylece yatıyor, o lezzetli rüya halinde varlığını sürdürüyordu. Bunu uzatmak gibi bir niyeti olmadığı belliydi. Belki de onu fazla yormak istemiyordu. Bir düzine hamle içinde boşalmaya başlamıştı bile, elleriyle kalçalarını sıkıca kavrarken kendini derinlere doğru tutuyordu.

Sonra da çekip gitti.

Artık dizlerinin üzerinde duramıyordu, yavaşça yan tarafına yuvarlandı ve bacaklarını kıvrarak rahat bir top haline geldi.

"Zavallı sevgilim," diye mırıldandı Xander.

Sesi yakındı ve nefesi kulağına değiyordu. Gözlerini açtığında adamın yanına çömeldiğini gördü. Sonra kollarını altından geçirerek onu kollarının arasına aldı.

"Gel, benim kıymetli Talia'm. Sen ve ben gidip uzun bir banyo yapacağız ve sonra dinleneceksin."

Rüya gibi gülümsedi ve Xander'ın göğsüne daha da sokuldu. Xander yatak odasına giden merdivenleri çıkarken yüzünü onun boynuna çevirdi.

Çok sevilen bir oyuncak gibi kullanılmıştı, ama tüm farkı yaratan onu ele geçirme .

Hayatında hiç bu kadar değer verildiğini ya da önemsendiğini hissetmemişti.

Bölüm 20

Adada geçirdiği üç ayın ardından Talia başka bir yerde yaşamının nasıl bir şey olduğunu unutmuştu. Günleri lüks içinde geçiyordu. Sonsuz şımarıklık. El pençe divan beklendi.

Zaman zaman sanki erkekler ona sırayla komuta ediyor ya da kadın bazı günleri biriyle, diğer günleri bir başkasıyla geçiriyordu.

Xander sürekli oradaydı ama çoğu zaman geride durup izlerdi. Sessiz. Baskın. Diğer erkeklerin ona hükmettiğini görmek hoşuna gidiyordu. Bazen tek başına, bazen ikili, hatta üçlü olarak onu becermelerini izlemekten hoşlanıyordu ve daha sonra, kadın adamları tarafından doyurulup tatmin edildiğinde içeri giriyor ve sanki ona gerçekten kime ait olduğunu ve diğer her şeyin onun emriyle gerçekleştiğini hatırlatmak istercesine acımasız bir hassasiyetle onu beceriyordu.

Geceleri Xander'la yalnız uyuyordu. Xander her sabaha onun üzerine yuvarlanarak, kalçalarını ayırarak ve derinlere inerek başlıyordu. Diğer zamanlarda onu karnının üzerine itiyor ve kışına sokuyordu. Bazen de başını aşağıya çekerek onu emiyor ve sabah ereksiyonunu hafifletiyordu.

Daha sonra yatak odasını terk eder ve diğer adamlardan birini onu güne hazırlaması için gönderirdi.

Bu, rahatça içine düştüğü bir rutindi. Ne beklendiğini biliyordu. Günlerinin nasıl başlayacağını ve nasıl biteceğini biliyordu.

Her zaman Xander ile başladılar. Her zaman Xander'la bittiler.

Arada ne olduğunu herkes tahmin edebilirdi ve Talia için sürekli bir heyecan kaynağıydı.

Xander'la paylaştığı büyük yatakta gerindi ve boş boş bugün kimin onun için geleceğini merak etti. Bazen kalkmasına izin vermeden önce onu beceriyorlardı. Diğer zamanlarda aşağıya inmesine izin verilmeden önce yatağın yanında dizlerinin üzerine çöküyor ve onların emmek zorunda kalıyordu. Ve diğer zamanlarda, ölçünün ötesinde zevk alıyor, merhamet için yalvarana ve aşağıya taşınmak zorunda kalana kadar orgazm üstüne orgazm oluyordu

Çünkü kendi başına yürüyecek gücü yoktu.

Kulağa ne kadar aptalca gelse de, aşık olmuştu. Xander'a. Garon'a. Ve Sebastien'e. Ve Nico'ya.

Karmaşık bir durumdu ama Xander onu bu durumun basitlik timsali olduğuna inandırmıştı.

Yine de endişelenebileceği bir şey değildi, yoksa kendini delirtirdi. O da buna katlandı ve her geçen gün kendini onların büyüğü altında daha da derinlere kayarken buldu.

Xander onu bırakmaya hiç niyeti olmadığını söylemişti. Sözleşmedeki altı aylık sürenin dolmasını sessizce bekleyecek ve ne olacağını o zaman görecekti.

Nico kapıdan, "Bu sabah özellikle memnun görünüyorsun," diye seslendi.

Yan tarafına yuvarlandı, dirseğinin üzerinde yükseldi ve saçları göğüslerinin üzerine düştü.

"Günaydın," dedi sıcak bir gülümsemeye.

Gülümsemesine karşılık verdi ve yatak odasına girip yatağın kenarına oturdu. Eli otomatik olarak onun yan tarafını okşadı ve amaçsızca kalçasından aşağı inip tekrar göğüslerine çıktı.

Ona dokunmaktan hoşlanıyor, bundan büyük zevk alıyor gibiydi. Diğerlerinden daha açık bir şekilde sevecendi ve bununla cinsel olmayan bir şekilde demek istiyordu. Seks söz konusu olduğunda hepsi çok sevgi doluydu ama Nico gün içinde gelişigüzel bile olsa sık sık sevgi dolu jestler yapıyordu. Onun bu yönünü seviyordu.

"Bugün giyineceksin," diye duyurdu.

Sahte bir şaşkınlıkla iki kaşını da kaldırdı. "Giyinmek mi? Bu da ne?"

Güldü. "Sahile ineriz diye düşündüm. Üstünü örtmen gerekecek. En sevdiğin güneş elbiseni, şalını ve büyük hasır şapkanı giyebilirsin."

Doğrulup gerindi ve bir onun yanında oturmak için kenara doğru süründü.

"Kulağa hoş geliyor. Bugün özellikle muhteşem bir gün olacak gibi görünüyor."

Başını salladı. "Ben aşağı inip seni bekleyeceğim. Acele etme. Wickersham'ın en sevdiğin kahvaltıyı hazırladığından emin olacağım ve sonra güneşlenmeye gideceğiz."

Adamın kalkıp yatak odasından çıkmasını izledi ve sonra kollarını kendi etrafında sararak memnuniyetle gülümsedi. Belli ki

Nico'nun günün büyük bölümünü onunla geçireceği gün. Xander büyük olasılıkla öğle yemeğinde onlara katılacaktı. Sabahlarının çoğunu Cristofino'nun durumuyla ilgili güncellemeler ve telefon görüşmeleriyle geçiriyordu. Günün sonuna doğru Garon ve Sebastien de onlara katılıyor ve Nico'yu başını döndürecek şekilde götürmekten zevk alıyorlardı.

Kendini yataktan yukarı doğru itti ve hızlı bir duş almaya gitti. Saçındaki fazla nemi havluyla aldıktan sonra ıslak bıraktı çünkü güneşte çabuk kuruyacaktı.

Banyoda işini bitirdikten sonra giyeceği güneş elbisesini buldu, omuzlarına örteceği ince çiçekli şalı aldı ve ardından güneşi yüzünden uzak tutan geniş, sarkık hasır şapkayı almak için dolabın rafına uzandı.

Aşağı inerken hafifçe mırıldandı. Genellikle Wickersham onun için terasta kahvaltı hazırlardı, çünkü veranda hâlâ serinken açık havada yemek yemeye bir yakınlık geliştirmişti.

Xander'ın ofis-kütüphanesinin önünden geçerken, onun yüksek ses tonuyla konuştuğunu duydu.

"Talía'yı hiçbir koşulda Cristofino'ya geri getirmeyeceğim. Onun benimle ilişkilendirilmesine izin vermeyeceğim."

Ağzı açık kaldı ve acısı nefesini keserek içine doldu. Daha fazlasını dinleyecekti ama adam sesini alçalttı, sanki ne kadar yüksek sesle konuştuğunun farkındaydı ve şimdi konuşmasını yumuşatıyordu.

yeryüzünde kim o konuşuyor olabilir? Sebastien? Garon? Tamamen başka biri mi?

Uyuşuk bir şekilde teras kapısına doğru, midesine bir soğukluk çökmüştü. Tahmin ettiği gibi Nico çoktan dışarıda, kahvaltının hazırlandığı masanın başındaydı. Tabağını hazırlamıştı ve o yaklaşırken bir bardak portakal suyu dolduruyordu.

Şimdi nasıl yemek yiyecekti ki? Bir ısırık bile alsa geri kusacağından ölesiye.

Ne demek istemiş olabilir?

Kendi cehaleti yüzünden neredeyse homurdanacaktı. Bunun anlamı, onun özel küçük oyuncağı olduğu ve onunla olan ilişkisinin asla kamusal hale gelemeyeceğiydi.

Onunla "ilişkisinin" bilinmesini istemiyordu.

Canını yakıyordu ve buna karşı hiçbir savunması yoktu. Kendine her şeyin yolunda olduğunu, onun sadece yalancı bir pislik olduğunu ve umursamaması gerektiğini söyleyemiyordu.

ne söylediğini ya da ne düşündüğünü.

Saf ya da değil, ona değer verdiğini, gitmesine izin vermek istemediğini söylediğinde ona inanmıştı. Diğerleri ona karşı bir şeyler hissettiklerini söylediklerinde de inanmıştı. Bu kadar inandırıcı bir şekilde sunulan bir şeye inandığı için utanç duyarak zaman kaybetmeyecekti.

"Bir sorun mu var Talia?" Nico sordu.

Başını kaldırıp adamın yüzüne kazınmış endişeyi gördü. Gülümsemeye zorladı ve başını salladı. Sonra meyve suyu bardağına uzandı, Xander'ın dudaklarından çıkan o küçük patlamayı duyduktan sonra nasıl normal olabileceğini merak ediyordu.

Bir şeye kızdığı belliydi ama onu üzme için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Bu konuda hiçbir paranoyası yoktu. Her zaman uyumlu, itaatkâr ve boyun eğen biri olmuştu.

Neredeyse tiksinti dolu bir ses çıkaracaktı. Bir kucak köpeğini tarif ediyor da olabilirdi. Tanrım, bütün bu maskaralığa inandığı için kendini aptal gibi hissetmeye başlamıştı.

Nico'nun kendisini yakından izlediğini bildiğinden, yemeğini didikleyerek, itip kakarak ve birkaç lokmayı boğazına tıkararak bir gösteri yaptı. Sonunda canına tak etti ve bir çatal dolusu yumurta ve kızarmış ekmeği daha mideye indiremeyeceğini bildiği için geri itti.

"Sahile gitmeye hazır mısınız?" diye sordu Nico. "Sana göstermek istediğim bir yer var ama eğer istersen buradan biraz yürümek gerekecek."

Dudaklarını yaladı ve yutkundu, ona yalan söylemek üzere olduğundan nefret ediyordu. Ama bu noktada hemen hemen her konuda yalan söylediğini hissediyordu.

"Kendimi pek iyi hissetmiyorum, Nico. Daha önce iyiydim. Belki de yediklerim yüzündendir." Yüz ifadesi hemen endişeli bir hal aldı.

"Ben... Ben yukarı çıkıp biraz uzanabilir miyim?"

O daha sözlerini tamamlayamadan ayağa kalkmış ve elini uzatmıştı.

"Elbette," dedi, sesinde endişeli bir ton vardı. "Seni yukarı çıkaracağım ve Xander'a hemen haber verin."

Talia bir elini kaldırdı. "Hayır, lütfen onu rahatsız etmeyin. Genellikle öğle yemeğine kadar bize katılmaz. Belki o zamana kadar kendimi daha iyi hissederim." Yalancı. Söylemeyecekti ama en son isteyeceği şey, kulak misafiri olduğu şeyin etkisinden kurtulana kadar Xander'ın ensesinde solumasıydı.

Nico kararsız görünüyordu ama sonra onu kapıya doğru yönlendirdi. "Karnın mı ağrıyor? Başın mı? Seni neyin rahatsız ettiğini söyle."

"Sadece başım," dedi gerçeğe sadık kalarak. Başı fena halde ağrıyordu ve üzerine bir yastık koyup gözlerini kapamaktan başka bir şey istemiyordu.

Belki o zaman uyanırdı ve bunların hiçbiri olmazdı.

Daha da iyisi, belki de Paris'te uyanacaktı ve tüm bu üç ay gerçekten erotik bir rüyadan başka bir şey olmayacaktı.

OceanofPDF.com

Bölüm 21

Xander, Garon ve Sebastien'le konuşmasına ara verdiğinde ofisinin kapısı açıldı. Gelenin Nico olduğunu görünce rahatladı ama sonra Nico'nun Talia'yla birlikte olması gerektiğini fark ederek gerildi.

"Talia nerede?" diye sordu.

Nico'nun alnında bir çatık kaş belirdi. "Kendini iyi hissetmiyor. Kahvaltı etmesi için onu terasa götürdüm. Olup bitenleri duyabileceği bir yerde olmasını istemeyeceğini biliyordum. Yemeğini karıştırdı. Kendini iyi hissetmiyor gibiydi. Daha sonra sahilde yürümeyi önerdiğimde, ki genelde bunu çok ister, başının ağrıdığını söyledi ve yatağa gidip gidemeyeceğini sordu."

Endişe zaten boktan olan ruh halini daha da kötüleştirdi. Talia şikayetçi biri değildi. Aylık regl dönemlerini yaşamak dışında tek bir rahatsızlığı olmamıştı ve o zaman bile sadece bir kez kendini iyi hissetmiyor gibiydi.

"Durum nedir Xander?" Nico kesik kesik konuştu. "Evde neler oluyor?"

Xander içini çekti ve masasının arkasındaki sandalyeye çöktü. "Tam bir karmaşa."

"Tam olarak doğru değil," diye belirtti Sebastien.

Xander, Sebastien'e geçilmemesi gereken çizgiye hızla yaklaştığını söyleyen bir bakış fırlattı. Sebastien omuz silkti ve pencereden dışarı bakmaya başladı.

Sonra Xander dikkatini tekrar Nico'ya çevirdi, böylece kendisi Talia'yla meşgulken olan biten her şeyi Nico'ya anlatabilecekti.

"Bu sabah Cristofino'nun yeni atanan 'başbakanı'ndan bir telefon aldım."

Nico'nun ifadesi karardı. "Bizim başbakanımız yok. Halkımız tarafından tanınmıyor."

Xander bir elini kaldırdı. "Bitirmeme izin verin. Yeni rejimde her şey yolunda değil. Halk, isyancıların gittiği yönden gerçekten çok mutsuz. Kraliyet ailesinin yeniden kurulmasını istiyorlar. Monarşiyi mümkün olduğunca az kan dökerek devirme çabası bir yana

Babamın öldürölmesinden bu yana," diye ekledi acı bir şekilde, "şimdi başkent sokaklarında tam ölçekli isyan ve ayaklanmaya yol açtı. Her şey kontrolden çıktı ve daha da kötüye gidecek. İsyancılar resmen beyaz bayrak sallıyorlar."

"Bu da ne demek oluyor?" Nico talep etti.

"Bunun anlamı, bir ateşkes ve uzlaşma önerdikleri."

Nico koltuklardan birine çöktü. Sebastien öfkeyle pencereden dışarı bakarken Garon hâlâ ayaktaydı ve kollarını fiçı göğsünün üzerinde kavuşturmuştu. Hepsi Xander'a sadıktı. Kraliyet ailesine. Xander'ın babasına sadıktılar. Ülkelerine sadıktılar. Xander'ın ülkeden ayrılmak zorunda bırakılmasından ve ülkesinin ve halkının ona ihtiyacı varken, kilometrelerce uzakta, burada zamanını beklemesinden nefret ediyorlardı.

"Peki bu uzlaşma nedir?" Nico bıkkınlıkla sordu.

"Monarşiyi yeniden kuracaklar. Annem ve kız kardeşim saraya dönecek. Ben kral olarak taç giyeceğim."

"Bu bir uzlaşma değil. Bu teslimiyettir," dedi Nico.

"Evet, ama bir püf noktası var," dedi Xander acımasızca. "Kralla birlikte yönetecek ya da danışman sıfatıyla hareket edecek bir tür kongre kurmak istiyorlar ve kralın ülkenin çıkarlarına en uygun şekilde hareket etmediğini düşündükleri herhangi bir zamanda güven oylaması yapma hakkını saklı tutuyorlar. Diğer bir şey? Dönüşümü duyurmak üzere geniş çaplı bir medya etkinliğine katılmam için beni hemen orada istiyorlar."

Nico şok içinde ona baktı. Bir an için hiç konuşmadı. Sanki Xander'ın gerçek duygularını bilmesini istemiyormuş gibi, tepkisiyle mücadele ediyor gibiydi.

Xander sessizce, "Aklından geçenleri söyle, Nico," dedi. "Garon ve Bastien'in daha önce söylemediği bir şey söylemeyeceğinden eminim."

"Peki ya Talia?" Nico sordu.

Xander dürüstçe, "Bilmiyorum," dedi.

Cevabın kesin ve kuru olmaması hayal kırıklığına uğrattı. Basit değildi. Kendisi için her şey demek olan bir kadın ile ülkesinin geleceği ve kaderini gerçekleştirmek arasında seçim yapmak zorunda kalmanın adilliğine karşı çıkabilirdi ama her zaman zor kararlarla karşılaşacağını biliyordu. Hayatının kendisine ait olmadığını her zaman biliyordu.

Seçim yapma lüksü yoktu. Doğduğunda onun için birçok seçim yapılmıştı. Buna hayıflanarak zaman kaybetmedi. Bu onun hayatıydı.

Buna sırtını dönemezdi. Beklediği şey buydu. Ülkesine dönme fırsatı. Annesi ve kız kardeşinin saray duvarlarının ardında güvende olması. Yapması gerektiği gibi ülkesine liderlik etmek.

Xander alçak bir sesle, "Hemen dönmeliyim," dedi. "Gecikemem. Çok fazla şey tehlikede."

Garon'un dudakları inceldi. Sebastien pencerenin yanındaki yerinden döndü, ağzı kaşlarını çattı.

"Peki ya Talia?" Nico söyledi. "O tüm neresinde?"

"Onu böyle istikrarsız bir duruma *maruz bırakmam, bırakmayacağım*. Benimle hiçbir şekilde ilişkilendirilmesine izin vermeyeceğim. Eğer herhangi bir zayıflığım olduğunu bilselerdi, bunu anında kullanırlardı. Talia'yı çamura sürüklerler ve bunu yaparken de hiç acımazlar. Benim için herhangi bir anlamı olduğu tespit edilirse çok büyük bir tehlikeye bile girebilirdi. Onu her türlü taleplerine boyun eğmem için kullanırlardı ve bu boyun eğmeyi sağlamak için ona ne gerekiyorsa yapmaktan çekinmezlerdi. Bunlar babamı, krallarını acımasızca öldüren adamlar. Genç bir kız onlar için hiçbir şey ifade etmiyor. Onu riske atamam. Onu riske atmayacağım. Onlar için hiçbir şey ifade etmeyebilir ama benim için her şeydir."

Odada sessizlik vardı. Xander adamlarının bu durumdan en az kendisi kadar hoşlanmadığını biliyordu. Onların hayal kırıklığını hissedebiliyordu. Ofisinin küçük sınırları içinde yaşayan, nefes alan bir varlık gibi kıvrılıyor ve kopuyordu.

"Derhal Paris'e dönmeli. Elbette gizlice. Hiçbiriniz ona eşlik edemezsiniz. Geldiği yoldan geri dönmeli. Hiçbirinizi yanımdan ayırmadığım herkesçe bilinir. Eğer biriniz Paris'te görülürse ya da böylesine önemli bir zamanda yanımda olmadığınız bilirse, bu soruşturmaya kapı aralar ve Talia'yı bu şekilde riske atmak istemem."

Garon bir küfür savurdu ve bu Sebastien tarafından algılanıp odada patladı.

"Lanet olsun Xander, onu kullandığımızı düşünecek," diye hırladı Garon.

Xander yumruğunu duvara vurmak istedi. Orada uzun bir süre oturdu ve damarlarında kaynayan öfke ve çaresizliği kontrol çalıştı. Çaresizlikten nefret ediyordu.

Sonunda konuştu ama sesinin gergin olduğunu ve kendisine ait olmadığını biliyordu. "Cristofino'ya dönüp oradaki durumu değerlendirene kadar ne yapılabileceğini bilemem. Ve bu süre zarfında da, bana bir zarar gelme riskini göze *almayacağım*."

Ne Talia'yı ne de onu medya tarafından beslenen bir çılgınlığa maruz bırakırım. O bunların hiçbirini hak etmiyor."

"Peki ona ne söyleyeceksin Xander?" Sebastien sordu. "Gerçeği mi?"

Xander uzun bir nefes verdi. "Ona sadece anlaşmamızı erken feshettiğimi ve annesinin yanına dönmekte özgür olduğunu söyleyebilirim."

OceanofPDF.com

Bölüm 22

Talia yüzüstü yatmış, yastığı çenesinin altına sıkıştırmış, büyük pencereden uzaktaki ufukta beliren maviliklere bakıyordu. Son bir saattir burada yattıktan sonra sakinleşmiş ve aşırı tepki verdiği için kendi kendine ders vermişti.

Kulak misafiri olduğu iki cümlemin bağlamından hiçbir şey çıkaramamıştı. Xander'ın neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri yoktu ve onun gerçekte ne demek istediği hakkında hiçbir fikri yokken bu kadar sinirlenmesi haksızlıktı - aptallıktan bahsetmiyorum bile.

Şimdi ruh hali paramparçaydı ve güzel olması gereken bir gün, duygusal ve mantıksız davrandığı için mahvolmuştu.

İçine atıldığı bu yeni dünyadaki yerini bilmemesinin de bir faydası olmamıştı. Kelimeler sadece kelimelerdi. Ve onları sık sık duymuştu. Ama ya tatlı jestler ve nazik bir el eşlik ettiği sürece kendisine söylenen her şeye inanacak saf bir budalaysa?

Ama diğer taraftan, belki de kulak misafiri olduğu bir konuşma parçasından çok fazla şey anlıyordu ve sonuç olarak aşırı tepki veriyor ve alaycı bir sürtük gibi davranıyordu.

Derin bir nefes aldı ve omuzlarını dikleştirdi -yatağa yayılmış yatarken yapabildiği kadarıyla, çenesi dolgun yastıklardan birine gömülmüştü.

Artık yeterdi. Günü üzümlere geçirmeyecekti ve bu olayın burada geçirdiği zamanın her bir yönünü ikinci kez sorgulamasına neden olmasına izin vermeyecekti.

Xander'a ne demek istediğini soracaktı. Ona ne duyduğunu söyleyecek ve oradan devam edecekti. Bu yeterince basit bir çözümdü ve yatak odasında somurtarak bir saat geçirmek yerine en başından beri yapması gereken şey buydu.

Bir eylem planına sahip olduğu için kendini biraz daha iyi hissederek yastığı yukarı doğru itti, yüzüne düşen saçlarını itti ve kalkabilmek için yan tarafına doğru yuvarlanmaya başladı.

Xander'ın yatak odasının kapısında durduğunu ve yüzünde acımasız bir ifade olduğunu görünce donakaldı.

Davranışlarında bir gariplik vardı. Midesinden göğsüne doğru bir korku kıvrımı gönderen bir şey. Az önceki iyimserliği buharlaştı ve endişe seviyesi tavan yaptı.

"Nico kendini iyi hissetmediğini söyledi," dedi, hâlâ kapıdaki yerinden kıpırdamadan.

Bu Xander'a göre değildi. Onunla arasına nadiren mesafe koyardı. Eğer aynı odadalarsa, her zaman ona dokunuyor ya da yanında oluyordu. Çoğu zaman ona sarılır ya da sadece yanında otururdu.

Ama o soğukkanlı bir şekilde uzak durdu, gözlerinde endişeyle onu inceledi ve yine de aralarındaki mesafeyi korudu.

"Şimdi iyiyim," dedi yumuşak bir sesle, yalan söylüyordu. "Baş ağrısıyla uyandım ama şimdi çok daha iyi."

Uzun bir süre sessizlik içinde durdu. Her geçen saniye korkusu artıyordu çünkü bu Xander'a hiç benzemiyordu. Bir şeyler yanılttı. Çok yanılttı ve bu kez paranoyak olduğu için kendini azarlamayacaktı.

"İmzaladığın sözleşmeden seni azat ediyorum," dedi sakın bir ses tonuyla.

Kalbi dibe vurdu ve doğru duymadığından emin bir şekilde ona baktı. Aklından milyonlarca soru geçiyordu ama mırıldanabildiği tek şey "Neden?" oldu.

"İşler değişti. Cristofino'ya dönmeliyim. Seni ve anneni Paris'e geri götürmek için gerekli ayarlamaları yaptım bile. Döneceğinizi ona bildirdim. Seni görmeyi dört gözle bekliyor." bir halde kendini oturur pozisyona itti. O kadar ki, kendisine söylenenlere cevap vermek bir yana, tutarlı bir düşünce bile üretemiyordu.

ona attığı bomba.

Ona bağırarak istedi. Ona neyin değiştiğini sormak istedi. Her şeyin bir yalan olup olmadığını sormak istedi ama kendini bu tür bir aşağılanmaya maruz bırakmak istemedi. Yeterince aşağılanmıştı.

Gururu vardı. Bu şeytani pazarlığa girmek için ondan vazgeçmiş olabilirdi ama bu hiç kalmadığı anlamına gelmiyordu. Yalvaracak hali yoktu. Zaten ölecek gibi hissediyordu ve utanç verici bir sahne yaratarak acısını daha da arttırmayacaktı.

Kendini toparlamak ve onun önünde kendini kaybetmemek için her şeyini ortaya koyması gerekti. Hayatında hiç bu kadar kullanılmış ve aşağılanmış hissetmemişti.

Ama bunu bilmesine gerek yoktu. Tanrı şahidim olsun, buradan başı dik ayrılacaktı ve o da kendisini bu kadar değersiz hissettirdiğini asla ama asla bilmeyecekti. Ona bu tatmini asla yaşatmayacaktı.

"Ne zaman gitmemi istiyorsunuz?" dedi sakince.

"Uçak bu öğleden sonra seni almaya gelecek."

Acısını görmesini ne kadar istemese de irkilmesini kontrol edemedi. Görünüşe göre onu hayatından çıkarmak için sabırsızlanıyordu.

Geçici oyalanma. Oyuncak. Fahişe.

Görünüşe göre tüm bu söylenenler gerçekten de doğruduydu.

O artık hayatına devam etmeye hazırdı ve kadının da kendi hayatına devam etmesi gerekiyordu. Sanki bunların hiçbirisi olmamış gibi. Sanki burada geçirdiği aylar boyunca hayatı tamamen değişmemiş gibi.

Bacaklarının onu taşıyamayacağından korkarak yataktan kaydı. Bir elini şiltenin üzerine koyarak yere düşmesini engelledi ve kalan azıcık gururuyla onunla yüzleşti.

"Garon, Sebastien ve Nico'ya veda edebilecek miyim?"

Sorularını ve yanıtlarını en az kelimeyle sınırlı tutmaya çalıştı çünkü onun önünde yıkılmak isteyeceği son şeydi. Soğuk bir piç olabilirdi. Kendisi de öyle olabilirdi.

Bir an için gözlerini kaçırdı. "Bence gitsen daha iyi olur. Böylesi daha kolay olacak."

Öfke parladı, damarlarını ısıttı. Isı boynundan yukarı ve yanaklarına doğru süzüldü. "Kimin için daha kolay, Xander? Senin için mi? Onlar için mi? Veda etmek istemediklerini mi söylüyorsun? Benim gitmem için bu kadar hevesli misin?"

Bir an için, sadece bir an için, adamın gözlerinde acıya benzeyen bir şeyin titrediğini gördü ama ne olduğunu hayal bile edemeden kayboldu.

"Araba sizi havaalanına götürmek için geldiğinde Wickersham'ı size göndereceğim," dedi dönüp sessizce uzaklaşmadan hemen önce.

Bölüm 23

Talia Xander'dan gelecek çağrışı beklemeydi. Artık veda etmeye hiç niyeti yoktu. Yanında getirdiği küçük çantayı topladı ve Xander'ın kendisi için sağladığı her şeyi geride bıraktı.

Bunların hiçbirisi ona ait değildi ve utancını hatırlatacak hiçbir şey istemiyordu. Yanında sadece cüzdanı, kimliği ve üç ay önce yanında getirdiği az miktarda nakit parayla ayrılacaktı. Paris'e ulaştığında taksi ücretine ihtiyacı olacaktı.

Hediyeler, mücevherler, giysiler, iç çamaşırları, hepsini yatağın üzerinde ve dolapta asılı bıraktı. Merdivenlerden yıpranmış bir kot pantolon ve bir tişörtle indi, buradaki gardırobunda ona ait olan sadece iki şey vardı.

Wickersham onu merdivenlerin dibinde karşıladı ve arabanın geldiğini haber verdi. Onu dışarı çıkaracaktı ama kadın el sallayarak onu uzaklaştırdı. Çıkarken yardıma ihtiyacı yoktu. O lanet arabaya kendisi binecek ve asla arkasına bakmayacaktı.

Arabayla uzaklaşırlarken uyuşmuştu. O kadar soğuktu ki, öğle güneşinin sıcaklığı bile onu saran buz gibi kabuğu delip geçemiyordu. Kendisini uçak pistine götüren arabadan inme hareketlerini mekanik bir şekilde yaptı.

Küçük jete bindiğini ya da kendini koltuğa bağladığını zar zor hatırlıyordu. Ayrılmakta olduğu adaya bir an bile bakmak istemediği için pencerenin perdelerini kapattı. *Ne* de geride bıraktıklarını düşünmek istiyordu.

Kalbi. Onun ruhu.

Ve bunun olmasına izin verdiği için kendini inanılmaz derecede aptal hissediyordu. Kendini bu kadar savunmasız bıraktığı ve bir fanteziye inandığı için. Öğrenmesi zor ama asla unutamayacağı bir dersti bu.

Bir yerlerde bir deliğe girip ölmek istiyordu ama annesinin kalbinin kırıldığını bilmesine asla izin vermeyecekti.

Paris'e uçarken ara sıra uyukluyordu ama çoğunlukla kapalı pencereye bakıyor, adada geçirdiği her anı yeniden yaşıyordu.

Ona söylenen her kelimeyi tekrar tekrar analiz etti. Her dokunuşu. Her okşamayı. Onun için yapılan her düşünceli şeyi. Ona gösterdikleri ilgiyi ve onu nasıl sonsuza dek şımarttıklarını.

Bu konu hakkında düşündükçe kafası daha da karışıyordu çünkü hiçbir şey akla yatkın değildi. Anlamlandırmaya çalışmaktan beyni ağrıyordu.

Yere indiğinde yürüyen bir zombiye dönüşmüştü. Berbat görüldüğünün farkındaydı ve her ne kadar doğrudan annesinin kaldığı bakımlı yaşam topluluğuna gitmek istese de, annesinin onu bu şekilde görmesini istemiyordu.

Bunun yerine taksiyi Rive Gauche'daki küçük dairesine yönlendirdi ve son üç aydır boş olan karanlık daireye girdiğinde, ancak o zaman ilk gözyaşının düşmesine izin verdi.

Bölüm 24

Talia annesiyle birlikte, annesinin dairesinin, destekli yaşam tesisinin bahçesine bakan küçük oturma odasında oturuyordu. Öğleden sonra bir fincan çayın tadını çıkarıyorlardı, annesinin her zaman uyduğu ve Talia'nın büyük bir rahatlık bulduğu bir rutin.

Annesinin hâlâ çay içmek için hayatta olduğu gerçeği göğsünü ağrıtıyordu çünkü alternatifini hayal bile edemiyordu. Ve bu, her gün kendine hatırlattığı bir noktaydı.

Xander ne yapmış olursa olsun, annesini kurtarmıştı. Sonunda, ne kadar kalbi kırılmış, ne kadar aşağılanmış ya da ne yapmış olursa olsun, annesinin hayat kurtarıcı bir tedavi görmesi karşısında bunların hiçbirinin önemi yoktu.

Rose Montforte çay fincanının üzerinden Talia'ya gülümseyerek, "Eve dönmene çok sevindim," dedi.

Talia gülümseyerek karşılık verdi, gerçekten gülümseyebildiği için çok mutluydu. Evde geçirdiği iki hafta boyunca, annesini yeniden görmekten duyduğu sevinç kesinlikle gerçek olsa da, her şey çok zorlama gelmişti.

"Sanki çok değişmişsin gibi hissediyorum ama nasıl olduğunu anlayamıyorum," diye ekledi hafifçe kaşlarını çatarak.

Talia tek kaşını kaldırdı. "Sadece üç aylığına gitmiştim anne. Ne kadar değişmiş olabilirim ki?"

Soruyu sorarken neredeyse boğuluyordu çünkü cevap oldukça basitti. Çok değişmişti. Belki de büyümüştü. Ya da belki de dokunulmaz olduğunuzu hissetmenin getirdiği o gençlik büyüünün bir kısmını kaybetmişti. Belki de herkes yaşlanmadan ve daha bıkkın hale gelmeden önce bir noktada bunu yaşamak zorundaydı.

Rose bir yudum daha alırken dudak büktü. "Bilmiyorum ama ."

Sonra gözleri büyüdü ve telaşla televizyonun kumandasını kapıp çılgınca tıklamaya başladı. Ses yükseldi ve Talia annesinin dikkatini bu kadar hızlı çeken şeyin ne olduğunu görmek için koltuğunda dönerek arkasına baktı.

"Oh bak, sevgilim. Xander orada! Cristofino son zamanlarda sık sık haberlere çıkıyor. İşler yoluna girecek gibi görünüyor. Daha birkaç gün önce prensin annesi ve kız kardeşi, kralın öldürülmesinden bu yana ikamet ettikleri Avustralya'dan döndüler. Ne kadar üzücü bir durum. Evimizle ilgili iyi haberler almanın tam zamanı. Bu beni çok özletiyor. Belki orada işler yoluna girerse yakında geri dönmeyi düşünebiliriz, değil mi?"

Ama Talia kendini televizyona kaptırmış, annesinin arkasından konuştuklarını duymuyordu bile. Gözleri sadece televizyon ekranında birdenbire hayattan çok daha büyük görünen kara gözlü prensindeydi. Çok dokunulmaz. Ulaşamayacağı kadar. Onun gibi bir kızın sahip olmayı asla hayal edemeyeceği biri.

Spikerin sözleri ona bir araba kazası şiddetiyle çarptı. Tepeden tırnağa uyuşmuş bir halde ekrana bakarken, muhabirin İskender'in taç giyme töreninin birkaç gün içinde yapılmasının beklendiğini anlatmasını dinledi.

Adadan döndüğünden beri Cristofino ile ilgili hiçbir şey izlemeyi reddetmişti. Anavatanını seviyor ve ona derin bir bağlılık duyuyordu. Kendi topraklarında bu kadar çok kargaşa yaşanmış olması büyük endişe yaratıyordu. Ama eğer televizyon açıksa ve Cristofino hakkında en ufak bir imada bulunuluyorsa, hemen kapatıyor ya da kanalı değiştiriyordu çünkü Xander'a neler olduğunu öğrenmeye dayanamıyordu.

Kraliyet ailesinin yeniden kurulacağı, Xander'ın kral olarak taç giyeceği ve tıpkı babasının yaptığı gibi hükümdarlık görevlerini üstleneceği yönündeki önemli duyuruyu dinledi.

Büyük bir kutlama vardı. Cristofino halkı sokaklarda dans etmek için başkentte toplandı. Kraliyet mensupları sevinçle karşılanmış ve isyancılar nihayet askeri kontrollerini bırakmışlardı. Terör ve sindirme saltanatları sona ermişti.

Cristofino özgürdü.

O da halkı kadar sevinçli olmalıydı ama kendini ölü gibi hissediyordu.

Onunla sevişirken fısıldadığı tüm o sözler. Değersiz. Onu bırakmaya hiç niyeti olmadığını söylediği onca zaman. Adamlarıyla kurmasına izin verdiği bağlar. Ve daha da kötüsü, duygularının karşılık bulduğunu düşünmüştü.

Bir parçası anladı. Doğru kararı vermişti. Onun için tüm ülkesine nasıl sırtını dönebilirdi? Sadece bir kız. Sıradan bir kız. Özel biri değil. Kesinlikle asil biri değil.

Xander kendi türünden biriyle evlenirdi. Belki de komşu bir ülkenin prensesiyle. İsyandan önce Aziz Francio ile bir ittifaktan ve Xander ile Prenses Charlotte arasında bir evlilikten söz edilmişti. Belki de şimdi, Xander'ın kral olmasıyla bu görüşmeler yeniden başlayacaktı.

Ne kadar da aptalmış. Hayatında hiç bu kadar saf ve aptal hissetmemişti ve Xander'ın Cristofino halkına seslenişini izlerken, bir daha kimsenin kendisini bu şekilde hissettirmesine izin vermeyeceğine dair yemin etti.

"Talía, iyi misin hayatım?"

Annesinin endişeli sesi üzerine çöken uyuşukluğu biraz olsun dağıttı. Döndü ve annesinin endişeli ifadesine baktı.

"Ben iyiyim," dedi sakince. Sonra öne doğru eğildi, annesinin ellerini tutabilmek için sandalyesinin kenarına doğru ilerledi. "Hadi gidelim anne. Çok eğlenceli olmaz mı?"

Rose irkilmiş görünüyordu, sonra fincanı yere bıraktı ve Talía'nın elini iki eliyle kavradı. "Gitmek mi? Nereye?"

"Tatilde. Sadece sen ve ben. Bunu kutlamalıyız. Kendini çok daha iyi hissediyorsun. Doktorlar tamamen remisyonunda olduğunu söylediler. Son bir yıldır göstergelerin iyi görünüyor. Yine de dışarıda dünyayı görebilecekken bu bakım tesisinde oturuyoruz."

Annesinin gözlerinde bir heyecan parıltısı belirdi. Talía'nın elini biraz daha sıkı kavradı. "Öyle mi düşünüyorsun? Bu kulağa çok hoş bir fikir gibi geliyor. Ama bunu gerçekten yapabilir miyiz? Kulağa çok korkutucu geliyor."

Talía gülümsedi. "Bence çok eğlenceli olur. Her zaman İtalya ve İspanya'yı ziyaret etmenin güzel olacağını düşünmüşümdür. Dört yıldır Fransa'dayız ve ülke dışına adımımızı bile atmadık ve o kadar çok şey burada ve o kadar yakın ki. Sadece bir tren yolculuğu uzaklığında."

Annesi bir an için şaşkın bir ifadeyle ona baktı. Sonra gözlerinde daha fazla heyecan dans etti ve Talía'nın elini kaldırdı, neredeyse avucunun içinde salladı.

"Hadi yapalım. Talía, bu çok eğlenceli olur ve seyahat etmeyi ne kadar çok istediğini biliyorum. Kendimi hep çok suçlu hissettim çünkü biliyorum ki ben olmasaydım sen çoktan dünyayı keşfetmiş olurdun."

Talia öne doğru eğildi, annesini kollarının arasına aldı ve ona şiddetle sarıldı. "Asla böyle söyleme anne. Tek bir şeyi bile değıştirmezdım. Sen benim için dünyadaki her şeyden daha önemlisin. Seni yıllarca yanımda tutmak için her şeyi yapardım. Ve düşünsene, artık dünyayı birlikte görebiliriz."

Talia uzun bir süre annesine sıkıca sarıldı. Ona sahip olduğu için çok minnettardı. Annesinin adada olanlardan ya da Talia'nın şu anki kalp kırıklığından haberi olmasa da, sadece annesiyle burada olmak ve onun iyi olacağını bilmek bile Talia'yı bir arada tutuyordu.

Başaracaktı. İyi olacaktı. Montforte kadınları dirençli bir gruptu. Annesi bunun canlı kanıtıydı. Annesi kanserin kıcına tekmeı basıp galip çıkabiliyorsa, Talia da kırık bir kalbin üstesinden gelebilirdi.

Bölüm 25

"Nerede olduğunu bilmiyorum da ne demek?" Xander talep etti.

Garon, Sebastien ve Nico'ya baktı, nabızı şakaklarından fırlamak üzereydi.

"Gitmiş," dedi Garon. "Dairesinin elektrikleri kesilmiş, ancak sizin adınıza olduğu yöneticinin beni içeri almasını sağladığımda, taşınmış gibi görünmüyordu. Ancak en dikkat çekici olanı, annesinin dairesinin bulunduğu tesise gittiğimde Rose Montforte'nin artık orada ikamet etmediğini ve kalıcı olarak taşındığını öğrendim. Herhangi bir adres ya da bilgi verilmedi."

Xander küfretti. "Lanet , seni onu geri getirmen için gönderdim. Buraya. Bana. Bu kabul edilemez. Paris'te hiçbir yerde değil mi?"

Sebastien başını salladı. "Bulabildiğimiz kadarıyla değil."

"Ne bekliyordun Xander?" Nico dudakları hırıltıya dönüşmüş bir halde sordu. "Her şeyi tamamen berbat ettin. Durumu ele almanın en az yüz farklı yolu vardı ama yine de onu hiç umursamadığımıza inanarak çekip gitmesine izin verdin."

"Sen kapa çeneni," diye öfkeleni Xander. "Onu herhangi bir tehlikeye maruz bırakamazdım, bırakmazdım. Onu buraya getiremezdim. Onun adada daha fazla kalmasını istemiyordum, hele ki ben yeniden dünyanın gündemine oturacakken. O piçler babamı öldürdü. Onu kesinlikle bana karşı kullanacaklardı. Onun varlığı hakkında hiçbir şey bilemezlerdi. Tek yol buydu."

Nico bir küfür savurdu ve döndü, duruşu sert ve inatçıydı. Öfkesi ve kınaması Garon ve Sebastien'inkinden daha az değildi. Son iki ayı asla tekrarlamak istemiyordu. Talia hepsinin zihninde ağır bir yükü. Ve şimdi o gitmişti.

Xander sıkılmış dişlerinin arasından, "Onu sen bul," dedi. "Ne kadar süreceği, ne kadar mal olacağı umurumda değil, onu bulacak ve eve getireceksin."

Talia sıcak ayının şekerini bitirdi ve fincanı iki elinin arasına alarak İtalya kıyılarının muhteşem manzarasına baktı. Su o kadar koyu maviydi ki bir tabloyu andırıyordu. Annesiyle birlikte kiraladıkları küçük kulübenin şirinliğı ona huzur veriyordu. Kendisini rahat ve güvende hissetmesini sağılıyordu ve iki ay sonra nihayet bir nebze de olsa huzur bulduğunu fark etti.

Geceler onun için zordu. Çoğı zaman Xander'ın kollarında nasıl olduğunu hatırlayarak uyanık yatıyordu. Dört adam da sırayla onu tatmin ederken nasıl olduğunu. Annesinin sıcak dostluğına rağmen Talia kendini hiç bu kadar yalnız hissetmemişti.

Üniversiteye devam ederken Xander'ın kendisine verdiğı harçlığı biriktirdiğı ve idareli harcadığı için şimdi memnundu. Talia nereye yerleşeceğıne ve bir iş bulacağına karar vermek zorunda kalmadan önce annesiyle birlikte bol bol seyahat edebileceklerdi. Artık Cristofino'ya asla geri dönmeyeceğini biliyordu.

Ve Xander'dan aldığı parayı kendisinin ve annesinin seyahat masraflarını ödemek için kullanırken hiç suçluluk duymuyordu. Ona çektiirdiğı acılar için en azından bunu yapabilirdi.

Kapı çalındı ve kaşlarını çatarak döndü. Annesi markete gitmiş, yalnız gidebileceğı konusunda ısrar etmişti. Talia onun aldıklarını tek başına taşıyıp taşıyamayacağı konusunda endişelenmişti ama Rose gülerek Talia'nın endişesini geiştirmişti.

Sağılıklıydı. Bir bütündü. Yıllardır olmadığı kadar iyi hissediyordu. Hayatın tadını çıkaracak ve normal, günlük aktivitelere katılacaktı. Daha şimdiden komşu kulübede yaşayan yaşlı çiftle arkadaş olmuştu ve sabahları sık sık komşularının bahçesinde çay içiyordu.

Talia annesinin muhtemelen kollarının dolu olduğunu düşünerek kapıya doğıru aceleyle yürüdü. Kapıyı çekerek açtı. "Tek başına gitmemen gerektiğini biliyordum-"

Aniden durdu ve Garon, Sebastien ve Nico'nun yüzlerine bakarken tamamen hareketsiz kaldı. Midesi hemen düğümlendi ve ilk dürtüsü kapıyı suratlarına çarpmak oldu. Garon muhtemelen böyle hamle yapacağını tahmin etmiş olacak ki hemen ayağını çerçevenin yanına soktu.

"Ne istiyorsun?" diye sordu Akdeniz'i donduracak kadar soğık bir sesle.

"Bizi içeri al, Talia," dedi Sebastien kısık bir sesle.

"Hayır."

Garon şaşkınlıkla bir kaşını kaldırdı.

"Artık sana itaat etmek zorunda değilim," diye ısırdı. "Bu sözleşme geçersiz, hatırladın mı? Artık canın ne zaman isterse fırlatıp atacağın itaatkâr oyuncağın değilim."

Nico onun ses tonundaki acılıktan irkildi. Hâlâ bu kadar acı çektiğini fark etmemişti bile. Aslında son birkaç gündür her şey hakkında oldukça zen hissediyordu, ama şimdi burada onunla karşı karşıya geldiklerinde, öfke patlamak üzere olan bir volkan gibi yükseldi.

Yaptıkları iş her neyse, Xander'ın ortalıkta görünmemesi onu daha da sinirlendiriyordu ama muhtemelen yeni evliydi ve lanet olası balayındaydı.

Bu düşünce onu ürpertti.

Seyahatleri boyunca tutunduğu tek mutlak şey haber, televizyon ve lanet olası internetin olmamasıydı. Bu özgürleştiriciydi çünkü bilmediği bir şey ona zarar veremezdi.

Garon, "Sizi eve geri götürmeye geldik," dedi.

Kadın ona aklını kaçırmış gibi baktı. "Burası benim evim. En azından geçici olarak. En azından annem ve ben nereye gitmek istediğimize karar verene kadar."

Nico sessizce, "Evin bizim yanımızda," dedi.

"Bu çok zengin. Gerçekten çok zengin." Sonra aklına bir fikir geldi ve şaşkınlıkla onlara baktı. "Xander'ın burada olduğunuzdan haberi yok, değil mi? Beni Cristofino'ya geri götürmeye çalıştığınızı bilse herhalde inek olurdu."

Hepsi şaşkın ifadelerle ona bakıyordu. "Talia, bizi

Xander *gönderdi*," dedi Sebastien sabırsızlıkla.

"Ben hiçbir yere gitmiyorum," diye kestirip attı. "Şimdi izin verirsiniz, daha fazla aşağılanmaya razı olmaktansa yapacak daha iyi işlerim var."

Garon sert bir sesle, "Seni incittiğimizi biliyorum," dedi. "Ve kızgın olmak için her türlü hakka sahipsin. Ama Talia, lütfen, sadece bizi dinle. Bizimle Cristofino'ya geri dön ki Xander bunu düzeltebilsin."

"Sözlükte bunu düzeltmesine yetecek kadar kelime yok," dedi, her kelimesinde alaycılık vardı.

"Talia, oluyor? Kim bu adamlar?"

Üç adam dönerek Talia'nın annesinin elinde pazardan aldığı iki torbayla tahta kapının hemen içinde durduğunu görmesini sağladı.

Nico ve Sebastien hemen harekete geçerek her biri çantalardan birine uzandı. "Bizler Majesteleri Alexander Carrera'nın temsilcileriyiz. Cristofino," dedi Nico resmi bir sesle, şaşkın annesinin kolundaki çantayı kaldırırken.

Rose ne diyeceğini bilemez bir halde, "Şey," diye söze başladı. "Neden buradasın ve Talia'dan ne istiyorsun?"

"Ekselansları, ulaşımın ayarlanması mümkün olur olmaz ikinizin de sarayda hazır bulunmanızı istiyor," dedi Sebastien yumuşak bir sesle. "Bu son derece önemli bir mesele. Ulusal güvenlik meselesi bile denebilir."

Talia gözlerini devirdi ve başını salladı. Ne saçmalık ama.

Annesinin gözleri irileşti ve sonra doğrudan Talia'ya baktı. "Elbette gitmeliyiz. Her şey oldukça önemli görünüyor. Majestelerini hayal kırıklığına uğratabırız. Ailemiz için yaptığı onca şeyden sonra olmaz. Ve senin için, Talia."

Talia dişlerini öyle sıktı ki çenesi ağrıdı. "Anne, neden içeri girip bu güzel genç adamlara bir fincan çay hazırlamıyorsun? Eminim o kadar yol geldikleri için bir şeyler içmek isterler."

Annesi iğnelemeyi fark ettiyse de bir şey söylemedi ama kraliyet ailesinin temsilcilerinin kapısında olduğu fikri onu çok yormuşa benziyordu.

"Ah, tabii ki, görgü kurallarım nerede!" Rose haykırdı. "İçeri buyurun lütfen. Hemen çay hazırlatacağım."

Adamlar Rose'un Talia'nın yanından aceleyle geçip kulübeye girmesini izleyecekken, Talia onların giriş yolunu kapattı ve elini uzattı.

"Eğer bana saygın varsa. Azıcık insani terbiyeniz varsa, annemin ilişkimizin doğasını ya da ben oradayken adada olanları bilmesine izin vermezsiniz."

Garon onun uzattığı eli tuttu ve göğsüne çekti, yüz ifadesi acılıydı. "Seni asla bu şekilde incitecek bir şey yapmayız, Talia."

"Buna tam olarak inanmadığım için beni bağışlayın," dedi sessizce. "Annemin önünde manipüle edilmekten hoşlanmıyorum. Bu kirli, el altından yapılmış bir numaraydı ve sen de bunu çok iyi biliyorsun."

Sebastien kollarını göğsünde kavuşturdu ve meydan okurcasına ona baktı. "Seni Cristofino'ya geri götürmek için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım."

Xander tüm bu karmaşayı temizleyebilir. Aşkta ve savaşta her şey mübahtır ve aşkım, savaş daha yeni ilan edildi."

OceanofPDF.com

Bölüm 26

"Neden buradayım, Nico?" Talia, kendisini, annesini, Garon'u, Sebastien'i ve Nico'yu taşıyan limuzin sarayın kapısından içeri girerken kısık bir sesle sordu.

Annesini, Talia'yla birlikte Cristofino'ya dönmelerinin gerekliliğine ikna ettiklerinde her şey bir anda olup bitmişti. Kendisini ve Talia'yı bir saat içinde hazırlamıştı ve Cristofino'ya kısa bir uçuş yapmaları için özel bir jet onları havaalanında bekliyordu.

En kötüsü de adamların bu kadar gizemli olmasıydı. Villadan kovulma şeklinden sonra, tek yapmaları gerekenin parmaklarını şıklatmak olduğunu ve onun da iyi eğitilmiş bir köpek gibi geleceğini düşünecek kadar küstah olmaları onu çileden çıkarmıştı.

Nico uzanıp onun yanağına nazık bir okşayışla dokundu. "Xander her şeyi açıklayacak."

Annesinin bu hareketi görmesini istemediği için elini onun elinden çekti.

"Özür dilerim Talia," diye mırıldandı alçak bir sesle. "Her şey için. Ne kadar çok olduğunu hayal bile edemezsin."

Gözyaşları göz kapaklarını yaktı ve onun hayatlarından aniden ayrılmasından iki ay sonra bile hâlâ bir şeyler hissedebildiği için lanet okudu.

Araba durdu ve Talia'nın büyük şaşkınlığı içinde, Xander'ın annesi kraliçe, Talia'nın annesi arabadan indiğinde onu karşılamaya geldi. Kraliçe Rose'u iki yanağından öperken, Rose'un kolunu kendi kolunun altına sokarken ve onu hemen içeri sokup Talia'dan uzaklaştırırken Talia şaşkınlıkla izledi.

"Az önce burada ne oldu böyle?" diye sordu şaşkınlıkla.

Garon'un kolu vücuduna dolandı ve kısa bir an için onun rahatlatıcı sıcaklığının tadını çıkardı. Onların dokunuşunu ne kadar özlediğini ve ne kadar arzuladığını bilmiyordu. Elleri vücudundaydı. Şu ana kadar. Bu, adadan ayrıldığından beri yalnız geçirdiği soğuk ve sade gecelerin acı verici bir hatırlatıcısıydı.

"Bizimle gel," dedi, sesi nazikti. "Her şeyi anlayacaksın. Söz veriyorum."

Hâlâ kafası karışık olan kadın, adamın kendisini sarayın içine, dolambaçlı maun merdivenlerden ikinci kata çıkarmasına izin verdi. Devlet işlerinin çoğunun halledildiği kat. Ya da bahçıvan yardımcısı olarak burada geçirdiği süre boyunca saray çalışanları tarafından çalışma alanı olarak adlandırıldığını öğrenmişti.

Garon onu her şeyin başladığı ofise götürdüğünde, ironiye neredeyse gülecekti. Xander'la ilk tanıştıkları yer burasıydı. Sözde onları çarpışma rotasına sokan ve adadaki villaya çağrılmasıyla sonuçlanan buluşma.

Neredeyse Xander'ı görmüyordu, olayların bu tuhaf dönüşü yüzünden dengesi bozulmuştu. Ellerini ceplerine sokmuş, uzakta duruyordu. Çok fazla geceyi uykusuz geçirmiş gibi bitkin görünüyordu. Bu da iki kişi olduklarını gösteriyordu.

Rahatlamış görünüyordu. Ve biraz da bunalmış. Ona doğru koşmamak için kendini zor tutuyormuş gibi görünüyordu.

Burada ne haltlar dönüyordu?

Bu, aylar önce kendisine gönderilen o gizemli çağrı ile başlayan ve hayatı sonsuza dek değişmeye devam eden hikâyenin bir başka tuhaf bölümü gibiydi.

"Talia," dedi Xander, sanki onun adını dudaklarında sınıyormuş ya da belki de onun gerçek olduğundan emin olmak için kontrol ediyormuş gibi.

Onun davranışları karşısında şaşkına dönen kadın, Garon, Sebastien ve Nico İtalya'daki kulübesine geldiklerinde o kadar kolay ortaya çıkan öfkesini bir türlü toparlayamıyordu.

"Buradayım," dedi. "Önemli bir şeymiş gibi konuştun Xander. Neler oluyor? Annemi de yanında sürükledin ve biz tatildegdik."

İleri doğru bir adım attı. Ve sonra bir adım daha. Çok geçmeden tam önündeydi ve ellerinin iki yanında titrediğini görebiliyordu. Ayrıca Xander'la odada yalnız olduklarını da fark etti. Diğerleri ortadan kaybolmuş ve kapı kapatılarak onlara tam bir mahremiyet sağlanmıştı. "Önemli mi?" diye yankılandı. "Lanet olsun, evet, önemliydi. Sen benim için dünyadaki en önemli şeysin ve ben seni bir türlü bulamadım!

Ne kadar endişelendiğim hakkında bir fikrin var mı?"

Ağzı açık kaldı. "Bu ne cüret! Seni bencil orospu çocuğu."

Kadın daha konuşmasına tam olarak başlayamadan, adam kadının omuzlarını kavradı ve onu kendine doğru çekti, ağzını kadının nefesini kesen güçlü bir öpücükle onunkinin üzerine kapattı.

"Aman Tanrım, Talia," dedi, sesi duygu yoğunluğu altında çatlıyordu. "Seni kaybettiğimi sandım. Seni bulamayacağımı düşündüm. Nerede olduğunu ve iyi olup olmadığını bilmeden nasıl bir cehennemden geçtiğimi tahmin bile edemezsin."

Bir an için kaybolmuştu ve Tanrım, tekrar onun kollarında olmak, ağzının onunkinin üzerinde olması ve tüm o baskın gücün vücudunda dalgalanması çok iyi hissettirdi.

Sonra gerçeklik ona sert bir tokat attı ve sarsılarak uzaklaştı, aralarına mesafe koymak için tökezleyerek geri döndü.

"Delirdin mi sen?" diye mırıldandı. "Tanrım, evli misin sen? Çünkü sana şimdiden söyleyeyim, Xander, senin metresin olmayacağım."

Sanki kadın ona tokat atmış gibi baktı. "Neden evleneceğimi düşündün ki?"

Omuz silkti. "Kral olduğunuzda evlenecek güzel bir prenses bulacağınızı düşünmüştüm."

Bir küfür savurdu ve avucuyla ensesini kavradı. "Paris'i bu yüzden mi terk ettin? Haberlerde gördüğün ya da duyduğun bir şey seni üzdüğü için mi?"

Parmak uçlarını kot pantolonunun ceplerine soktu. Annesi kralla tanışmak için bu kadar gündelik bir şey giydiği için dehşete düşmüştü ama Talia ne etkilenmiş ne de bu adam için özel tavizler vermişti.

"Paris'ten ayrıldım çünkü hayatıma devam etme zamanım gelmişti. Annemle vakit geçirmek ve pek çok can alan bir hastalığı yenmiş olmasını kutlamak istedim."

Xander başını salladı. Elini ensesinden indirdi, yüzündeki ifade her zamankinden daha perişandı.

"Sana açıklamam gereken şeyler var, Talia. Ve sonra dilemem gereken bir özür var. Umarım işim bittiğinde beni affedecek cesareti kalbinde bulabilirsin."

Bağışlanmak mı? Bağışlanmak mı istedi? Bir telefon yeterli olmaz mıydı?

Sanki ona tekrar dokunmak istiyormuş gibi görünüyordu, sanki bu kontrol edemediği bir dürtü gibiydi. Kafa karışıklığı ona ağır geliyordu çünkü

bunların hiçbirini anlamadı.

"Sana adada anlattığım şeyler. Hepsi doğruydu. Söylemekte tereddüt ettiğim şey şuydu... Seni seviyorum. Seni burada, bu ofiste gördüğüm o ilk andan beri seviyorum."

Acı, ciğerlerindeki nefesi sıkarak içine doldu. Göğsü ağrıyor ve sıkışıyor; gözyaşları göz kapaklarını yakıyor, burnunu yakana ve seğırtene kadar yukarı çekiyordu.

"Sevginizi göstermek için çok komik bir yolunuz var," dedi titreyerek.

"Haklısın. Diğerlerinin arkasına saklanıyorum. Bazen onları kalkan olarak kullanıyorum.

Bu yanıştı. Sana haksızlık ettim. Senin hakkında ne hissettiğimi bilmen gerekirdi. Asla sorgulamaya ya da merak etmeye bırakılmamalıydın."

Derin, sakın bir nefes aldı. "Xander, her ne kadar bu konuşmayı takdir etsem de, gerçek şu ki, beni kullanılmış bir fahişe gibi villanızdan attınız. Vedalaşmak yok. "İyi bir hayatın olsun" yok. Hiçbir şey yok. Beni o adadan yeterince hızlı çıkaramadın. I..."

Sözünü kesti ve hıçkırıklarını yuttu çünkü lanet olsun, yıkılmayacaktı. Ağlamaklı bakışlarını tekrar ona çevirdi. "Kendimi ucuz hissettim. Kullanılmış hissettim. Aşağılanmış hissettim. Orada bulunduğum süre boyunca kendimi şımartılmış ve el üstünde tutulmuş hissettim. Ve bana gitmemi söylediğin gün tüm bunlar birkaç dakika içinde yok oldu."

Bu sefer kendini daha fazla kontrol edemedi. Onu kollarına çekti ve o kadar sıkı sarıldı ki zar zor nefes alabildi. Yüzünü onun saçlarına gömdü, nefeslerinin sesi sessizlikte sertleşiyordu.

"Özür dilerim. Tanrım, özür dilerim aşkım. Böyle hissetmeni hiç istemedim. Her şeyi yanlış ele aldım. Çok kızgın ve kırgındım. Kazanamayacağım bir durumdaydım ve tek görebildiğim senin elimden kayıp gittiğindi. Her şeyden çok istediğim tek şeyden mahrum kalmamdı. Senden."

Kendini uzaklaştırdı. "Anlamıyorum Xander. Ne oldu?"

"Hemen Cristofino'ya dönmek zorundaydım ve asilere bana zarar verebilecekleri hiçbir şey vermeyecektim. Sen, Talia. Eğer bilselerdi, eğer sana karşı bir şeyler hissettiğimi tahmin etselerdi. Varlığından, benimle olduğundan haberdar olsalardı. Seni bana karşı kullanırlardı ve bu işe yarardı çünkü sana zarar vermemeleri için her şeyi yapardım.

"Kendimi bu kadar zayıf bir konuma sokamazdım. Ülkeme zayıf bir adam olarak dönemezdim. Ve sen benim en büyük zayıflığımsın," diye fısıldayarak bitirdi.

Ona baktı, bir yanıt oluşturamadı. Söylenecek ne vardı ki?
Nabzı şakaklarında acı verici bir şekilde atıyordu.

Sanki ona bir daha dokunmamak için elini düzensiz bir şekilde saçlarında gezdirdi.

"Benimle herhangi bir şekilde ilişkilendirilmeni istemedim. İzinin bana kadar sürölmesini istemedim. İstedim ki ben senin hayatında var olmayayım sen de benimkinde var olmayasın. Hayatımda yaptığım en zor şeydi ama bunun gerekli olduğunu biliyordum çünkü sana bir şey olduğunu bilerek yaşayamazdım. Şimdiden çok şey kaybettim. Cristofino çok şey kaybetti. Daha fazla kaybetmek istemiyorum."

"O zaman neden... Neden *şimdi* buradayım?" diye sordu kısık sesle.

Yüzüne dokundu, çenesini avuçladı, parmaklarını saçlarında gezdirdi, parmak uçlarını kaşlarının üzerinde gezdirdi. Ona dokunmayı takıntı haline getirmiş gibiydi.

"Çünkü sensiz yaşayamam," diye fısıldadı. "Senden vazgeçmeyeceğim. Seni burada istiyorum. Benimle olmanı. Yanımda durmanı. Her zaman."

Kaşları birbirine çatıldı ve gerçekten de tüm baş ağrılarının anasını çekmeye başlamıştı. Gözlerini kapattı, kafası o kadar karışmıştı ki çığlık atmak istedi.

Ağzını kızın alnına dayadı ve onu bir kez daha kucağına çekti. Kadının vücudu adaminkine sımsıkı sarılmıştı. Dışarıdan bakan biri onların sevgili olduğunu anlayamazdı. Kucaklaşmaları çok şefkatliydi. Çok bildik ve tanıdıktı.

"Evlen benimle, Talia. Seni her zaman düşündüğüm prenses ol. Benim prensesim ol. Kraliçem ol."

Bölüm 27

Talia onun kollarında hareketsiz kaldı, hareket etmekten ya da nefes almaktan korkuyordu. Sonra doğru duymadığından emin bir şekilde başını salladı. Dikkatle kendini itti ve adama baktı ama adamın gözleri ciddi ve ciddiydi.

"Xander, ben hiç kimseyim," diye fısıldadı. "Eskiden senin bahçevanın için çalışırdım. Seninle evlenemem."

"Kral olarak istediğim kişiyle evlenebilirim," dedi sakince. "Ve sen hiç kimse değilsin. Sen benim her şeyimsin. Bu da seni tüm Cristofino'daki en önemli kadın yapıyor."

"Seni seviyorum, Talia. Seni uzun zamandır seviyorum. Seninle olan fırsatımı her seferinde elime yüzüme bulaştırdım ama bunu düzeltmek için bir şans istiyorum. İlişkimizi kalıcı hale getirmek için. Adada yaşadığın belirsizliğin seni incittiğini biliyorum ama o zamanlar sana, gitmene asla izin vermeyeceğime dair belirsiz bir yemin etmekten başka bir şey teklif edemezdim."

Ağrısı şiddetlenirken parmak uçlarını alnına dokundurdu. "Xander, Garon, Sebastien ve Nico'ya karşı hislerim olduğunu biliyorsun. Bunu bile bile benimle nasıl evlenmek istersin?"

Onun alnına bir öpücük kondurarak gerginliğini biraz olsun yatıştırdı. "Konuşmamız gereken bir diğer konu da bu."

Kaşlarını çattı ama adam dudakları gevşeyene kadar kaşlarını öptü.

"Başımdan beri farklı zevklerim ve beklentilerim olduğunu biliyordunuz. Bastien, Garon ve Nico'ya hayatım pahasına güveniyorum. Şimdi de sizinkini onlara emanet ediyorum. Şu andan itibaren, sizin kişisel korumanız olarak görevlendirildiler. Düğünümüz halka açık olacak ama evliliğimiz kapalı kapılar ardında kalacak. Ve o kapalı kapılar ardında ne olacağı tamamen bizim takdirimize bağlı. Onlar da seni kaybetmek istemiyorlar. İşleri bırakma şeklim yüzünden kıçıma tekmeyi basarlar diye düşündüm."

"Ne demek istiyorsun, Xander? Benimle evlenmek istiyorsun ama her şeyin eskisi gibi devam etmesini mi istiyorsun?"

"Ben de tam olarak bunu söylüyorum."

"Oha," diye nefes aldı.

"Siz onlara değer veriyorsunuz. Onlar da seni önemsiyor. Sizi koruyacaklarını ve hayatları pahasına koruyacaklarını biliyorum. Kendi evimizin mahremiyetinde, adada benimsediğimiz yaşam tarzının tadını çıkarmaya devam edeceğiz. Sen benim karımsın ama dördümüz tarafından şımartılacak, sevinecek ve el üstünde tutulacaksın."

Söyleyecek sözü yoktu. Her tamamen ve tamamen bunalmıştı. Yaşadığı gerçek ıstıraptan ve böyle bir senaryonun ani heyecan ve merak dalgasından .

"Onlar... Onlar için sorun yok mu?" diye fısıldadı.

"Asıl soru senin bunu kabullenip kabullenmediğin," dedi nazikçe. "Kabullenilmesi gereken çok şey var ve keşke her şey farklı bir şekilde ele alınabilseydi. Planım, zorlama anlamına gelse bile ne pahasına olursa olsun seni adaya götürmektir. Bu beni bir piç yapıyor ama bana gelmen için her şeyi yapardım. Niyetim seni söz ve davranışlarımla baştan çıkarmak, Bastien, Garon ve Nico'yla olan durumuma rağmen bana aşık olmanı sağlamak ve Cristofino'yla ne olursa olsun her zaman yanımda olacağına dair sana söz vermektir."

"Oh," diye mırıldandı.

"Ve sonra isyancıların ani teslimiyetiyle gafil avlandım. Meselelerin yakın zamanda çözüleceğini tahmin etmemiştim. Ve seni kesinlikle düşmanca bir ortama maruz bırakmak istemedim. Bu yüzden seni uzağa gönderdim ama kalbimde seni eve getirmek için her şeyi yapacağımı biliyordum, tahttan ve Cristofino'nun hükümdar olarak geleceğinin herhangi bir kısmından vazgeçmek anlamına gelse bile."

Gözlerinden yaşlar taşı ve yanaklarına döküldü. Adamın ona anlattığı her şeyi kavrayamıyordu.

"Beni bu kadar çok mu seviyorsun?" diye fısıldadı boğuk bir sesle. "Seni daha çok seviyorum. Hayal edebileceğinden çok daha fazla." "Ama neden?"

Gülümsedi. Onu içten içe eriten şefkatli, sevgi dolu bir gülümseme. "Seni ilk gördüğüm günden beri büyülenmiştim. Ve seni, annene olan kusursuz bağlılığını, nasıl bu kadar özverili olduğunu ve yine de nasıl nazik ve kıbar bir ruha sahip olduğunu öğrendikçe, sadece benim için değil, Cristofino için de mükemmel olduğunu anladım. Bu gerçeğe o kadar inanmışım ki, tahtı yeniden ele geçirmeyi ancak bir kraliçeyle evlenmeme izin verilirse kabul ettim."

çok özel bir Cristofino kızı. Neyse ki tahtımı geri alamadan tahttan feragat etmek zorunda kalmadım."

Şaşkınlıkla ona baktı, söylediği her şeyi anlayamıyordu. Böyle şeyler gerçek hayatta olmazdı. Peri masalları için ayrılmışlardı. Küçük kızlara anlatılan, aşk ve sonsuza dek mutlu olma hayallerine ilham veren hikâyeler.

Ve şimdi bu onun başına geliyordu. Hayaller gerçekten gerçekleşiyordu! "Aman Tanrım, Xander. Bir kralın karısı olamam!"

Sonra kıkırdadı ve onu kollarının arasına çekerek sıkıca kucakladı. "Sen bu ülkenin sahip olabileceği en mükemmel kraliçe olacaksın. Seni seviyorum ve halkımız da sevecek."

"Oh, Xander, ben de seni seviyorum," dedi onun boynuna karşı. "Hem de çok. Adadan ayrıldığımda çok yıkılmıştım. Kalbimi ve ruhumu orada bırakmıştım ve onu geri alabileceğimi hiç düşünmemiştim."

Ondan uzaklaştı ve yanağını okşayarak gözyaşlarını sildi. "Seni incittiğim için ne kadar üzgün olduğumu asla bilemeyeceksin. Kötü idare ettim ama her şeyden çok buraya geri dönmek istedim, böylece geleceği düzene sokabilirdim. Geleceğimizi. Senin için gelmem asla söz konusu olmadı Talia. Seni gördüğüm andan itibaren benimdin ve bu değişmedi. Bir dakika bile."

Gülümsedi ve adamın avucuna sokuldu ve sonra ona daha muzip bir sırıtış fırlattı. "Şimdi bu itaatkârlık hakkında..."

Güldü ve bu çok güzel bir sestti, sanki en son birlikte oldukları zamandan beri neşeyi bulmuş gibiydi.

"Halkın içinde, seni tanıdığım bağımsız, sert, tekmeyi basan kadın olmanı istiyorum. Ülkemiz için bir övgü olacaksın ve birçok genç kadın için bir rol model olacaksın. Kapalı kapılar ardında, bana itaatkârlığını sunacaksın. Sadece bana. Bu değerli hediye sadece ben alacağım, başkası değil."

"Sanırım bununla yaşayabilirim," dedi, gülümsemesi o kadar büyüktü ki yanakları gerginlikten ağrıyordu.

Kadının ellerini iki elinin arasına aldı, önce birini sonra diğerini ağzına götürdü. "Her ne kadar seni kendime saklamak istesem de, diğerleri seni görmeyi ve sana verdiğimiz zararı telafi etmeyi çok istiyorlar."

Koltuktan kalktı, onu orada bıraktı ve kapıya doğru yürüdü, açtı ve birkaç dakika sonra Garon, Sebastien ve Nico ciddiyetle kapıdan içeri girdiler.

Sinirle onların bakışlarını bulduğunda kalp atışları hızlandı. Avuçlarını pantolonunun paçaları boyunca kaydırды ve kanepenin kenarına doğru yaklaştı.

Sonra ilk hamleyi yaparak etrafını sardılar. Garon onun önünde diz çökerken, Nico ve Sebastien kanepede onun yanına doluştular.

Sebastien saçlarına bir öpücük kondururken Nico bir eline uzandı. Garon diğerini tuttu ve sonra onun etrafında katlandılar, onu kendilerine sardılar, yakınına bastırdılar, böylece sıcaklıkları ve sevgileri tarafından sarıldı.

"İstedğin bu mu Talia?" Sebastien onun kulağına karşı sordu. "Bizi mi istiyorsun? Hepimizi mi?"

Her birine baktı ve sırayla tüm dikkatini onlara verdi. "Sizi istiyorum. Hem de çok fazla. Buna inanmak benim için çok zor, yani her şeyi zar zor kabullenebiliyorum. Düşündüm ki..."

Tüm bu düşündüklerini tekrarlamak onun için çok acı vericiydi ve bu yüzden sustu, ona bu kadar derinden değer veren bu adamların yüzlerine bakarken duyguları onu ele geçirdi. Ona bakmaktan, onu korumaktan ve onun ihtiyaçlarını ve isteklerini kendilerinininkinden üstün tutmaktan başka bir şey istemiyorlardı.

Garon parmağını onun dudaklarının üzerine koydu. "Düşündüğün her neyse unut ve bu üzüntünün yerine yeni anılar koymamıza izin ver."

Başını Nico'nun omzuna yasladı ve o anın büyüsunü içine çekti. Sonra ötede durup kendisine öyle bir sevgiyle bakan Xander'a baktı ki bir an nefes alamadı.

Bu gerçekten oluyordu. Bu bir fantezi değildi. Gerçeklikten geçici bir kopuş değildi. Bu onun gerçekliğiydi. Onun geleceğiydi.

Ve üstesinden gelmeleri gereken engeller ne olursa olsun, bunu birlikte yapacaklardı ve hayatlarını Xander'a ve şimdi de ona hizmet etmeye adanmış üç adamın sonsuz sadakatine her zaman sahip olacaklardı.

Daha fazla ne isteyebilir ki?

Sway

LAUREN DANE

OceanofPDF.com

*Bu kocam için.
Hepsinin olmaya meyilli olduğu gibi. Çünkü o benim her şeyim.*

OceanofPDF.com

Bölüm 1

Levi stüdyoyu kolayca buldu. Kardeşi yalan söylememişti. Bainbridge Adası'ndaki evine bitişik olan ofisinden çok uzakta değildi. Adaya beş yıl önce, Kelsey öldükten aylar sonra taşınmıştı.

Bina, içinde bulunduğu her toplum merkezi gibi kokuyordu. Ağabeyi ile birlikte yerel okul sistemleri aracılığıyla bir mentorluk programı oluşturdukları ve ayda en az bir kez sunum yaptıkları için payına düşenden fazlasına girmişti. Her kapının bir tabela vardı, ancak düğünün temelleri hakkında bir şey göremedi, bu yüzden birine sormak için sınıflardan birine girdi.

Ve sonra bir çiftin odanın ortasına hakim oluşunu izlemek için durakladı. Gülünç derecede güzel, siyah saçlı bir kadın, uzun boylu, sırık gibi bir adam tarafından itilerek dönüyordu ve diğer insanlar swing müziğine alkış tutuyordu.

İlgisini çeken erkek değildi, gerçi Levi adamın yetenekli olduğundan emindi. Adamın etrafında dolanan, bacakları ve ayakları müzikle mükemmel bir uyum içinde olan kadının neredeyse zahmetsiz zamanlamasıydı.

Bu hareketler çok hızlı ve karmaşık.

Adam onu kolunun üzerinden çevirdiğinde ve kadın baş aşağı dururken bile bacaklarını tekmelediğinde o bile bir ünlemle patladı.

Ayağa kalktığı anda zıplarken bir kısmı parladı ve sonra partneri onu gerçekten yukarı ve omzunun üzerinden çevirirken tekrar içeri girdi.

Her ikisi de selam verene kadar birkaç dakika daha devam ettiler ve görünüşe göre bir eğitmen olan erkek odadaki insanlarla tekrar konuşmaya başladı.

Belki de kardeşi Mal'ın nişanlısının ondan almasını istediği düğün dansı dersi yerine bu dersi almalıydı. Levi bunu sadece kardeşi için yapıyordu. Gayet iyi dans edebiliyordu. Ama bu Gwen'i yatıştırmanın bir yoluydu, böylece onun dikkatini sürekli öne sürdüğü koridorda dans etme fikrinden uzak tutabileceklerdi ve Levi bunu yapmadan önce ölmeyi tercih ederdi. Küçük kardeşini seviyordu ama böyle bir şey olmayacaktı. Asla olmayacaktı.

Biraz daha dolaştı ve sonunda doğru olduğunu düşündüğü odayı buldu.
"Affedersiniz."

Eğitmen ona döndü ve gülümsedi. "Oh! Bir ekstra. Bir dakika bekleyin."

Levi onu durduramadan kapıya doğru koştu. "Daisy!

Yardım edebilir misin? Bu gece fazladan bir tane var."

Tam araya girip eğitmene bu dersle ilgilenmediğini ama başka bir ders aradığını söylemek üzereydi. Ta ki yukarıda bahsi geçen Daisy odaya girene kadar.

Uzun, siyah saçları yüksek bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı ve yürürken sallanıyordu. İri kahverengi gözleri vardı. Çok uzun boylu değildi. Muhtemelen en fazla bir buçuk metre. Güzel, dolgun dudakları kırmızı parlıyordu. Kıvrımlı ve ağız sulandıran vücudu, sadece vintage olarak tanımlayabileceği bir elbiseyle örtülüydü. Dolgun bir etek ve dar bir korsaj. Dövmeleri vardı ama elbisesi yüzünden yarım kollu dövmelerin tamamını göremiyordu.

Bu, biraz önce izlediği jitterbug yapan kadındı. Eğitmenden Levi'ye bakarken muhteşem bir gülümsemesi vardı. Ama Levi sürekli kadının gözlerine bakıyordu. Elbette etkileyici derecede yüksek ve dolgun göğüslerini inceledikten sonra; o bir aziz değildi. Çok güzel gözleri vardı ama Levi'nin iki kere bakıp bir daha bakmasına neden olan şey gözlerindeki zekaydı.

Birdenbire bir dans kursuna ihtiyaç duyması o kadar da kötü değildi. Bir ya da iki kez partneri olacaksa tabii. Böylece o lanet olası kursa gittiğini söyleyebilir ve onu elde etmek için bir bahanesi olurdu.

Onu içeri aldı ve gülümseyerek elini uzattı. Bilezikleri hareketiyle birlikte şingirdadı ve tıkırdadı. "Ben Daisy Huerta. Tanıştığımıza memnun oldum."

"Levi Warner."

Eğitmen herkesin dikkatini çekmek için ellerini çırttı. "Dansa giriş dersine hepiniz hoş geldiniz. Önümüzdeki birkaç hafta boyunca birkaç farklı dans ve ritim stilini ele . Eşleşin ve başlayalım." Bu kesinlikle kaydolduğu sınıf değildi. Bunu keşfedeceklerdi,

Kimin ödediğini kontrol ettiklerinde öyle olduğunu varsaydı.

Daisy ona yaklaştı, elini tuttu ve Daisy de doğal olarak onu kendine çekti, diğer eli de Daisy'nin belindeydi.

"Şimdiden liderlik mi ediyorsun? Tamam o zaman." Gülümsediğinde, o dolgun, gür ağzının sağ köşesinde bir gamze belirdi. "Benimkinin

partner uzun. Daha iyi uyuyor."

Pekala şimdi.

Çok fazla konuşma vardı ve insanlar bilinçsizce gülüyordu ama o bunların hiçbirini duymadı. Eli kızın belindeyken, müzik başladığında dansa kaymaktan başka yapacak bir şey yoktu.

Rosemary Clooney derin bir nefes aldı ve "Sway "in açılış şarkısını söylemeye başladı. Ve onun iradesine boyun eğdi ve hareket etmeye başladı, duygusal, yavaş, zarif bir şekilde. Adam yönlendirdikçe ona kolayca teslim oluyordu. Bu basit teslimiyet eylemi cinsel değildi. Gerçekten değildi. Ama o tek danstan sonra gitmek için sıraya girdiği tüm nedenleri paramparça etti. Ve uzun zaman önce kendi etrafına ördüğü duvarları yıktı.

Adamın kızın belindeki eli, hareket ettikçe elbisesinin kumaşını yakıyor gibiydi.

Her an liderdi. Kendinden emindi. Onu tam olarak gitmesini istediği yere götürüyordu. Rahatladı ve müziğe kendini kaptırdı. Sınıftaki diğerleri daha yavaş çalışıp adım adım ilerlerken, Levi ne yaptığını biliyormuş gibi dans ediyordu.

Levi'nin herhangi bir türde acemi olmadığı giderek daha açık hale geliyordu. Ellerin üzerinde olmasından hoşlanmıyor değildi, ama derse ihtiyacı yoktu ve bunu ona söylemesi doğruydı. Ama ders bitene kadar bekleyebilirdi. Sadece adil olmak için.

O zamana kadar bu adam tarafından yönlendirilmenin verdiği hipnotik zevkin tadını çıkaracaktı. Pek çok kişiyle defalarca dans etmişti ama hiç bu kadar yasak ve cinsellik yüklü hissetmemişti. İçini bir ürperti kapladı, göğüs uçları sertleşti, teni ısındı. Bu aptalca an için bu kadar heyecanlanmak tamamen uygunsuzdu ama işte oradaydı, neden tadını çıkarmayalım ki?

"Seni dans ederken gördüm. Diğer odada yani. Ne zamandır dans dersleri veriyorsun?" Adamın mırıltısı neredeyse onu yerinden sıçratacaktı, adamın ona hissettirdiklerinin içinde kaybolmuştu.

Dudaklarını yaladı ve adamın gözbebeklerinin gözlerindeki rengi yutuyor gibi görünmesini kaçırmadı. Yeşil, soluk bir yeşil. Alışılmadık. Özellikle de koyu renk saçlarda. Onunki neredeyse siyahtı, baştan aşağı tuz ve biberle kaplıydı. Ona yaklaşıyordu. Ense tıraşı da öyle.

Gerçekten de yürüyen, konuşan bir erkek hayaliydi ve görüldüğü kadar güzel kokuyordu.

Sözcükleri yeniden bulmayı başardı. "Bana ihtiyaç duyduklarında yerime bakıyorum. Komşum burada Lindy Hop ve swing dansı öğretiyor. Çoğu zaman oraya yardım ediyorum.

sık sık."

"Yaptığın şey bu muydu?" "Ne zaman bağlı."

"Sonunda. Bu odayı bulmadan hemen önce."

"Ah. Sonunda titriyorduk. Biraz ondan biraz bundan. Dersin başında hızlı bir Lindy Hop yaptık."

"Kaçırdığım için üzgünüm. Oldukça iyisin."

Büyülenmiş gibi göz kırptı. "Kendimi övmek gibi olmasın ama bu konuda oldukça iyiyimdir."

Sırıttı ve yaramazlığı gözlerinden okunuyordu. Bu adam bir kadın için çok büyük bir bela olabilirdi. Ama iyi bir bela olacağına bahse girerdi.

"Bana göstermelisin."

"Sana Lindy Hop öğretmemi ister misin? Bu arada, bu dans dersine ihtiyacın yok." Kahretsin, beklemeyi planlamıştı.

Güldü ve tüm mantıklı düşünceler dağıldı. Harika bir kahkahası vardı. Derin ve seksi.

"Dur tahmin edeyim." Basit bir vals hareketine geçtiklerinde durakladı, o da aynı şekilde idare etti. "Evleniyorsun ve nişanlın ders almanı istiyor. Hayır, bu olamaz."

Kaşlarından biri kalktı. "Neden olmasın?"

"Burada seninle olurdu. Her zaman gelirler. Bilirsin, birlikte ders almak için." Ve açıkçası, herhangi birinin buna yaklaşmasına izin vermek aptallık olurdu. Ayrıca bahse girerdi ki, eğer bir kadın varsa, diğer yönden de çok gelirdi.

Ve aniden onun üzerinde oldukça canlı, tamamen pis bir görüntü, mükemmel saçları seks-karmakarışık, ter parıldıyor, onu becerdiği için kasları çalışıyor ve çok ısındı.

"Küçük kardeşim. evleniyor ve nişanlısı, düğün partisindeki tüm erkeklerin bir ders almasını istiyor."

"Dans pistini iyi bildiğin belli. En azından bir düğünde ihtiyaç duyacağınız tüm temel şeyleri. Sana bir not yazayım mı?"

Sırıttı her türlü şeyi karıncalandırdı. "Kabul edeceğinden emin değilim. Ama bunu ona sunmak eğlenceli olurdu. Düşünce tarzını sevdim. Diğer kardeşlerim ve kuzenlerimin hepsi çekildi. Son direnen bendim."

Bahse girerim Levi istemediği hiçbir şeyi yapmamıştır. Bu adam dominant. *Mmmm.*

"Düğün dansı kursu koridorun sonunda. Sanırım ona şık bir isim vermişler ama aslında aptallar için düğün dansı."

"Bunu sen mi öğretiyorsun?"

"Hayır. Orada farklı türde bir eğitmenleri var." Ona özellikle daha zarif görünümlü kadınların ders vermesini istediklerini söylemişler. Siktir et onları. *Zarif.*

"Bana gösterir misin? Lindy Hop nasıl yapılır, yani."

"Evet. Ama bence sen daha şehvetli bir dansçısın. Tango. Belki rumba ya da cha-cha."

Ağzı, bilmiş bir gülümsemeye dönüştüğünde çok güzeldi. Ukala, kibirli bir gülümsemeydi ve bu gülümseme kızın en pembe yerlerine kadar ulaşıyordu. Bu adamla sadece birkaç dakika geçirmişti ve olağanüstü biri olduğu çok açıktı. Ve onun liginin dışında. Ve stüdyonun bir müşterisiydi. Ve muhtemelen onun için çok yaşlıydı, gerçi bu tür şeyler umurunda bile değildi.

Onu biraz daha yaklaştırdı ama dans etmeye devam etti. "Aslında yapmanı istemiyorum, sadece yapıp yapmayacağını bilmek istedim."

Onu hazırlıksız yakalayıp duruyordu. Bu hoşuna gidiyordu. "Öyle mi? Neden öyle?"

Eğitmen tekrar konuşmaya başladığında durduklarında omuz silkti.

"İnsanlara ne yapmaları gerektiğini söylemeyi seviyor musun? Sadece nasıl tepki verdiklerini görmek için mi?"

Durdu ve onu dikkatle inceledi. Dikkati o kadar yoğundu ki neredeyse fizikseldi. Böyle bir inceleme altında yutkunmamaya çalıştı ama çok zordu. Kendini Büyük Kötü Kurt'la karşılaşmış Kırmızı Başlıklı Kız gibi hissediyordu.

"Tepkilerinin itaatkar olmasını tercih ederim."

İçinden sıcak ve vahşi bir kızarıklık geçti. Beyninde söylemek istediği milyonlarca şey uçtu ama hiçbirisi doğru görünmüyordu. Genelde bu tür konularda iyiydi, kendisi ve öğrenciler arasındaki aptalca ileri geri konuşmalarda. Ama o tamamen farklı biriydi.

Sonunda tekrar konuşana kadar uzun bir süre onu inceledi. "Ben gidiyorum."

Yüzünü rahat tutmaya çalışırken bile kalbi sıkışıyordu.

"Bu derse ihtiyacım yok. Ama geldim ve bunu dürüstçe söyleyebilirim. Beni eğlendirdiğiniz için teşekkür ederim."

İlk kısa molayı verdiklerinde geri çekildi ve selam verdi. "Seninle tanıştığıma memnun oldum, Levi." Tansi'ye el salladı ve oradan ayrıldı.

Salon.

Ne kadar tuhaf bir gün geçirmişti. Seksi  ğretmen fantezilerini tamamen çılgına eviren yaşlı bir adam tarafından flört edilmişti. İşten ayrılmak için fena bir yol değildi.

OceanofPDF.com

Bölüm 2

Elleri belinde durdu ve enstalasyona baktı. "Işığı beğenmedim. Başka bir ampulle değiştirin."

Bu onun şimdiye kadarki en büyük parçasıydı. Hatta şimdiye kadarki en büyük satışı. İşlerin gidişatına göre çok para değil, ama işinden küçük de olsa bir geçim sağladığını bilmesine yetecek kadar. Ve bu önemliydi.

Bir karışık medya parçası. Suluboya ve kağıt. Üç ayrı parçadan oluşuyor, kanatlı bir sunak gibi. Cal Whaley'nin küçük ofis binasının geniş, açık avlusuna asılacaktı.

Cal'den bahsetmişken, elinde bir tomar kâğıtla, üç parçalı şık takım elbisesi içinde yakışıklı ve çalışkan görünerek dışarı çıktı. Belli ki onu beklemiyordu, çünkü elindeki kâğıtlardan başını kaldırdığında onu görünce önce irkildi, sonra da gülümsedi.

"Daisy!" Onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Seni buraya getiren... Oh, bugün kurulum günü." Çalışmaları not etti. "Bunu çok sevdim. Bu alana gerçekten renk ve hayat katıyor."

Öyle oldu. Canlı maviler ve yeşillerle. Etraflarındaki suyu ve ormanı da çağırıyordu. Yaklaşık iki yıl önce hep birlikte çıktıkları bir yürüyüşte aklına gelmişti. İlkbaharda, her şey berrak ve netken. Puget Sound'u seyretmek için bir tepenin üzerinde durmuşlardı ve fotoğraf makinesiyle bunu yakaladığı için çok mutluydu. Başka bir projeyi bitirirken altı ay daha bu fikir üzerinde düşünmüştü.

Ve tüm bu süre boyunca Cal onun en büyük destekçisi olmuş, satın alabilmek için şimdiden yapmasını istediğini söylemişti.

"Bu alanda bu kadar harika görünmek zor değil." Pencereler üçüncü katın sahanlığına kadar yükseliyor, odayı ışıkla dolduruyor ve sanat eserleri uzaktaki Eagle Harbor'ı yansıtıyordu.

"Şimdi cam parçasını bitirmelisin ki ben de onu şuradaki oyuk için satın alabileyim."

Güldü, gururu okşandı ve sevindi.

"gerek. Yirmi dakika içinde bir müşteri toplantım var. Yakında öğle yemeği yememiz gerekiyor." Eğildi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu.

". Ayrıca, teşekkür , Calvin Whaley. Bu parçayı satın aldığın için."

Başını eğdi. "Bayıldım. Sen daha bitirmeden önce sevmiştim. Bir yıldan uzun bir süre önce buna sahip çıktım." Sırıttı. "Bu yüzden teşekkür ederim."

Asla başaramayacakmış gibi görüldüğü zamanları atlatmasını sağlayan bu küçük anlardı.

Elindeki işe geri dönerek, elinde terazi ve daha iyi çalışacağını düşündüğü ampulle merdivene tırmandı.

Levi bu binayı birkaç yıldır seviyordu. Feribota yakındı ama çok da yakın değildi. Manzarası inanılmazdı. Bir ev ofis inşa ettirmeye karar vermeden önce burada ofis düşünmüştü. Ancak sık sık birlikte çalıştığı müfettişlerden birinin, konferans odasına ihtiyaç duyduğunda kullanmasına izin verdikleri bir yeri vardı.

Ve şimdi, üç saat sonra aç ve müşterilerinden bıkmış durumdaydı ama iki tarafın da kabul edebileceği bir anlaşma yapmışlardı ve bu projeyi bitirebilirdi.

"Gelecek ayki yemekte görüşecek miyiz?" Jessy Calhoun çantasına bir dosya klasörü sıkıştırırken sordu.

Herkes veda etmek için ön kapıda duraklamıştı. "Bağış toplama etkinliği mi?"

Evlat edinme ve koruyucu ailelik için para ve farkındalık yaratan Created Families de dahil olmak üzere çeşitli hayır kurumlarının yönetim kurulunda yer aldı. Teklifi yapan kadın Jessy Calhoun da yönetim kurulundaydı. O ve kocası Elton dört çocuk evlat edinmişlerdi ve şimdi hepsi üniversitede olduğu için koruyucu ailelik yapıyorlardı.

"Orada olacağım." Lobide yükselen sanat eserlerine baktı. "Bunun gibi bir şeyi açık artırmayla satmalıyız." Işık onu mükemmel bir şekilde yakalamış, su ile duvar arasında neredeyse kusursuz bir geri bildirim yaratmıştı.

"İstersen sanatçının kim olduğunu öğrenebilirim." Jessy ceketinin düğmelerini ilikledi.

"Yapabilirim. Bu konuda sana geri döneceğim. Bakalım bir şeyler bağışlamasını sağlayabilecek miyiz?" Levi insanların müzayedeler için bir şeyler bağışlamasını sağlama konusunda oldukça iyiydi.

"Tamam o zaman." Kadın el salladı ve gitti; o da geri döndü ve insanların sanat eserlerini yerleştirdikleri yere doğru ilerledi.

Sonra işçilerden biri arkasını döndü ve onun Daisy olduğunu fark etti. Onun adını unutmamıştı. Dans ederlerken ona nasıl boyun eğdiğini unutmamıştı. Hareket ettiklerinde onun kollarındaki sıcak, katı ağırlığı.

Bugün saçına Rosie the Riveter tarzı kırmızı bir bandana takmıştı. Buna uygun bir tulum ve parlak pembe spor ayakkabılar. Kalın siyah gözlükler ve bir alet kemeri taktı.

Onu tanıyana ve gülümsemesi aydınlanana kadar ona yavan bir gülümseme gönderdi. Ayak parmaklarına kadar hissetti.

"Merhaba, Levi. Bugün seni buraya getiren nedir?"

"Burada, binada bir toplantım vardı. Bir şey sormak istiyordum-" "Levi?"

Döndüğünde konferans salonuna giden merdivenlerde duran karşı tarafın avukatını gördü.

Daisy'nin ellerini tuttu ve sıktı. "Özür dilerim. Bununla başa çıkmak zorundayım."

Kadının yüzündeki hayal kırıklığı hoşuna gitmişti. "Tamam o zaman. Görüşürüz." Kadın geri adım attı ve adam ondan uzaklaşıp işine geri dönmek için kendini zorlamak zorunda kaldı.

İşini bitirip dışarı çıktığında, sanat eseri kalkmış ve kadın gitmişti.

Lanet olsun.

Eser çok güzeldi. Yakından bakıp katmanları, narin kâğıdın suluboyaların daha cesur fırça darbelerine karşıtlığını görünce beklenmedik bir şey olduğunu anladı.

Üzerinde küçük bir plaket vardı: #14. *Ramona.*

Bilgi almak için binanın sahibi Cal Whaley ile temasa geçmesi gerekecekti. Çok kötü oldu. Onun yerine güzel Bayan Huerta'dan bilgi almayı umuyordu. Büyük ihtimalle bir işaretti. Eğer böyle şeylere inanıyorsa.

Daisy kapının çalınmasının ardından kapıyı açtığında Mary'yi eşiğinde görünce şaşırmadı.

"Yemek getiriyorum." En yakın arkadaşı Mary Whaley, arkadaşlarının evlerine her türlü lezzetli ikramı götürmek için her zaman kullandığı türden pamuklu bir bez çanta tuttu.

"Ne şanslıyım." Kapıyı açtı ve Mary'nin geçmesine izin vermek için kenarda durdu. Daisy onu küçük mutfığa kadar takip etti. Mary eşyalarını yere bıraktığında Daisy ona sarıldı.

"Meşgul müsün?" Mary ceketini sandalyenin arkasına koyarken etrafına bakındı.

"Arkadaşım gelip bana yemek getirdiği için şimdi öyleyim."

Mary'nin gözleri gülümsemesi de hızlıydı. "Birkaç yeni şey deniyorum. Fikrinize ihtiyacım var."

"Sayı." Daisy tabakları ve gümüş takımları getirdi. "Bunlar düğün tipi mi yoksa akşam yemeği kulübü için mi?"

"Bir yemek işim olabilir." "Öyle mi? Anlatsana!"

Daisy, Mary'nin son iki yıldır catering işini kurmaya çalıştığını biliyordu. Yemek kamyonu işi karmaşıktı. Seattle'da kamyonu özel mülk dışında bir yere park etmek imkânsızdı. Şehirdeki mülk sahipleriyle bazı anlaşmalar yapmayı başarmıştı ama Daisy arkadaşının asıl istediğinin kamyondan çok daha kesin olan tam zamanlı bir iş olduğunu biliyordu.

Ve Mary Daisy'nin tanıdığı herkesten daha iyi yemek yaptığı için, Daisy de bunu onun için istiyordu.

"Önce çorbayı dene. Diğer şeyleri bitirmek için piliçlerinizi çalıştıracağım."

"Bu bir stand-up etkinliği mi?" Çorba kabının içine baktı. Önce körinin dumanlı kokusu çarptı burnuna.

"Evet, öyle. Ama çorba shot bardaklarında olacak. Kullanımı kolay."

Shot bardaklarını bulmayı başardı. "Baştan söyleyeyim, o çorbadan bir shot yeterli olmayacaktır."

Mary bir tepsiyi fırına sürdü.

Daisy çorbayı içti ve tahmin ettiğinden daha iyi olduğunu gördü. Ve bu zaten gerçekten iyiydi.

"Bu çok iyi. Daha büyük kaplar kullanabilir misiniz?"

"Üçlü shot alabilen daha büyük shot bardakları var. Ya da belki bir espresso bardağı. Hm. Bunu düşüneceğim. Duyularını bir sonraki şeye hazırlamanı istiyorum."

Daisy ayakkabılarını arka kapının yanında çıkardı. "Bana işin detaylarını anlatacak mısın, yoksa seni dövmem mi gerekecek?"

"Adrian'ın bir arkadaşının sektörel bir şey için yemek şirketine ihtiyacı var."

Adrian, en iyi arkadaşları Gillian'ın nişanlısı Adrian Brown'dı ve aynı zamanda büyük bir rock yıldızıydı.

"Çok havalı!"

"Olabilir, evet." Mary Daisy'ye bir tabak bir şey uzattı, Daisy hemen bir tanesini mideye indirdi ve inledi. "Beğendin mi?"

"Dürüst olmak gerekirse, neden hep bu kadar gergin göründüğünü anlamıyorum. Sen harika bir aşçısın, şapşal. Şimdi bana bunun ne olduğunu söyle."

"Ev yapımı tostların üzerinde ballı ve peynirli incir. Yine de vıcık vıcık olacaklarından endişeleniyorum."

Mary harika bir aşçıydı. Zekiydi, sezgileri kuvvetliydi, mutfağında her gün sanat yapardı ve bazen bunu anlamayan tek kişi Mary'nin kendisiydi.

Daisy kaşlarını çatı ve arkadaşına doğru bakarken bir elini kalçasına koydu. "Çok uzun süre oturacaklarını hayal etmelisin. Ki oturmayacaklar. Ben olsam bu şeyleri çok zorlardım. Sanırım bu iş için bana ihtiyacınız olacak?"

"Yapar mısın?" Mary umutla sordu.

Daisy homurdandı. "Başka nerede olabilirim ki? Parası iyi. İş iyi ama aşırı zor değil. Gizlice numune alabiliyorum. Her türlü kazan/kazan var. Ayrıca seni, olması gerektiği gibi yemeğin için heyecanlanan herkesle birlikte görebileceğim. Sadece ne zaman olduğunu söyleyin, programımda olsun."

"Şimdi Gillian'ın düğün için bir tarih seçmesi gerekiyor." Mary'nin tirbuşon bukleleri şu anda tokalar ve birkaç atkuyruğu tutucuyla zaptediliyordu ama bir tanesi çoktan şakağında serbest kalmıştı.

"Gelecek hafta Delicious'ta hepimize söyleyecekleri şeyin bu olduğunu düşünmüyor musunuz?"

Delicious, Mary'nin yıllar önce başlattığı akşam yemeği kulübünün adıydı. Başlangıçta ve özellikle son birkaç yıldır Mary'nin arkadaşları içindi. Haftada bir kez, genellikle Cuma günleri toplanıyorlardı, ancak son zamanlarda herkesin programına uyum sağlamak için Pazar günlerine kaydırılmıştı.

Yemek yapmayı seven ve arkadaşlarına yemek yapan bir kadın olmanın ötesinde Mary, Delicious'u herkesin bildiği ateşli bir sırra dönüştürmüştü. Ve herkes dahil olmak istiyordu. Öyle ki, insanlar malzemeler için yıllık bir ücret ödüyor ve belirli sayıda akşam yemeğine veya öğleden sonra etkinliğine rastgele davet ediliyorlardı.

Delicious'un çekirdeği olan arkadaşları her zaman davetli listesindeydi. Ancak diğer herkes için, bir akşam yemeğine katılmak için numaralarını almak bir olaydı.

"Evet, muhtemelen. Bizim Gillian pek nazlı biri değildir. Ama bu adam onun için iyi. Son iki aydır bir randevu ayarlamak için onun peşindeydi. Yapamam.

daha fazla dayanabileceğini . Özellikle de yeni evlerinin tadilatı tüm hızıyla devam ederken."

"Onun için uzun zaman oldu. Ben mutluyum. Gillian sonsuza dek mutlu olmayı hak ediyor. Ve bu senin için de harika bir iş olacak." Elindeki elma şarabı bardağını Mary'ye doğru eğdi.

"Yeni karısının arkadaşları yerine büyük bir düğünde yemek servisi yapılmasını isteyebilir."

Daisy homurdandı. "Evet, eminim. Adrian ve ailesine bir kez baktıktan sonra peçetelerin iplik sayısına ve porselen deseninize önem verdiklerini kesinlikle anlayabilirsiniz."

Adrian ve kendisi gibi bir rock yıldızı olan kız kardeşinin birden fazla dövmesi olduğu ve erkek kardeşinin de bir dövme dükkânı işlettiği için bu bir şakaydı elbette. Arkadaşları harika işlerin, saç renklerinin ve çılgın geçmişlerin çılgın bir çeşitliliği idi. Hepsinin ötesinde gerçekçiydiler. Gillian'ın arkadaşlarıyla mükemmel bir uyum içindeydiler.

"Sadece onun mutlu olmasını istiyorum."

"Tabii ki yapacaksın. Jules pastayı yapacak, sen de yemeği yapacaksın. Çok lezzetli."

Delicious ismini sadece haftalık toplantılara değil, aynı zamanda tanıdığı en seksi, en komik, en harika kadınlardan oluşan arkadaş grubuna da veren Daisy'ydi. Her zaman birbirlerinin yanında olan kadınlar. İster birinin kıcına tekme basıp kendine gelmesini sağlamak için olsun, ister savunmak ve korumak için. Onlar ailesinin bir parçasıydı. Her yönden çok lezzetliydi ve bu durumun kalıcı olması onu memnun ediyordu.

Daisy tüm yiyeceklere elini salladı. "Bunlar harika. Köftelere biraz daha kimyon koysak?"

"Ben de aynı şeyi düşünüyordum. Belki de sosun biraz değiştirilmesi gerekiyordur? Peynirli çubuklar hakkında ne düşünüyorsun? Onlar için bir parti hazırladım çünkü büyükannenin onları sevdiğini biliyorum ve ona biraz yaparsam bana biraz reçel sözü verdi."

Daisy güldü. "Senin ikramların için çok açgözlü." Havadan daha hafif pipetlerden birini ısırdı. "Çok güzel. Ne ekledin?"

"Yeni bir tür peynir kullandım. İçinde karabiber vardı. Akşam yemeğinde prömiyerini yapacağım. Günün nasıl geçti?"

"Yeni bir parça bitirdim. Görmek ister misin?"

Mary hevesle ayağa fırladı. "Sormana gerek olduğuna inanamıyorum."

Büyükannesi dışında, Mary her zaman yeni çalışmalarını gösterdiği ilk kişiydi. Daisy onun doğruyu söyleyeceğini biliyordu.

Küçük evin içinden geçerek arka taraftaki stüdyoya gittiler. Daisy ve büyükannesi, büyükannesi için bir çalışma alanına dönüştürülen bir garajı paylaştılar ve zamanı geldiğinde, Daisy'nin sanatı gerçekten profesyonel olarak keşfetmeye başladığı için karışık medya çalışmaları için bir fırın ve alan eklediler.

Birden gerildi ve Mary'yi kapıda durdurdu. "Tamam, bu benim için biraz yeni bir şey."

Mary onun ellerini tuttu. "Sus. Bırak bakayım."

Daisy kapıları iterek açtı ve işaret etti. Mary birkaç adım attı ve durdu, içine çekerken bir nefes aldı. "Vay canına. Bu... vay canına."

Kıpkırmızı ve canlı yeşil mozaik bir kadının vücudunun ana hatlarını oluşturdu. Kağıt, kalem ve mürekkep ona daha fazla ayrıntı verdi. Kolları başının üzerinde kavisli, bilekleri bağlı.

"İyi vay be?"

Mary döndü. "Evet. Gerçekten iyi vay canına. Daze, bu çok iyi. Sıcak. Muhteşem. Bayıldım."

Sırıttı ve Mary'ye sıkıca sarıldı. "Teşekkür ederim. Bilmiyorum. Her zaman yaptığım bir şey değil ama... birden içimden geldi."

"Diğerleri gördüğünde, kimin satın alacağını görmek için kavga çıkacaktır. Şimdi kapmaya çalışırdım ama o zaman herkes sızlanırdı." Mary göz kırptı.

"Gerçekten de sizden daha fazla alıcıya ihtiyacım var. Bunu takdir etmediğimden değil."

Mary güldü. "Kızım, sanatına acıyıp satın aldığımızı mı sanıyorsun? Bir gün ucuza kaptığımız şeyler çocuklarımızı üniversiteye gönderecek kadar değerli olacak. Biz zekiyiz. Ve böyle yetenekli bir arkadaşımız olduğu için şanslıyız."

Gurur Daisy'nin içini ısıttı. Arkadaşları konusunda şanslıydı. ". Sanat yürüyüşüne katılacağım."

"Oh! Harika bir fikir. Eğer sizi geri çevirirlerse, aptaldırlar."

Sanat yürüyüşü, bazı yerel sanatçıların beş yıl önce başlattığı gayri resmi bir etkinlik olarak başlamıştı ve artık düzenli bir etkinlik haline gelmişti. Her üç ayda bir, özel olarak seçilmiş eserlerin şehrin dört bir yanındaki vitrinlerde sergilendiği temalı bir etkinlik düzenleniyordu. Daisy o zamandan beri eserlerinin bu vitrinlerden birinde yer almasını hayal ediyordu.

Büyükannesinin gölgesinde büyümüştü. Bu büyük bir . Takip etmesi gereken harika bir örnek vardı. Harika tavsiyeler. Bir öğretmen, zaman zaman bir eleştirmen. En büyük amigosu ve aynı zamanda en sert görev yöneticisi.

Ama bazen insanlar onun sadece büyükannesi ona kapıları açtığı için iyi durumda olduğuna inanıyor gibiydi. Daisy'ye şöyle bir baktılar, yaşını not ettiler ve onu sildiler.

Başarılarının kendi başına elde ettiği bir şey olmasını istiyordu. Büyükannesinin yardım ve tavsiyelerini çok takdir ederdi. Bunun için asla özür dileme ihtiyacı hissetmedi. Ancak bağımsızlığı pek çok yönden arzuluyordu, insanların yaptığı iş için onu ciddiye alması nihai hedeflerinden biriydi.

OceanofPDF.com

Bölüm 3

Levi mağazanın içinde dolaştı. Açken market alışverişine çıkmak aptallıktı, biliyordu. Ama bir toplantıdan diğerine koşturup duruyordu ve buzdolabı bomboştu. Dondurulmuşlar reyonundan kaçındı, açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi devasa buzlu şeker kutularının üzerine düşmemek için en sona sakladı. Ya da belki düşerdi. En azından buzlu şeker pişirmek zorunda değildi.

Geçen hafta onu biraz yıpratmıştı. Sağda ve solda ailevi yükümlülükler. Annesinin gözde projesi için bir öğle yemeği - aile içi şiddet mağdurlarına karşılıksız hukuki hizmet sağlayan bir program. On yıl öncesine kadar çok sayıda program vardı, ancak sosyal programlarda devam eden kesintiler çoğunu mahvetmiş ve bekleyecek zamanı olmayan kadınlar için uzun bekleme listeleri ile çok azını topallayarak bırakmıştı.

Ve sonra Mal için düğün işleri. Yemekler ve provalar. Kendi başına da yapabileceği aptalca şeylerdi ama her nedense Gwen bunları birbiri ardına etkinlik haline getirmişti.

Kardeşinin hayatının geri kalanında bu kadına boyun eğeceğini düşünmek Levi'yi yoruyordu. Malachi genelde bundan daha zekiydi. Güzel bir kadındı ama dışarıda başka güzel kadınlar da vardı. Sıg ve önemsiz biriydi. Anneleri Gwen'i küçümsüyordu, Mal'i cezbetmesinin bir nedeni de bu olabilirdi. Sonuçta, düğün işleriyle uğraşmak için birkaç sert içki içmek ve kulaklarına pamuk tıkmak gerekiyordu.

İş tabii ki. Amcası emekliliğe yaklaşıyordu. Kendi çocuğu olmadığı için işler Levi ve en büyük kardeşi Jonah arasında paylaştırılıyordu. Kendini tanıtmak ve bu devri başlatmak için sayısız müşteriyle yapılan birkaç farklı toplantının parçası olmuştu.

Cuma gecesi idi ve çorba ile sandviç yapıp DVR'da *Doctor Who* izlemeyi ve birkaç bira içmeyi planlıyordu. Sonra da ertesi sabah en az ona kadar uyumayı planlıyordu.

İyi bir plan.

Sol tarafta ürün reyonu görünüyordu. Evet, elmalar ve smoothie için biraz muz. Onları ezbere aldı.

Sonra hayranlıkla izlerken olduğu yerde durdu.

Formda yoga pantolonu giymiş bir kadın belinden eğilmiş, bir şeye bakıyordu. Ayrıca üzerinde kepçe yakalı bir tişört vardı ve o şekilde eğilmişti, sutyeninin kenarını da görebildiği için göğüsleri tişörtün üst kısmında toplanmıştı. Sapık olduğu ama bu kadar güzel bir kadının sergilenmesi, bakarken kendini kötü hissedeceği bir şey değildi.

Bir meyve parçasını burnuna götürüp içine çekerken gözleri kapalıydı. Tırnakları parlak bir kırmızıya boyanmıştı ve sonra gözlerini açtığında kim olduğunu anladı ve doğrulurken bakışları onunkilere kilitlendi.

"Merhaba, Levi." Meyveleri kahverengi bir kâğıt torbaya koyup sepetine yerleştirdi.

"Daisy."

Birbirlerine yakın durmuşlar, sadece birbirlerine bakıyorlardı. *Lanet olsun*, çok ateşliydi. Bir hafta önceki dans dersinde giydiği elbiseyle seksi ve retro olmuştu. Ama formda olmak da işine geliyordu.

"Kötü bir kuruş gibi."

Ne dediğini anlamak için dikkatini göğüslerinden ayırmak zorunda kaldı. "Ne?"

"Sürekli ortaya çıkıyorsun. Kötü bir kuruş gibi. Bu sözü hiç duymadın mı?" Kız başını eğdi ve adam kızın boynunun uzun genişliğini görünce kızardı, dokunmak istedi.

"Kaç yaşındasın sen?" Bunu ağzından kaçırdı ve sonra dehşete kapıldı. O zaman başı eğildi, gülerken saçları geriye düştü.

"Tanrım, bu çok kabaydı. Özür dilerim. Sadece..." Dudaklarını yaladı. Ne yaptığını sanıyordu ki?

"Sorunuza cevap vereceğim. Ama bir şartla."

Biraz daha yaklaştı çünkü bunu çok istiyordu. "Peki bu ne?" "Sadece yaşımı öğrenmeye çalışıyorsan cevap vereceğim çünkü sen beni yemeğe ya da bir şeyler içmeye davet edecek."

Onun bu kadar cesur olmasını seviyordu. Flört etme şeklini seviyordu. "Ama başka türlü değil mi?"

Gülümsemesi gamzelerini ortaya çıkardı.

Başını yavaşça salladı. "Aksi takdirde bu seni ." "Pekâlâ.

Anladım. Kaç yaşındasın?"

"Yirmi dört."

Yüce İsa. Yirmi dört mü? Ondan neredeyse yirmi yaş daha gençti. Arkasını dönüp gitmesi gerekiyordu. Yine de orada durmaya devam etti. Bu iş bir yere varamazdı. Kız çok gençti. Her şey için çok gençti.

Tadına bakmak istemediğine lanet olsun. Onunla dans ederken gösterdiği teslimiyetin hayatının diğer kısımlarına da yayılıp yayılmayacağını görmek istemiyorsa kahretsin.

"Yani?" Kadın meydan okurcasına gözlerini kırıştırdı.

Tam hayır demek üzereydi ya da hala kendini ikna etmeye çalışıyordu ki, "Yemek yapabilir misin? Sandviçler dışında yapamam." İçini çekti. "İstedğim, açlıktan ölüyorum ama hafta sonu bir aile yemeği dışında geçen hafta dışarıda yedim. Ev yemeği istiyorum ama sana önerebileceğim en iyi şey çorba ve kızarmış peynir. Eğer iyi pişirirsen, onu tercih ederim."

Tekrar güldü. "Ben dünyanın en iyi aşçısı değilim. Ama şanslısın ki arkadaşım da o yetenekli aşçılardan biri ve daha bu sabah bana bir sürü yemek getirdi. Sana hiçbirinin ne olduğunu söyleyemem. Hepsini buzdolabıma tıktırdım. Ama ne olursa olsun seveceğinizi garanti edebilirim."

"Ve kendi evinizde mi yaşıyorsunuz?"

"Hayır. Tabii ki hayır. Tüm üniversite arkadaşlarımla yurttta kalıyorum. Bira pong oynuyoruz ve kıkırdayarak iç çamaşırlarımızla yastık savaşı yapıyoruz."

Yastık savaşı yorumunu yapana kadar ona kaşlarını çatmak üzereydi ve sonra kafasında oraya gitti düşünceyle sertleşmesini önlemek zorunda kaldı.

Ona bir kartvizit uzattı. "Evim burada. Galeri kısmı değil. Aynı arsada küçük bir evde yaşıyorum. Benimki mavi panjurlu olan. Birazdan benimle orada buluşabilirsin. Bu incirleri, bu sabah bana yemek getiren arkadaşına götürmem gerekiyor. Otuz dakika içinde evde olurum."

"Pekâlâ. Görüşürüz o zaman."

Kadın el salladı ve adam onun çıkış yapmak için ön tarafa yönelmesini izledi. En azından önce kendi yiyeceklerini eve götürmek için zamanı vardı.

Daisy kapıyı çalıp içeri girdiğinde Mary'nin seslendiğini duydu. "Hey, pazardaydım ve incirlerin indirimde olduğunu gördüm." Daisy poşeti uzatınca Mary sevinçli bir sesle incirleri aldı ve Daisy'nin yanağına bir öpücük kondurup ona sarıldı.

"Harika! Son iki gündür incirli birkaç yeni tarif üzerinde çalışıyorum. Kal ve benim testçim ol." Mary onu, Mary'nin kardeşi Cal ve arkadaşları Jules'un çoktan oturmuş olduğu geniş mutfağa çekti.

"Hey güzelim!" Jules zıplayarak Daisy'ye sarıldı.

"Hey sen." Jules'a tekrar sarıldı ve Cal'ın yanağına bir öpücük kondurmak için hareket etti. "Kalamam. Sanırım bir randevum var."

"Tahmin mi ediyorsun?" Jules'un güzel yüz hatları karardı.

"Sınıfta tanıştığım bir adam. Ya da benim sınıfım değildi, sınıfta vekil öğretmenlik yapıyordum ve o yanlışlıkla sınıfa girdi, o gitti ve ben de ayrıldım."

"Oh, takım elbiseli seksi adam. Nefis." Mary incirleri tezgâhın üzerine koydu.

"Evet, o. Onu az önce markette gördüm. Ona yemek yapacağım. Ya da aslında ona senin yemeğini servis edeceğim, ki bu daha iyi. Ona benim yemeğim olmadığını söyledim." Jules'un kaşları havaya kalkınca bunu da ekledi.

"Kızım, bu umurumda değil. Kim bu adam? Neredeyse bir yabancıнын evine gelmesine izin mi veriyorsun?"

"O çok profesyonel ve seksi bir adam. Eğer ölür ve bir dondurucuya tıklılırsam, onlara beni en son Levi Warner adında güzel bir adamın gördüğünü söyle."

"Dalga geçme." Jules ters ters baktı ve Daisy ona sarıldı, hepsinin bu kadar korumacı olması hoşuna gitmişti.

"Beni ne kadar önemsedğinle dalga geçmiyorum. Ama yaş meselesi yüzünden temkinli görünüyor. Bu bir akşam yemeği, nişan değil."

"Adam yasal." Cal birasını yudumladı. "Warner ailesi bazı çevrelerde büyük bir olaydır. Seattle'da bir hukuk büroları var. Burada da küçük bir ofisi var."

"Size gölge mi düşürüyor? Eğer öyleyse onu kesinlikle kovarım."

Cal güldü. "Hayır bebeğim, ama teşekkür ederim. Arazi kullanımıyla ilgili işler yapıyor. Bizim yaptığımızın yakınından bile geçmez. Hatta kendi yapmadığı konularda temsil edilmeye ihtiyaç duyduklarında bazı yerel çalışanlarını bize gönderdi. Ama o senden daha yaşlı."

"Öyle."

Herkes onun yaşıyla ilgili bir anlaşma yaptı. Genellikle onu tanıyana kadar. Bu durum onu o zamana kadar olduğundan daha fazla rahatsız ederdi. Delicious'un başında henüz on sekiz yaşındaydı. Gillian ve Jules zaten yakın arkadaşlardı. Mary ve kardeşleri de öyle, çünkü hemen yan evde oturuyorlardı. Daisy onlar için ayak işlerini yapan çocuktı. Lisedeyken Jules'un ailesinin kafesinde çalışarak fazladan para kazanmıştı, bu yüzden onları tanıyordu.

Hepsi. Onları sevmiş ve çevrelerinin bir parçası olmak istemişti. O da öylece yaptı. Ortaya çıktı. Onu aralarına aldılar ve hepsi yakınlaştı ve şimdi altı yıl sonra o da onlardan biriydi, yirmi dört yaşında ya da değil.

"Ne kadar yaşlı?"

Daisy omuz silkti. "Otuzlu yaşlarının ortasında görünüyor. Ama bazı erkeklerin sahip olduğu yüzlerden birine sahip. Elli yaşlarında olabilir. Yine de sanmıyorum."

Cal araya girdi. "Kırk yaşlarında falan olmalı. UW'de benden öndeydi. O da ben de orada hukuk okuduk. Kırk yaşında bir adamın yirmi dört yaşında biriyle ne işi olabilir ki?"

Daisy vücudunu gösterdi. "Dostum. Yani, ama. Yirmi dört yaşında göğüsler."

Mary ve Jules gülerken Cal öfkeyle kızardı.

"Bak, bu akşam yemeği. O bir sürünge değil. Biliyorum. Her zaman anlarım. Seksi biri. Kimyamız uyuştı. Şu anda konuştuğumuz tek şey bu. Ve gitmem gerek. On dakika içinde evimde olacak." Tekrar dışarı çıkıp eve dönmeden önce herkese sarıldı ve öptü.

Gerçek şu ki, Levi Warner'a karşı nefis bir ilgi duyuyordu.

Daha önce birlikte olduğu hiçbir erkeğe benzemiyordu. Çantalarını mutfığa bırakıp üzerini değiştirecek bir şeyler bulmak için dolabına yönelirken, "Seçkin" diye düşündü. Onun gözüne hoş görünmek için giyinmek istiyordu. Bu da başlı başına ilginç bir şeydi.

Yeni bir kıyafet için artık çok geçti. Ama yoga pantolonundan daha iyisini yapabiliirdi. Bir pantolon ve üzerindeki tişörtün üzerine giymek için bir gömlek buldu. Hızlıca dişlerini fırçaladı, biraz ruj sürdü ve saçlarını ördü ve adam kapıyı çaldığında hazırды.

Evin güzel kokması için birkaç mum yakacak vakti bile olmuştu ki kapısını açtığında onu elinde kocaman bir buket çiçek ve bir şişe şarapla karşısında buldu.

"İçeri gel." Çiçekleri aldı ve onu birkaç adım ötedeki mutfığa götürdü. "Teşekkür ederim." Adamın bir demet renkli kır çiçeği seçmesine bayılmıştı. Birkaç ay önce tamamladığı vazoyla mükemmel uyum sağlamışlardı.

"Şarap getirdim." Elinde bir çanta vardı. "Biraz da bira. Ne servis edeceğinizden emin değildim."

"Onları buraya, tezgâhın üzerine koy. Bakayım nelerim varmış. Az önce içeri girdim. İsterseniz biraz müzik açabilirsiniz."

Etrafına bakınarak ve muhtemelen onun fark etmediğini düşünerek uzaklaştı. Bu ev, büyükbabası öldükten sonra büyükannesinin yaşadığı ve çalıştığı yerdı. Ama artık seksenlerinin sonundaydı ve ailesinin evinde yaşıyordu. O ve Daisy arka tarafta bir çalışma alanını paylaşıyorlardı.

Böylece küçük ev onun olmuştu.

Hoparlörlerinden Little Dragon çalmaya başladı. Adamın dinlemek için duraklamasını ve sonra da kabul edilebilir bulmuş gibi başını sallamasını izledi. Bu iyiye işaretti.

Mary'nin bıraktığı kapları çıkardı, kapaklarını açıp içine baktı ve kokladı.

"Mmm, çekilmiş domuz eti. Domuz eti yer misin?"

Adam ona doğru hareket etti ve kızın olduğu yerde donup kalmaktan başka çaresi yoktu. Adam aynı anda hem çok fazlaydı hem de yeterli değildi ve kadın nasıl başa çıkacağını bilmiyordu. O kadar yoğundu ki aynı anda hem koşmak hem de kendini ona sürtmek istiyordu.

Şimdiye kadar etkilendiği en yoğun erkekti. Gerçi etkilenmek, onun tüm uzuvlarını sahiplenme biçimi için hafif bir kelimeydi ve onu zihinsel olarak nefes nefese bırakıyordu. Ve henüz ona dokunmamıştı bile!

Elindeki kabın içine bakmak için daha da yaklaştı. "Biliyorum."

Dudaklarını yalayarak tabakları almak ve eşyaları mikrodalgaya koymak için geri çekildi.

"Otur. Sana içecek bir şeyler getireyim. Domuz etimiz var, yanına koyduğu çöreklerle harika gider. Bir çeşit karides salatası. Ne dediğini bilmiyorum ama güzel olacak. Diğer küçük kabarık şeyler ve bazı çıtır parçalar."

"Bira lütfen."

Kapüşonlu gözlerle kadının küçük alanda dolaşp ona servis yapmasını izledi. Birayı doldururken bardağı eğmesini izledi. Kadının otomatik olarak bir tabak hazırlamasını ve kucağına koyduğu keten peçeteyle birlikte ona uzatmasını izledi.

Onu izledim ve büyüüne kapıldım.

"Geçen hafta karşılaştığımızda sana soracaktım. Bu kimin sanat eseri?"

"Beğendin mi?" Ona doğru biraz acı biber sosu itti.

"Çalıştım. Sanırım yandaki galeride çalışıyorsunuz? Sanatçıyla konuşmak istiyorum. Üzerinde çalıştığım bir hayır müzayedesine bir şeyler bağışlamaya istekli olup olmadığını görmek istiyorum."

Kaşlarından biri kalktı. "Yandaki galeride çalışıyorum, evet. Haftada sadece birkaç saat açık. Ve eminim iyi bir amaç için bir şeyler bağışlamak isteyecektir. Amaç nedir?"

"Ah, özür dilerim. Tahmin etmiştim ve bu aptalcaydı. 'Ramona'nın sanatçının değil, sanat eserinin adı olduğunu düşündüm."

Güldü ve ağzına bir şey attıktan sonra keyifle mırıldanmak için durakladı. "Şuradaki salamura şeyi denemelisin." İşaret etti. "Ramona benim ilk adım."

Nefesini içine çekti. "Senin o zaman?" Kadın başını salladı. "Evet, öyle. Hayır kurumu nedir?"

Elini tuttu ve parmaklarını açıp avucunu öpmeden önce parmak eklemlerini öptü. "Çok yeteneklisin."

Adam kızın yüzüne tekrar baktığında kızarmıştı. "Teşekkür ederim. Oh!" Ayağa fırladı ve buzdolabına yöneldi. "Tortilla. Unuttuğum bir şey olduğunu biliyordum. Bekle, onları ısıtacağım."

"Bunları da arkadaşın mı yaptı?"

"Hayır. Onları annem yaptı. Gerçi büyükbabamdan öğrenmiş. Ailenin aşçısıydı."

"Peki onlar ne yapıyor? Yani aileniz."

"Babam ve kız kardeşim dişiçi muayenehanesi işletiyor. Annem özel bir ilkokulda öğretmenlik yapıyor. Büyükanнем ise bir ressam."

"Ah, o zaman oradan almış olmalısın. Galeride başka sanat eserleri de satıyor mu yoksa sadece senin eserlerini mi?"

"Galeride büyükanнемimin yeri. O ve ben haftada birkaç gün orada çalışıyoruz. Büyükbabam İkinci Dünya Savaşı'ndan döndüğünde açmıştı. Benim ve büyükanнемimin eserlerinin yanı sıra bazı yerel sanatçılara da yer veriyoruz. Burası onların arazisi. Ailem büyük evde yaşıyor. Büyükanнем de şimdi onlarla birlikte. Burası eskiden onun atölyesi ve yaşam alanıydı." Tortillaları ısıtmaya devam ederken elini salladı.

Hoşuna gitmişti. Ev büyük değildi. Ama canlı ve şehvetliydi. Yatağı uzak bir köşedeydi. Yapılmamıştı. Zengin renk cümbüşünü, mor ve turuncu karışımı battaniyeleri ve çarşafları sevmişti. Çok geniş bir müzik ve film koleksiyonu vardı. Elektronik eşyalarının hepsi çok iyiydi. Görünüşe göre o pantolonun içindeki kışına bakmakla o kadar meşguldü ki duvarlardaki sanat eserlerini fark etmemişti.

Mekan güzel kokuyordu. Onun gibi. Seksi. Baharatlı. Muhtemelen yasaktı ama yakın zamanda kalkıp gitmek gibi bir planı yoktu. O bir kabarık değildi-

genç bir kadın. Görebildiği kadarıyla hiç de değil.

"Peki ya sen? Sen ne iş yapıyorsun? Resim yapmak ve dans dersleri vermek dışında?" "Bir sürü şey yapıyorum."

"Öyle mi?" Lanet olsun, öyle olmasını umuyordu.

Ocağın başında dururken omzunun üzerinden ona baktı. Ağzının bir tarafı yukarı doğru kıvrıldı. "Oh, o da var. Eğer şanslıysan."

"Bana sanatından bahset o zaman."

Kadın masaya döndü ve adam ekmeğe karşı koymaya çalışmadı. Domuz etinin etrafında yuvarlayıp bir ısırık aldığında memnun oldu. "Tanrım, bu çok güzel."

"Biliyorum. Annem gerçekten iyi bir aşçıdır. Tortilla ve tereyağı ile yaşayabilirim. Genelde karışık teknikle çalışıyorum. Boya, kalem ve mürekkep, biraz da fotoğraf. Son zamanlarda kağıtla çok çalışıyorum. Biraz heykel ve cam. Her neyse, elimden geldiğince yardım etmek isterim. Bu hayır kurumu nedir?"

"Koruyucu aile desteği. Kamu hizmetleriyle birlikte çalışan özel bir kurum. Ebeveynlik dersleri, resmi olarak evlat edinenler için yasal destek, ebeveynler ve diğer kardeşler için gerekirse terapötik destek."

Kadın başıyla onayladı ve adamın bardağını doldurarak dikkatini biraz dağıttı. "Kulağa harika bir organizasyon gibi geliyor."

"Aslında öyle. İki ay sonra bir müzayedemiz var. Ben satın alanlardan biriyim."

Güldü. "Eminim." "Ne demek istiyorsun?"

Biraz daha güldü ve biraz sebze turşusu kaşıkladı. "Bahse girerim insanları bir şeylere ikna etmekte iyisindir. Bu yüzden seni satın alma sorumlusu yapıyorlar."

"Amacınıza inandığınızda her şey çok daha kolay oluyor." "Bana kendinden bahset, Levi."

"Anlatacak pek bir şey yok."

"Bir itirafım var," dedi dilini alt dudağının üzerinde gezdirip adamın nefes almasını zorlaştırmadan önce.

"Öyle mi?"

"Bunu söylemeyi seviyorsun. Avukat olmana şaşırmadım."

Bu onun gülmesine neden oldu. "Tanıdığınız birçok avukat bunu söylüyor mu?"

"Hayır. Zaten pek bir şey bilmiyorum. Sadece Cal."

Cal?

"Cal Whaley?" Adam yakışıklıydı ve Levi onun Cal'i nereden tanıdığını merak etti.

Cal'ın adı geçince kızın yüzü parladı ve adamın şüphesi arttı. "Evet, işte . O da asla 'öyle' gibi şeyler söylemez. Ama onda Diğer insanlardan her türlü bilgiyi toplarken mümkün olduğunca az konuşur ve onlar bunun farkına bile varmazlar."

"Cal'ı nereden tanıyorsun?"

Kaşlarını tekrar kaldırdı. "Cal'ı nereden *tanıyorsun*? Daha önce arkadaşımın evine uğradığımda senden bahsetmiştim ve o da seni tanıdığını söylemişti. Seri katil olmadığını da söyledi. Düşünmedi."

Eğlence ve tedirginlik arasında gidip gelen adam onu içeri aldı. "Seni parçalara ayırıp dondurucuya koyacağımı düşünmediğini bilmek güzel."

"Eminim ailenin önünde böyle şeyler söylemiyorsundur."

Şaşırtıcı derecede doğru ve samimi şeyleri ağzından kaçırma gibi bir huyu vardı. Ama onu tanımıyordu bile.

"Ailem seri cinayetler hakkında konuşmaya pek yatkın değildir." Omuz silkti. "Tanrım, benimki de öyle. *Sıkıcı*. Sanat ve dişler hakkında konuşuruz. Bir de öğretmenlikten.

Siz de bir avukatsınız ve Cal'i bu şekilde tanıdığınızı varsayıyorum."

Başını salladı. "Burası küçük bir ada. Zaman zaman iş yapıyoruz. Büyük bir toplantım olduğunda ve Seattle'da olmadığında onun binasında bir yer kullanıyorum. Ya sen?" Whaley'nin eşcinsel olduğundan oldukça emindi. Ama düşününce, Levi onu bir ya da iki kez bir kadınla görmüştü ve bunun bir randevu olduğu çok açıktı.

"Whaley'leri hayatımın çoğunda tanırım. Sadece yolun biraz yukarısında yaşıyorlar. Ryan, Cal'in erkek kardeşi, biz çocukken bana ve kız kardeşime bakıcılık yapardı. Mary, Cal'ın kız kardeşi ve en iyi arkadaşlarımdan biri, şu an yediğimiz yemeği yapan kişi. Bana acır ve beni beslerdi. Onun olayı bu. Bunu herkese yapar." Daisy gülümsedi ve bu gülümseme onun sikine doğru fırladı. "Biraz daha yemek ister misin?"

"Sanırım doydum. En azından şimdilik." Masadan geriye doğru itti. "Hiçbir şeyin nerede olduğunu bilmediğim için yemeği sen yap. Ben de bulaşıkları yıkayayım." Ayağa kalktı.

"Hayır." Elini onun omzuna koydu. "Ben hallederim. Git ve otur. Bir iki dakika içinde işim bitecek."

Önce bir önlük giydi ve Tanrı yardımcısı olsun, siki gerçekten zonkladı, o kadar sertti ki. O kadar güzel ve kadınsıydı ki, kapların kapaklarını geri taktı ve etrafta koşuşturdu, temizlik yaparken buzdolabını ve dolapları açıp kapattı

kalktı. Oturduğu kanepede rahattı, cumbalı bir pencerenin arkasına yerleştirilmişti. Stephen King'in *The Shining* kitabının bir kopyası koltuğun üzerinde açık duruyordu.

"Tamam o zaman." Ona doğru ilerledi. "Bira için iyi misin? Üstüne bir şey ister misin yoksa başka bir şey mi? Elma şarabım var."

"Ben iyiyim." Ve öyleydi. Bir haftadır ilk kez tamamen rahatlamıştı. "Otur benimle." Adam kanepeli okşadı ve kadın ayaklarını altına sokarak onun yanına çöktü.

"Ne tür bir hukukla ?" "Genelde arazi kullanımıyla ilgili şeyler."

"Aptal olduğumu ve 'arazi kullanımı'nın ne anlama geldiğini bilmediğimi varsayalım." Kadın kirpiklerini kırıştırdı ve adam kendini yine gülerken buldu.

"Diyelim ki bir iletişim şirketisin ve müşterilerinize hizmet sunmak için baz istasyonlarına ihtiyacınız var. Bu kullanım için özel ve belediye mülklerini kiralamak üzere girebilecekleri izinler ve her türlü sözleşme konusunda yardımcı oluyorum. Bazen arazi ıslahı konularını da ele alıyorum. Diyelim ki yeni bir şirket arazi satın aldı ve arazi kirlenmiş ya da temizleniyor. İşe başlayabilmeleri için yönetmelikleri ve izin sürecini aşmalarına yardımcı oluyorum. Her zaman büyüleyici olmuyor ama bir şeyleri gerçekleştirmeyi seviyorum."

"Bir şeyleri gerçekleştirmek belli bir yetenek gerektirir." Adamın elini tuttu ve dönüp avucunu incelemeyden önce yoğurmaya başladı.

"Yaşam çizgimi okuyacak mısın?"

Eğildi ve adamın dudaklarına bir öpücük kondurdu. Sadece bir nefeslik bir dokunuş ve tüm vücudu sertleşti. "Hayır. Sadece sana dokunmayı seviyorum."

Bu kadar açık sözlü biriyle ne yapacağından emin değildi. "Şu anda düşünüyorsun. Ne düşünüyorsun, Levi?" "Çok genç olduğumu düşünüyorum."

Başını salladı. "Öyleyim."

"Bunu aşmanın bir yolunu bulmaya çalışıyorum."

"Sana yirmi dört yaşında olduğumu, on beş yaşında olmadığımı açıklamama ne dersin? Ve kendi kararlarımı ve seçimlerimi yapabilecek kapasitede olduğumu."

Derin bir nefes aldı ve sertçe verdi. "Ve çok yaşlı olduğumu düşünüyorum."

"Ne için çok yaşlı? Trapez fantezilerin falan mı var? Kaç yaşındasın sen?"

Altmış mı? Seksen dört mü?" Ağzı titriyordu.

gülümse.

Göğsündeki baskı azaldı.

"Seksen üç. Hazır olmadan yaşlandırmayın."

"Çok yaşlı değilsin. Ben de çok genç değilim."

Olduğu yerde kaldı, adamın eli iki elinin arasındaydı. O büyük kahverengi gözler onu dikkatle izliyordu. Onu bekliyordu. Tanrım. Bunun ona ne yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Ben kırk yaşındayım. Neredeyse senin iki katın yaşındayım." "Ne olmuş yani?"

"Evet. Ne olmuş yani?" Elini onunkinden çekti ve çenesine dokunarak onu eğdi. "Ağzını istiyorum."

Göz kapakları biraz aşağı kaydı ve derin bir nefes aldı. "Al o zaman."

OceanofPDF.com

Bölüm 4

Tadı bal gibiydi.

Garip ama yine de tamamen beklenmedik değil.

Dudakları yumuşaktı, bir iç çekişle açıldı. Adam onun davetini kabul etti ve öpücüğü daha da derinleştirdi, dili kızın ağzına kaydı.

Elleri onunkilerde kaldı ama yine de onu kendine çekip kanepeye götürmek istedi. Çok uzun zamandır bir kadının üzerinde bu kadar yoğun bir şekilde yatmak istememişti.

Tadına baktıkça daha fazlasını istiyordu, ta ki ihtiyaç kafasında bir nabız gibi atana kadar.

Arzusunun derinliği ve yoğunluğu onu sarstı. O kadar sert vurdu , titremesini önlemek için tutmadığı elini yumruklamak zorunda kaldı.

Bir usta gibi öptü. Daisy boyundan büyük işlere kalkıştığını biliyordu ve adamın tek yaptığı onu öpmekti. Dudaklar, diller ve Daisy'nin elleri dışında birbirlerine dokunmuyorlardı bile ama bu kadarı yeterliydi. Dilini emerken inlediğinde tüm vücudunu okşaması yeterliydi.

Bu adam çok kontrollü. Ama orada, yüzeyin hemen altındaydı. Levi Warner çok baskın bir erkekti ve bunun cinselliğine kadar uzanıp uzanmadığını merak etti.

Umarım öyledir. Çok fazla baskın sevgilisi olduğundan falan değildi. Ama adam onun içinde bir şeyler uyandırmıştı. Merak, evet, ama onun liderlik etmesine izin vermenin verdiği bir tatmin duygusu. Daha önce hiç yaşamadığı bir şey.

Adamın ona odaklanmasının ağırlığı hissediliyordu. Bu onu biraz sarhoş etmişti, basit bir öpücükle ona verdiği şeyi zar zor sindirirken bile daha fazlasına ihtiyaç duyuyordu.

Öpücüğü onun yönetmesine izin vermek, geri çekilip aklında ne varsa onu beklemek yeterliydi.

Vücudu ağrıyor, meme uçları zonkluyor ve amı ıslanıp şişiyordu. Onun çıplak halinin nasıl olacağını hayal ederek ürperdi. Onun yatağında. Onun yatağında ve onun içinde. Her neyse, nerede olduğu önemli değildi, çıplak kısmı önemliydi.

Sabırlıydı. Onu öpmeye devam ederken çok sabırlıydı. Alt dudağını öyle bir ısırdı ki nefes nefese kaldı. Sakalının kirli sakalı ona doğru miktarda sürtünme sağlıyordu. Neredeyse acı verici. Adam üzerine indiğinde iç bacaklarının derisinde nasıl bir his uyandıracağını hayal etmesine yetecek kadar. Ve bahse girerim bunu iyi yapmıştır. Eğer öpüşmesi bir gösterge ise, harika bir am yiyen olabilirdi.

Keskin bir nefes alışla öpücüğü kesti ve ona baktı. Gözbebekleri yine kocaman olmuştu ve bu, kadının bir kez daha zevkten titremesine neden oldu.

"Gitmeliyim."

"Yapmalı mısın?" İstemeden de olsa adamın gömleğinin önünü tuttu ve çabucak bıraktı. Eğer giderse, onunla bir daha asla konuşamayacaktı.

"Tanrım." Bir elini saçlarında gezdirdi ve diğerini bıraktı. Her ne için kendisiyle kavga ediyorsa, bununla başa çıkmak zorundaydı. O büyük bir çocuktı ve o da kesinlikle onun annesi değildi. Kalması için ona yalvarmayı da planlamıyordu.

Bir kadın olarak değerini biliyordu. Sadece harika bir anne tarafından büyütülmemişti, büyükannesi ve kız kardeşi de güçlü ve akıllı kadınlardı. Yeteneği ve sanatıyla ilgili endişeleri ne olursa olsun, bir erkeğe ilgisi için asla yalvarmazdı.

Onu ya istiyordu ya da istemiyordu. Bu yüzden biraz arkasına yaslandı ve onun bunu çözmesine izin verdi.

"Çok gençsin. Seks hakkında düşünmemeliyim bile."

İç çekti. "Bunu söyleyip duruyorsun. Ben rıza gösterme yaşının çok üzerindeyim. Ayrıca, çok fazla varsayımda bulunuyorsun. Ben ilk randevuda sevişmem."

Sonra adam güldü ve kadın kendini daha iyi hissetti. "Beni mavi taşaklarla mı bırakacaksın?" diye alay etti.

"Ben çok mu gencim? Bana bu cümleyi kurup yaşımdan mı bahsediyorsun? Bunu eskiden duyduğuma eminim. Sana acıyarak mastürbasyon yapacağımı mı sanıyorsun?" Sırıttı. Çok sevimliydi ve lanet olsun, ilk buluşmada sevişmek yok kuralını daha önce bozmuş olabilirdi, bu yüzden ikisinin de bir anlığına geri adım atması muhtemelen iyi oldu. Ona kendini özgür hissettirmişti. Ve bu ne kadar hoş olsa da, daha önce hiçbir erkek onun bir şeye bu kadar aptalca atlamak istemesine neden olmamıştı.

O da . ", bu cümleyi kullanmayalı epey zaman oldu."

"Sırada ne var? Bana sadece ucunu mı ?"

Güldü ve onu kendine doğru çekti, kucağına oturttu ve sıkıca kavradı. Sonra durakladı, sanki şaşırmış gibiydi. Ama kız

Hoşuna gitmişti ve kendini sorgulamasına izin vermeyecekti, bu yüzden orada olduğunu hatırlatmak için ona bir kıpırdanma verdi, kıcı onun horozuna yaslandı ve gözleri ağzına odaklanana kadar bir an odağını kaybetti.

"İçine koyduğumda, sadece ucu olmayacak."

Yutkundu. Bunu biliyordu. Bundan kaçınılamazdı. Çünkü evet.

"Kendinden çok eminsin."

"Ve bunu söylerken nefes nefese kalıyorsunuz."

"Yaşımdan korkmuyorum. Seni becermek istiyorum. Ayrıca aynı anda dört kek yemek istiyorum ama kendimi iki taneyle sınırlıyorum. Kendimi kontrol edebiliyorum." Ona tekrar baktı. "*Bazen*. Her neyse, erkeklerin kendilerinden emin olmalarını seviyorum. Yani, hak ettikleri zaman."

"Öyle mi?" Gözleri kararmış ve tutuşu sıkışmıştı. Aleti pantolonunun üzerinde ısrarla duruyordu ve kadın ne kadar ateşli olduğunu görünce neredeyse boşalacaktı.

"Bilmiyorum. Olmayı hak ediyor musun?"

Elini karnından yukarı, göğüslerinin arasından boğazına doğru kaydırıp ve orada eliyle yakasını kavradı ve özlem dolu iç çekişini durduramadı. Ya da omurgasındaki tüm sertliği kaybedip onun içinde erimiş gibi görünmesini. Sanki içinde bir düğmeyi çevirmiş ve kadın yapış yapış olmuştu.

Zevk yavaş ve ılık bir şekilde içinden geçerek onu uyuşuk bıraktı.

Eğildi ve onu tekrar öptü, eli hâlâ boğazındaydı. Koluyla başının arkasını kavradı ve ağzını harap etti. Bu öpücük daha saldırgandı; dili onunkine doğru kayıyor, alay ediyor ve alıyordu ve alt dudaklarını ısırıldığında acıyı dindirdi ve onu inletti.

"Sanırım öyle, evet." Onu kanepede yanına oturttu. "Ama ben de ilk buluşmada sevişmem."

Bekledi.

"Yarın gece ne yapıyorsun?"

İkinci randevunun kuralları tamamen farklıydı.

"Aslında meşgulüm. Arkadaşım yemek servisi ve ben de ona yardım ediyorum."

Adamın kaşları çatıldı ve kadın gülmemek için kendini zor tuttu. Muhtemelen yıllardır ilk kez hayır cevabını duyuyordu.

"Pazar o zaman?"

"Kahvaltı ya da öğle yemeği için boşum. Akşam için planlarım var." "Pazar günü altıya kadar bir aile etkinliğinde olacağım."

"Pazartesi boşum. Yediden sonra. Beni sinemaya götürebilirsin."

"Karanlık bir salonda sana bakmadan vakit kaybetmek istemiyorum. Sana bakmak çok güzel." Adamın kaşlarından biri havaya kalktı ve kız kıkırdamamaya çalıştı ama zar zor başardı. Eğer kıkırdasaydı, tüm yaş güvencesi olayını mahvedebilirdi. Ama adam başını döndürmüştü, kahretsin.

"İyi şeyler söylüyorsun, Levi." "Pazartesi gecesi o zaman. Suşiye ne dersin?" "Olur."

"Seni saat yedide buradan alırım." Ayağa kalktı. "Bana bir tur attır." Kalkmasına yardım etmesine izin verdi. "Çok buyurgan birisin."

"Bunu daha önce de duymuştum."

Buna degeceğine bahse girmişti. "Belli ki burası yaşam ve uyku alanı." Evine doğru bir el salladı. "Gördüğünüz mutfak."

Dolaştı, resimlerine, sanatına baktı. "Şu kapının arkasında ne var?" Başını sola doğru eğdi.

"Hm. Sana göstermeli miyim bilmiyorum."

"Banyo mu? Dağınık mı?"

Kapıyı o açtı. "Burası benim odam."

Onu içeri kadar takip etti ve durakladı. "Bütün kıyafetlerini burada saklamak için mi dışarıda uyuyorsun?"

"Burası bir dolaptan çok daha fazlası." Bir yıl önce bir emlak satışından aldığı küçük baygın kanepenin üzerine bıraktığı örtüyü katladı ve küçük evde yaşadığı yıllar boyunca kendine ait hale getirdiği alana baktı.

Gerçekten de giysileri sadece odaya bitişik küçük dolabı değil, aynı zamanda çeşitli aksesuarları için mandallar ve raflarla dolu iki duvarı da kaplıyordu. Ancak üçüncü duvarda kitap rafları, son duvarda ise bir okuma köşesi, makyaj masası ve ayna yer alıyordu.

Yüzünde gizli bir gülümsemeyle onun kıyafetlerine dokundu. "Bana nedenini söyle."

"Dışarıda gayet iyi uyuyabilirim. Ama sakinleşmeye ya da rahatlayıp kitap okumaya ihtiyacım olduğunda buraya gidiyorum. Burada dikiş dikebilirim. Burada giyinir ve makyajımı yaparım. Biraz şarap içerim, bir sonraki projemi düşünürüm."

"Bu hoşuma gitti. Kendine ait bir oda, tabiri caizse."

"Aynen öyle. Buradayken telefona ya da kapıya cevap vermiyorum. Sadece yalnız zaman geçiriyorum. Sanırım buraya gelen ve akraba olmadığım ilk erkek sensin."

"Gerçekten bir onur." Odanın etrafında döndü ve kadının ona içini açtığını fark etti. Bu oda onun mahrem alanıydı. Onun kokusunu taşıyordu. Kullandığı parfüm her neyse, havada belli belirsiz ama belirgin bir iz bırakıyordu.

Kancalarda ve raflardaki yuvarlak, güzel şapka kutularında her renkten ve boydan şapkalar vardı. Her çeşit ayakkabı. Makyaj masası ve bir kadının hazırlanışını izlemeyi ne kadar da severdi. Kelsey'nin dudaklarına sürdüğü ya da bileklerine parfüm sürdüğü bir an gözünün önüne geldi. Güzel bir anı.

Ama bu kadın Kelsey'den tamamen farklı bir yaratıktı. Kendine güvenen. Cömert. Buradayım.

Kırmızı bir elbise çıkardı ve onu inceledi. Onun üzerinde nasıl duracağını hayal etti. Teninin sıcak tonlarına karşı nasıl duracağını görmek istiyordu. "Sen bir giysi atısın. Senin hakkında bunu asla tahmin edemezdim."

"Kıyafetleri severim. Her zaman sevdim. Küçük bir kızken annem ve büyükannemle yılda birkaç kez emlak ve garaj satışlarına giderdik. Kıyafetler, çantalar ve mobilya parçaları bulurduk. İlk karışık teknik çalışmalarım için parçalar biriktirmeye burada başladım."

"Pazartesi günü suşi yerken bunu giyeceksin." Elbiseyi gösterdi.

"Vintage. Bir garaj satışından 20 dolara almıştım. Fermuarını değiştirmek zorunda kaldım. Fermuar takmaktan nefret ederim." Parmaklarıyla kumaşını okşayarak ondan aldı. "En sevdiklerimden biri."

İtiraz etmedi, sadece elbisesine baktı ve banyo kapısının yanındaki bir kancaya asmadan önce duvarlardan birindeki raflarda duran ayakkabıların yanından geçti.

"Nerede çalışıyorsun?"

"Stüdyo. Hadi o zaman." Kadın yakındaki bir lambayı söndürdü ve onu odadan çıkarmaya başladı ama adam henüz gitmeye hazır değildi, bu yüzden yanından geçerken onu yakaladı ve kendine çekti.

"Bana odanı gösterdiğin için teşekkür ederim." Dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Bir şey değil. Artık sırlarımı biliyorsun."

"Bundan şüpheliyim."

Onu odadan çıkarıp arka kapıya götürürken sırtışı arsızcaydı. Soğuk ve berrak bir geceydi ve onu bahçeye doğru götürürken bahçe sessizdi. Uzakta daha büyük bir ev gördü, ailesinin evi, diye düşündü. Pencere camlarında ışıklar yanıyordu.

Ailesiyle asla aynı mülkte yaşayamazdı. Ailesini severdi. Ama burada yaşarken onları sevmek çok daha kolaydı ve onlar

Seattle'da yaşıyordu. Aradaki mesafe iyi bir şeydi. Ailesinin onun hayatına ne kadar dahil olduğunu merak ediyordu.

"Burayı büyükannemle paylaşıyorum." Stüdyoya girdiklerinde Daisy ışıkları yaktı.

"Bu çok güzel." Ve öyleydi de. Pencereyi yüksek tavanlar gündüz vakti mekânı ışıkla dolduruyordu. Tam o sırada tepedeki yıldızları görebiliyordu.

"Teşekkür ederim. Arkadaşımın kardeşi mimardır. Planları o yaptı ve neredeyse tüm inşaat işçiliğini arkadaşlarım ve ailem yaptı. Bir tesisatçı ve elektrikçi tuttuk çünkü bu bizim kendin yap becerilerimizi aşıyordu."

Hayranlık içinde mekânı dolaştı. Bunu ona söylememiştii ama büyük bir sanatseverdi. Çeşitli sanat programları için çok fazla zaman ve enerji harcayan bir anne tarafından güzel sanatları takdir edecek şekilde yetiştirilmişti. Her ay sergilere ve galeri açılışlarına gidiyordu. Daisy'nin hem sanatçı hem de ateşli bir kadın olması ona karşı koymasını zorlaştırıyordu.

"Bunların hepsi senin eşyaların mı?"

"Aşağıda, evet. Büyükannemin bir tüneği var. Ben öyle diyorum. Ama yukarıda küçük bir çatı katı var." Rahat bir sandalye, bir kanepe ve birkaç şövale bulunan bir alanı işaret etti. "Çalışırken yalnız kalmak istiyor, o yüzden oraya çıkıyor, kulaklıklarını takıyor ve işini yapıyor. Burası tamamen benim alanım."

Tanrım. Onun yaşında olup da bu kadar yetenekli olmak. "Bunu ne zamandır yapıyorsun?"

"Sana bahsettiğim şu garaj ve emlak satışları var ya? Kartlar ve mektuplarla dolu bu konteyneri aldığımda altı yaşındaydım. Çok güzeldi. Resimler ve el yazıları hoşuma gitmişti. Bu benim ilk eserimin hammaddesiydi. Bir dizi küçük kutuya kâğıt hamuru yaptım. Annemde hâlâ duruyorlar. Oradan devam etti."

"O zaman destekleyici miydiler?" Bir kadının vücudunun üst kısmını, kollarını başının üzerinde kavis çizerken gösteren bir resme bakmak için durakladı. Bu manzara karşısında içi ürperdi. Ve sonra ona sahip olmak için açgözlülükle doldu. "Bu... Bunu istiyorum."

"Öyle mi?" Sesi şaşırmış gibiydi ve adam başını kaldırdığında onun yüzünü gördü. Gözlerinde tedirginlik vardı. "Neden?"

"Çok çarpıcı. Medya odamda büyük, boş bir duvar var. Bu duvar çok güzel olurdu."

"Bunun için planlarım var."

"Ne gibi?" Kendisine rakip olabilecek herkesi geride bırakacak kadar parası vardı.

Ona bir aşağı bir yukarı baktı. "Planlar. Bir tür yarışmaya katılmak istiyorum. Yarışma bittiğinde, eğer kazanır ve dereceye girersem, sana satma konusunu görüşmekten mutluluk duyarım. Eğer hala istiyorsan."

Bunu istiyordu. Neredeyse onu istediği kadar. Her fırsatta küçümsediği bu kadını. Güzel bir kadın görmüştü, genç bir kadın ve onun geri kalanına pek dikkat etmemişti.

Ama Daisy Huerta'da ilk başta hayal ettiğinden çok daha fazlası vardı. Böyle bir şeyi yaratabilecek biri, tanımak istediği biriydi.

"İstiyorum. Bir hafta ya da bir ay içinde isteyeceğim." İstedğini aldı. Ama bunu söylemezdi. Ona gösterecekti.

OceanofPDF.com

Bölüm 5

"Yaşlı ve seksi bir adamla randevun nasıldı?"

Daisy önlüğünü daha iyi bağladı ve omzunun üzerinden bir başka arkadaşı ve Delicious üyesi olan Jules Lamprey'e baktı. Jules sarışındı. Çarpıcıydı, güzel mavi gözleri ve hızlı, çekici bir gülümsemesi vardı. İyi bir insandı ve Daisy ona hayrandı.

O ve Jules, Mary'nin Cumartesi öğleden sonraki yemek işine bakıyorlardı. Sık sık kullandığı üç sunucuyu kaybetmişti ve yardıma ihtiyacı vardı, bu yüzden Jules ve Daisy, bir başka arkadaşları Gillian gibi devreye girdiler.

"Bana bu gece için çıkma teklif etti ama benim başka planlarım vardı. Sonra Pazar gününü sordu ama o da çok lezzetli..." Omuz silkti.

"Onu davet edin. Böylece onunla tanışabiliriz." Mary Daisy'nin ağzına bir çilek attı. "Sen ne düşünüyorsun?"

Dev meyveyi çiğnemekte zorlandı. "Bu balzamik mi? Nefis."

"Evet. Adrian ve Gillian onu benim için İtalya'dan getirdiler." Mary gülümsedi.

"Müthiş. Ve hayır, onu Delicious'a davet etmiyorum. Pazartesi akşamı içki ve yemek için randevumuz var. Suşi." Adamın söylediği elbise bahsetmedi ama yine de aklına her gelişinde cinsel bir heyecan duyuyordu. Az önce ona ne giymesi gerektiğini söylemesi. Bundan nasıl zevk aldığını.

"Neden? Bizden utanıyor musun?" Gillian göz kırptı.

Gruplarında ilk nişanlanan Gillian olmuştu. Son altı ay boyunca oğlunun babası ve her yönüyle Süper Ateşli McHot Pants rock yıldızı Adrian Brown'a aşık oluşunu izlemişlerdi. Gillian çok özel bir insandı ve hayatını Adrian'a açmak onun için zor olmuştu. Birbirlerine ihtiyaçları olduğunu bilen arkadaşları onu zorlamaya devam etmişlerdi. Gillian'ın sevilmeyi hak ettiğini biliyorlardı.

Tabii ki o anda Daisy'yi iğnelemekten zevk aldı.

"Bu sadece ikinci randevu. Sizler özelsiniz. Bir süre buralarda olacağını bilmediğim sürece hiçbirinizi almayacak. Aksi takdirde boşa gider. Hepiniz çok

ziyan etmek istemiyorum. Ve güzel akşam yemeğimin randevu endişesiyle mahvolmasını istemiyorum. Ayrıca, nihayet bebeğinin babasıyla günah içinde yaşamayı bırakmaya karar verdiğinde bize söyleyeceğin gibi, kutlama için tüm dikkatimin sende olmasını istiyorum."

Gillian sevinçle güldü. "O kadar belli oluyor muyuz?"

"İtalya'dan döndüğünde yeni bir yüzüğün vardı. Belli ki resmi bir şekilde evlenme teklif etmiş. Ve biz sizi bu konuda rahatsız ederken ikiniz de bir ay boyunca hiçbir şey söylemediniz. Bir duyuru yapacağınızı söylediğinizde, biz sadece varsayıyoruz. Hamile değilseniz tabii. Bu da harika olurdu."

Gillian kızardı. "Hamile değilim. Bir noktada olmak isterdik. Ama şu anda uğraşması gereken bir sürü şey var. Yakında yeni albümünü kaydetmeye başlayacak, yeni evi yenileniyor. Tanrı aşkına, benim evim gayet iyi durumda." Başını salladı ama yüz hatlarında şefkat vardı.

"Sadece bir noktada onunla tanışmayı beklediğimizi bilin. Sana layık olup olmadığını başka nasıl bilebiliriz ki?" Jules onun yanağına bir öpücük kondurdu ve bir tepsi aldı. "Hanımlar, bu nişan partisine Luxe Catering'in ne kadar harika olduğunu gösterelim mi?"

"Kesinlikle evet."

Meşgul olduğunu söylemişti.

Ailesiyle yaptığı Pazar brunch'ı Daisy ile geçirdiği zaman kadar eğlenceli olamazdı.

Onu düşündükçe istemeden de olsa dudaklarına bir gülümseme geldi. Onu küçük evine nasıl çektiğini ve onlar oynarken onlara margarita hazırlayıp atıştırmalıklar getirirken kâğıt oyunlarında kıcına tekmeyi yemeye nasıl devam ettiğini.

Ondan hiçbir şey beklemiyordu. O da ondan bir şey beklemiyordu. Sadece birbirlerini biraz tanıdılar ve müzik dinlerken kart oynadılar.

Bir hafta sonu bu kadar mutlu ve rahat uyanmayalı uzun zaman olmuştu.

"Meksika'ya iki kişilik bir gezi, bir şaraphane hafta sonu ve gelecek hafta açık artırma yemeği için bazı sanat eserleri getirdiğini duydum." Annesi sodasını yudumladı. Yirmi dakika önce gelmişti ama tüm kardeşleri hâlâ gelmemişti ve onu Liesl Warner'la baş başa bırakmışlardı. Bunun öcünü daha sonra alacaktı.

"Evet, evet, yaptım. Rebecca ve Howie Slaughter evi ve uçak biletini bağışladı. Yerel bir Bainbridge sanatçısı da oldukça dikkat çekici bir seramik parçası bağışladı."

Daisy birkaç parça arasından seçim yapmasına izin vermişti ve Daisy dikenli tellere sarılmış kırılğan kırmızı gülden gözlerini alamamıştı. Küçük bir parçaydı. Neredeyse şeffaf seramik gül yaprakları ile dikenli tel arasındaki kontrast şaşırtıcıydı. Böyle bir parça rafta ya da masada durabilir ve hiç beklemediğiniz bir anda gözünüze çarpabilirdi.

Doğruyu söylemek gerekirse, bu parça için kendi evinde planları vardı. Bunun için mükemmel bir yeri vardı, yatak odasında bir raf. Alçak ve gardırobunun yanında, sabahları ışık vuracaktı. Ve ondan satın alacağı tabloyla harika bir uyum sağlayacaktı.

"İyi iş çıkardın. Kardeşin ve... Gwen birazdan burada olacaklar. Söz verdiğin derse katıldın mı?" Liesl muhtemelen Mal'in nişanlısının adının geçmesiyle alaycı bir tavır takınmamaya çalışıyordu ama yine de sesini yükseltti.

Arka planda babası gülüyor ve öksürüyormuş gibi yapıyordu.

"Bir dans kursuna gittim. Eğitimcim bana bir not yazmayı bile teklif etti." Bunun üzerine gülümsemek için durakladı. "Bir düğünde dans edebilecek kapasitedeyim. Bu konu artık tükendi. Sabrım da öyle. İki yıldır bu böyle. Onunla yatan o, öyleyse neden tüm bu saçmalıkları ben yapmak zorundayım?"

Annesinin kızardığını ve gülümsemesinin yeniden kaşlarını çatmaya başladığını gördü. "Levi Warner, konuşmana dikkat edeceksin."

"Ah ve işte ailem." Eli içeri girdi, babalarına başını sallamadan önce annelerinin yanağını öpmek için durakladı.

"Hayatım, otuz dakika önce burada olmalıydın." Liesl üçüncü en küçük çocuğuna kaşlarını kaldırarak baktı. Levi onun arkasından kardeşini tersledi.

"Trafik."

"Hepinizin farklı yönlerde yaşamasına rağmen geç kalmanız ne kadar komik."

Neyse ki, o daha fazla sinirlenmeden, Toby ve Jonah ellerinde güller ve annelerinin Doğu Yakası'ndaki en sevdiği fırından aldıkları bir pasta kutusuyla çıkageldiler.

"Ne zaman yemek yiyeceğiz?" Toby Toby olduğu için böyle şeylerden paçayı kurtarabiliyordu. Ve bunu, Mal'in geç kalan son kişi olduğu için başının büyük belaya gireceğini bilerek yapıyordu.

Babaları ona bir bakış attı ve Toby sadece güldü.

"Beşinize de yetişebilmem bir mucize."

"Çünkü sen örnek bir insansın canım." James karısına doğru kaldırdı ve herkes ona katıldı.

Tam o sırada Mal içeri daldı. "Geç kaldınız."

"Gwen evlilik sözleşmesi imzalamamı istiyor."

Liesl güldü ama gülüşü kan akıtacak kadar keskindi. Levi içini çekti ve Jonah'la göz göze geldi. En büyük iki çocuk olarak annelerini gerçekten yola getirmeleri gerekiyordu. Ama müdahale etmeden önce onun biraz sakinleşmesine izin verdiler.

Liesl başını salladı. "Neden buna itiraz ediyorsun? Aylardır evlilik öncesi bir anlaşma imzalamasını söylüyoruz."

"Bu evliliğe başarısız olmayı planlayarak girmek istemiyorum. Bunu yapmayacağım." Mal'ın ağzı sertleşti ve kardeşler birbirlerine hızlıca bakıp içeri girdiler.

"Sen çok değerli birisin, Mal. Eğer ikiniz boşanırsanız, paranın yarısını kaybedersiniz. Başarısız olmayı planlamıyoruz." Levi omuz silkti ve yanından geçip giderken omzunun üzerinden geriye baktı. "Bunu söylemek bana acı veriyor ama Gwen'e katılıyorum."

"Endişelenmiyorum. Bunu bana asla yapmaz."

Anneleri bardağını yere bıraktı ve Jonah aceleyle araya girdi. "Malachi Warner, etrafta dolanmayı bırak ve yapman gerekeni yap."

"Jonah!" Anneleri ellerini kalçalarına koydu ve ona ters ters baktı. "Anne, üzgünüm ama bu temel bir erkek meselesi. Bazen söylemen gerekir F kelimesi." Tekrar Mal'a döndü. "Her neyse, çıldır ve şu şeyi imzala. Bir yetişkin ol. Ailene ve geleceğine karşı sorumlulukların var. Başarısız olmayı planladığın şu felsefi saçmalığı bırakmalısın. Siktir git, Mal. Bunu yapmanın kolay olacağını mı sandın? Yetişkin olmak zordur."

Levi, Mal'ın Jonah'nın soğukkanlı ağabey azarına karşı yavaşça boyun eğmesini izledi.

"Sende mi? Sözleşme?" Jonah geri döndü ve Levi devraldı. "En azından şu şeye bir bakalım. Bundan zarar gelmez, değil mi? Nerede O mu? Neden onu arayıp yemeğe geldiğini ve daha sonra görüşeceğinizi söylemiyorsun? Böylece endişelenmez ve sen de onu tekrar görmeden önce sakinleşirsin."

"Sizler pislisiniz. Bazen hayata bir iş anlaşması gibi bakmamakta fayda var." Mal homurdandı ama çantasından sözleşmeyi çıkarıp Jonah'ya vermek için harekete geçti.

"Göt kafalılık ettiğin için annenden özür dile." Toby, yemek odasına doğru giderken yanından geçtiği Mal'e bir bardak uzattı.

Mal annelerinin koluna girdi ve ona eşlik etti. "Kendimi kaybettiğim için özür dilerim. Jonah'ın o iğrenç kelimeyi defalarca söylediğini duymak zorunda kaldığım için de üzgünüm."

Levi, Jonah'la birlikte sözleşmeyi okumak için geri çekilirken başını öne eğdi.

"Sence neden itti?" Gwen'den gelen bu ani endişe patlamasına güvenmiyordu.

"Aklıma, belki de bu sözleşmenin standart bir evlilik sözleşmesinden ya da cömert bir boşanma anlaşmasından çok daha elverişli olabileceği geldi. Ona güvenmiyorum. Bütün o büyük beyaz dişler yüzünden. O neşeli bir faşist. Daha kötüsü olamaz."

Levi homurdandı ve babasının Mal'a göz kulak olmasını izledi. James Warner aptal değildi; o da Jonah'la aynı şeyi düşünüyordu.

"Bu yüzdeler ve zaman çizelgeleri," Jonah sayfaları karıştırdı, "yanlış görünüyor. Ama standardın ne olduğunu bilmiyorum. Benim alanım değil. Binada birkaç aile avukatı tanıyorum. Belki onlardan biri bir göz atabilir." Mal, Gwen'i aramak için izin istediğinde sesini alçalttı.

Levi'nin daha iyi bir fikri vardı. " da iyisi, Bainbridge'de bir adam tanıyorum. Cal Whaley. Yarın onun ya da adamlarından birinin bakıp bakamayacağına bakabilirim. Eğer standartsa hemen görürler. Değilse, daha fazla zamana ihtiyaçları olacak ve biz de öğreneceğiz. Ve o burada değil. Eğer durum buysa annem sakinleşecektir." Jonah sözleşmeyi uzattı ve Levi onları çantasına koymak ve asistanına ertesi gün Cal ile görüşmesi için bir mesaj bırakmak üzere dışarı çıktı.

Mümkün.

Dönüp karşısına oturduğunda annesi ona bir bakış gönderdi. "Her şey yoluna girecek," diye mırıldandı.

Liesl oğullarının mükemmel olmadığını biliyordu. Hepsini kendi sert tarzıyla seviyordu. Ama onlardan beklentileri vardı. Toplumdaki konumları onun için önemliydi ve bunu büyük bir başarı olarak görüyordu. Çok çalışmaları, statülerini ve paralarını uygun şekilde kullanmaları, hayır işleriyle geri vermeleri ve her türlü skandaldan kaçınmaları bekleniyordu.

Ailesi söz konusu olduğunda koruyucu ve acımasızdı. Bir kadında bazen sinir bozucu olsa da takdire şayan bir özellik.

Levi her ne kadar Gwen'den hoşlanmasa da, onun bir şeylerin peşinde olduğuna dair içindeki hissin yanlış olduğunu umuyordu.

Eve geldi ve yatak odasında durup uzun süre suya baktı.

On yıl önce bir karısı vardı. Bir karısı ve bir aile kurmaya yetecek kadar büyük bir evi. Ondandır iki yıl sonra ise boş bir evi ve temizlemesi gereken bir tren enkazı hayatı vardı. Bu yüzden evi satmış ve buraya, Bainbridge'e gelmişti. Seattle'a çok yakın olmasına rağmen sokakta yürürken kimse ona bakıp olanları düşünmüyordu. Hayatının geçmişı onu zorlukla hareket ettirecek kadar ağırlaştırmadan yaşayabilirdi.

Bainbridge iyi bir seçim olmuştu. Orada durup dışarıya baktığı ilk geceden beri pişmanlık duymamıştı, manzaranın kendi manzarası olduğunu biliyordu, evin kendi evi olduğunu biliyordu, geleceğinin, rampadan sarhoş bir şekilde çıkıp bir başkasına kafa üstü çarpan ve taşıdığı bebekle birlikte onu anında öldüren berbat, boktan bir eşin enkazı yerine temiz bir sayfa olduğunu biliyordu.

Yerinden kalktı ve duşa doğru ilerledi. Kelsey'i özlemiyordu. Artık özlemiyordu. Olabilecekleri düşünmek canını acıtmıyordu, çünkü tek yapabildiği o gece başka kimseyi öldürmediği için şükretmekti.

Bu yüzden birileriyle çıkmış ve sevişmişti. Dünyada bir sürü güzel kadın vardı. Çoğu onu yatakta mutlu ediyordu. Bazıları onu bunun dışında eğlendirdi. Ama hiçbirine içini açmak zorunda değildi. Ayrılmaya katlanamayacağı hiçbir şeyi onlara vermek zorunda değildi. Ve bu iyi olmuştu.

Ama Daisy Huerta başka bir şeydi. Farklı ve canlı bir şey. Onu diğerlerini istemediği bir şekilde istiyordu. Diğerleriyle rahatça sertleşebiliyordu. Asla zarar vermezdi ama bileklerinden tutup sertçe sikebilirdi ve onlar da bunu sorun etmezdi.

Daisy daha fazlasını istiyordu.

Soyunarak suyu çalıştırdı ve içine girdi, ne kadar iyi hissettirdiğini düşünerek inledi.

Daisy'ye ve Daisy'yle her türlü şeyi yapmak istiyordu. Sabunlandı ve kaçınılmaz olana teslim oldu, sikini sabunlu bir yumrukla kavradı ve itti.

Dolgun ve kırmızı dudakları, o dili... Onun ağzını sikmek, sikinin dudaklarının arasında kayboluşunu ve tükürüğüyle ıslanıp parlayarak dışarı çıkışını izlemek istiyordu. Onu daha derine götürmesini, daha sert emmesini emretmek istedi. Çekip çıkarmak ve güzel göğüslerinin üzerine boşalmak istedi.

Taşakları vücuduna doğru yaklaştı. Kafasındaki görüntü onu her zamankinden daha hızlı ve sert bir şekilde doruğa doğru sürüklüyordu. Onun önünde diz çökmüşken muhteşem görünüyordu. Ona en güzel iç çamaşırlarını giydirmek, onu güzel şeylerle, giyeceği ya da kullanacağı ve onu düşüneceği şeylerle yıkamak istiyordu. Onun aklında olduğu gibi kendisi de onun aklında olmak istiyordu.

Sikini amının derinliklerine sokmak ve bunu yaparken yüzündeki değişiklikleri görmek istiyordu. Derinlemesine iterken göğüslerinin sallanmasını izlemek, sikinin etrafındaki kaygan, ıslak sıcaklığını hissetmek, o suyun taşaklarından aşağı damlamasını istedi.

Sol meme ucunu cimciklediğinde yumruğuna doğru eğildi, onunkinin neye benzeyeceğini düşünüyordu. Amanın tadının nasıl olacağını merak ediyordu. Ağzının tatlı baştan çıkarıcılığını, oradaki tadı ve sıcaklığı biliyordu. Acaba ilk yaladığında da o kadar lezzetli olacak mıydı? Daha fazlası için yalvarırken klitorisine diline karşı sertleşecek miydi?

Hızlandı, boşalmaya ihtiyacı vardı, onun içinde olmaya ihtiyacı vardı.

Onu becerirken teni nasıl görünecekti? Terden parlayan, kırbacın izleri kıçında pembe öpücükler gibi. Bu, dudaklarından bir homurtu çıkardı. Nadiren oyuncak ya da alet kullanırdı. Ama onunla? Onunlayken nasıl karşı koyabilirdi?

O diğerleri gibi bir oyuncak olmayacaktı. Diğerlerine yaptığı gibi ona karşı kendini tutamazdı. Ona hükmedilmesini istiyordu. El üstünde tutulmak, şımartılmak, zevklendirilmek ve şımartılmak için.

Onunla oyun oynanmazdı çünkü onun gibi bir kadınla bu bir oyun olmazdı.

Bu bir riskti. Diğerlerine hiç benzemeyen bir kadın. Onun gibi bir kadın silinmezdi, bir erkeğin unutamayacağı türdendi. Asla. Bu duş kabininin içinde, siki onun derinliklerindeyken onun nasıl olacağını düşündükçe sıcak bir telaşla boşaldı.

Ve bir saat sonra nihayet uykuyu bulduğunda bile, zihninin gözünde onun yüzü vardı.

Daisy, dünyada en çok sevdiği insanlarla birlikte büyük masada oturuyordu. Jules solunda. Cal ve Ryan, Gillian, Adrian ve oğulları Miles. Kalbinin ailesi. Mary yoğun bir şekilde odanın içinde dolaşıyor, diğer tüm yemek yiyenlerin mutlu olduğundan emin oluyordu ama onları kontrol etmek ve bir anlığına ziyaret etmek için sık sık masaya geri geliyordu.

Gillian konuşmak için yakınına eğildi. "Ön koridorunda yeni bir elbise gibi bir şey belirmeden hemen önce yaptığın gibi sırtıyorsun. Neyin peşindesin?"

"Hayatımda hepiniz olduğunuz için ne kadar şanslı olduğuma hayret ediyordum."

Gillian'ın yüzünde şaşkın bir memnuniyet ifadesi belirdi. "Bu çok hoş. Hemen geri dönmene ."

Mary masaya geri geldi. "Tatlıdan önce birkaç dakikam var." Oturdu ve Jules ona bir bardak uzattı.

"Hazır buradayken hepinizle konuşmak istedik." Adrian konuştu ve Gillian doğruldu, onun elini tuttu.

"Sonunda." Jules homurdandı.

Gillian arkadaşına kaşlarını kaldırarak baktı ama sonra grupta konuştu. "Düğün için bir tarih belirledik. Temmuz ayının ikinci hafta sonu. Tatilden sonra. Mary, sen yemek servisi yapar mısın? Jules, tatlılarla sen ilgilenir misin? Daisy, yüzüklerimizi tasarlar mısın?"

"Vay canına, siz ikiniz başlı başına bir ekonomi gibisiniz." Mary sırtıttı. "Başka yemek şirketlerine bakmak isterseniz gücenmem. Sanırım bu büyük bir düğün olacak ve ben daha önce sadece küçük ve orta ölçekli düğünler yaptım."

"Hey sen. Sizden sadece düğünümüz için yemek servisi yapmanız beklenmiyor, aynı zamanda size ihtiyaç duyduğumuz *iki* etkinlik daha var. Düğünün kendisi küçük olacak. Sadece yakın arkadaşlar ve aile. Yeni evde yapacağız."

Adrian önce Gillian'a, sonra da oğluna bakıp gülümsedi. Daisy ondan çok hoşlanmıştı. Başlarda şüpheleri vardı. Ama Adrian çok iyi bir baba olduğunu ve Gillian'ın ihtiyaç duyduğu türden bir adam olduğunu kanıtlamıştı. "Ve sonra daha büyük bir şey. Menajerimin düzenlemek istediği bir resepsiyon. Sektörden insanlar ve bu tür şeyler. Bizi Los Angeles'ta istediler ama ben hayır dedim. Burada, Seattle'da yapacağız. Tüm detaylar için sizinle irtibata geçecek bir planlamacı var ama bu Ağustos başında olacak."

Daisy, arkadaşlarının yemek ve pasta şefi olarak harika olacaklarından emin olsa da, yüzük tasarımı konusunda çok emin değildi.

"Beni istediğine emin misin? Bazı harika mücevher tasarımcıları tanıyorum." "Hiçbiri beni tanımıyor. Bizi tanıyorsun. Sadece beni ve Adrian'ı değil,

Ama Miles. Sen özel ve mükemmelsin çünkü seni seviyorum ve sen ailedensin." Gillian gülümsedi ve Daisy gözyaşlarını zor tuttu.

"Ay sonuna kadar size bazı fikirler verebilirim."

"Pekâlâ." Adrian onun elini sıktı ve tekrar gruba baktı. "Kardeşlerim kadar siz artık benim ailemsiniz. Bu büyük bir aile meselesi olacak. Hepinizin hayatımızın ve doğal olarak düğünümüzün bu kadar önemli bir parçası olmanız Gillian ve benim için çok şey ifade ediyor."

"Düğündeki tüm yemekleri ve diğer şeyleri denetlemekle meşgul olacağınızı biliyorum, ancak resepsiyonun tadını bizimle birlikte çıkarabilmeniz için hepinize yeterince Delicious olmayan personel bulundurma emri verildi. Anladınız mı?" Gillian hepsine bir bakış attı ve herkes başını salladı.

Daisy kadehini kaldırdı. "Gillian, Adrian ve Miles'a."

"Aşka." Gillian önce oğlunun yanağını, sonra da Adrian'ın dudaklarını öpmeden önce kadeh kaldırdı. Daisy'nin de bunu istediğini fark etti. Biriyle böyle bir bağ kurmak istiyordu. Bir çocuk, bir koca ve sonsuza dek mutlu bir hayat istiyordu.

Bölüm 6

Levi arabayı garaj yoluna çekti ve onu hemen gördü. Seçtiği kırmızı elbise, kışın grisine karşı capcanlıydı. Galerinin önünde durmuş, kendisine çok benzeyen yaşlı bir kadınla hararetli bir şekilde konuşuyordu.

Bir an dondu kaldı. Bu ailesiyle tanışmak gibiydi. Ve bunu çok uzun yıllardır yapmamıştı.

Arabasından merdivenlere kadar kendi kendine yürüdü. Yetişkin bir adamdı ve evlilik teklif etmeden birinin büyükannesiyile tanışabilirdi.

Daisy döndü ve onu gördü. Gülümsemesi onu daha da yaklaştırdı.

"Bir palto al. Güzel bir elbise ama bir paltoya ihtiyacın var yoksa üşüteceksin." Küçük yaşlı kadın onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Palto giyiyor. Gördün mü?" Daisy bilgece başını salladı. "Haklısınız. Levi Warner, bu benim büyükannem,

Delores Huerta. Büyükanne, bu Levi."

Onun elini tuttu ve sıktı. Kırılgan görünüyordu ama tutuşu ona aksini söylüyordu.

"Sizinle tanışmak bir zevk, Bayan Huerta."

Kız ona gülümsedi, gözlerinde muzip bir pırıltı vardı ve o anda kızıdan çok hoşlandı.

"Ona bir palto giydir." Daisy'nin yanağına bir öpücük kondurdu ve el sallayarak galeriye doğru ilerledi. "İyi eğlenceler."

"Bir paltoya ihtiyacım var." Daisy güldü ve onu evine kadar takip etti, orada beyaz bir palto ve eldivenler aldı, bu da onu 1940'lardan kalma göz alıcı bir yıldız gibi gösterdi.

Paltosunu giymesine yardım etti ve arabasına kadar ona eşlik etti. Kapısını açmasını bekledi, ki bu onun çok hoşuna gitti.

Araba sürerlerken, "Bu elbisenin içinde çok güzel görünüyorsun," diye mırıldandı. Kızın bu elbiseyi giymesini onu fazlasıyla memnun etmişti.

"Teşekkür . Sen oldukça güzel görünüyorsun."

Restoranda onun kolunu ve kapıyı açmasına ve sandalyeyi çekmesine izin verdi. Buna ihtiyacı olmadığını biliyordu ama yapmak istedi ve o da

bu yüzden izin verdi. Bu bilginin verdiği haz onu ısıttı.

Wasabi ve soyayı dikkatlice karıştırdı, tercih ettiği karışım olduğundan emin olmak için başını kaldırıp adamın gözlerine baktı. Onu açlıkla izledi ve tamamen çıplak nasıl görüneceğini merak etti. Birası geldiğinde, onun için doldurdu.

Daha önce hiç böyle beklenmemiştii. Hiçbir zaman. Onun yaptığı gibi kişisel bir şekilde değil. Elbette, garsonlar birasını dolduruyor ve yemeğini servis ediyordu ama bu Daisy'ydi, Levi'yle ilgileniyordu ve bu onu etkiliyordu. Daisy Huerta ile ilgili diğer pek çok şey gibi bu da onu rahatsız ediyordu ve onu düşünmeden edemiyordu. Ve onun ne kadar farklı olduğunu.

Ki bu aptalcaydı. Çünkü o farklıydı, o kadar farklıydı ki uzun süreli bir ilişki söz konusu olduğunda menüden tamamen çıkarılmıştı. Onu eve, ailesinin yanına götürebilecek gibi değildi. Yirmi dört yaşında, dövmei bir sanatçı ve tüm o yüzünüze vuran, yemyeşil güzellik. Annesi ona karşı son derece nazik davranacak ve onu bir daha gördüğünde sorumlulukları, geleceğı ve Daisy gibi bir kızın onun gibi bir adam için ne kadar uygunsuz olduğunu konusunda onu yerden yere vuracaktı.

Orada onunla birlikte olmamalıydı. Ama öyleydi. Ve bunu değiştirmek için hiçbir planı yoktu.

"Hafta sonun nasıldı?" Bardağı alıp yudumlarken parmakları onunkilere dokundu.

"Çok güzel, teşekkür ederim. Cumartesi günü çalıştım ve arkadaşlarımla takıldım. Dün arkadaşım nihayet akşam yemeğinde düğün tarihini açıkladı. Seninki?"

Adam iç çekti ve kadın güldü. "O kadar kötü mü?"

"Aile dramı." Omuz silkti. "Arkadaşlarla birlikte olmak ve düğün tarihlerini duymak kadar eğlenceli değil."

Hayatıyla ilgili çok cimri olduğunu fark etti. Bu onu rahatsız ediyordu. "Ailenin geri kalanı Seattle'da mı yaşıyor?"

"Çoğunlukla. Kardeşlerimden biri Kirkland'da, diğeri Redmond'da. Diğerleri Seattle'da yaşıyor. Peki ya siz?"

"Tüm ailem Bainbridge'de yaşıyor. Hepsinin bu kadar yakınımnda olması beni şımartıyor. Neden avukat olmaya karar verdiniz?"

"Neden sanatçı olmaya karar verdiniz?"

"Sorulara hep soruyla mı cevap verirsiniz?" İlk tabaklar gelmeye başladığında durakladı. Tabakların ona verildiğini fark edince sırtıttı.

fazladan bir tabak sarı kuyruk nigiri. En sevdiği. Teşekkür etmek için garsona göz kırptı. Adam kızardı.

"O adamı tanıyor musun?"

"Burada iki yıl çalıştım. Genellikle hafta sonları. Favorilerimi biliyorlar." Omuz silktili.

"Bir sürü insan tanıyorsun."

Güldü ve nigirilerden birini ağzına attı, tadını çıkarmak için durakladı. "Ben seviyorum. Senin de öyle olduğunu tahmin ediyorum." Sadece restoranlarda garsonluk ve dans eğitmenliği yaptıklarından şüpheliydi. "Eğer benim sorularımı yanıtlarsan, senin sorularını da dürüstçe yanıtlayacağıma söz veriyorum. Gerçekten karşılıksız."

Adamın dudaklarına yarım bir gülümseme değdi ve kadın onu çıplak görmek istedi. "Neden sanatçı olmaya karar verdin?"

"Sanatçı olmanın bu kadar sıra dışı bir şey olduğunu bilmeden büyüdüm. Kendimi bildim bileli büyükannem ressamdı. Onu yaparken izledim. İşe yaramasını. Sanatta bir kariyeri vardı. Bu yüzden hiç o "olamaz" anlarını yaşamadım. Elbette zayıf yılları oldu. Ama o devam etti. Kartonpiyer yapmaya başladığımda çok heyecanlandı ve o ve büyükbabam küçük kutularımı galeride sergilediler. Ve satıldılar." Bu anıya güldü. "Her neyse, yaratmayı seviyorum. Ben bir sanatçıyım çünkü bir şeyler yapmayı seviyorum."

Konuşmadan önce birasını yudumladı. "Avukat olmaya karar verdim çünkü babam bir avukat. Onu bir davayı savunurken gördüm. On bir yaşında falan olmalıydım. O günden sonra onu tamamen farklı bir gözle gördüğümü hatırlıyorum. Kendine çok güvenen ve zeki biriydi. Ben de öyle olmak istedim. Beynim ve kelimelerimle bir şeyleri değiştirmek istedim. İki kardeşim mimar ama ben matematikten nefret ederim. Bunu anneme söylemeyin." Adam gülümsedi ve kadın rahatladı. Ona içini açtıkça tavırları da ısındı. "O günden sonra bir plan yaptım ve ona sadık kaldım."

Bahse girdi. Karşısında oturan adam, hayatın hiçbir şekilde *başına gelmesine* izin veren biri değildi. "Elbette yaptın. Bu hoşuma gitti. Çok hırslısın. Ve bu senin aile işin mi? Hukuk firması mı?"

Başını salladı. "Ben, babam, ağabeyim, amcam ve birkaç kuzenim."

"Aile dükkanında çalışmak eğlenceli sayılır."

Güldü. "Evet, sanırım ikimiz de öyleyiz, değil mi?"

Asıl bilmek istediği, adamın nasıl kırk yaşında ve bekâr olduğuydu. Ama o anda sormak istemedi. Muhtemelen bir erkek aradığını düşünecekti.

Evlilik teklif etti ama onu biraz daha yakından tanımak istiyordu.

Böylece yemeklerini yiyip bitene kadar aptalca şeyler hakkında sohbet ettiler ve arabada işler birdenbire çok daha ciddi bir hal aldı.

"Buraya gelmek ister misin? Bir şeyler içmek?"

Derin bir nefes aldı ve başını salladı.

Evine daha önce hiç kadın getirmemiş değildi ama bu onu biraz germişti.

Adam onunla birlikte garajdan evin içine doğru merdivenleri çıkarken kadın adamın yanına mükemmel bir şekilde oturdu ve sonra durakladı, nefesini içine çekti.

"Burası nefes kesici," diye mırıldandı ve ayrılıp onun durup bakmayı çok sevdiği pencerelerin olduğu duvara doğru yürüdü.

Orada dikkat çekici bir şekilde doğru görünüyordu, gece bir sevgili gibi kıvrımlarının etrafında siluet oluşturunuyordu. Giydiği topuklu ayakkabılar çok yüksekti. Sırtını dikleştirilmiş, böylesine minyon bir kadın için şaşırtıcı derecede uzun olan kalçasını ve bacaklarını sergilemişti.

"Vücudunun gülünç derecede güzel olduğunun farkındasın, değil mi?" Ceketini aldı ve iltifat karşısında yüzünde beliren memnuniyeti fark etti.

Uzaklaştı ve müziği açmadan önce eşyalarını astı, tampona ihtiyacı vardı çünkü onunla her zaman çok çiğ hissettiriyordu.

"Naz yapabilirim ve yapmıyormuş gibi davranabilirim." Omuz silkti ve yüzünü ona döndü, sonra da büyülenmiş gibi duran adamın olduğu yere doğru yürüdü. Ellerini onun göğsüne doğru kaydırды. "Yine de naz yapma konusunda pek iyi değilim." Kulağının hemen altındaki boynunu öpmek için parmak ucunda yükseldi. "Ne istediğimi biliyorum. Kim olduğumu biliyorum."

"Güzel." Nazlanmaktan nefret ederdi. Ne istediklerinin etrafında dans eden kadınlardan nefret ederdi.

Adamın kolu kızın belini sararken diğer taraftan da elini yakaladı ve sallanmaya başladılar. Kadın eğildi, yanağını adamın göğsüne dayadı ve onun vücudunda eridi.

Burada, karanlıkta, evinin mahremiyetinde, kadının vücudunun yemyeşil duygusallığı açlığını keskinleştirdi.

Araları yavaştı, pek dikkatli değillerdi.

Yüzünü onun boynuna gömdü, onu içine çekti, saçlarının yumuşaklığı yanağına değdi.

"Yavaş dans etmeyeli uzun zaman olmuştu. Ne kadar lezzetli olduğunu unutmuşum," diye mırıldanırken onun çenesini, kapalı gözlerini, burnunu ve sonra da muhteşem ağzını öptü.

Arzu onu dövüyordu. Acil. Ağgözlü. Ve dişlerinin arasında kızın alt dudağını çekıştırerek, kız alçak ve derin bir ses çıkarana kadar onu ele geçirmesine izin verdi. Bu tepki onun içinde elektrik gibi yayıldı.

Üst kollarını sıkıca kavradı ve bu onu akılsız yaptı. Tüyleri diken diken oldu ve dizlerinin bağı çözüldü.

Dudakları boğazından aşağı kayarken sertçe yutkundu, daha fazlasını yapması için neredeyse bağırana kadar derisini yaladı ve ısırdı.

"Benimle misin?" Yüzüne bakabilecek kadar bedeninden uzaklaştı.

Başını salladı çünkü kelimeler ağzından kaçmıştı.

"Tanrı'ya şükür." Ona çarptı ve bir duvara çarpma kadar onu geriye doğru yürüttü. Onu yerinde tutmak için ağırlığını ona doğru bastırdı.

Onu idare ediş şekli, kendisinden başka hiçbir şeye aldırmamasını sağlıyordu. Elleri üst kollarında, vücudu onu istediği yerde tutmak için ona karşı. Her ne yaptıysa, çok çiğ ve lezzetliydi.

Daha o farkına bile , elbisesi omuzlarından kaymış ve adam başını eğerek köprücük kemiğinin üzerinden öpmeye başlamıştı. Omuzlarındaki elleri onu kendisine bağılıyordu ama oradaki ince gerginliği de hissediyordu.

"Kendini tutma," diye fısıldadı.

"Denesem bile yapabileceğimden emin değilim."

"Ah şimdi, bu doğru değil." Dudaklarını yaladı ve adamın elleri sütyenine gidip bir iniltiyle kuplarını geriye doğru sıyırırken elbisenin belinde toplanmasını izledi.

Meme uçlarını sıkıştırdı, kalçaları kendiliğinden öne doğru çıkana kadar her birindeki çubuğu çekıştirdi ve büktü. Daha önce hiç bu kadar ıslanmadığından ya da sekse bu kadar hazır olmadığından emindi. Hiç.

Bir şey söylemiş olabilir; adam göğüslerini avuçlayıp sıkarken bir anlığına uzaklaştı. Acıtacak kadar sert değil, ama acının sınırını getirecek kadar sert. Ona orada olduğunu ve onu istediğini hatırlatacak kadar sertti.

Dişlerinin kenarı omzunun üzerinden kaydı ve kadın kekeleyerek bir nefes aldı ve sanki vücudunun üzerine sıcak bir ağırlık çökmüş gibiydi. O kadar iyi, o kadar doğruyd ki, her türlü kimyasal madde içinde uçuşuyor, onu hafifçe sarhoş ediyordu.

Onu alt boşluğa itmek onun için bu kadar kolay olabilir miydi? Bunu onunla birlikte cazibesi o kadar baskındı ki, buna karşı gözlerini kapatmak zorunda kaldı.

Ona kendini tutabileceğinden emin olmadığını söylemişti. Ama tutabilirdi. Ve uzun zamandır da öyleydi. Ama onun ne kadar baştan çıkarıcı olduğunu abartmamıştı.

"Seni ışıpta görmek istiyorum."

Adam onu merdivenlerden yukarıya, yatak odasına doğru götürürken bakışları netleşti ve başını salladı. Elbisesi hâlâ yarıya kadar açıktı ve dizlerinin üzerine çöküp övmek istemesine neden olan göğüslerini ortaya çıkarıyordu.

Her iki meme ucu da delinmişti. Bu anıyı hatırlayınca nefes verdi.

"Giysilerinizi yatağa oturmanızı istiyorum, lütfen."

Bunu söylediği için duyduğu şaşkınlığı üzerinden attığında bunu yumuşatmak üzereydi. Ama kız titredi ve onun da bu fikre tamamen katıldığını fark etti. Ve sonra daha fazla karşı koyamadı.

Kapı pervazına yaslandı ve kadının arkasına uzanıp sütyenini çıkarmasını izledi.

"Bir sütyen ve elbiseyle örtüldüklerinde muhteşemler. Özgür olduklarında ise muhteşemler." Ve kutsal bok onlardı. Yüksek ve dolgundu, her meme ucunda metal bir çubuk vardı. Tatmak için ağzı sulandı.

Gülümsedi, hiç utanmıyordu. Sonra elbisenin kalan fermuarını açtı ve içinden çıktı.

Çoraplar.

Jartiyer

kemer.

Yüksek

topuklular.

Küçük külot.

En son yirmi dört yaşında birini çıplak gördüğünde yirmi altı yaşındaydı. Bu deneyim abartılmamıştı.

"Bir daha düşündüm de," dedi ayağa kalkıp ona doğru yürürken, "çorapları ve topukluları üzerinde bırak. O külotlar... şey, onlarla ben ilgilenirim."

"Oturayım mı?" Her zamanki şımarık tavrı yumuşamış, itaatkâr bir hal almıştı.

Kendini toparlamak için yine bir an gözlerini kapatmak zorunda kaldı. Bu yönünü bir başkasına açmayalı çok ama çok uzun zaman olmuştu. "Evet." Gözlerini açtı ve bakışlarını ona dikti. Kadının yemyeşil kıvrımlarına.

Ona söylediği gibi oturdu ve dizlerinin üzerine çökerek kalçalarını araladı. Teni hayal ettiği kadar yumuşaktı. Adam yaklaşp külotunun üzerinden amcığını solurken kadının kokusu alay ediyordu. Malzeme

fısıltı kadar inceydi; dudaklarının karanlığını görebiliyordu, hemen ötesinde mümkün olduğunca uzun süre keşfetmeyi planladığı kaygan, sıcak bir dünya olduğunu biliyordu.

İnledi, parmakları yatak örtüsüne gömüldü ve adam amına bir öpücük kondurduğunda bir an sıçradı ve sonra kıvrandı. Başını çevirerek kalçasına bir öpücük kondurdu ve ardından külotunu indirip çıkardı. Akıllı bir kız gibi onları kemerin üzerine giymişti.

"Soyunacak mısın? Çünkü bunu görmeyi gerçekten çok isterim."

Kalçasını son bir kez öptü ve sonra amını ağzına doğru açtı. Uzun bir yalamadan sonra klitorisini dudaklarının arasına aldı ve dilinin ucuyla alt tarafını gıdıkladı.

"Evet."

Parmak ucuyla kızın kapısının etrafında daireler çizdi, parmak ucunu kızın göt deliğine doğru kaydırды, bu da kızın inleyip solumasına yetti. Hâlâ kıyafetlerinin içinde olduğuna sevinmesine yetecek kadar çünkü tek istediği onun amına girmek ve onu becermekti.

Ama bu bekleyebilirdi. Önce onun orgazm olmasına ihtiyacı vardı. Bunu ona kimin verdiğini, kiminle birlikte olduğunu bilmesini istiyordu. O zaman doğru düşünebilir ve onu hak ettiği şekilde becerebilirdi. Öyle umuyordu.

"Amcığının tadı tuzlu ve tatlı." Kadın titrerken dilini tüm o yumuşak, ıslak etin içinde gezdirdi.

Gözlerini açtı ve onu vücudunun aşağısından kendisine bakarken buldu, göz kapakları yarı açıktı, gözleri parlıyordu, dudakları ayrılmıştı. Orada hiç tereddüt yoktu, zevkten başka bir şey yoktu.

Bileğini çevirip iki parmağını derinlere kaydırırken dilini klitorisinin üzerinde gezdirmeye devam etti.

Sıkı. Sıcak.

Kız zıpladığında ve sonra elinin üzerine bal yağdırdığında doğru yeri bulunduğunu anladı. O tatlı noktayı okşadı ve amını yenmesi gerektiği gibi yedi.

Yatağı bırakmış olmalıydı çünkü parmakları adamın saçlarının arasından geçti ve sonra çekiştirerek onu kendine yaklaştırdı, kalçalarını salladı. İstedğini alıyordu. Aleti öfkeyle zonkluyor, güçlü bir şekilde onaylıyordu.

Adam mırıldandı ve kız bir ses daha çıkardı, ağlamaklı bir inilti gibi ve sonra boşaldı, sırtı kavislendi, saçlarını çekerken amını adamın yüzüne bastırdı ve lanet olsun, buna bayıldı.

Doruk noktasından biraz sersemlemiş, iç kasları hâlâ zıplayan Daisy, dudakları amından parlayan adamın ayakta durmasını izledi.

Sonra gömleğinin bir düğmesini açarak kızın dikkatini tekrar üzerine çekti.
"Neden beni soymuyorsun?" Soru değil. Bir istek değil.

Ama buna gerek yoktu. Hafifçe titreyen bacakları üzerinde durdu ve avuçlarını gömleğin ince pamuğunda kaydırarak yakasına kadar geldi ve düğmelerini açmaya başladı.

Göğsü genişti. Kıllı ama iğrenç bir şekilde değil. Orasında burasında griler vardı, bu da onu milyonlarca kez daha ateşli yapıyordu.

Tırnaklarını o muhteşem, sert göğsünden aşağı, göğüs uçlarına doğru sürükledi ve bunu yaptığında onun zevk hırıltılarından zevk aldı.

Karşı koyamayarak tadına bakmak için öne eğildi, gömleği aralayarak önce sol sonra da sağ meme ucunu yaladı. Görünüşe göre sol daha fazla tepki aldı, bu yüzden dilini üzerinde gezdirmek ve geri çekilirken dişlerini ona sürtmek için geri döndü.

Adam onu izledi, yüz ifadesi anlaşılmazdı. Dudağını dişlerinin arasına aldı ve gömleği çıkarıp dikkatlice katladıktan sonra yakındaki bir sandalyenin arkasına yerleştirmek için arkasından yürüdü. Adamın sırtı da neredeyse önü kadar etkileyiciydi ve öpmek ve okşamak için durakladığında ellerini ve dudaklarını çağırdı, avuçlarını beline doğru kaydırarak kemerini ve pantolonunu çözdü, parmak uçlarının ve tırnaklarının küçük dokunuşlarıyla alay etti.

Birden döndü ve onu öpmek için kendine çekti.

Elleri onun üzerindeyken, o kadar emin, sert ve kontrollü olduğunda, içindeki her şey şişmiş, patlamaya yakın görünüyordu. Bu çok fazlaydı. Daha önce hiç kimseye karşı böyle hissetmemişti.

Adam geri çekilirken öpücüğün onun tadını verdiğini düşündü. Göz bebekleri göz rengini yutmuş gibiydi, bakışları göğüslerine kayarken ifadesi yoğundu.

"Piercingli olmana
bayılıyorum." Bundan çok
memnundu.

"Pantolonunu çıkarabilir miyim?" Neden sorduğunu tam olarak bilmiyordu, sadece çıkarması gerektiğini hissetmişti. O da öyle yaptı.

Sonra bir elini saçlarının arasına soktu ve son saçlarını da tutturduğu iğnelerden kurtardı. Omuzlarına döküldü ve sonra onu tekrar kendine çekti. Saçlarından. Bu, göğüs uçlarına doğru bir yük treni hissi gönderdi, göğüs uçları adamın göğsüne sürtündü, hafif telli saçlar onları tam olarak aşındırdı.

"Evet. Ve sonra seni dizlerinin üstünde, sikimi o ateşli ağzında istiyorum."

Neden evet, çok teşekkür ederim! Bu öneri karşısında vücudu elektriklenmiş gibiydi.

Pantolonuna ulaşabilmek için ellerini adamın ön kollarından aşağı kaydırıldı. Duraklayarak, iç taraftaki dövmeyi görmek için koluna doğru eğildi. Adamın vücudundaki diğer her şey dikkatini çektiği için gözden kaçırdığı bir şeydi bu.

Tarih galipler tarafından yazılır.

"Bunu sevdim."

Omzunu öptü, parmak uçlarını omzunda ve sırtında gezdirirken pantolonunun fermuarını açtı ve dizlerinin üzerine çökerek pantolonunu ve boxer'ını indirip çıkardı. Tekrar ayağa kalktı, onu içeri almak için geri dönmeden önce pantolonunu katlayıp gömleğiyle birlikte sandalyeye yerleştirdi.

Kız ona doğru yürürken "Sırtın çok güzel," diye mırıldandı.

Dövmeler hakkında sonra konuşabilirlerdi.

Gülümseyerek teşekkür etti ve dizlerinin üzerine çöktü ama adam onu durdurdu. "Bekle."

Birkaç dakika sonra odadaki diğer sandalyeye oturdu ve önüne yere bir yastık koydu. "Dizlerin için o kadar zor olmayacak."

Böyle bir şey onu nasıl etkisiz hale getirebilirdi, bilmiyordu. Ama öyle oldu ve yastığı dizlerinin altına sıkıştırmak için kendini ayarlayarak buna uydu. Bu onu biraz daha yukarı kaldırdı. Düz karnı boyunca, taş gibi sert uyluklarının üzerinden, önce bir dizinin sonra diğerinin arkasından öpebilecek kadar yükseğe. Bunu yaparken onun dokunabildiği her yerini okşadı.

Ama asıl ilgi çekici olan onun sikiydi. Etli, kalın ve o kadar sertti ki, sapını yalayana kadar karnına vurdu ve sonra onu kökünden kavradı, elinden geldiğince daha iyi almak için aç yaptı.

Dudaklarını başın etrafına ve sonra yavaşça aşağı kaydırıldığında inledi, bunu yaparken burnundan nefes alıyordu.

Kız onu emmeye başladığında adam saçlarını okşadı.

"Evet, doğru. Sikimi ıslak tut. Sertçe em. Ben böyle severim."

O da yaptı. Çünkü onu memnun etmek istiyordu. Saçlarını okşayan elin o tatlı ama bir o kadar da ateşli okşamaya devam etmesini istiyordu.

Parmaklarını güzelce ıslatmak için amına doğru uzandı ve sonra onları taşaklarının hemen arkasına getirdi, bastırdı ve sonra tekrar aşağıya, göt deliğine doğru kaydırıldı. Homurdandı ama kalçalarını genişletti, böylece devam etti, deliğin üzerinde ve horozunu emerken hafifçe içeride okşadı.

Kalçalarını esnetmeye ve itmeye başladı, prostatını bulup bastırırken ağzını becerdi ve ona karşı bir daire çizdi. Aletinin yüzeyi tepki olarak sertleşiyor gibiydi; neredeyse elektrik gibi, enerji ondan uğulduyor gibiydi.

"Ağzına boşalacağım, Daisy. Sonra bir kokteyl içeceğiz. Sonra da seni becereceğim."

Başını sallayarak adamın sikini ağzına aldı ve onu derinlere çekti, ona kendini iyi hissettirmek istiyordu, ona başka hiç kimsenin yapamayacağı şekilde zevk vermek istiyordu.

İşe yaramış olmalıydı çünkü homurdandı, saçlarındaki parmakları onu kendine doğru tutarken sıkılaştı, içine girdi ve sonra boşaldı.

OceanofPDF.com

Bölüm 7

Kokteylin sinirlerini yatıştıracağını umuyordu. Tanrı biliyordu ki bir şeye ihtiyacı vardı. Çünkü Daisy Huerta savunmasının tam içine girmiş ve ona sarılmıştı.

Ve onu dışarı itecek gücü ya da isteği yoktu.

Söz konusu kadın mutfığa girmiş, ona bir içki hazırlıyordu. Gönüllü olmuş, ona hoşuna gidecek bir şey yapacağını söylemişti. O kimdi ki reddedecekti?

"İçki yapmayı nereden öğrendin?" Onun için bornozlarından birini almayı düşündü. Tamamen çıplaktı, odanın tam ışığında daha da çarpıcıydı ve soyunmuş haliyle rahat olduğu belliydi.

Gülümseyerek ona bir bardak uzattı. "Bar sahibi bir arkadaşım var. Bazen fazladan personele ihtiyacı oluyor, ben de o zaman uğruyorum. Annem ve babam da kokteyl saatlerini düzenleyen insanlar, ben de bu şekilde büyüdüm. Annem her şeyde iyi olan insanlardan biridir. Bu onun tarifi aslında. Sidecar'ın değişik bir versiyonu."

Yudumladı ve onayladı. Doyurucu. Serin bir akşam için mükemmel.

"Üşüdünüz mü? İstersen bornozum var." Adam kızın elini tuttu ve kız da bardağını kaparak onu oturma odasına kadar takip etti.

"Hala seks sonrası sıcaklığım var. Tabii siz tercih etmezseniz."

Bir kahkaha attı ve oturduğunda kız ayaklarının dibine oturdu, başı dizine yaslandı. Adam nefesini içine çekti, kadının koyu renk ve yumuşacık saçlarını okşamaktan kendini alamadı. "Çıplak olmanla ilgili bir sorunum olmadığını söyleyebilirim. Sadece üşümeni istemedim."

Başını çevirerek ona yukarıdan aşağıya baktı. "Teşekkür ederim. Yıpranmış kot pantolon giyen ve çıplak ayaklı gömleksiz erkekleri en seksi şeylerden biri olarak gördüğümü bilmelisiniz."

Bu onu ısıttı. "Teşekkür ederim. Bana mürekkebinden bahset."

"Babamın ailesi, büyükannem ve büyükbabam, birinci kuşak Amerikalılardı. Ama ben çocukken her yıl birkaç kez geniş ailemizi ziyaret etmek için Meksika'ya giderdik. Her neyse, ilk anılarımdan bazıları

büyük teyzemin evindeki renklerdi. Kırmızılar ve sarılar, maviler ve yeşiller. Parlak ve canlı. Bu benim kim olduğumun bir parçası." Parmaklarını omzundaki ve kolunun üst kısmındaki mürekkebin üzerinde gezdirdi.

"Omzundaki kadın bana Frida Kahlo'yu hatırlatıyor."

"Aslında büyükannemin yaptığı bir resme dayanıyor." Dövmede siyah saçlı bir kadın vardı, kulağının arkasına bir çiçek sıkıştırılmıştı. Yüzü şekerden bir kafatası gibi . Çiçekler ve Meksika halk sanatından diğer parçalar kadının etrafını sarmış, büyük kırmızı güller halinde sırtına doğru akıyordu.

"Tamamen bittiğinde, arkası bir kadının yandan görünüşü olacak, dua eden eller, akan saçlar, kolumdaki gibi şeker kafatası bir yüz."

"Çok güzel bir çalışma."

"Teşekkür ederim. Sırtımdaki büyük parça bir arkadaşımın kardeşi tarafından yapılıyor. Kendisinin Seattle'da bir dövme dükkânı var. Önümüzdeki yılın sonuna kadar tamamını yaptırmayı umuyorum. Peki ya senin dövmen?" Anlayabildiği kadarıyla sadece ön kolunda bir tane vardı.

"Bazen bir şey olur ve siz de oradasınızdır ama herkes farklı anlatır ve artık neyin doğru olduğunu merak etmeye başlarsınız. Ve çoğu insanın gerçek olduğunu düşündüğü versiyon her zaman gerçek değildir, ama bunun bir önemi yoktur."

"Önemi dersin içinde mi?"

Adam başını salladı ve kadın onun ne demek istediğini merak etti. Ona ne olmuştu da kendisini bir hatırlatma olarak işaretlemişti.

"Bence," dedi bardağını yakındaki bir masanın üzerine koyarak, "sikime binmelisin."

Sırıttı. "Bence bu gerçekten iyi bir fikir."

Cebinden bir prezervatif çıkardı. Tanrıya şükür yanında bir tane vardı. Elbette çantasında vardı ama şimdi onu almak için hareket etmek zorunda kalmayacaktı.

"Neden ayağa kalkmıyorsun, böylece onları çıkarabilirim?" Ellerini adamın kot kaplı bacaklarına doğru kaydırdı.

"Burada mı?" Etrafına bakındı.

"Başka bir fikrin yoksa tabii."

Pencere kenarına baktı.

"İnsanların göreceğinden mi endişeleniyorsun? Yoksa görmelerini mi umuyorsun?"

Kendini gözle görülür bir şekilde kontrol altına alırken göz bebekleri gözlerindeki rengi tekrar yuttu. Onu bu şekilde etkilemenin nasıl bir his olduğunu sevdiğini inkâr edemezdi.

Adam ayağa kalktı ve kadın kot pantolonunun düğmelerini açarak, içinden çıkabilmesi için aşağı çekti. Ama hemen oturmadı. Şömineye doğru ilerledi ve iki düğmeye bastı. Biri ışıklarını kapattı, diğeri şömineyi açtı ve odaya sıcak, altın rengi bir ışık gönderdi. Bunu onun için yapmıştı.

"Vücudun inanılmaz." Göğüs ucu çubuğunu bükte, adamın bakışlarının parmaklarına gidişine dikkat etti, doğruldu ve ona doğru yöneldi, yüzü çok niyetliydi.

"Teşekkür ederim. Bunu senden duymak büyük bir iltifat. Bu iyi hissettiriyor mu?" Başka bir sandalyeye oturdu, bu bir tür şezlongdu.

"Evet."

"Amin ıslak mı?" Başını salladı.

"Güzel. Buraya gel."

Gülümsedi ve prezervatifi kapıp yırtarak açtı. Bacaklarının arasına diz çökerek, tamamen canlanmış sikiğin üzerinde yuvarladı. Müthiş bir iyileşme süresi vardı, bunu ona verebilirdi.

Onun üzerine binerek arkaya uzandı ve yavaşça aşağıya inerek sikiğe açtı verdi.

Yavaş gitmek zorundaydı çünkü adam çok kalındı. Onu almak için kalçalarını döndürürken onu tamamen doldurdu. Sonuna kadar girene kadar azar azar ve nefesini yakalamak için durmak zorunda kaldı.

"Bu çok, çok iyi." Adamın yavaşça gülümsemesi meme uçlarının neredeyse ağrıyacak kadar sertleşmesine neden oldu.

Öyleydi.

Çok deneyimli, çok yetenekli bir adam olabilirdi ama onun da kendine göre birkaç numarası vardı. Dansçı olduğu için oldukça esnek ve formdaydı. O yüzden ona gösterecekti.

Ellerini adamın üst kollarına dayadı, kalçalarını ritmik bir şekilde hareket ettirerek amını aşağı ve sonra ileri geri kaydırarak sürmeye başladı.

"Tanrım!" diye tısladı, kızın onun üzerinde nasıl hareket ettiğini izliyordu.

O hareket ettikçe adamın siki kadın siki süper sıkı amının derinliklerindeydi. Başını geriye doğru eğilmiş, parmakları adamın pazularına gömülmüştü. Onun üzerinde her ne yapıyorsa bir mucizeydi. İç kasları onu kucaklıyor, tüm o sıcak, ıslak, dalgalı etle onu çevrelerken sikiğin uzunluğunu okşuyordu.

"Üç yıl göbek dansı eğitimi aldım. Genç olabilirim ama birkaç şey biliyorum."

Güldü. "Tanrı'ya şükür. Artık beni öldürdüğünde mutlu bir şekilde çıkacağım."

Başını eğerek ona baktı, dudaklarında bir gülümseme vardı. "Sikişerek ölmek mi? Gazeteler ne der? Sanırım seni yanımda tutacağım. Bir dahaki sefere."

Tekrar. Evet, tekrar olması gerekiyordu. Buna hiç şüphe yok.

Göğüs uçlarını çekip çekiştiriyor, piercinglere bakmadan edemiyordu. Seksi. Pornolarda göğüs uçları piercingli kadınlar görmüştü ama bu kadar yakından değil. Söz konusu memelerin sahibi onun sikini sürerken değil.

Ve sonra onu yakalıyordu. Boğazı avucunun altındaydı, nabızı güçlü atıyordu.

Nefes nefese kaldı, amcığı onun etrafında çırpınıyordu ve onun da bunu kendisi kadar sevdiğini biliyordu. Bu da onun biraz rahatlamasına ve bu kadınla birlikte bu anın tadını çıkarmasına olanak sağladı.

"Bakışlarını istiyorum." Bunu söylemeyi planlamadan söylemişti. Kız gözlerini açıp itaat ettiğinde bir an panikledi. Birini becerirken izlemek, her bir duygusunun yüz hatlarında uçuştüğünü görmek ne kadar da samimiydi.

Bu, ona bunu da verdiği anlamına geliyordu.

Yani onu ilk gördüğü andan itibaren kendini yerleştirdiği kafasının içini görmesine izin vermişti.

Tırnakları etine batıyor, ona orada olduğunu hatırlatıyor, talep ediyor, memnun ediyor, evet, ama karşılığında memnun edilmeye ihtiyaç duyuyordu.

Adam parmaklarını kızın ağzına götürdü ve kız onları emdi, yaladı, ıslattı. Çok yaklaşmıştı. Ama o kaygan parmaklarını klitorisine götürdüğünde önce inledi, sonra inledi, klitorisi onun dokunuşuyla sertleşti, amcığı onu neredeyse acı çekecek kadar kavradı. Ama en iyi türden bir acı.

Hareketlerini hızlandırdı, belli ki o da yaklaşıyordu. Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı ama adam kaygan parmaklarının arasında klitorisini nazikçe sıkıttığında bir çığlık atarak havayı içine çekti ve boşalmaya başladı. O kadar sert boşaldı ki, amcığı adamın etrafında dalgalanarak onu da kendisiyle birlikte itti. İkisi birden boşaldı, bakışları kilitlendi, ta ki adam kadının boğazını bırakana ve kadın öne düşüp nefes nefese kalana dek.

OceanofPDF.com

Bölüm 8

Avludan eve doğru yürüyordu, neredeyse son on iki saatini iki farklı iş yaparak geçirmişti. Kasları ağrıyordu ama bu iyi bir ağrıydı. Kira ve erzak için yeterli parası vardı ve o öğleden sonra birikimlerine eklemek için biraz daha kalmıştı.

Tasarruf hesabını çok severdi. Rakamlara her baktığında, zor zamanlarda bile sanatını yapmaya devam edebileceğinden emin oluyordu. Bu onun özgürlüğüydü.

Aslında bu noktada fazladan işlere ihtiyacı yoktu. Birkaç işi bırakmayı düşünme zamanının geldiğini biliyordu. Ama arkadaşlarının ona ihtiyacı varken hayır demek zordu.

İşte o zaman kapısındaki notu fark etti ve ailesini görmek için büyük eve doğru yola çıktı.

"Merhaba, tatlı turtam." Babası ona kocaman sarıldı. "Bunlar bugün senin için geldi." Büyük bir kutuyu ve iki düzine kırmızı gülü gösterdi. Güllerin kimden geldiğini tahmin edebiliyordu.

"Sana kim çiçek gönderiyor? Kutuda ne var?" Büyükannesi içeri girdi ve gülleri kokladı.

Daisy onun yanağına bir öpücük kondurdu ve ona bir gül uzattı. "Az önce içeri girdim. Bir bakayım." Küçük zarfı açtı. Sadece bir *L*. Şüphesinde haklı olduğunu anlamasına yetecek kadar.

"Onlar Levi'den."

"Ah, o. Tahmin etmeliydim. Senin için biraz yaşlı, değil mi?" Büyükannesi bunu yargılayıcı bir tavırla söylememişti.

"Kaç yaşında? Durumu ciddi mi?" Daisy, babasının bu tür konularda annesi kadar aydın olmadığını biliyordu.

"Ciddi değilim. Sadece iki kez çıktık ve birkaç telefon görüşmesi yaptık. İyi bir adam." Kız yaş sorusunu ama babası bunu kabul etmedi ve sorusunu tekrarladı.

"Kırk yaşında." Kutuyu onların önünde açmak istemiyordu ama başka yolu da yoktu. Hem babası hem de büyükannesi durmuş bekliyorlardı.

Göz attı ve içindekileri ortaya çıkarmak için kapağı tamamen çekerken nefesini tutamadı. Parlak kırmızı kaşmir bir şal. Hay Allah. Onu aldı ve yüzüne götürdü. Çok yumuşaktı. Bunu yaptığında, özel olarak okumak istediği için şalın içine yerleştirilmiş kartı cebine attı. Umarım L'den daha fazlasını anlatıyordur.

"İyi bir zevki varmış." Büyükannesi ona göz kırptı.

"Merhaba. Tabii ki öyle. Benimle çıkıyor, değil mi?"

Yine de babası henüz eğlenmesine izin vermeyecekti. "Bu Levi ne iş yapıyor ki kırk yaşında ve kızlarla çıkıyor?"

"Ben kız değilim. O bir avukat." Şalı omuzlarına kaydırıp ve iç çekti. Çok sıcaktı.

"Candace akşam yemeğine geliyor. Kalacak mısın?" Babasının dırdır etmekten vazgeçtiğini söyleyebilirdi. Ama izliyor olacaktı. Ve bu da sorun değildi. Ne de olsa onun babasıydı.

Candace onun ablasıydı. Evliydi ve birkaç mil uzakta yaşıyordu, bu yüzden onu sık sık görüyorlardı. Ama köpek gibi yorgun olsa ve sadece uyumak istese bile ailesiyle akşam yemeği yemek güzel olurdu.

"Kesinlikle. Bunları evime götüreyim. Birkaç dakika içinde gelirim."

Küçük evinin mahremiyetinde kartı açtı.

Bir dahaki sefere çıplak olduğunuzda üşümek zorunda . L.

İçini çekti, aşık bir kız gibi davrandığını *biliyordu* ama o aşık bir kızdı. Pazartesi gecesini onu evine bırakmış ve sadece kapıya kadar eşlik etmekle kalmayıp, kimsenin içeri girmediğinden emin olmak için içeri girmekte de ısrar etmişti. Çarşamba günü onu aramış ve bir gün önce de mesaj atmıştı. Yine de ona çıkma teklif edeceğini umuyordu ama etmemişti. Yine de güller ve paket kesinlikle bir düzeyde ilgilendiğinin kanıtıydı.

Ama onun ya da herhangi bir erkeğin üzerinde düşünülenecek zamanı yoktu. Ya da güzel bir aile yemeği yemek için eve dönerken kendi kendine böyle söyledi.

Levi onu her düşündüğünde hissettiği o artan ihtiyacı görmezden gelmeye çalışmıştı. Güller ve paket için teşekkür mesajı atmıştı ve neredeyse onu yemeğe davet etmek için arayacaktı. Ama yapmamıştı ve şimdi bir aptal gibi Cuma akşamı saat sekizde ofisinde tek başına oturuyordu.

"Neden buradasın?" Jonah içeri girdi ve oturdu.

"Bazı işleri bitiriyorum. Birazdan çıkıyorum. Neyin var senin?

Carrie nerede?"

"Geceyi bir arkadaşımın evinde geçiriyorum." Carrie, Jonah'ın kızıydı.

"Akşam yemeği yemek ister misin?"

"Evet, biliyorum. Arabuluculuktan yeni döndüm." Levi yüzünü buruşturdu. "Uzun bir gündü."

"Bunu anlayabilmem için birkaç içkiye ihtiyacım var. Beyin ölümüm gerçekleşti."

O ve Jonah yakındılar. Çoğu zaman kardeşten çok en iyi arkadaş gibiydiler.

Bu yüzden biftekleri geldiğinde Daisy'yi yukarı çıkarmak doğal görünüyordu. Metropolitan Grill'in geniş koltukları onu neredeyse kadehindeki viski kadar rahatlatmıştı. "Biriyle görüşmeye başladım."

Jonah ilgiyle başını kaldırdı. "Öyle mi? Kim o?"

"Yirmi dört yaşında." Bunu utanç verici bir sırımsık gibi ağzından kaçırdı. Ama Jonah sadece güldü.

"Lanet olsun, Levi. Aferin sana."

"Adı Daisy. O bir sanatçı. Karışık medya işleri. Çok etkileyici. Zeki. Komik."

"Ve yirmi dört. Hatırladığım kadar müthiş mi?"

Jonah'ın ne demek istediğini bilmiyormuş gibi davranacaktı ama bunu yapamayacak kadar yorgundu. "Onun vücudu. Tanrım. da bir dans eğitmeni, yani esnek. Ve çok fazla enerjisi var. Sonuç olarak, evet, harika kelimesini kullanabilirim."

Okul dışında konuşmuyordu. Jonah'nın her şeyi kendine saklayacağını biliyordu ve Daisy'ye saygısızlık ettiği falan da yoktu. Ama paylaşması gerekiyordu yoksa patlayacaktı.

"Esnek mi? Seks sırasında esnek olduğunu güzel bir yolu mu bu?" Jonah kadehini kaldırdı.

Levi güldü. "Diğer şeylerin yanı sıra, evet." "Onunla ne zaman tanışacağız?"

Levi nefesini dışarı üfledi. "Evet, o aile yemeğini görebiliyorum. Hey, anne ve baba, bu Daisy. Yirmi dört yaşında. Dövmeleri ve piercingli meme uçları var. Oh ve o bir sanatçı. Buna bayılacaklar."

Jonah güldü. "Evet, bunu görebiliyorum. Yani bu bir kaçamak gibi mi? Orta yaş krizi mi? BMW'ni Porsche ile değiştirecek misin? Ve bu kadınla nasıl tanıştın?"

"Ne olduğunu bilmiyorum. Yeni olması dışında. Onu sadece birkaç haftadır tanıyorum. Şu lanet dans kursuna gitmiştim. Kendimi yanlış odada buldum ama o da eğitmenlerden biriydi." Omuz silkti. "Hemen ayrılmadım ama sonunda ayrıldım. Sonra onunla karşılaştım ve onun da bir sanatçı olduğunu öğrendim." Başını iki yana salladı. "Neyse, yine marketteyken pes ettim ve onu yemeğe davet ettim. Ama sonunda onun evine gittik ve bana yemek yaptı. Pazartesi günü tekrar dışarı çıktık."

"Ne kadar kıvrımlı olduğunu o zaman mı anladın? Dövmeli ve piercingli kadınlara bayılırım. Seksi."

Levi güldü. "Pislik. O iyi bir kız. Tanrım. Kız." Ellerini yüzünde ovuşturdu.

Jonah omuz silkti ve bifteğinden bir ısırık aldı. "Ne olmuş yani? Onu beceriyor musun ve bunu onun için iyi yapıyor musun? Ona saygı duyuyor musun?"

Seks sırasında bir kadının boğazını sıkamak sayılır mı?

"Orta yaş krizi geçirmiyorum. Ve evet, ona saygı duyuyorum. Jonah, onun çalışmalarını görmelisin. İnanılmaz yetenekli."

"Senden yardım istedi mi?" Jonah'nın bakışları daraldı.

Başını iki yana salladı. "Hayır. Zaten ihtiyacı da yok. Bir müzayede için bana bir parça bağışladı. Eserlerini satıyor. Büyükannesinin işletmesine yardım ettiği bir galerisi var. Bana ihtiyacı yok. Bunun için değil."

"O zaman yirmi dört yaşında olması kimin umurunda? Tabii bebek diliyle falan konuşmuyorsa. Çünkü benim çizgiyi çekmem gereken yer orası."

"Ne tür kadınlarla birlikte oluyorsunuz da aklınıza bunlar geliyor?"

Jonah on beş yıldır evliydi. Kendisiyle birlikte yaşayan on beş yaşında bir kızı vardı. Eski karısı çok genç yaşta evlendiğine karar vermiş, çocuklarını ve evliliklerini terk ederek New York'a taşınmış, Jonah'ın parasını harcamış ve eski hayatına neredeyse hiç dikkat etmemişti.

Jonah iyi bir babaydı. Kendi babalarından daha iyi. Carrie'nin notları çok iyiydi. Arkadaşları vardı ve çok çalışıyordu, hatta Liesl'i bile idare etmeyi başarmıştı. Ama birlikte olduğu kadınlardan herhangi birini nadiren alırdı. Levi ilişkilerini son derece sıradan tuttuğunu biliyordu. Levi'ye kimseyle ciddi bir ilişki kurmayı düşünmediğini söylemişti, özellikle de Carrie okulu bitirene kadar.

"Bebek gibi konuşanlardan değil. Yine de hiçbiri yirmi dört yaşında değildi. Yalan söylemeye çalışmam ve çizgiyi şu noktada çekeceğimi söylemem tamamen saçmalık.

bebek konuşması. Elime yirmi dört yaşında bir meme geçse ve sahibi bebek gibi konuşsa, duymamış gibi yapacağımı sanıyorum."

Levi güldü, kendini çok daha iyi hissediyordu. Onu arayıp tekrar çıkma teklif etmesi gerekiyordu.

"Bu arada Cal'e yeni bir evlilik sözleşmesi hazırlattığın için teşekkürler. Dün Mal ile öğle yemeği yedim ve anlaşılmayı ettim. Tanrıya şükür ki ona anlatmak için gönderdiğin notlar yanımdaydı. Sanırım Gwen'i yargıladığımı düşünmemesini sağlayacak şekilde ifade ettim. Oldukça iyi karşıladı."

Cal, Levi'ye evlilik sözleşmesinde onu endişelendiren bazı şeyler olduğunu ama çoğu ifadenin oldukça standart olduğunu söylemişti. Bu yüzden ilkine karşı bir tane daha hazırlatmışlardı.

"Gwen' eşi olmak ve evini yönetmek için kariyerinden vazgeçeceğini, dolayısıyla bunun için bir şekilde ödeme almayı hak ettiğini söylüyor."

Levi sinirli bir nefes verdi. "Bunu onun için yapamayız. Bu konuda kendi derslerini kendisi öğrenmeli. Umarım bu meseleyi aşabilirler. Gwen hakkında sinir bozucu bulduğum her şeye rağmen, birbirlerini seviyor gibi görünüyorlar." "O tüy kafalı bir dangalak." Jonah bifteğini dilimleyerek Nokta.

Levi homurdandı. "Kelsey ya da Joanne'den pek bir farkı yok."

"Mal'ın iyiliği için öyle olmasını umalım."

Eve dönerken Levi onu aramaya karar verdi. Saat on birdi, ama uyuyorsa ya da Tanrı korusun, bir randevudaysa, muhtemelen cevap vermezdi.

"Merhaba, Levi Warner."

Gülümsedi. "Arabamdayım, eve dönüyorum. Yarın benimle yemeğe çıkmak ister misin?"

"Dokuza kadar çalışmak zorundayım. Ama ondan sonra boşum." "Pazar günü meşgul müsün?"

"Pazar günü arkadaşlarımla akşam yemeği için randevum var. Gelmek ister misin? Şimdiye kadar yediğin en iyi yemeklerden biri olacağının sözünü verebilirim. Mary'nin akşam yemeği kulübünde sekiz aylık bir bekleme listesi var."

"Şu anda ne yapıyorsun?"

"Neden? Gece geç saatlerde bir şeyler için gizlice gelmek mi istiyorsun?" Kendini karanlıkta sırtırken buldu.

"Bak ne diyeceğim. Ahududulu ballı tartım var. Yani, bir tanesinin dörtte üçü. Ben sadece insanım. Biraz şarap getir. Şu anda çalışıyorum ama gelmek istersen bir saat içinde bitirebilirim. Pijamalarını da getir."

"Ben pijamayla uyumam."

"Peki o zaman. Sikini getir." Telefonu kapattı.

OceanofPDF.com

Bölüm 9

Ona hayır demeliydi. Meşgul olduğunu ve onu ertesi gün görebileceğini ama gerçekten, neden? Onu görmek istiyordu ve ikisi de oyunlar için çok yaşlıydı.

Mumlar yandı, perdeler çekildi, aynaya son bir kez baktı ve onayladı. En sevdiği kimyasalı seçmişti - bir iç çamaşırı bağımlılığı vardı, bunu ilk itiraf eden o olurdu. Ama serin, yumuşak kucağıyla kıvrımlarını sarıyor, koyu gece mavisini okşuyordu. Biraz ruj sürdü çünkü ateşli bir adam seks ve tart ziyaretine geliyordu. Saçları gevşekti -bu şekilde olmasını seviyor gibiydi- ve yalınayak yürümeyi tercih etti. Bolca güzel ayakkabısı vardı, ama onun yanında, ondan daha küçük, çok az giysiyle kendini nasıl hissettiğini seviyordu.

Bakire değildi. Daha önce aşık olmuş, ilişkiler yaşamıştı. Bu işlerin nasıl yürüdüğünü bilmiyormuş gibi değildi. Bu tür geçici şeyler yavaş yavaş başka bir şeye dönüşüyordu. Bir ilişkiye. Çıkmışlardı ve bu sıradan randevuların ötesine geçmişti.

Kısa bir süre olduğunu biliyordu. Ama bu daha önce yaşadıklarına hiç benzemiyordu. Bu çok yoğundu. Onu düşündü ve içinden bir heyecan geçti. Ona dokundu ve içindeki her şey hareketsiz kaldı, her şey ona doğru eğildi, daha fazlasını istedi.

Ondan daha büyüktü. Ona kendini küçük ve çaresiz değil, korunmuş ve kollanmış hissettiriyordu. Bir yanı, onun kontrolü ele almasının kendisini nasıl bu kadar azdırdığını görünce dehşete düşmüştü. Ama başka bir yanı bunu fark etti, benimsedi ve bundan zevk aldı. İsteklerine ve ihtiyaçlarına sahip çıkacak şekilde yetiştirilmişti. Eğer bu onu utandırıyorsa, yapması gereken bir şey değildi. Ama Levi ile arasındaki bu şey utanç verici değildi. Karanlık ve tatlıydı ve lanet olsun, doğrudu ve başka nelerin saklandığını görmek istiyordu.

Dakik bir şekilde kapısı çalındı ve kapıyı açtı, onu orada öyle yakışıklı bir şekilde dururken görünce incelemek istediğinden daha mutlu oldu.

"Sikimi getirdim."

Kadın sırtıttı ve adamın içeri girmesi için kenara çekildi. "Bunu kullanmayı planladığımı bilmek güzel." Hiç düşünmeden ceketini çıkardı, biraz salladıktan sonra girişe astı. Onun için bir şeyler yapmayı seviyordu. Onunla ilgilenmeyi seviyordu.

"Teşekkür ederim." Elindeki poşetleri yere bıraktı ve onu kucakladı. Sıcak ve gerçekti ve kış gibi kokuyordu.

"Bir şey değil." Geldiğini bildiği öpücük için neredeyse nefessiz kalarak bekledi.

"Beklemen hoşuma gidiyor." Dudaklarına bir öpücük kondurdu. Bu onun da hoşuna gitti.

"Şu anda gerçekten bir şey yemek istemiyorum. Turtan alınmasın. Tabii bu kukunuz için bir örtmece değilse, bu durumda cevabımı düzeltmek isterim."

Gülerek kollarını onun boynuna doladı ve parmak uçlarına basarak onu hızla öptü.

"Değildi. Ama olabilir. Diğer tart da yarın sabah kahvenin yanında iyi gider. Yatağım seninki kadar büyük değil ama rahat ve içinde ben varım, bu da umarım bir çekicilik sağlar."

Onun burnunun ucunu öptü. "Bildiğinden daha fazla."

"Üşüdün mü? İstersen bir demlik çay yaptım, su hâlâ sıcak."

Başını salladı, kombinezonun askısını bir omzundan çıkarıp çıplak noktayı öptü ve kadının içini ürpertti.

"Tamam o zaman. Çıplak olmanı istiyorum."

Böyle olduklarında ona bir şeyler oluyordu. Tam olarak ne olduğunu anlamıyordu, sadece onun içinde bir şeyleri ortaya çıkardığını biliyordu. Hizmet etme ve rahatlatma arzusu.

"Önce sen, güzelim." Diğer kayışı çıkardı ve kumaş yere döküldü, onu külotuyla ve başka hiçbir şeyle bırakmadı. Meme uçlarındaki çubukları boncuklu halkalarla değiştirmişti ve adam bunu hemen fark etti.

Göğüslerini ellerinin arasına aldı, tarttı ve sonra her bir halkayı çekiştirdi, boncuğu oynattı ve dudaklarına şaşkın bir nefes getirdi. Hiç beklemediği şeyler yaptı. Onu ayak parmaklarına kadar heyecanlandıran şeyler.

Adam geri adım attı ve kadın bir adım daha yaklaştı, ellerini onun üzerinde görmek istiyordu, onun da kendisi kadar çıplak olmasını istiyordu. Adam onun ellerini tuttu, bileklerinden kavradı ve yine ürperdi. Kadın dudaklarını yaladı, adamın bir sonraki hamlesini bekliyordu.

"Böyle boyun eğdiğinde bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok." Bunu sessizce söyledi, sanki o da bunun kendisine ne yaptığından tam olarak emin değilmiş gibi.

Gönder. Bu
mıydı?

Adam kızın bileklerini bıraktı. "Kapının yanına bıraktığım çantayı bana getir. Kapının kilitli olduğundan ve pencerelerin kapalı olduğundan emin ol." Gülümsedi ve tüyleri diken diken oldu. Kukusu ıslak ve hazırды, meme uçları zonkluyordu, az önceki dokunuşunun belli belirsiz hayaleti hâlâ teninde yaşıyordu.

Çanta bir çeşit spor çantasıydı ve tabii ki çoktan kilitlemişti, gerçi gecenin bu saatinde kimse onu rahatsız edemezdi. Önce aramadan olmazdı.

Kadın ona çantayı getirdi ve adam çantayı alıp onu öptü.

"Şuraya, yatağına oturmanı istiyorum."

Yaptı, her ne planladıysa heyecanlandı.

Çantanın fermuarını açtı ve sonra ona baktı. "Bana güveniyor musun?"

Bunu düşündü. mü? Önemli olan yönleriyle, evet. O yüzden başını salladı.

Bir göz bağı çıkardı. "Güzel."

Eve vardığında, dolabında durmuş çantaya bakıyordu.

Arabasına doğru iki kez yürüdü ama sonra tekrar içeri girdi. İçindekileri birkaç yıldır kullanmamıştı ama hızlıca bir kontrol ettiğinde ipin hâlâ sağlam ve çapaksız olduğunu, göz bağı olarak kullandığı maskenin hâlâ katlanmış ve bir eşarba sarılmış olduğunu gördü. Çantayı en son kullandığında aldığı bir eşarp.

Ama eşarby ya da çantadaki başka bir şeyi hiç kullanmamıştı. Son seferden sonra eve gelip onu dolaba koymuş ve kullanmayı hiç düşünmemişti.

Daisy'ye kadar. Nefesini içine çekerken bu ona çarptı.

Bunu aklından uzaklaştırdı ve daha fazla düşünmeden kayışları kaptığı gibi yola koyuldu.

Adamın elindeki maskeye baktı ve diz çökme pozisyonuna geçti. Büyük olasılıkla daha iyi görebilmek içindi, bu yönden meraklıydı. Ama kadar otomatik bir şekilde pozisyon alması onu kızdırmıştı.

Ona doğru yürüdü, her adım bir öncekinden daha doğru geliyordu. "Gözlerini kapatacağım."

Başını salladı.

Onu giyip kayışını sıktığında, kızın nefesini ve ardından tüylerinin diken diken olduğunu fark etmedi. Omzunu öpmek için eğildi ve ardından göğüs ucuna tüy kadar hafif bir dokunuş yaptı. Onlar için bir şey istiyordu ve bilek kelepçelerini çıkarırken kendine bir sonraki haftaya bakma izni verdi. Onlardan sarkan bir şeye ihtiyacı vardı. Sarkan. Işıltılı. Biraz ağır olsun ki her hareket ettiğinde onu hatırlasın.

Kelepçeler çantaya geri girdi ve parmak uçları ipe değdi. İçindeki ihtiyaç öyle bir şiddetle patladı ki kalbi çarptı ve başı döndü. Bobini çekip çıkardı ve ucunu göğüslerinin alt tarafına sürttü, dudaklarının şaşkın bir zevkle O işareti yapmasına bayıldı.

"Daha önce hiç bağlandın mı Daisy?" Kemerini çözdü ve bunu yaparken bir an için sikini okşadı.

"Hayır." Dudaklarını yaladı. "Yani, sanırım bir keresinde biri bileklerime kravat takmıştı, ama ucuz bir kravattı ve çekiştirdiğimde yanıyordu."

Kız göremese de başını iki yana salladı. Amatörler.

"Bilgin olsun," dedi ipi çözüp yere bırakırken, kızın ne yaptığını merak etmesine izin vererek, "bütün kravatlarım ipektir. Ve ben amatör . Eğer yanmanı istersem, bunu bilirsin. Ama şu anda istediğim şey seni bağlamak."

Sormadı. Sadece yolculukta onunla birlikte olmasını istedi.

Bu ona o kadar yakışmıştı ki, gözleri , kendini onun zevkine sunan şehvetli, neredeyse çıplak bir kadına bakıyor olmasaydı dehşete . Bu onun giymek istediği bir ayakkabı değildi. Uzun bir süre için değil. Bu o kadar samimi bir şeydi ki, tüm o ham, çıplak enerjisini ve samimiyetini derin bir bağ hissetmediği birine harcamaktansa bunu yapmayı bırakmıştı.

Tüm bunlardan kurtulmak için başını tekrar salladı. *Zamanı değil.*

Ve sonra başladı. "Ayağa kalk." Gözleri kapalı olduğu için dengesini sağlamasına yardımcı olmak amacıyla bir elini kızın üst koluna koydu. Topuklu ayakkabıları olmadan o kadar küçüktü ki. Küçük, çıplak ve o kadar kadınsıydı ki bu onu çılgına çeviriyordu.

Yavaşça, her anın tadını çıkararak, ipin kokusunun, kullandığı losyonun kokusunun ve arzusunun baş döndürücü, yapışkan tatlı tangının tadını çıkararak onu bağlamaya başladı. Omuzlarının ve göğsünün etrafından, boynundan uzak tutarak, üst kollarının etrafından ve sonra daha aşağıdan. İz bırakacak kadar sıkı. Onu çözdüğünde izlerin bir saat kadar sonra kaybolacağı kadar gevşekti. Yeterince. Bir dahaki sefere ona dokunana kadar onları görecek, hatırlayacak kadar.

Onu yatağa geri götürdü, kasları ağırlaşmış, nefes alış veriş yavaşlamıştı. "İhtiyacın olan buysa durmamı söyle yeter." Onu yatağın kenarına oturttu, ayakları yere basıyordu.

Derinlerde olduğunu fark etti. Kimyasallar vücuduna dolmuş ve onu zevkten uyuşturmuştu. Bu bir hediye idi ve ona öyle davrandığından emin olacaktı.

Pantolonundan çıktı ve tekrar ona yaklaşarak sikişinin başını dudaklarına dokundurdu.

Kadın hemen açtı ve adam onu içine alırken ürperdi.

Tek istediği onun sikiydi. Onu daha fazla almak için ipe karşı gerildi, ama her şeyi kontrol ediyordu.

Adam ipleri geri çektiğinde, kadın kavis çizdi. Sıyrık enfesti; parlak his kırıntılarıyla onu kırdı ve tamamen düşmesini engelledi. Görüşü olmadan, her şey nasıl hissettiğiyle ilgiliydi. Duydukları. Kokladıkları ve tattıkları.

Kadın onu daha derinden emmek için daha da zorlanırken, adam onu iplerinden tuttu. Kadından çaresiz, muhtaç bir ses yükseldi ve adam karşılık olarak inledi.

"Lanet olsun," diye hırladı.

Kalçalarını birbirine bastırdı ve ardından gelen zevk nabızıyla inledi. Yeterli değil. Çok fazla.

Sonra adam geri adım attı ve kadın hırladı.

Kulağında bir kıkırdama. "Sabır."

Tekrar ayağa kalkmasına yardım etti ve sonra onu çevirdi, ayakları yerde ama üst bedeni yatağa yaslanacak şekilde eğdi. Adamın ne yaptığını duyabilmek için iyice konsantre oldu. Cildi aşırı hassaslaşmıştı. Etrafındaki hava bile bir okşamaydı. Ama bir prezervatif paketinin kırışması mutluluk gözyaşlarına boğulmasına neden oldu.

Kalçalarını daha geniş bir şekilde itti ve sikişinin başını amına doğru sürttü.

"Çok ıslak."

"Evet!"

Yarağıyla klitorisinin etrafında dolaştı, onu tam sınıra itti ve geri çekti.

"Amin neden bu kadar ıslak,

Daisy?" "Sen. Sen ıslatıyorsun."

"Evet. Size zevkinizi getiriyorum. Bu benim sorumluluğum."

Bu sözler karnında bir özlem dalgası yarattı. Bu adam tarafından bu şekilde düşünölmek dayanılmazdı. Ama geçici? O böyleyken bu şekilde düşünmek zordu. Bu çarpıcı, ham bir düzeyde samimiydi. Bunu başka biriyle paylaşmış olması fikri anlaşılmaz görünüyordu. Ama paylaşmış mıydı?

Bu kadar yeter.

Derinlemesine bastırduğında tüm şüpheleri uçup gitti, onu açılı hale getirmeden önce kalçalarındaki sert elleriyle sabit tuttu, kalçalarını kullanarak amını sikine geri soktu.

Nefes almak için mücadele etti, onu ilk gördüğü andan beri ördüğü büyüye kapılmamak için mücadele etti. Ama onun hayatına sunduğu her şeye karşı direnmek imkânsızdı.

Sonra omzunu ısırdı. İplerin hemen üstünden. Bu bir sürprizdi. Neredeyse şok ediciydi ama dişleri neredeyse acı verecek kadar battığında tüm vücudu zevkle kızardı. Amcığı adamın sikinin etrafında sıkıştı ve klitorisi şişerek kaputun kaygan etine ve labiasına doğru kaydı.

"Daha fazla. Tanrım, lütfen daha fazla."

Tek eliyle sikinin etrafına uzanıp kızın klitorisini buldu ve kız neşeli bir nefesle hıçkırarak parmak uçlarına daha fazla sürtünmek için kalçalarını salladı.

Homurdandı ve sonra diğer eli kıcını tokatlayarak ondan gelen bir çığlığı şok etti. Göz kapaklarının arkasında parlak bir zevk/acı patladı. Ses de en az duyum kadar iyiydi. Ta ki sıcaklık yayılana kadar. Ve o zaman bir insanın neden şaplak yemek isteyebileceğini anladı.

İlk olarak, o istedi. Ki bu önemliydi. Aleti eve defalarca sertçe çarptı. Adamın her ne yapıyorsa bundan zevk aldığını biliyordu çünkü itişlerini hızlandırmış, derinleştirmişti.

Ona bunu hissettirdi.

Kadın onun soluk soluğa kalmasına, hırlamasına ve kontrolünü kaybetmesine neden oldu.

Bunun zaferi damarlarında şarkı söyledi ve sonra orgazm o kadar sert vurdu ki yatağına doğru çığlık attı.

Derinlemesine bastırđı ve bir eliyle kalçasını tuttu. İçeride, boşalıırken adamın sikinin sarsıntısını hissetti.

ekip gitti. "Hemen döneceğim." Hızla prezervatiften kurtuldu ve hâlâ eğilmiş, hâlâ bağılı olan kızın yanına döndü. Bir nefes üfledi. "Bu halinle çok güzelsin."

Zevkle mırıldandı, yüzü ona dönüktü, dudaklarındaki gülümseme rüya gibiydi. Adam gözbağıını çıkardı ve kadın gözlerini kırıştıtararak ona baktı, gözleri parlıyordu. Korku yoktu. Yargılama yok. Hayır, ona kabullenme ve arzuyla bakıyordu.

Bu onun içine yerleşti. Hayatının bu karanlık tarafını kabullenmek, kendine ihtiyacı olmadığını çünkü bunun hayatında sadece geçici bir evre olduğunu söylediğı bir şeydi. Elbette yalan söylüyordu ama dudaklarındaki o gülümseme ve gözlerindeki tatlı teslimiyet sadece bunun altını çiziyordu.

Ve hala.

Onu çözdü, tenindeki izleri görünce aleti canlandı. Onları nazikçe öptü, kız onun yanına kıvrılırken ona baktı. Kendini onun iyi olduğuna ikna etmek istiyordu. Ama iyiydi. Başını adamın pazularına yaslamış, adam ön kolundaki çapraz izlerin en belirgin olduğu yeri öperken ona bakıyordu.

"Görünüşü hoşuma gidiyor," dedi tembelce. "Ben de öyle."

"Üzerinde hâlâ tişört var." Kadın kaşlarını çattı ve adam ona tekrar dokunabilmek için tişörtü çıkardı.

"Sen iyi misin? Sana zarar vermedim mi?"

"Eminim öyledir." Omuz silkti. "İyi anlamda," diye düzeltti o konuşmaya başladığında. "Debelendiğimde ip biraz yaktı. Ama kötü bir acı şeklinde değil." Bir an çenesini eğdi ve adam yüzünü daha iyi görebilmek için çenesini yukarı kaldırdı.

"Bana söylemen gerek. Eğer bu işe yarayacaksa, bana söylemelisin."

"Bana şaplak atarken seni azdırması hoşuma gitti. Beni bağlarken nefesinin kesilmesi hoşuma gitti."

İçini bir sıcaklık kapladı. "Bunu ben de sevdim." Adam onu öptü ve kadın içini çekti, vücudu onunkinin içinde eriyor gibiydi.

"Yiyecek ya da içecek bir şey ister misin?" Sesi uykulu ve tembelleşmişti. Saat neredeyse ikiydi. Neredeyse yirmi dört saattir ayaktaydı ve aniden kollarında onun sıcaklığı varken, uyumaktan başka yapmak istediğı bir şey yoktu.

"Mmm, hayır. Gözlerini kapat ve uyu. Sabah yer içeriz. Seni tekrar becerdikten sonra."

Onun göğsüne gülümsedi.

OceanofPDF.com

Bölüm 10

Yavaşça uyandı ve sonra hızla sarsılarak kendine geldi. Kendi yatağı değildi. Evi değildi. Kelsey değil.

Gözlerini uykulu bir şekilde açtı ve gülümsedi.

"Merhaba." Rahatladı. "Günaydın. Uyandırdığım için özür dilerim."

"Saat on biri geçti zaten. Normalde bu kadar geç yatmam ama Cumartesi günü nadiren izinliyim. Bugün benimle gezintiye çıkmak ister misin?"

Kendini gülümserken buldu. "Peki o zaman gezinti nedir?"

"Hiçbir planımın olmadığı bir izin gününde iyi bir ruh haliyle uyandığımda, kafamda mükemmel bir gün yaratıyorum ve sonra bunu yapıyorum. Bugün SAM'e gitmek için Seattle'a gitmeyi düşünüyordum. Bir arkadaşım bana iki bilet verdi. Sen benim artı birim olabilirsin. Sonra da belki Top Pot'a gidip çok fazla çörek ve sıcak çikolata yerim. Evet, kulağa uygun geliyor."

Öyle oldu.

"Her şey sırayla. Durup kahve ve biraz hamur işi almalıyız. Evet, daha sonra çörek yiyeceğimizi biliyorum. Jules'un gözüme çarpan bir şeyi varsa seçimimi tuzlu bir şey olarak değiştirebilirim."

Çıplak ve muhteşem bir şekilde yataktan kalktı ve banyoya doğru yöneldi. "Eee?"

Bunu bir davet olarak algıladı ve onu takip etti.

Kırk beş dakika sonra, kasabada uzun zamandır denemek istediği Tart adlı bir mekânın tezgâhında duruyorlardı.

Güzel sarışın Daisy'yi görünce neşelendi ve tezgâhın arkasından çıkıp onu kucakladı. "Merhaba, seksi şey. Seni gördüğüme çok sevindim."

"Heya, güzelim. Kahveye ihtiyacımız var." Tekrar Levi'ye döndü. "Levi Warner, bu Jules Lamprey. Kendisi pastacılık tanrıçasıdır ve burası da onun yeri."

Jules elini sıkmak için tutarken ona dikkatle baktı. "Seninle tanıştığıma memnun oldum, Levi. Kahve mi istersin yoksa latte gibi süslü bir şey mi?"

Telaşla tezgâhın arkasına döndü ve kasadaki bir tepsiyi işaret etti. "Daze, pastırmalı çörekler bu sabah yapıldı."

"Evet. İki tane istiyorum, lütfen." Levi'ye döndü. "Bunlardan biri senin için. Söz veriyorum bunun için beni seveceksin."

"Eğer içinde domuz pastırması varsa, genellikle bundan memnun kalacağımı kabul ederim. Kremalı bir kahve istiyorum, lütfen."

Jules ikisi için de bardakları doldurdu ve çörekleri paketledi. Ödemeyi yapmaya çalıştı ama Daisy ona öyle bir bakış attı ki bunu tekrar düşündü.

Sonra Jules homurdandı ve Daisy'nin elini . "Burada o kadar çok çalışıyorsun ki, sonsuza dek bedavayı hak ettin." Levi'ye baktı. "Daisy bu tezgâhın arkasında hayatımı o kadar çok kurtardı ki, hiç komik değil. O kadar harika biri. Bunu bilesin diye söylüyorum."

Daisy kızardı. ". Arkadaşlar böyle yapar."

Ah, ama bütün arkadaşlar değil. Levi bunu, Jules'tan az önce aldığı "arkadaşımı incitme" bakışını ve uyarısını anladığı kadar iyi anlıyordu.

"Bugün nereye gidiyorsun?"

Daisy fincanına şeker koydu ve sonra Levi'ye baktı. "İki şeker, değil mi?"

Başını salladı, onun karşısında bir kez daha şaşkına dönmüştü. Ne kadar şeker aldığını bilmek küçük bir şeydi. Ama o bunu biliyordu. Fark etmişti.

Kadın kahve hazırlığını bitirdi ve adam çantaları aldı. "Müzeye gidiyoruz, sonra da sıcak çikolata ve çörek yiyeceğiz. Kendimizi özellikle süssüz hissediyorsak belki bir film de izleriz."

"Harika. Yarın görüşürüz, tamam mı?"

"Gerçekten de öyle. Kahve ve çörekler için teşekkürler. Sizi seviyorum." Kadın el salladı ve Jules çıkarken ona bir öpücük gönderdi.

Onu diğer insanların arasında görmek hoşuna gidiyordu. Açık, rahat bir tavrı vardı ve arkadaşları tarafından çok sevildiği belliydi. Tanındıkları çok sayıda insan olan ama gerçek arkadaşları olmayan kadınlardan her zaman çekinmiştir. Daisy'nin tanıdığı herkes için bir gülümsemesi ve güzel bir sözü var gibiydi ve herkes de ona karşılık veriyordu. Gerçektir, etkilenmemiştir.

Adam arabayı sürdü ve kadın koltuğa kıvrıldı, konuşurken ona bakıyordu. Normalde gerçekten hareketli insanlardan nefret ederdi. Ama Daisy her zamanki gibi farklıydı. Enerjisi onu yeniden şarj ediyordu. Zeki ve yaratıcıydı.

Meraklı. İnandığı şeyler konusunda tutkuluydu, bu yüzden gaz vergileri hakkında muhteşem bir tartışma yaptılar.

Müzenin yakınında uygun bir park yeri bile buldu ve birkaç blok yürüdüler, kızın eli onun elinin içindeydi.

Sanata onun baktığı gibi baktığını fark etti. Bakışları dikkatle eseri inceliyor ve eğer eseri beğendiyse hemen uzaklaşıyordu.

Orada saatler geçirdiler. Daha önce hiç bir randevuda müzede saatler geçirmemişti. Özellikle de sanatı onun kadar seven bir kadınla. Sorular sordu ve notlar aldı. Bazen cebinde sakladığı bir deftere hızlıca bir şeyler çiziyordu.

Daisy Huerta'yı severdi. Onun gibi, onun gibi bir şekilde. Ona hissettirdikleri ateşli olduğu kadar tatlıydı da. Bazı yönlerden oldukça eski kafalıydı. Aynı zamanda, inanılmaz derecede çekici bulduğu bir şekilde kendine güveniyordu. Güzellikten asla zarar gelmezdi ve o da buna fazlasıyla sahipti. Kıvrak bir zekâsı ve pek çok kişide eksik olan başkalarının bakış açılarını duyma yeteneği vardı.

Güney lobisine geri dönmüşler ve durup heykellere bakmışlardı.

"Birkaç hafta önce bir bağış toplama galası için buradaydım. Burada yaptıkları işi seviyorum," dedi merdivenlerden inerlerken.

"Ben de öyle. Bana kartları veren arkadaşımın sezonluk bir şeyi var, yenilemeye yaklaştığında ve elinde kart kaldığında bana veriyor."

O anda, eve döndüğünde ona bir üyelik satın almaya karar verdi.

"Sanattan hoşlanman hoşuma gidiyor. Seni daha da seksi yapıyor. Hiç belgesel turlarından birine katıldın mı? Gerçekten harika." Kadının gözleri parladı ve adam kendini gülümserken buldu.

"Büyük teyzemin görme sorunları var, klinik olarak kör. Bir programları var, gerçekten inanılmaz. Burada özel bir tura çıktığında ben de onunla birlikte geldim. Özel olarak eğitilmiş dokümanlar sanatı betimleme yoluyla sunuyor ve fırça darbeleri ve diğer şeyler hakkında fikir edinmek için dokunabilecekleri bazı şeyler vardı. Harikaydı."

Durakladı ve ışık, soluk kış ışığı, pencerelerden içeri girip teninin üzerinde parladı. "Hiçbir fikrim yoktu. Ne harika bir program. Uyandığımda tüm sanatımı görememenin nasıl bir şey olacağını hayal bile edemiyorum." Bir daire çizdi. "Tüm bu güzellik ve yaratım. Onu da kaybetmek zorunda kalmadığına sevindim."

Orada duruyordu, saçları geniş, kırmızı bir saç bandıyla arkada toplanmıştı. Makyaj yapmıştı ama çok az miktarda. Kazağı vücudunu sarıyordu. Dar değildi ama göğüslerini okşuyor, belindeki kıvrım boyunca kayıyor ve kalçalarının üzerinden aşağıya iniyordu. Pantolon geniş paçalı ve ince çizgiliydi. Doc Martens ayakkabılar resmi tamamlıyordu. O kadar güzeldi ki, onu öpmek için dalmaktan başka yapabileceği bir şey yoktu, bir ya da iki kalp atışından sonra kendini durdurdu. Onun her zaman orada olma arzusu içinde kükredi, kontrolüne çarptı.

"Donut yemeye hazırım," dedi neşeyle, dönüp koluna girdi. "Peki o zaman, çörekler senin ." Adam elini elindekinin üzerine koydu. koluna girdi ve uzun zamandır olmadığı kadar mutlu bir şekilde onu dışarı çıkardı.

Ertesi Çarşamba Mary'nin mutfağında durmuş, soğanları doğrarken ve konuyu nasıl açacağını düşünürken sabahın çok erken saatleriydi.

"Dostum, bana söyleyecek misin yoksa seni dövmem mi gerekecek?" Mary günün spesiyali için hazırladığı böreklerin iç malzemelerini bir araya getirdiği yerden başını kaldırdı.

"Sen hiç... Sen... Ah Tanrım. Peki hiç bağlandın mı? Bilirsin, seks sırasında?"

Mary sıırttı, kaşlarından biri ifadeye eşlik etmek için yavaşça kalktı. "Gerçekten mi? Şehir dışına çık! Onu Google'da arattım, biliyorsun. Her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için. Saçma bir şekilde zıplamaya layık. Ve görünüşe göre sapıkça da. Lanet olsun."

"O... Aman Tanrım, inanılmaz biri. Bazen sert ve karanlık. Beni bağlıyor, evet. İple. İz bırakacak kadar sert ve bundan hoşlanıyorum. Hoşuma gidiyor, Mary."

"Güzel. Hoşuna gitmiyorsa bağlanmanın amacı ne olabilir ki? Ben hiç iple bağlanmadım. Bir keresinde beni sikerken bileklerimi tutmayı seven bir adam vardı. Oldukça seksiydi. Seksi bir avukatı nerede bulabilirim?"

Daisy güldü ve gerginliğinin azalmasına izin verdi. Elbette Mary anlayacaktı. Dostlar için Tanrı'ya şükürler olsun.

"Ondan gerçekten hoşlanıyorum, Mary. Zeki ve okumuş biri. Aksiyon filmleri ya da beyzbol skorları dışındaki konularda gerçek bir konuşma yapabiliyor. Beni asla incitmez. Bilirsin, olması gerekenin dışında değil. Ve nazik biri. Kulağa garip geldiğini biliyorum ama sanki

değerli ve kırılgan. Evinde üşüdüğüm için bana kaşmir bir şal gönderdi. Bana kaşmir olması gerektiğini söyledi çünkü tenimin yanında o kadar yumuşak bir şeyden başka bir şey istemiyordu."

"Kahretsin, o iyi. Jules onunla tanıştı ama ben tanışmadım. Neden Daisy?" Mary böreği mühürlemek için hamuru kenarlarından sıkıştırırken sırıttı.

"Pazar günü onu yemeğe davet ettim ama bir süre meşgul olacak. Sanırım önümüzdeki hafta sonu kardeşi evleniyor ve ülkenin dört bir yanından ailesi geliyor."

"Seni davet etti mi? Düğüne mi?"

"Hayır. Sorun değil. Bu bir aile düğünü ve o kadar uzun süredir çıkmıyoruz. O da bu işin içinde." Ve onun dünyasına pek de iyi uyum sağlayabileceğinden emin değildi. "Ona hiç benzemiyorsun." Mary omuz silkti.

"Kim gibi?"

"Karısı. Hayır, sakın ol, ölmüş karısı. Altı yıl önce öldü. Bir araba kazasında."

Neden ona söylememişti? Henüz bu konuşmayı yapma fırsatı bulamadıklarını düşündü. Adamın ailesi hakkında pek bir şey bilmiyordu ve bir dahaki görüşlerinde onlara sormaya karar verdi.

"Peki, bu iyi mi? Onun gibi olmadığım için mi?"

"Sen sensin, bebeğim. Bu onu iyi yapar. Sarışın ve uzun boyluydu ve büyük, beyaz, sarışın-beyaz-kız dişleri vardı, ne demek istediğimi anlıyorsun. Jules gibi. Sadece daha çok kız öğrenci yurdu ablası gibiydi."

"Ailesinin bölgedeki konumu göz önüne alındığında, tüm erkek kardeşlerinin evleneceği türden bir kız olduğunu düşünüyorum." Peki bu onu nereye götürüyordu? Neden umursuyordu ki? Bu sadece bir randevuydu. Sıradan bir eğlenceden fazlasıydı, ama belli ki o anda daha fazlası için hazır değildi, yoksa onu zaten gitmek istemediği lanet düğüne davet ederdi.

"Mutlu olman ve biriyle çıkman beni mutlu ediyor. Çok fazla çalışıyorsun. Bu adamla birlikte olmana sevindim. Daha çok kişiyle çıkmalısın."

"Teşekkürler. İyi biri. Ondan hoşlanıyorum. Çok çalıştığım için beni rahatsız etmiyor," diye şaka yaptı. "O da en az benim kadar çalışıyor zaten. Gerçi evinin, kıyafetlerinin ve arabasının durumuna bakılırsa benden daha iyi çalışıyor."

Mary güldü ve çalışmaya devam ettiler. "Daha sonra benim için bir şeyler tadacak vaktin var mı? Gillian'ın düğünü için birkaç menü hazırladım. Bu gece geç saatlerde gelecek ama önce senin fikrini almak istedim."

"Tabii ki. Bugün galeride çalışıyorum. Büyükannem dün gece beni aradı ve ruh sağlığı için bir gün izin aldığını söyledi."

yatakta okurum." Daisy güldü. "Umarım onun yaşına geldiğimde bu kadar belalı bir tavırla yaşayabilirim. Aptalca şeyleri umursamıyor. Bir gün izin almak isterse alır."

"Elbette. Ve ayrıca, senin yolundan çekiliyor. Galeride liderliği sana bırakıyor."

Nefesini içine çekti. "Evet, büyük ihtimalle." Onları küçük bir galeriydi. Bazı imar kurallarından önceydi ama trafiğin yoğun olduğu bir bölgede değildi. Çok fazla yaya trafiği almıyorlardı ve galerinin geleceğinin ne olacağını anlamanın zamanı gelmişti.

"Zamanı geldi. Hayatın boyunca seni bunun için eğitti. Galeriyi yönetmek için değil, hayatını yönetmek için. Arkadaşların için yaptığın tüm bu işlere artık ihtiyacın yok. Kendi işlerini faturalarını ödeyecek kadar iyi satıyorsun."

Yıllardır para . Birikmiş parası olması ona kendini güvende hissettiriyordu. Karşısına bir fırsat çıkarsa bunu değerlendirebileceğini hissetmesini sağlıyordu. Birikimleri onun seçeneklerini temsil ediyordu.

İşleri yeterince iyi satıyordu. Ama her zaman düzenli para geleceğine güvenemezsiniz. Her ne kadar özgür bir ruha sahip olsa da, geleceğine dikkat etmesi ve tam zamanlı olarak endişe duymadan yapabileceği finansal açıdan mükemmel bir kariyere sahip olana kadar sanatını destekleyecek bir şeylere sahip olması gerektiğini de biliyordu.

Daisy, Mary'nin onu ne kadar iyi tanıdığını fark edince başını eğdi. "Korkutucu sayılırsın."

"Seni neredeyse tüm hayatın boyunca tanıdım. Seni seviyorum. Ayrıca, o kadar da gizemli değilsin."

"Lanet olsun. Bu işte iyiye gittiğimi sanıyordum."

"Sen bir yaz akşamında parlak renkler ve yıldız yaseminisin. Bu daha iyi. Her neyse. Hepimiz seni seviyoruz ama Josh'a dans stüdyosunda yardım etmene gerek yok. Kışını kaldırıp yarı zamanlı bir eğitmen bulabilir. Sanki düzenli bir programa falan ihtiyacın yokmuş gibi hepimiz sana güveniyoruz. İhtiyacın var."

"Sekiz işe ihtiyacım yok, haklısın. Ama yemek işlerinde sana yardım *etmek hoşuma* gidiyor. Eğlenceli oluyor. Seni ziyaret edebiliyorum, lezzetli şeyler yiyebiliyorum ve insanlarla sohbet edebiliyorum. Jules'un başı sıkıştığında ona yardım etmeyi seviyorum."

"Tamam, anladım. Ben de sana ihtiyacım olduğu zamanlar hariç diye değiştirecektim, çünkü bencilim. Sen benim yemek işindeki akıl sağlığımsın. Aslına bakarsan

Aslında sizinle bir şey konuşmak istiyorum. Şehirde kiralamak için bir yer bulmayı düşünüyorum."

"Aman Tanrım, sonunda!" Bir aşağı bir yukarı zıpladı. Mary bir süredir bir restoran açmayı düşünüyordu. Daisy bunun ne kadar muazzam bir şey olduğunu biliyordu ve bunu yapmak için bir yer arıyordu.

"Anladığına çok sevindim. Beklentilerimi ve tüm bu şeyleri temenni dolu bir tebrikle dengelemeye çalışmadığın için çok mutluyum."

Daisy büyük blok tezgahın etrafından dolaşarak Mary'ye sıkıca sarıldı. "Senin için çok heyecanlıyım. Şimdi bana neye ihtiyacın olduğunu söyle çünkü bunu gerçek bir anlaşma haline getirmene yardım edeceğimi biliyorsun."

"Senin yeteneklerine ihtiyacım var. İş yapan ve sürekli parti veren insanlar tanıyorsun. Yaratıcı ve dinamiksin. Bana yardım et."

"Oh! Kesinlikle anlıyorum. Yani catering işinizi yürütmek için bir yer arıyorsunuz, yani bir kafe için vitrin veya evin önü yok mu? Çünkü bence akşam yemeği kulübünü oradan yönetmelisiniz. Eğer yemek işiniz varsa her gün akşam yemeği için açık olmanız gerekmez."

Mary nefes verdi. "Evet, aynen öyle. Bu kadar akıllı olduğun için teşekkür ederim." Mary onun ellerini sıktı. "Evet, akşam yemeğini orada yemek istiyorum, bu yüzden evin önüne ihtiyacım olacak. Çok büyük olmasına gerek yok. Boyumu aşan bir işe kalkışmak istemiyorum."

"Ya da istediğiniz zaman elde edebileceğiniz bir şey olmadığı için ne kadar özel olduğunu araştırın. İnsanlar özel şeyleri sever."

"Ryan'a bu iş için mükemmel olacağını söyledim. Galerinin sende olduğunu biliyorum ve buna saygı duyuyorum. Ama o sıralarda, tüm bunları yerine getirmemde bana yardımcı olmanı çok isterim. Ne kadar vaktin olursa." Adil olandan çok daha fazla bir maaş saydı ve yüzündeki ifade Daisy'kabul etmemeye cesaretlendirdi.

"Yani sana büyük bir mutfağı, yeterli soğuk hava deposu olan bir yer bulmamı istiyorsun. Sonra da sana iş ayarlamak için pazarlama mı yapacağım?"

"Evet. Kesinlikle. Sen bu işlerde iyisin. tam bir felaketim. Ryan işin bir kısmına sahip olmaya devam edecek. O ve ben sana bir yer bulman ve ayarlamam için gereken yetkiyi vermeyi kabul ettik. Sonra da asistanım olarak birini işe alacaksın. Programlamayı o yapacak. Bunun senin için bir kariyer olmadığını biliyorum. Sadece işi ayarlarken beynini kullanmanı istiyorum."

"Tamamdır. Belki birkaç taze akşam yemeği ürünü için bir tezgahınız olabilir. İnsanlar gelip o günkü parti için bir şeyler alabilsin diye fazladan hazırlarsınız. Çok değil, hiçbir şeyin ziyan olmasını istemezsin. Ama iyi bir şey olur.

İnsanlar sizi bu kadar kolay deneyebildiklerinde ağızdan ağıza reklam. Sonra da bir etkinlik için yemek istediklerinde sizi düşünecekler. Gillian ile bazı grafikler üzerinde çalışacağım."

Mary'nin yarı zamanlı yardımcılarında biri kamyonu yükleyip yola çıkarmak için geldiğinde plan yapmaya devam ettiler.

OceanofPDF.com

Bölüm 11

Onu görememek berbat bir şeydi. Ona en son dokunabildiği zamandan bu yana neredeyse on gün geçmişti. Birbirlerinden çok uzakta yaşamıyor olmalarına rağmen, hayatı Mal ve Gwen'in düğünü için aile yükümlülükleriyle neredeyse dolup taşmıştı.

"Bence artık üzölmeyi bırakıp başka bir eş bulmanın zamanı geldi. Kelsey öleli yıllar oldu. Hayatına devam etmelisin." Annesi bunu, eline bir şampanya kadehi tutuştururken söylemişti.

"Anne, bu seni ilgilendirmeyen şeylerden biri. Tüm saygımla."

"Levi Warner, benimle bu şekilde konuşma. Carrie babası gibi akıllı; Tanrı'ya şükür görünüşü dışında annesine hiç benzemiyor. Bana sorarsan o iğrenç kadının en iyi yanı. Ama sen ikinci büyüksün. Bize birkaç varis bırakmalısın. Hepinizi eşit derecede sevdiğimi biliyorsunuz, ama Mal açıkça Gwen'in diğer yeteneklerinin büyüğü altında. O zeki değil. Çocuklarının güzel ve aptal olmasından endişe ediyorum."

Güldü ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Aklından geçenleri söylemeye çalışmalısın. Bu kadar utangaç olmak iyi bir şey değil."

Kaşlarını kaldırdı. "Çok tatlı bir çocuk. Notları iyi. Hiç okuldan atılmadı." Devam etmeden önce Levi'nin *de sizin gibi* duyabileceğı kadar uzun bir süre durakladı. "Ama karısı tam bir budala. İyi genleri var. İyi bir ailesi var. Bu da bir şeydir. Ama aslında pek zeki değil. Hayır, sen ve Jonah hazır olduktan sonra Carrie şirketin başına geçecek ama senin ona yardım etmen gerek. İkizlerin asla durulmayacağını düşünmeye başlıyorum. Kelsey'i sevdiğini biliyorum ama o gitti. Bu şekilde özlem çekmeni istemezdi."

Tanrım, o kadar uzun zamandır bu yalanı yaşıyordu ki neredeyse annesinin inandığı gibi inanacaktı. Uzun zamandır söylemek istediğı her şey dilini zorluyordu ve onları söylemeden önce gitme zamanının geldiğini biliyordu. "Başka bir nişanım var. Müzayedeyi kazandığım için gidiyorum. Üzölmeyin, tüm halkla ilişkiler için fotoğraf çektirdim. Önemli herkes beni gördü."

Daisy ile birlikte olmak istiyordu ve beklemekten bıkmıştı.

"Bu iş daha bitmedi, Levi."

Doğrulmadan önce onun yanağını tekrar öptü. "Aslında öyle. Eğer tekrar evlenirsem ve evlendiğimde, bu birini çılgın ailemle tanıştırma riskini göze alacak kadar sevdiğim olacak. Şu anda düşünmem gereken bir sürü başka şey var."

"Sonsuza kadar bebek sahibi olamazsın, biliyorsun. Ya çok geç olana kadar beklersen?"

"Erkekler altmışlı yaşlarında bebek sahibi olurlar. Ve her zaman evlat edinme vardır." Ayağa kalktı. "Yakında görüşürüz."

"Otuz yaşındaymışsın gibi yaşıyorsun. Ama değilsin. Kendine ve ailene karşı bir sorumluluğun var."

İç çekti. "Yakında görüşürüz."

Ve oradan uzaklaştı, arabasına ulaşip eve dönmek üzere yola çıktığında onun numarasını çevirdi.

Telefonu açtığında "Müsait misin?" diye sordu.

"Şu anda evde değilim. Ama bir saate kadar gelirim."

"İşin bitince bana gelebilir misin? Benim evime? kal."

Durakladı. "Pekâlâ. Bir saat içinde evinde olacağım. Önce kendi evime uğramam gerekiyor."

O zaman kendini çok daha iyi hissetti.

Daisy'nin arkadaşlarıyla geçirdiği akşamı kısa kesmek gibi bir planı yoktu ama zaten neredeyse bitmek üzereydi.

Gillian, Jules, Mary ve Daisy hep birlikte Gillian'ın arka güvertesinde oturmuş sıcak çikolata içiyor ve düğünden, herkesin haftasından, iyi ve kötü şeylerden bahsediyorlardı.

Mary'nin evi için birkaç yere bakmış ve uygun birkaç yer bulmuştu. Ve bir fikrin çok daha iyi olduğunu düşünüyordu. "Bir fikrim var."

Herkes eğildi. " için sabırsızlanıyorum." Mary göz kırptı.

"Mary, senin için satın alabileceğin ya da kiralayabileceğin bir yer arıyordum. İşe yarayacağını düşündüğüm birkaç yer gördüm." Jules'a döndü. "Ve bence bir tanesi mükemmel olur."

"Anlat."

"Tart. Jules'un mutfağı çok büyük. Soğuk hava deposu için bolca alanı var. Arka tarafta yemek kamyonetini park edecek bir yer var. Burayı sadece kullanıyor. Hafta içi öğlen, hafta sonu bir. İkiniz mutfağı paylaşabilirsiniz."

Uzay. Merkezi bir yer. Ruhsat sorunu halledilmiş. Akşam yemeği kulübü gecelerinde uzun masalar kurarsanız otuz kişi için yeterli odası var. Akşam yemeği kulübünüz için tatlı sağlayabilir. Kendi hazırladığınız yiyecekleri ona sattırabilirsiniz. Ekstra işlerle ilgilenecek bir tezgâhtarın masraflarını paylaşabilirsiniz."

"Aman Tanrım. Ben de tam alanı daha iyi kullanmak için seçenekler düşünüyordum." Jules'un gözleri parladı. "Mary, bir restoran işletmek istediğini bilmiyordum. Bu işi kesinlikle başarabiliriz."

"Büyük anlamda bir restoran değil. Sadece haftada üç gün akşam yemeği. Asıl istediğim şey senin mutfağın. Ve haklısın, Daze, mükemmel büyüklükte. Orada birçok kez yemek yaptım. Mümkün olan yerlerde personel paylaşımı yaparsak, hem birbirimizin işlerine yardımcı olurken hem de önemli ölçüde tasarruf edebiliriz."

"Şu anda her ikiniz de yemeklerinizde mümkün olduğunca çok yerel malzeme kullanıyorsunuz. Bence çalışmalarınızı toplumdaki diğer kişilerle birleştirmeniz daha iyi olur. Meyve ve sebzelerinizi yerel olarak temin ederseniz, fiyatta bir miktar indirim için menüye not düşebilir misiniz? Bu yapılabilir mi bilmiyorum, dün galeride çalışırken aklıma geldi. Bu arada, eserimin sanat yürüyüşü için seçildiğini size bildirmek istedim."

O kadar çok kutlama vardı ki Adrian neler olup bittiğini görmek için dışarı çıktı ve kutlamalara katıldı.

"Neden daha önce söylemedin?" Mary onun ellerini tuttu ve sıktı. "Buraya gelmek için ayrılmadan hemen önce öğrendim. O zaman biz başka şeyler hakkında konuşuyorlardı. Ben sadece sıramı bekledim. Herkes harika bir gün geçiriyor."

Ki bu doğrudu. Adrian ve Gillian'ın düğün planları hızla devam ediyordu. Onlara üç olası yüzük tasarımı göstermiş ve ikincisini o kadar beğenmişlerdi ki Adrian hemen o anda bir kuyumcuyu arayarak yüzükleri yaptırmak için randevu almıştı.

Mary büyük bir catering işi bulmuştu ve Jules ile birlikte Tart'ın bulunduğu binayı paylaşmaya karar vermişlerdi. En sevdiği insanlar için pek çok güzel haber. Ve şimdi Levi'yi on uzun günden sonra ilk kez görecekti. "!" Jules çikolata bardağını kaldırdı ve herkes onu izledi takım elbise. "Delicious'a."

"Delicious!" diye herkes.

Onun evinde durdu ve kıyafetlerini değiştirip tuvalet çantasını aldı. Evini yeterince beğenmişti. En çok manzarayı sevmişti

Kesinlikle. Ama çok temiz ve sakindi. Bu onda her şeyi karıştırma isteği uyandırdı. Yine de yatağı çok güzeldi, özellikle de içinde o varken.

Hızlıca iki örgü yaptı ve çıkmadan önce rujunu tazeledi. O böyle şeyleri severdi. Bu düşünceyle, onun da hoşuna gideceğini bildiği bir etek giydi.

Ve sonra ona gitti.

Son haftalarda ona ne kadar ihtiyaç duymaya başladığını bilerek ona gitti. Ona olan ihtiyacı konusunda hiç de gizemli davranmadığını biliyordu. İstese bile yapamazdı.

Kapısını açtığı anda elinde müzayedeye bağışladığı heykeli tutuyordu.

"Bugünün açık artırma olduğunu sanıyordum." İçeri girdi ve ceketini çıkarıp koridordaki dolaba asmadan ve çantasını yanına bırakmadan önce onu öptü.

"Öyleydi. Onu satın aldım. İlk gördüğüm andan beri satın almayı planlıyordum. Açık artırma için oturduğu masanın üzerine bir yığın kartınızı koydum ve her biri gitti."

Isındı, gülümsedi. "Gerçekten mi? Teşekkür ederim. Satın almak zorunda değildin. Tanrım, tek teklif veren sen değil miydin? Dur, söyleme. Bilmek istemiyorum."

Gülümseyerek parçayı yakındaki bir rafa bıraktı. "Bunu yatak odama planlamıştım ve hala da planlayabilirim. Ama burada da deniyorum. Bence sabahları çok güzel görünecek." O noktaya doğru yürüdü ve dikenli gülünü orada çok beğendi.

"Stüdyonuzda gördüğümde ilk düşündüğüm buydu. Almak zorundaydım."

O anda ondan akıllıca olandan çok, çok daha fazla hoşlanmıştı. Ondan akıllıca olandan çok ama çok daha fazla hoşlanmaktan başka yapabileceği bir şey yoktu.

Orada onunla birlikte olmak içini sevinçle doldurdu. Orada, onun evinde durmak ve sanat eserlerine bakmak. Şaşırtıcı derecede samimi hissetti ve bir duygu düğümünü yutmak zorunda kaldı.

Adam onu kendine çekti ve o da gitti, dokunduklarında nefesini içine çekti ve görebildiği ya da hissedebildiği tek şey o oldu. İçinden açgözlülük yükseldi. Ona sahip olma ve paylaşmama açgözlülüğü. Hayatının bu bölümünde tek kişi olmak için.

"Çok gururlandım."

"Cazibenizin bir kısmı da ne kadar yetenekli olduğunuz. Gerekçelerimin bir kısmı tamamen işle ilgiliydi, yalan söyleyemem. Önünde sağlıklı bir kariyerin olacak."

Sen. Sevdığım bir parçayı kapmak harika bir şey. Sevdığım bir parçaya şimdi verdiğim paranın on-on beş katı değer biçmek ise daha da güzel."

Adam başını eğip boynunun omzuyla birleştiği yerden nefes alırken kadın ürpertici bir nefes aldı. Dişleri oradaki hassas deriyi aşındırdı.

Ellerinden biri sırtından kıkına doğru kayd ve sıkı, onu daha yakına çekti ve sonra döndürerek kapı aralığına yasladı. Adrenalini yükselirken nefesi kesildi ve sonra her şeyin yumuşak ve yavaş gittiği o yeri buldu, o kadar işkence edici derecede iyiydi ki mastürbasyon yaparken onunla bu anları hatırlamaya başlamıştı. Yine de bu herhangi bir fantezi ya da hatırlamadan daha iyiydi. Aralarındaki bu yoğun enerji ve kimya dalgası onu alıp götürdü ve o da kendini ona bıraktı.

Onu öperken dokunduğu her yer, sırtını sırtındaki serin tahtaya dayadığında, tenini canlandırıyor gibiydi. Adam gömleğini açıp sütyeninin kilidini birkaç dakika içinde açtığında kadının içinde hisler titreşti.

İlk başta neredeyse sertti, sanki ona dokunmak için acele etmekten kendini alıkoyamıyormuş gibi, parmakları önce meme uçlarına tüy gibi hafif dokunuşlar yaptı. Yavaşça, onu daha derine çekti, sıcaklığı baş , dokunuşu cesaretlendikçe küçük zevk titreşimleri, hafif dokunuşlar nefesi kesilene kadar meme uçlarını çekiştirmeye dönüştü.

Dizlerinin bağı çözüldü ve adam kendi dizlerinin üzerine çökerek onun önünde diz çöktü.

Eteğini yukarı itti ve külotunu gördüğünde zevkle mırıldandı. Şeffaf olanları seviyordu, bu yüzden kız da onları seçmişti. Adam kalçalarının üst kısmını, giydiği çorapların üstünü öperken parmaklarını adamın saçlarının arasından geçirdi. Mükemmel manikürlü sakalı dağılmıştı ve tamamen itibarsız görünüyordu. Takım elbise giymiş bir korsan gibi.

Sol çorabın üst kısmını aşağıya doğru yuvarlarken sakalları tenini gıdıkladı ve açıkta bıraktığı tüm teni öptü.

Geniş omuzlu, iri yarı, zarif erkek ayaklarının dibinde diz çöküp onu şefkatle öptü ve külotunun kenarlarından tutup bacaklarından aşağı çekerken bir an gözlerini kapatmak zorunda kaldı.

Avuç içleri kızın tenini sıyrarak uyluklarına doğru ilerledi ve sonra bileklerini büküp başparmaklarıyla kızın klitorisini ortaya çıkaracak şekilde kaydırarak açtı.

onun bakışlarına.

"Çok güzel bir amın var." Dilini klitorisinin etrafında döndürerek bir yaladı.

Üst kalçalarını kavradı ve dudaklarıyla klitorisini okşarken onu sabit tuttu. Ve sonra dili yaladı, yaladı, fiskeledi, onu kenara sürükledi ve geri çekildi. Onu tekrar yukarı çektiği her seferde, zevk daha da keskinleşti. Adam kalçalarını sıkıca kavradı, sırtına bastırdı ve dilini klitorisine defalarca bastırırken onu eğdi, ta ki kadın parçalanana kadar, ilk orgazmın bittiği noktayı geçip ikincisine devam ederken parmakları adamın saçlarına dolandı, o kadar sertti ki ayakta durabilmek için saçlarını bırakıp omuzlarını tutmak zorunda kaldı.

Her iki bacağına içini öptü, çoraplarını yukarı çekti ve külotunu cebine sokarak ayağa kalktı. İki adım geri atınca gece çantasını kaptı ve sanki az önce onu kapı girişinde uçurmamış gibi tekrar yanında durdu.

"Şimdi, merhaba. Gel benimle bir içki iç ve bana son on günde neler yaptığını anlat." Onun koluna girdi ve onu yukarı çıkardı.

"Üzülerek itiraf etmeliyim ki son on gün boyunca hiç böyle güzel bir karşılama ."

Yatak odasının dışında bir oturma odası vardı ve kısa sürede evdeki en sevdiği yer olduğuna karar vermişti. Manzara inanılmazdı, bir tarafta büyük ağaçlar, diğer tarafta su. Bir şömine ve bir bar, aşırı doldurulmuş bir kanepeler, bir televizyon ve evin sisteminden iyi hoparlörler vardı.

"Bu odayı seviyorum." Adamın kolunu bıraktı ve ona bir içki hazırlamak için harekete geçti. "Laphroaig?" Bara gitmeden önce gömleğini ve sütyenini çıkardı.

Kıyafetlerini çoktan değiştirmişti ve bu yüzden kanepeye yerleşip onu izledi, tişörtünü çıkardığı ve tercih ettiği gibi göğüslerini bakışlarına açtığı için memnundu. "Evet, teşekkür ederim."

Kadehi getirip adamın sağ eline koydu ve mutlu bir iç çekişle yere çöktü, ateşe bakarken kadehinden bir yudum aldı. Başını adamın dizine yasladı, parmakları otomatik olarak saçlarının yumuşaklığını aradı.

Son bir buçuk hafta boyunca telefonda konuşmuşlar ve epeyce mesajlaşmışlardı ama bu ona dokunmak, ağırlığını ona yaslamak kadar iyi olmamıştı.

"Size parçanıza tek teklif verenin ben olmadığımı söylemek üzereydim. Hatta ben ve iki kişi arasında bir açık artırma savaşı bile oldu. Elbette zarif bir şekilde kazandım."

Güldü. "Eminim."

"Onlara hem bilgilerinizi hem de kartınızı verdim." "Teşekkür ederim. Gerçekten."

"Benim için zevkti." Ve öyleydi de. bu diğer şey olmasa bile, tanıdığı diğer onun çalışmalarını tanıtıyor olacaktı. "Başka ne yaptın?"

"Üç işi bıraktım ve bir tane daha aldım." Ona Mary ile olan işinden ve Jules ile Mary'nin işlerini aynı yerde birleştirme fikrinden bahsetti.

"Büyük bir sanatsal yeteneğin yanı sıra iş için harika aklınız var. Hem giyinik hem de çıplak olarak nüfusun yüzde doksan dokuzundan daha iyi görünüyorsun. Gerçekten senin iyi olmadığın bir şey görmedim."

Adamın bacaklarının arasına diz çökmek için çabaladı. "Her şeyde mükemmel olan adam böyle diyor."

"Her şey değil."

"Öyle mi? Nedir o zaman?"

Paylaşmak üzereyken durakladı. Bunun yerine elindeki bardağı yere bıraktı ve kızın saç örgülerinin her birinin ucundan tutarak dudaklarını öpmek için onu kendine çekti.

Kadın buna izin verdi ama ikisi de adamın konuyu geçiştirdiğini biliyordu.

"Haftanın en sevdiğin kısmı neydi?" diye sordu öpüşmeyi keserken. "Bu kısım dışında mı?" Gülümsedi. "Arch, kadınla olan kırmızı parça istediğinizi söylemiştiniz?"

Başını salladı, satmamış olmasını umuyordu çünkü satın almak istediğini söylerken her kelimesinde ciddiydi.

"Size başka planlarım olduğunu söylemiştim. Sanat yürüyüşü seçim sürecine girdim ve bugün beni aradılar. Aslında birkaç saat önce. Beni seçtiler."

Ayağa kalktı ve onu kucakladı, onun adına gerçekten sevinmişti. "Harika bir haber. Bu bir kutlama gerektiriyor."

"Bu bir kutlama, şapşal." Gülümsedi, yüzü onunkine doğru eğildi, kolları onun omuzlarına dolandı.

Basit bir şeydi. Sevecen. Herhangi bir karşılık beklemeden verilmişti. Bu onu etkiledi. Onu mutlu etti. Uzun olmuştu. Muhtemelen

Kelsey ile yaşadıkları ilk günlerden beri, sahip oldukları şey hala iyiydi. Sonunda gözlerini açtığında her şey darmadağın olmuştu. Ona böyle hissettiren bir kadın olmadan çok uzun zaman geçmişti.

"Hayatımda olmanı istiyorum."

Gülümsemesi genişledi ve onu öptü. "Ben de beğendim."

Yanaklarını avuçlarının içine alarak onu öptü. "Dizlerinin üzerine çök." Kot pantolonundan kurtulduktan sonra oraya bir yastık bıraktı ve onu dizlerinin altına sıkıştırdı. Adam sikini dudaklarına değdirdi ve kadın hemen açıldı, başının ve tepesinin etrafını yalayarak onu çok ıslak tuttu.

Her iki eline birer örgü aldı ve onu bu şekilde sikinin üzerinde öne doğru çekti. Kadın onu alçak bir iniltiyle ödüllendirdi, onu azdıran bir şey yaptığında çıkardığı türden bir iniltiydi bu.

"Aksini söylemediğim sürece, kelepçeli olmasanız bile, sikim ağzınızdayken ve dizlerinizin üzerindeyken ellerinizin arkada kenetlenmiş olmasını istiyorum."

Yavaşça geri kaymadan önce onu örgülerinden öne doğru çekmeye devam ederken tereddüt etmeden yaptı. Bunu yaparken göğüsleri sallanıyordu.

"Ve gözlerini istiyorum."

Göz kapaklarını yavaşça yukarı kaldırdı, bakışları yavaşça temizlendi ve onunkilere odaklandı.

Yaklaşıyordu. Şimdi geri çekilmesi gerekiyordu. Ama ağzının tatlılığına karşı koymak çok zordu.

"Karşı konulmazsın. Sensiz on gün hiç eğlenceli değil."

Bunu söylemek istememişti ama bir kez söylediğinde, onun gözlerinin nasıl parladığını gördüğünde, söylediğine memnun oldu.

"Tamam, tamam. Bu kadar yeter. Senin içinde olmak istiyorum. Ama önce..." Adamın sikini çekti ve ona baktı, izliyordu, bekliyordu.

Onu yatak odasına çekti ve çantanın fermuarını açtı, kırbacı çıkardı ve o sesi duymak için havayı kesti. Kızın gözleri büyüdü.

"Bunu geçen hafta aldım. Senin üzerinde kullanmak için bekliyordum. Ellerini yatağa koy. Belinden bük."

Ne bekleyeceğini bilmiyordu. Tek bildiği dizlerinin heyecandan titrediğiydi. Ve ilk vuruş geldiğinde, kırbaç kıkına doğru giderken havayı yararken çıkardığı *vınlama* sesinden önce, canının yanmasını beklemiyordu. Ama *kesinlikle* acıttı.

Tam dönüp hayır, teşekkür ederim, güzel deney ama daha fazlasını istemiyorum diyecekken, acı yavaşça yatıştı

sıcaklığın yayılması. Kalçasındaki siki sertleşmişti ve o kadar ki eteğinin ince kumaşını yakıyordu.

Hoşuna gitmişti. Başka hiçbir sebep olmasa bile bu onun hoşuna gitmişti.

Bir kez daha. Ve bu sefer daha az acıttı, ancak titreşimi vücudunda yankılanıyor gibiydi. Her vuruş kıkırda ve kalçalarında farklı bir yere geliyordu ve ellerinin yatağın serin malzemesine değmesi ve kırbacın vurmadan önce havayı kesen neredeyse ritmik sesi dışında her şeyin izini kaybettirdi.

Kırbacı yakına bıraktı ve kızın kıkırda ve kalçalarının ihtişamını görmek için durakladı. Birlikte geçirdikleri zaman boyunca teninin kolayca iz bıraktığını biliyordu, bu yüzden kırbaçtan kaynaklanan bir dizi iz vardı. Bir saat hissedeceği bir şey değildi. O anda çok belirgin olan izler kısa kaybolacaktı. İğnenin üzerine üfleme için eğildi ve kızın teni çakıllandı.

Bacaklarını okşadı ve kız yumuşak, tatlı bir ses çıkardı ve bu ihtiyaç tekrar yerine oturdu, ayağa kalkarken omurgasını dikleştirdi.

Yavaşça, kalçalarını daha geniş itti ve onu ıslak buldu. Çok ıslaktı. Prezervatifi taktı ve yavaşça içine bastırdı, etrafına uyum sağlamasına izin vermeye çalıştı, içeri girdikten üç saniye sonra boşalmadan önce nefesini tutmaya çalıştı.

Aletin etrafında sıcaktı, sıkı ve mükemmeldi. Adam arkasında dururken kalçasının ve uyluklarının derisi vücuduna ısı yayıyordu. Ama adam saç örgülerini geri çektiğinde kız kıpırdandı, alt boşluktan yukarı çıktı, derin bir nefes aldı ve omzunun üzerinden ona baktı.

İşte tam o anda Daisy'yle *olan* ilişkisinin *ciddiyetten* çıkıp tamamen başka bir şeye dönüştüğünü fark etti. Daisy ona gerçekten hissetmesine izin vermediği şekillerde uyuyordu ama artık bu kaçınılmazdı.

Orgazm damarlarını doldurdu, onu derin ve sert bir şekilde becerirken içinden geçti. Daha fazlasına ihtiyaç duyarak, olabildiğince uzun süre içinde kalmaya ihtiyaç duyarak onu geri çekti.

Sırtı çok güzeldi. Adam onu tekrar itişlerini karşılamak için geri çekerken dövmesi teriyle parlıyordu. Kalçalarının kabarması onu tahrik ediyordu, teni o tutundukça yumuşuyordu. Ama kız kırılman değildi; güçlü ve istekliydi ve kendini ona teslim edişi bir hediyeydi. Geri çevirmesi ama çeviremediği bir hediye.

Vücudu bir cazibeydi, evet, ama onu böylesine alaşağı eden şey kim olduğuydu, onun tüm parçaları, bedeni ve ruhuydu.

"Kendini tekrar boşalt."

Ağırlığını bir eline verdi ve diğer eliyle arkaya uzandı. Parmak uçları klitorisiyle buluştuğunda çırpındı ve onu sıktı. Ve birkaç dakika sonra onun her tarafına boşalırken şaşkın bir nefes çekti.

Ve dayanabileceğinden çok daha fazlasıydı ve onu takip etti, doruğa ulaşmasına izin vererek adını haykırdı.

OceanofPDF.com

Bölüm 12

Arkasına yaslandı ve onu içine çekti. Mum ışığı yüz hatlarına çok yakışmıştı. Gecenin erken saatlerinde ona verdiği küpeleri, onun için seçtiği bir elbiseyle birlikte takmıştı. Bu yeni bir şeydi, daha önce yapmadığı bir şey.

Ama onun hoşuna gideceğini bildiği bir şey giyerek ya da ona giymesini söylediği bir şeyi giyerek ortaya çıktığında, bu onu ifade etmeye başlayamayacağı şekilde etkiledi.

Ona hangi külotu ya da bluzu giymesi gerektiğini söyleyen notlar bırakmaya başlamıştı. Onu o gün görmese bile, itaat edeceğini biliyordu. Ve bu onu rahatsız ediyordu.

"Burada daha önce hiç yemek yemediğime inanamıyorum." Kokteyli yudumlamak için durakladı.

"Buraya sık sık gelirim. Seattle'daki ofisimizden çok uzakta değil, bu yüzden ağabeyim ve ben haftada en az bir kez akşam yemeği için buraya geliyoruz. Burada iş yemekleri de güzel oluyor."

"Burası çok eski usul bir et lokantası. Bu büyük kabinleri seviyorum."

O da onları seviyordu. Bu şekilde onu tamamen kendine saklamış oluyordu, çünkü karşılarında ya da o bölgede oturan biri olmadığı sürece gözlerden uzak kalıyorlardı.

Saçlarına bir şeyler yapmıştı, zafer topuzları diyordu onlara, elbisesi ve makyajıyla birlikte eski bir fotoğraftan fırlamış gibi görünüyordu. Ama modern bir havası vardı.

"Bu hangi kardeş?" "Jonah, en büyükleri."

Gülümsedi. "Siz ikiniz yakın mısınız?"

"Evet. Aramızda sadece bir yıl var. Bu yüzden çok yarıştık."

Güldü. "Eminim öyledir. Eğer senin gibiyse, tüm o suskun rekabeti hayal edebiliyorum. Büyük, dev beyinli iki alfa erkeği dostça bir savaşa tutuşmuş. Kulağa kesinlikle okuyacağım bir kitabın konusu gibi geliyor. Onunla tanışmak isterim."

Elini tuttu ve avuç içini öptü. Yatak odasının dışında onu fazla ciddiye almıyordu. Bu hoşuna gidiyordu. Sekste boyun eğmek başka bir şeydi. Ama başka hiçbir şekilde itaatkâr bir kadın istemiyordu. Onunla dalga geçiyordu ama yine de kendisini bir süper kahraman gibi hissettirmeyi başarıyordu.

"Bunun geri kalanını da ."

Gülümsemesi değişti, derinleşti, şehvetle damladı ve adamın üzerine bir ürperti gönderdi.

"Levi. Hey."

Bakışlarını ondan ayırdı, eve döndüklerinde ona ne yapmayı planladığına dair o iğrenç fantezi, kardeşini ve yeni karısını gördüğünde gerçeğin soğuk sularıyla yıkıldı.

Mal bir kaşını kaldırarak Levi ve Daisy arasında ileri geri baktı. Gwen ise gözlerini Daisy'ye dikmiş, Daisy de Levi'ye bu işi halletse iyi edeceğini yoksa onun halledeceğini söyleyen bir bakış göndermişti.

"Mal. Ne zaman döndün?" O ve Gwen düğünden sonra bir haftalığına Hawaii'ye gitmişlerdi. "Güzel ve bronzlaşmış görünüyorsun."

"Sadece bu öğleden sonra." Daisy'ye doğru içten bir gülümsemeyle döndü ve elini uzattı. "Ben Malachi Warner. Levi'nin en küçük kardeşi."

"Daisy Huerta. Tanıştığımıza memnun oldum." El sıkışmaları bittikten sonra etrafına bakındı. "İkinizi de tebrik ederim. Levi bana yeni evlendiğinizi söyledi."

Gwen kaşlarını çattı ve ters ters baktı.

"Bizi tanıyormuş gibi hakkımızda konuşmayı kes," diye tersledi Daisy'yi, sonra da Levi'nin üzerine yürüdü. "Kim bu?"

Levi kendini kaybetmemeye çalışarak, "Sesini alçaltmalı ve görgü kurallarını hatırlamalısın," dedi. "Bu benim flörtüm. Sana adını söyledi. Sakin ol."

"Neyi dizginleyeyim? Sen onun babası mısın yoksa erkek arkadaşı mı? Ne tür bir örnek oluşturuyorsun? Sen bir Warner'sın! Genç yatak arkadaşlarını herkesin seni görebileceği güzel bir restoranda yemeğe götüremezsin. Bu hepimizi kötü gösteriyor."

Daisy geri çekildi. "Affedersiniz?"

Gwen bakışlarını Daisy'ye çevirdi. "Bak, o evlenecek tipte biri değil, yani onun güzel, parlak bir para makinesi olacağını düşünüyorsan yanılıyorsun."

Daisy'nin tavrı buz gibi soğuktu. Yüzü amansız, sırtı dimdikti. O anda tam bir kraliçe gibi görünüyordu. "Sadece kaba olmakla kalmıyorsunuz, aynı zamanda sizden çok benim hakkımda konuşuyorsunuz. Gerçi

Kayınbiraderinizin ilişkilerine olan hayranlığınız oldukça ilginç. Bu yüzden mi evlendiniz? Çünkü ben kendi başımın çaresine bakacak şekilde yetiştirildim."

Bu iş daha fazla uzamadan Mal'a bir bakış attı. "Bu işi başka bir yere taşımalsın. Karın çizgiyi aştı."

Mal kolunu karısının beline doladı ve onu uzaklaştırmaya çalıştı. "Bu eski, köklü bir aile. Sen onların türünden değilsin. Şunun haline bak. neden yapıyorsun?"

Daisy ayağa kalktı ve Levi de ayağa kalkarak hızla aralarına girdi, sırtı Gwen'e dönüktü. "Hadi gidelim."

"Onun suratına yumruk atmamı engelleyecekmişsin gibi davranmayı bırak. Sakinleşmesi gereken ben değilim." Levi'nin vücuduna baktı. "Eğer onların türünden biri olarak bağınaz bir sürtük olmam gerekiyorsa, bunun için minnettarım." Çantasını kaptı ve Levi'yi iterek odadan hışımla çıktı.

"Bunu sonra konuşuruz," dedi kardeşine bir miktar para atarken. "Bazen çirkin bir sürtük oluyorsun, Gwen."

Koşarak dışarı çıktığında onu çoktan karşıdan karşıya geçmiş buldu. Ona yetişmek için koştu ve kız ona öyle bir bakış attı ki, daha küçük bir adam başka yöne koşardı.

"Özür dilerim. O kaba ve yanlış biri." Kollarını ellerinin arasına aldı ve ona sarıldı, bunu yüzünü görebileceği bir yerde söylemek istiyordu. "O hatalı Daisy."

"Tanrım, bu da ne?" Yürümeye devam etti, yüksek topuklu ayakkabılarıyla bile uzun adımlarla kaldırım yiyordu. "Bu ellili yıllardaki bir film setine geri dönen bir tür zaman tüneli mi? Ben senin türünden değil miyim? Bu da ne demek oluyor? Meksikalı kızların senin değerli beyaz bebeklerine sahip olmak için başvurmalarına gerek yok mu? Hm? Anladım, kahverengi olduğum için benimle evlenmen için seni kandırıp parana sahip olacağımı mı düşünüyor?"

Tüm bunlar büyük olasılıkla Gwen'in tam olarak düşündüğü şeydi. Ama onun düşündüğü bu değildi, lanet olsun.

"Ne fark eder ki? Ben buna inanmıyorum. Nereye gidiyorsun?"

"Eve giden feribotu yakalamaya. Bu akşamla işim bitti."

Onu tekrar yakaladı. "Neden? Onun gibi düşünmediğimi söyledim. O benim karım değil, Mal'in karısı. İkiisiyle de başka zaman ilgileneceğim. Saldırıya uğradığınız ve kırıldığınız için üzgünüm. Ama neden başkasının cehaleti yüzünden beni cezalandırıyorsunuz?"

"Eşlerden bahsetmişken, nasıl oluyor da neredeyse iki aydır birlikteyiz ve ben senden başka herkesten senin eşin hakkında bir şeyler duymak zorunda kalıyorum?" "Bunu halka açık bir kaldırımda yapmak gibi bir planım yok. Eğer tüm konuşmak , bunu özel olarak yapalım. Arabam feribot iskelesinde.

Hadi gel.

feribota bineriz ve döndüğümüzde konuşuruz." "Her neyse." Döndü ve yürümeye devam etti.

Ve işte, yüzde yüz, muhteşem, öfkeli bir kadındı. Orada uzun süre şaşkın şaşkın durdu ve sonra aceleyle yetişmeye çalıştı.

"Bu bizim ilk her neyse. Bunun hediyesi ne?"

Kızın kaşları havaya kalktı ve adam bu yorumuyla şaka sınırını fersah fersah aştığını anladı.

"Hediyelerine ihtiyacım yok! Seninle hediyeler için birlikte değilim."

Feribotta araba kuyruğu vardı ama neyse ki yürüme şeridi boştu ve bu yüzden etrafta onu izleyecek kimse yoktu. Annesi ya da görmezden geldiği başka biri olmayan öfkeli bir kadınla uğraşmayalı uzun zaman olduğunu fark etti. Bu kadının nasıl hissettiği önemliydi.

"Sence bu benim için yeni bir şey mi?" Onu vapurun arka tarafında, pencerelere yakın bir çift koltuğa yönlendirdi. "Sohbeti hafifletmeye çalışıyorum. Sadece takılıyorum. Neden Gwen gibi birinin gecemizi mahvetmesine izin verelim ki?"

"Bu onunla ilgili değil. Tam olarak değil. Konu geçiştiriyorsun. Bana karşı kendini tut."

"Televizyondaki polisiye dizilerdeki gibi herkesin önünde dövüşmek istememem kendimi tuttuğum anlamına gelmiyor. Bu tür şeylerin yeri ve zamanı vardır."

Pencereden dışarı baktı, vücudu onunkinden uzaklaştı.

"O karmaşa yaşanmadan önce iyi vakit geçiriyorduk. Söylediği tek bir şeye bile katılmadığımı sana zaten söyledim. Yarın kardeşimle bu konuyu konuşacağım."

"Beni mantıksız yapıyorsun," diye mırıldandı. "Ben mantıksız değilim. Ama sen beni mantıksız yapıyorsun."

Gülümsememeye çalıştı. "Ben seni mantıksız yapmıyorum." "Siktir git."

Elinde değildi; bu onu güldürdü.

Sonra telefonu çaldı ve baktığında annesinin numarasını gördü ve içini çekerek telefonu cebine geri koydu.

"Üşüyor musun?" Paltosunu çıkardı ve kızın omuzlarına örttü.

Ağlamak istedi.

Kızgın olmak aptalcaydı, biliyordu. Ama yine de kızgındı. Aptal baldızı ve ona asla söylemek istemediği aptal geçmişi yüzünden. O ana kadar ona karşı olan hisleriyle çalkalanıyordu.

Gidip Levi Warner'a aşık olmuştu ve sonra o iğrenç kadın gidip her şeyi mahvetti.

Çünkü artık rol yapamıyordu. O istediği için ailesiyle tanışmak istemiyormuş gibi davranamazdı. Artık bu konudan kaçmıyormuş gibi davranamazdı.

Oh, bunu herkesin içinde yapmak istemediğini anlıyordu. O da istemiyordu. Adam onu açık ve basit bir şekilde mantıksız hale getirmişti. Bu konuyu arkadaşlarıyla konuşup çözmesi gerekiyordu.

Ama arkasındaki büyük alfa erkeği, aralarındaki tüm bu huzursuzlukla gitmesine izin vermeyecekti.

Bainbridge'e doğru ilerlerken başka bir şey söylemedi.

Mary'ye mesaj attı ama omzunun üzerinden görebileceğini biliyordu.

Sonunda Levi'nin ailesinden bazılarıyla tanıştım.

Mary neredeyse anında cevap verdi. Oh evet, ?

İçlerinden biri iyiydi. Karısı, Levi'nin parasını ve aile gücünü elde etmek için açıkça fahişelik yapan genç bir Meksikalıdan oldukça korkmuş görünen acımasız bir orospuydu.

Arkasından . "Bunun saçmalık olduğunu biliyorsun." "O zaman mesajlarımı okumayı bırak."

Hayır, ! Seni kefaletle hapisten çıkarmamı ister misin?

Güldü. Mary için şükürler olsun. Çenesini onun omzuna koydu.

Tüm hikayeyi anlatmak için seni sonra arayacağım.

En azından seni savunduğunu söyle. Değilse, onu kapı dışarı etmelisin.

Adam bir ses çıkardı ve kadın onu omzundan silkmekle ona güven vermek için arkasını dönmek arasında kaldı.

Yaptı. .

". Bunu biliyorsun."

"Söylediklerime sinirleniyorsan neden omzumun üzerinden okuyorsun?"

"Hayatım eskiden basitti."

"Ve şimdi yatağında yirmi dört yaşında biri var. Kadınlar zorluklarla gelir, Levi. Bizi fark etmeye karar verdiğin anda canlanmayız."

"Ben asla böyle bir şey söylemedim."

mi?

Şimdi omzumun üzerinden okuyor. Benim onların türünden olmadığım ile ilgili sesler çıkardı. Ona söyledi. Bunu defalarca söyledi. Karısından bahsetti. O da

benim de onun gibi olduğumu düşünmüyor.

Baş başa kaldıklarında tartışmak zorunda kalacaklarının iğrenç bir şekilde farkına varması midesini bulandırdı. Açıkçası, her şeyi söylemekten kaçınırken, hissettiği ve gömdüğü şeyler olduğunu fark etti.

Adam onun kalkmasına yardım etti ve kadın da onu arabasını park ettiği yere götürmesine izin verdi.

"Adı Kelsey'di. İkimiz de gençtik. Onu neredeyse çocukluğundan beri tanıyordum. Annesi ve ben arkadaştık. Çıktık ve onunla evlenmek doğal geldi. Hayata bir yetişkin olarak başlamak için. Evlendiğimizde senden biraz daha büyüksün."

Adam evine giderken hiçbir şey söylemedi.

"O içti. Hepimiz içerdik tabii. Ama o benden daha çok seviyordu. Yıllar geçtikçe daha da kötüleşti, öyle ki uyandığımda hayatımda ne halt ettiğimi merak eder oldum. Çocuk istediğini söylüyordu ama içki içtiği için bunun gerçekleşebileceğinden şüpheliydim. Dokuz ay boyunca bırakabileceğini sanmıyordum. Sağlığı da kötüye gidiyordu. Her gece bayılıyordu. Öğlen içmeye başladı ve bilincini kaybedene kadar hiç durmadı."

Arabayı garaj yoluna çekti ve onu eve kadar takip etti. Paltosunu astı ve ayakkabılarını çıkardı. Botlarını çözmek için eğildi çünkü yaptığı şey buydu.

"Ona hiç benzemiyorsun." Kız doğrulurken onun yanağını okşadı. "Zeki ve güçlüsün. Şefkatli ve vericisin. Kim ve ne olduğun konusunda doğuştan inançlısın. O asla böyle bir özgüvene sahip olmadı."

Yatağına geçtiler ve o da kıvrılıp gerisini dinlemeye hazırlandı. "Boşanmak istedim. Neredeyse on yıldır birlikteydik. Ailem kalmamı ve bu işi çözmeye çalışmamı istedi. Annem önce taşınırsam bunun neye mal olacağını hatırlattı." Adam tek omzunu silkti ve kadın annesinden gerçekten nefret etti.

"Annen neden böyle bir şey söylesin ki? Çocuklarınızın mutlu olmasını istemelisiniz."

"O eski kafalı. Kimse evliliğini bırakıp gitmez. Doğru olanı yapmaya çalışmadan olmaz. Ve kendi açısından, bunun yol açabileceği skandal ve bedeli konusunda haklıydı. Demek istediğim, ağabeyim Jonah daha geçen yıl karısıyla çirkin ve herkesin gözü önünde bir ayrılık yaşadı. Onu ve kızlarını geride bırakarak çekip gitti. Aylarca büyük bir dedikodu konusu oldu. Annem böyle şeylerden hoşlanmaz. Ona göre itibar

sahip olduğunuz ve inşa ettiğiniz şeyin bir parçasıdır. Kelsey iyi bir aileden geliyordu. Annem için bu tür şeyler ayrılmaz bir bütündür."

Gwen'in Daisy'nin varlığından bu kadar dehşete düşmesinin nedeni de buydu, diye bahse girdi. Onların türü varlıklı ve büyük olasılıkla beyaz demekti.

Ona gülümsedi ama kenarlarında bir hüznün vardı. "Bu yüzden Kelsey'den terapiye gitmesini istedim."

Elini tuttu, parmaklarını onunkilere kenetledi. Yatıştırmak ve sevmek istedi. Annesi ve onun bencilliği hakkında öfkelenmek istedi. Ama kendini dinlemeye zorladı çünkü onun ihtiyacı olan şey buydu.

"Çok uzun sürmedi. Terapist randevularını kaçırmaya başlamasının üzerinden bir ay bile geçmemişti. Onunla rehabilitasyon hakkında konuşmaya çalıştım ama o şimdiye kadarki en iyi bombasını patlattı; hamileydi."

Oh, bu gittikçe kötüleşiyordu. Onun elini sıktı.

"Ama dediğim gibi, seks yapmıyorduk, yani benim değildi. Bir arkadaşım aile hukuku alanında çalışıyor ve ertesi gün boşanma davası açmak için ona gittim. Evlilik sözleşmesi olsun ya da olmasın, ondan kurtulmam gerekiyordu. Bebeğin iyiliği için onu içkiyi bırakmaya teşvik ettim ama o bunu görmezden geldi. İki gece sonra, viyadükteki bir rampadan ters yöne girdi ve bir arabaya kafa kafaya çarptı. Taşıdığı bebek gibi o da anında öldü.

"Ve sonra evlendiğim boktan insan bahanesiyle ilgili değildi. Bir gecede herkes onun bir azize olduğunu sandı. Babasının kim olduğunu bilmediği o kadar çok erkekle yatmamış gibi davrandı. Karşılaştığı kişiyi tamamen öldürememiş gibi davrandı, gerçi Tanrı'ya şükür öldürmedi. Bir gecede hayatımın aşkı olmuştu ve herkes benim de ona ayak uydurmamı bekliyordu. Sanırım ben de öyle yaptım."

"Bu yüzden dövme." Onu şimdi çok daha iyi anlıyordu. Kolundaki o sözlerin, herkes unutmamasını istediğinde bile yaşadığı gerçeği asla unutmamasını sağlamanın bir yolu olduğunu anladı.

Başını salladı.

"Çok üzgünüm. Sana destek olmak yerine sadece keder verdiğim için üzgünüm."

"Bunu başkasından duymak zorunda kaldığın için üzgünüm. Sana kendim söylemeliydim."

"Evet, . Ama neden anlıyorum."

"Bu gece yaşadıklarınız için özür dilerim. Ailemdeki herkes böyle düşünmüyor."

"Ama bazıları öyle."

Rahatsızca kıpırdandı. "Evet. Bazıları yapıyor. Ama zaman geçtikçe daha da azalıyor."

Söylenmesi gereken daha çok şey vardı. Ama tek istediği onunla birlikte olmaktı. Bu onu güçsüz kılıyordu ama her doğrudu. Bu yüzden onun bedenine sokuldu ve şakağını öperken kendi iç çekişiyile ona sarıldı.

Onun da baldızıyla aynı şekilde düşündüğüne .

Olanlar için üzgün olduğunu söyledi ve o da buna tamamen inandı. Ona asla saygısızlık etmedi.

O da mantıksız ve aptalca davrandığı için bu konuyu geçiştirdi ve diğerkonuları yorgun olmadığı ve gözyaşlarının eşiğinde olmadığı başka bir zaman konuşabileceklerini söyledi.

OceanofPDF.com

Bölüm 13

"İşte hikaye bu." İki hafta önce Levi ile yaptığı aptalca kavganın hikâyesini bitirdi. Mary'ye anlatmıştı ama diğerlerini anlatmamıştı, bu yüzden Jules önlüklerini bağlamaya başladıkları anda ona saldırdı. "Aramızı düzelttik ama aramızda konuşulmamış bazı şeyler var."

Daisy hazırlandığı tepsideki her şeyin güzel görüldüğünden emin olduktan sonra tepsiyi kolunun üzerine koydu.

"Bundan hoşlanmadım. Bu kaltağın yumruklanması lazım. Ne cüretle sana isim takar? Seni tanımıyor bile." Jules bir an ona ters ters baktı.

"Tanımıyor. Beni tanınması için aile etkinliklerine de katılmış değilim. İşte bu yüzden."

"İşte bu." Jules da aynı fikirdeydi. "Ve ayrıca, bu konuşulmayan şeyler. Bebeğim, bunun iyi bir şey olmadığını biliyorsun, değil mi?"

"Şu anda bu konuya giremem. Şunları dışarı çıkaralım. Sonra geri döndüğümüzde erkek arkadaşım ve aptal ailesi hakkında şikayet edebiliriz."

Partiye doğru ilerledi, aslında Mary için ayarlanmasına yardım ettiği bir etkinlikti bu. Etkinliği düzenleyen kadın bir arkadaşının arkadaşıydı ve bir ay önce Seattle'daki bir partide Daisy ile karşılaştığında konu yemek ve partilere gelmişti. Meğer ailesi kırkuncı evlilik yıldönümlerini kutlamaya hazırlanıyormuş.

Konuyu Mary'ye açtığında Mary şöyle demişti: "Düğünler, yıldönümleri, doğum günleri. Bu işi yapmaktan heyecan duyacağıma emin olabilirsiniz."

Konukları ziyaret ederken tepsi tepsi muhteşem yiyecekleri elden ele dolaştırdı. Elbette uygunsuz bir şekilde değil, ama insanlar mutlu bir etkinlikte orada burada çene çalmayı severdi.

Akşam hızla geçti ve yarın sabahın galeri günü olmamasına sevindi. Son birkaç aydır üzerinde düşündüğü yeni bir parça üzerinde çalışmak için zamanı olacaktı.

Levi'nin kartlarını dağıttığı müzayedede kartını alan bir galeri sahibiyle kahve randevusu bile vardı. Adam konuşmakla ilgileniyordu.

Daisy'ye sonbaharın başlarında diğer iki gelecek vaat eden yerel sanatçıyla birlikte olası bir sergi hakkında bilgi verdi.

Nihayet temizlik işlerini bitirip tüm eşyaları yemek kamyonuna geri koyduklarında saat gece yarısına yaklaşıyordu. Eve doğru yola çıktı ve Levi'nin cep telefonuna birkaç mesaj bıraktığını fark etti.

Sabah ilk iş mahkemesi vardı, o yüzden uyandığında telefonuna geri dönecekti.

Ve sonra volta attı. Hem de çok.

Tekrar giyindi ve Gillian'ın ofisinin ışığının açık olup olmadığına bakmak için arabayla dolaşmaya çıktı. Mary dışarıdaydı ama Gillian haftada birkaç gece geç saatlere kadar çalışırdı.

Işık yanıyordu ve dikkatle bakmak için parmak uçlarına bastı. Gillian ve Adrian'ı ateşli bir şekilde sevişirken görmek istemiyordu. Gerçi Adrian Brown'ı çıplak ve birisine iş verirken görmek hiç de zor olmazdı. Mmm!

Kendini biraz daha iyi hissedince neredeyse dokunmadan önce çıkacaktı ama yine de yaptı. Gillian çalışmaya başladı ve başını kaldırıp işine baktı. Daisy'yi tanıdığı anda yüzü aydınlandı ve ona ön kapıyı işaret etti.

"Arayabilirdin." Gillian onu içeri almak için kapıyı açtı.

"Kimseyi uyandırmak istemedim."

Gillian ona sarıldı. "Miles Adrian'la birlikte Brown erkek festivali için gitti. Bu haftanın geri kalanında okuldan izinli."

"Bu erkeklerin ne kadar güzel olduğunu düşünürsek, burası hiç de fena bir yer değil."

"Biliyor musun, seninle ilk tanıştığımda henüz on yaşında bile değildin. Seni uzun zamandır tanıyorum. Yıllar içinde ikimiz de çok büyüdük." Gillian onun elini tuttu ve kanepeye oturdular. "Sen tanıdığım en uyumlu, duygusal açıdan en merkezde olan yirmi dört yaşındaki gençsin. Ama üzgünsün. Sana sormak istiyordum ama soramadım çünkü hayat sürekli araya giriyor. Ama sen her zaman benim yanımdasın. Söyle bana."

O da içindekileri döktü.

Gillian sonunda güldüğünde, bu hüznüydü. "Tüm bu düğün, tadilat ve hayat meselelerine kendimi o kadar kaptırdım ki ne kadar üzgün olduğunu görmeyi ihmal ettiğim için çok üzgünüm."

"Bir hayatın olduğu için özür dileme. Tüm bu şeylerle meşgul ve mutlu olmana bayılıyorum. Seni Adrian'la görmek bana umut veriyor. Biliyor musun? O beni mutlu ediyor, Gillian. Adrian değil, her ne kadar güzel olsa da. Levi."

Yüzünü ellerinin arasına gömdü. "Ben ona aşığım. Ve buna izin vermemeliydim çünkü iki farklı dünyadan geliyoruz."

"Oh, tatlım, ne olmuş yani? Bir rock yıldızıyla evleneceğim. Benimle." Derin bir nefes aldı. "Farklı olmak her zaman kötü değildir. Onu diken üstünde tutacaksın. Onun gibi bir adamın, insanların o ne derse onu yapmasına alışkın olduğunu düşünüyorum. Sen bunu yapmayacaksın."

Kendini tutamayarak güldü. "Çoğu şeyde değil, hayır. Mesele şu ki..." Kızardı ve kızardı. "İş sekse gelince yaparım. Ona itaat ediyorum falan. Bu çok ateşli ve doğru hissettiriyor ve insanların bunun garip olduğunu düşüneneğini biliyorum ve belki de öyle. Ama ben seviyorum, o da seviyor, her neyse."

Kızarma sırası Gillian'daydı.

"Seni utandırdığım için özür dilerim." Daisy tehlikeli bir şekilde kıkırdamaya çok yaklaşmıştı. Gillian o zaman güldü. "Özür dilemene gerek yok. Uzun arkadaşız. Beni utandırmadın. Hoşuna gittiğini söyledin, o da hoşuna gitti, hepsi bu. İkiniz de yetişkinsiniz. Seks hayatınızdan memnun olmanıza sevindim. Ve aşık olduğunuzu duyduğuma çok sevindim." Daisy'ye gülümseyerek ellerini sıktı. "Ama dengenin bozulduğunu hissetmen ve belki de seni ailesinden saklıyor olması hoşuma gitmiyor. Seni ailesinden saklıyormuş gibi yeterince iyi değilsin. Bu da beni Levi'inize karşı oldukça kızdırıyor."

"Mesele şu ki, yeterince iyi olduğumu biliyorum. Ve biliyorsun, insan içine çıkıyoruz, bu yüzden beni gerçekten saklıyor gibi değil. O aslında"-doğru kelimeleri bulmak için durakladı-"bana kendimi güzel hissettiriyor. Özel. Ben sadece. Tanrım. Mantıksız davranıyorum. Bundan nefret ediyorum."

"Tanıdığım onca insan arasında seni tanımlamak için kullanacağım son kelime mantıksız olurdu. Bazen bir başkasını sevdiğimizde her şeyi farklı görürüz. Bazen doğru bildiklerimizi tekrar gözden geçiririz, bazen de haklı çıkarız. Bence bu konuyu onunla konuşmalısın."

Bu yüzden Gillian'a geldi ve Daisy de öyle söyledi.

Gillian ona sırtıttı. "Gel hadi. Burada kalıyorsun. Korkunç bir şeyler izleyelim, nacho yiyelim ve margarita içelim."

"Kulağa çok hoş geliyor. Saat 10'a kadar ayakta gerekmiyor."

Levi ailesinin ön kapısından içeri girdi ve Gwen'in sesini duyunca bakışlarını kıstı. İki hafta önce Met'te çıkardığı olayla ilgili olarak onunla henüz yüz yüze konuşmamıştı.

Mal onu önce gördü ve misafir odasından çıkarıp salona yönlendirdi. "Geçen hafta için özür dilerim. Birkaç kadeh içmişti."

Bu da onu daha da sinirlendirdi. "Evet, o yollardan geçtim. Sarhoşlardan pek hoşlanmam."

"Hey! O benim karım. Haddini aştı ama bunu önemseydiği için yaptı."

"Endişelerimi ona şahsen iletmemi istemiyorsanız, onu benden uzak tutun."

"Toplumdaki konumumuz için endişeleniyor."

"Ne için? Halka açık bir yerde bir arkadaşımın biftek yemem mi? Yoksa arkadaşımın beyaz olmaması mı? Biz bundan daha iyi yetiştirildik. Bana saçmalıklarını yedirme, Mal. *Sen* karını dinlemekten memnun olabilirsin ama ben ."

"Bunun onun ırkıyla hiçbir ilgisi yok."

"Gerçekten mi? Çünkü benim durduğum yerden farklı bir hikaye anlatılıyor."

"Burada neler oluyor böyle?" Anneleri dışarı çıktı, oğulları arasında bir ileri bir geri bakıyordu.

"bir şey değil. Yemek ne zaman?"

Kadın bakışlarını kısınca Jonah araya girerek onu kurtardı. "Yemek zamanı." Anneleri ile Levi'nin arasına girdi ve kolunu annelerine doğru uzatarak yolu açtı.

Kendini Gwen'den uzak tutuyor, diline güvenmiyordu. Davranışındaki adaletsizlik ve çirkinlik Levi'nin yakıyordu. Daisy tanıdığı en iyi insanlardan biriydi. Hataya yer vermezdi.

Gwen gibi birinin onu yargılamaya hakkı yoktu.

Annesi akşam yemeği boyunca ona bakmaya devam etti, ta ki sonunda konuya kadar. "Bil bakalım dün kimi gördüm?"

"Liesl." Babası onu görmezden gelen bir bakış attı ve Levi'nin midesi kasıldı, bir sonraki adımın ne olacağını bekliyordu.

"Jenny Martrek. Merhaba diyor tabii ki. Peki ya Dyan, kızı? Senin yaşında olan, Levi, eminim onu hatırlarsın. Her neyse, Seattle'a geri taşınıyor. Jenny'ye buraları tekrar tanıtmaktan mutluluk duyacağını söyledim. Ona kartınızı verdim ve hepsini Pazar günü yemeğe davet ettim."

"Pazar günü meşgulüm aslında. Eminim Dyan geri döndüğünde şehirde ona eşlik edecek bir sürü insan vardır." Yemeğini yedi ve bakışlarını yere indirdi, annesiyle dalaşmak istemiyordu ama o zorlarsa bunu yapacaktı.

Bir adam ancak bu kadar zorlanabilirdi.

Gözlerini kırıştırdı ve başını eğdi, ama evet, gerçekten de Daisy yakındaki bir masada başka bir adamla oturuyordu.

Elleriyle konuşurken yüzü hareketliydi. Levi'nin sadece başının arkasını görebildiği adam başını salladı ve ona doğru eğildi.

Levi oturdu ve onun kendisini fark etmesini bekledi ama fark etmedi. Sonunda tuvalete gitmek için kalktı ve bu sırada masalarının önünden geçti.

Ona baktı ve sonra gülümsedi. "Levi, seni görmeyi beklemiyordum."

Bahse girdiğini söylemeye başladı ama sonra döndü ve öğle yemeği arkadaşının Doğu Yakası'nda bir galerinin sahibi olan Mark Schneider olduğunu fark etti.

Kadın ayağa kalktı ve adam iki yanağını öpüp ellerini sıktı. "Bölmek istemem. Birkaç dakika sonra öğle yemeği için kardeşlerimden biriyle buluşacağım. Seni gördüğüme sevindim Mark."

Kendini daha iyi hissederek ve onun romantik nedenlerle başka biriyle öğle yemeğine çıktığını düşündüğü için biraz da aptal gibi hissederek yürüdü. Onun için açgözlü hissettiğini fark etti. Tüm o hareketli güzelliğin kendisine olması daha çok hoşuna gidiyordu.

Ve tek yaptığı Jonah ile öğle yemeği yemektir.

Masasına döndüğünde kadın hâlâ Mark'la sohbet ediyordu ve ona bakmıyordu. Elbette, dedi kendi kendine, ona bakmıyordu çünkü bu onun için bir işti. Masanın ayağına yaslanmış portföyünü gördü ve bir sonraki görüşmesinde ona toplantı hakkında her şeyi sormak için bir not aldı.

İkisi de yaklaşık yirmi dakika sonra gitmek için kalktıklarında, kardeşi sonunda "Ne sikime bu kadar dalgınsın?" diye sordu.

Yanından geçip gitti, hâlâ sohbet ediyordu ama Levi'ye hızlı bir gülümseme ve el sallama gönderdi.

"Bu o, değil mi?" Jonah bakakaldı. "Tanrım, şaka yapmıyormuşsun. Neden onu hiç tanıımıyormuş gibi davranıyorsun?"

"Onu çok az tanıyırmışım gibi davranmıyorum. Mark'la bir çeşit iş yemeği yiyordu. Sana söyledim, o bir sanatçı. Ona bir gösteri vermeyi düşünüyor olmalı."

"Muhteşem bir kız."

Levi gülümsedi.

"Evet."

"Hikaye nedir o zaman? Açıkçası yüzün bana bunun sıradan bir sevişmeden daha fazlası olduğunu söylüyor. Ve Gwen'le neredeyse sevişme şekliniz de bunun altını çiziyor."

"Ondan hoşlanıyorum, sana söyledim. Ama o çok genç ve çok... her şeyi var. Birbirimizden hoşlanıyoruz." Omuz silktili.

"Sen bir moronsun. Her şeyi mi? Neyi? Güzel mi?"

"Dövmeli. Sanatsal."

"Yani Gwen'in onun bizim türümüzden olmadığına dair sözlerine inanıyor musun?"

Çenesini sıktı. "Hayır. Öyle değil. Onun ırkı değil. Gwen ırkçı bir sürtük olduğu için Daisy'nin babası ve kız kardeşinin diş hekimi, büyükannesinin de başarılı bir ressam olduğunu düşünemez."

"Peki sonra ne olacak? O bir sanatçı, söyleyebileceğim kadarıyla da çok iyi bir sanatçı. Çok güzel bir kadın. Vücudu vay canına. Zeki ve komik olduğunu söylüyorsun. Korkunç baldızını görmezden gelecek kadar senin arkadaşlığından hoşlanıyor. Mürekkebi var ve sanat yapıyor diye bir adım daha atmayacak mısın? Çünkü sen sanat koleksiyonu yapıyorsun, Levi. Sanatı seviyorsun. Bunun nasıl mükemmel bir eşleşme olmadığını söyle bana?"

Ağzını sildi ve peçetesini yere attı, iştahı . "Kapa çenenini."

"Kırk yaşındasın. Daha ne kadar umursamadığın aptal kadınlarla takılacaksın? Artık yaşam tarzın bu mu?"

"Bu *senin* yaşam tarzın mı?"

"Benim yaşam tarzım özel bir yaşam tarzı. Ayrıca gerçek bir insan olarak yetiştirmek için elimden geleni yaptığım bir ergenim var. Sence de amcalarını Gwen ya da kendi orospu annesi olmayan kadınlarla görmeyi hak etmiyor mu?"

"Yani bunu yapmak benim işim mi?"

"Evet. Kelsey bir hataydı. Bektan bir evliliği olan ilk kişi sen misin sanıyorsun? Bu kadın, Kelsey'i eve getirdiğinden beri gerçek ilgi gösterdiğini gördüğüm ilk kadın."

"Bu konuşmayı seninle yapmak istemiyorum."

"İstemediğini biliyorum. Nedenini de biliyorsun. Çünkü bir serseri ve korkak gibi davranıyorsun ve bu konuda bahaneler uyduruyorsun."

"Bir süredir suratına yumruk atmamıştım. Zamanı gelmiş olabilir." "Eğer yapabileceğini düşünüyorsan, devam et."

"Um... size getirebileceğim başka bir şey var mı?" Sunucu endişeyle aralarında bir ileri bir geri baktı.

"Bir espresso lütfen. Merak etmeyin, bu güzel parkelerin her tarafını kanatmasına izin vermeyeceğim." Jonah ona çekici bir şekilde gülümsedi ve Levi gözlerini devirdi.

OceanofPDF.com

Bölüm 14

Levi geldiğinde, Adrian ve Gillian'ın on dört yaşındaki oğulları Miles ile ön bahçede kardan adam yapıyordu.

Eldivenli elini salladı ve dikkati başka bir yerdeyken Miles'ın fırlattığı kartopundan kurtuldu.

Ona gülümsedi ve onu gördüğünde her zaman olduğu gibi kalbi yerinden çıkacak gibi oldu. "Merhaba. Umarım bu ayakkabılarla karda dışarıda durmayacaksınızdır."

Miles kardan adamın boynuna bir atkı doladı.

"Hogwarts kardan adamı mı?" Levi sırttı.

"Bahçemdeki bir kardan adamın gerçekten Slytherin olacağını mı düşünüyorsun? Puhleeze. Levi, bu Miles, Miles, bu Levi."

Miles, Levi'ye gülümsemeden önce Daisy'ye dikkatle baktı. Tatlı çocukmuş.

"Günün menüsünde bunun olduğunu bilseydim kardan adam yapan ayakkabılarımı giyerdim." Levi uzandı ve şapkasını kulaklarını örtecek şekilde aşağı çekti.

"Miles babası dönene kadar benimle takılacak."

"Onu annem yaptı çünkü buradaki evimizle Batı Seattle'daki eski evi arasında gidip geliyor." Miles babasının çok iyi yaptığı omuz silkme hareketini yaptı ve bu Daisy'nin sırtmasına neden oldu.

"Eve gidip kardan adam yapmak için uygun bir çift bot alacağım. Birazdan dönerim." Eğilip onu öptü ve bu onu mutlu etti.

"Peki kim bu adam?" Miles konuşurken ikinci kardan adam üzerinde çalışıyordu. İki gün önce alışılmadık miktarda kar yağmıştı ve neyse ki yollar açık olmasına rağmen hava yeterince soğuktu.

"O benim erkek arkadaşım."

"O biri. Güzel bir arabası var."

"Gerçekten de güzel bir arabası var. İçindeyken hiçbir şey duyamazsınız."

"Babam bir adamın kullandığı arabanın onun hakkında bir şeyler söylediğini söylüyor. Ben de evet, ne kadar parası olduğunu gösterir diyorum."

Daisy güldü ve kar toplamaya devam etti. "O bir avukat, sanırım güzel bir arabaya ayıracak birkaç kuruşu vardır." bir Mini Cooper'ı vardı, gitmesi gereken yere götürüyordu ve çok da şirindi. Ama Levi'nin büyük, koyu renkli, lüks tekerlekli BMW'si başka bir araç ligiydi.

"Artık para biriktiriyorum. Araba kullanmama sadece iki yıl kaldı."

Daisy, Adrian'ın bir rock yıldızı olmasına rağmen Miles'ı ayakları yere basan ve istediği şey için çalışan biri olarak yetiştirmelerini çok seviyordu.

Levi havaya çok daha uygun giyinmiş olarak dönene kadar arabalar hakkında konuştular. Birkaç kez durup ona bakmak zorunda kaldı çünkü adam çok güzel görünüyordu. Botlar ve kot pantolon, balıkçı kazağı ve kulaklarının üzerine indirilmiş bir saat şapkası. Onu tepeden tırnağa yalamak istedi.

Levi, Miles'la okul ve dersleri hakkında konuştu ve Miles'ın utangaçlığı Levi'ye alıştıkça azalmaya başladı. Çok güzeldi. Ve normaldi. Bu onu mutlu ediyordu.

Adrian Miles'ı almak için geri döndüğünde Levi'a uzun uzun baktı. Gillian'ın ona en azından biraz anlatmış olduğunu düşündü, gerçi Gillian'ın Adrian'a bile sır vermeyeceğini biliyordu.

"Adrian Brown, Levi Warner."

Adrian elini uzattı ve Levi'nin elini sıktı, o ve Miles izlerken iki adam birbirlerine baktılar. Levi'nin Adrian'ı tanıdığından hiç şüphesi yoktu. Bu sesi ya da yüzü tanımamak için internete girmeyen ya da radyo açmayan bir münzevi olmak gerekirdi. Adrian bir müzisyendi. Hem de çok popüler . Onunla arkadaş olmaya alışmak hâlâ tuhaftı. Bir köşeden döndüğünde Adrian orada dikiliyordu ve o ohmigod- Adrian-Brown-is-standing-right-there anlarından birini yaşıyordu. Ve ailesi ve Gillian'ın tüm arkadaşları bir araya geldiğinde daha da kötüydü çünkü kız kardeşi de bir rock yıldızıydı. Ayakları yere basan insanlardı ama yine de havalıydı.

"Yola çıkmalıyız, evlat. Annen bizi bekliyor." Daisy'ye baktı. "Bugün Miles'la takıldığın için minnettarım."

Levi'ye baktı. "Gillian grip olmuş, biz de bu sabah ona birkaç saat izin vermeye karar verdik."

"Bir sonraki durak Mary'nin evi. Bugün çorba yapıyor." Adrian elini oğlunun omzuna koydu. "Bu kadınlarla birlikte olmak güzel, Levi. İçlerinden biri harika bir aşçı. Bir diğeri de harika bir pasta şefi. Bu da

Burada inanılmaz bir sanatçı ve aynı zamanda harika bir arkadaş var." Kızaran Daisy'ye göz kırptı.

Levi onun elini tuttu ve sıktı. "Bildiğim iyi oldu."

Ve gittiler, onu Levi ile yalnız bıraktılar, böylece onu kucakladı ve içeri girmeden önce onu öptü.

"Sıcak çikolataya ne dersiniz? Ya da çay?" "Çay gerçekten iyi olur."

Etrafta koşuşturdu, paltosunu ve şapkasını aldı, şapkasını ve eldivenlerini kuruması için şöminenin yanına koydu. "Otur, şimdi başlayacağım."

"Bana Çarşamba günkü toplantıdan bahset. Mark'la."

"Sonbaharda galerisinde açacağı üç sanatçılı bir sergide bana da yer vermeyi teklif etti." Sırıttı, hâlâ heyecanlıydı.

Ayağa kalktı ve ona doğru ilerledi, onu kucakladı ve dönerken ayakları yerden kesildi. "Tebrikler. Bu harika bir haber." Onu kocaman öptü ve yere bıraktı.

"Bunun için hazırladığım birkaç parça var. Bir ya da iki ay içinde stüdyoya gelecek. Anneni tanıyor, onun hevesli bir koleksiyoncu olduğunu söyledi. Onu oradan mı aldın?"

Kız ne zaman ailesinden bahsetse ona öyle bakıyordu ve bu onu çok kızdırıyordu. Kız arkadaşı mıydı, değil miydi? Neden onlarla tanışmasından bu kadar korkmuş görünüyordu? Ya da onları bilmesinden? Tabii hepsi yemin ettiği baldızı gibi değilse, ailesi gibi değildi.

"İşler senin için gerçekten iyi gitmeye başlıyor. Çok heyecanlandım." Annesinden hiç bahsetmedi.

"Orada olacak mısın? Açılıшта?" Bunu sormamalıydı ama sonra böyle düşündüğü için kendine kızdı. Neden sormasındı ki? Çıktığı ve aşık olduğu diğer erkeklere de sorardı.

Adam tereddüt etti ve kadın bu konuda gerçekten konuşmak zorunda kalacaklarını fark etti. Tam o anda.

"Kardeşin, hani geçen gün yemek yediğin. Jonah mı o? En büyükleri mi?"

Çay hazırlamakla meşguldü.

"Evet, elbette gösterinizde olacağım. Bu ilk. Ve evet, o Jonah'tı." Tereddüt etmemeliydi. Kız bunu duymuştu ve o ana kadar iyi ve rahat olan ilişkiler şimdi rahatsız edici bir hal almıştı.

Bu küçük ev onun için bir teselliydi. Gidebileceği, rahatlayabileceği ve sadece olabileceği bir yer. Ona bunu verdi. Ama aralarındaki bu söylenmemiş şeyle

daha az.

"Onunla tanışmak güzel olurdu. Jonah'la yani."

"Bir iş toplantısındaydın. Bölmek istemedim." Kadın arkasını döndü ve adam hissettiklerinden nefret etti.

"Tamam. Peki ailenle ne zaman tanışacağım?" "Mal ile tanıştın."

Kaşlarından biri havaya kalktı. "Kazara. Ve çok iyi gitti."

"Bana kalırsa bu, onlarla tanışmaman için iyi bir neden. Hem onları neden bu kadar merak ediyorsun ki?"

"Çünkü onlar senin hayatının bir parçası. Seni tanımak istiyorum, aileni tanımak istiyorum." Kadının yüzü düştü ve adam kendini bir pislik gibi hissetti.

"Beni tanıyorsun. Artık burada seninleyim."

"Seni iki kez ailemin evine yemeğe davet ettim ve sen meşguldün. Ailen hakkında soru sorduğumda böcek yutmuş gibi bakıyorsun. Anlıyorum. Sadece her zaman meşgul olup olmayacağını bilmek istiyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

Bunu ona söyletecek miydi?

"Boş ver. Eve gitmelisin. Bu hafta içinde görüşürüz." "Hayır.

Söyle. Şimdiye kadar söylenmemiş çok şey var. Ne demek istiyorsun?"

"Yani, Levi, bu gerçek bir şey mi? Sahip olduğumuz bu şey? Çünkü bana gerçekmiş gibi geliyor. Ve aynı şekilde hissetmediğin için ailenle aramıza girmen fikrine katlanamıyorum."

"Tabii ki gerçek."

"Öyleyse neden ailenle tanışamıyorum? Neden benimkiyle tanışmakta bu kadar tereddüt ediyorsun? Eğer gerçeksek ve bir ilişkimiz varsa, neden beni saklıyormuşsun gibi hissediyorum?"

Ayağa kalkmak için itti. "Seni saklamıyorum."

"Gerçekten mi? Tamam zaman, yarın beni alman için hazır olacağım."

"Ne için?"

"Aile yemeğiniz için."

"İyi vakit geçiremezsin bile. Kahretsin Daisy, *ben* bile iyi vakit geçirmiyorum ve onlar benim ailem."

"Beni biliyorlar mı?"

Ellerini yüzünde ovuşturdu. "Jonah biliyor. Belli ki Mal biliyor." "Ailem seni biliyor. Arkadaşlarım seni biliyor. Senin arkadaşlar beni biliyor mu?"

"Bütün bunlara ne sebep oldu? Burada beraberiz. Açıkçası burada olmak istiyorum. Başka biriyle görüşmüyorum, görüşmek de istemiyorum. Ben kırk yaşında bir adamım; ailemi romantik hayatım hakkında bu şekilde bilgilendirmem."

"Çok saçmalıyorsun." Başını salladı. "Aileni her hafta görüyorsun. Bana en iyi arkadaşın gibi olduğunu söylediğin kardeşinle öğle yemeği yiyorsun."

"Ve seni biliyor."

Dudağını ısırdı. Asla ultimatolara vermezdi. Asla. Aptalcaydı. Levi'yi hayatından çıkaracak bir şey söylemek ya da yapmak istemiyordu. Onu hayatında seviyordu. Hatta onu seviyordu.

Ama onunla kalırsa ve o da kendisini kirli bir sır gibi saklamaya devam ederse buna katlanamayacağını düşünüyordu.

"Beni özel hissettiriyorsun, Levi." Dışarıya bakmak için mutfak lavabosuna doğru yürüdü.

"Çünkü sen özelsin." Bir an için gözlerini kapattı.

"Bana dokunduğunda, sert olsan bile çok nazıksın. Üzerimde kırbaç kullanırken bile bana değerliymişim gibi dokunuyorsun. Daha önce kimse bana böyle dokunmamıştı."

Ona doğru ilerledi, kollarını ona doladı, önünü sırtına dayadı. "Benim için özel olduğundan nasıl şüphe?" Onun boynunu öptü. "Eğer sen Sana her dokunduğumda nasıl hissettiğimi biliyor musun?"

"Çünkü bana her zaman böyle davranmazsan hepsi yalan olur." Bunu yüksek sesle söylediğinde, doğru olduğunu biliyordu.

"Benden ne istiyorsun? Sadece birkaç aydır birlikteyiz. Bu kadar erken evlilik mi bekliyorsunuz?"

Dönerek kendini onun kucağından çekti. "Yapma. Bu oyunu oynayarak ikimize de saygısızlık ediyorsun. Senden benimle evlenmeni istemiyorum. Senden toplum içinde sahip olduklarımıza sahip çıkmayı istiyorum. İş dışında ya da adadaki evinde olmadığın zamanlarda sahip olduğun hayatın bir parçası olmak istiyorum. Benim bir parçası olmama izin vermemeye kararlı görüldüğün bambaşka bir hayatın var."

"Seninle birçok kez toplum içinde birlikte oldum. Aslında Mal'le de o zaman tanışmıştın."

"Bu örneğin size yardımcı olacağını sanmıyorum." "Nedir bu? Sadece ne istediğini söyle."

"Benimle birlikte olmanı istiyorum. Açıkça. Hayatının bir parçası olmak istiyorum. Senin pis sırrın gibi hissetmek istemiyorum."

"Yatak odasında ne yaptığımız kimseyi ilgilendirmez."

Tekrar konuşmadan önce ona kadar sayarak sabırlı olmaya çalıştı. "Beni bağlamayı ve Pioneer Meydanı'nın ortasında kırbaçlamayı istediğimi söylemedim. Benimle avukatçılık oynamaya kalkma. Gencim ama aptal değilim. Anlıyorum, önemli bir ailen olduğumu anlıyorum. Uyman gereken geleneklerin olduğumu anlıyorum ve buna saygı duyuyorum. Bu iyi bir şey. Ama ben neden bunun bir parçası olamıyorum? Benden utanıyor musun?"

"Bunu nasıl söylersin?"

"Beni aileniz ve arkadaşlarınızla bir araya getirmekten kaçınıyor gibi . Bunu nasıl söyleyebilirim. Genç olduğum için mi? Ya da mürekkepli? Ağabeyinin evlendiği o salak gibi sarışın, mükemmel ve büyük at dişli olmadığım için mi?"

Adam güldü ve kız da ona katılmak istedi. Ama . Kalbi kırılıyordu çünkü bu konuda kavga ederken ve korkunç bir şeyin eşiğindeyken bile konudan kaçınma şekli onu içten içe hasta ediyordu. "Son zamanlarda aynaya baktın mı? Kendini hiç karşılaştırdın mı?"

Gwen gibi bir kadınla evlenip kendini daha az çekici bulman akıl almaz. Göz kamaştırıcısın. Bireysel ve canlısınız ve sahip olduklarınıza sahipsiniz. Karşılaştırılamazsın."

Gülümsedi ve çayı doldurmak için dönmeden önce uzanıp adamın alnındaki saçları taradı.

"Peki ne o zaman? Söyle bana."

"Bir şey yok. ."

"Aman Tanrım! Levi Warner, bana biraz dürüstlük borçlusun. Şu anda sana karşı dürüst oluyorum. Sana nasıl hissettiğimi söylüyorum. Korkularımı ve endişelerimi açığa vuruyorum. Lanet olası gerçeği bekliyorum. Daha azı maskaralıktır ve ben seninle *aşk oyunu oynamak* istemiyorum. Ben seni seviyorum. Bana gerçeği göstermeni talep edecek kadar seviyorum seni."

Durakladı. "Beni sevemezsin. Henüz değil."

"Gerçekten mi? Bana ne olduğumu söyle. O zaman neden beni ailenle tanıştırmıyorsun?"

"Pazar yemeğine sevgililerimizi getirmeyiz. Nişanlılarımızı ve eşlerimizi getiririz. Bu işler böyle yürür. Sen henüz onlardan biri değilsin. Zamanla bir şeylere davet edileceksin. Ama daha erken."

Gözlerini ona dikti. "Sorun yaşımda mı yoksa ten rengimde mi?"

Ellerini havaya kaldırdı. "Tanrım, Daisy. Gwen'in öfkeli bir sürtük olduğumu biliyorum ama bu kırklı yıllar değil. Bu senin ırkın değil. Ama sen gençsin. O da

geçici bir heves olduğunu düşünüyorum. Bizden biriyle birlikte olmak her türlü şeyi beraberinde getirir. Aslında seni bunlardan kurtarıyorum."

"Yani beni onlardan saklaman benim iyiliğim için mi?" "Bu kadar hızlı konuşarak avukat olabilirsin."

"Senin saçmalıklarını satın almamam hoşuna gitmiyor. Bak, bir dolapta yaşamayacağım. Senin Bainbridge Adası'ndaki kız arkadaşın olmayacağım. Seni toplum içinde gördüğümde tanıımıyormuş gibi davranmayacağım. Ya da sana rastlarsam ve beni biriyle tanıştırmak zorunda kalırsan yüzünde panik dolu bir ifade oluşmasına izin vermeyeceğim. Seninleyim. Ya da seninle değilim. Ama asla kimsenin sırrı değilim."

"Bu bir ültimatom mu?" Adamın gözleri kısıldı ve kadın ağlamayı çok istedi.

"Sanırım öyle. Onları sevmiyorum. Daha önce hiç vermedim. Ama ihtiyacım olanı istemezsem ve alamazsam çekip gidersem kendimle yaşamamanın başka bir yolunu göremiyorum."

"Seni tanıdığımı memnunum Daisy. Ama ültimatom vermem. Ben büyük bir çocuğum ve bir patrona ihtiyacım yok."

Adam geri adım attı ve kadın kendini çok boş ve üzgün hissetti.

". Seni kalmaya zorlayamam. Seni sevebilirim ve gitmene izin verebilirim. Umarım güzel bir hayatın olur."

Ve orada durup onun paltosunu, şapkasını ve eldivenlerini alıp kapıdan çıkışını izledi.

Sonra gözyaşlarının akmasına izin verdi.

Bölüm 15

Mary kapıyı çalmadan içeri girdi ve onu yatağında büzülmüş, elinde büyük bir kutu mendil ve neredeyse boşalmış Ben & Jerry's bira bardağı ile *Steel Magnolias*'ı izlerken buldu.

"Aman Tanrım. Seni daha önce hiç bir erkek için dondurma yerken görmemiştim. Ve *Steel Magnolias*? Şimdiden ağlıyorum." Mary başını salladı. "Karbonhidrat getirdim. Ama sen yataktan kalkacaksın ve Jules'un evine gideceğiz. Gillian bir avuç dolusu ağlamayanla birlikte bizimle orada buluşacak. Sonra da dışarı çıkacağız."

"Şirkete hazır değilim. Ya da dışarı çıkmaya hazır değilim."

Mary tepinerek geldi, battaniyeleri yırttı ve ters ters baktı. "Bu iş yeterince uzadı, Daze. Sana bir hafta verdik. İşin bitti. O buna değmez. Kendine gel."

Artık üşüyordu, yataktan yuvarlandı ve giyecek bir şeyler bulmak için odasına doğru yürüdü.

"Önce duş al," diye seslendi Mary.

Dağınık gözyaşları ve tıkalı burnuyla şu anki durumu göz önüne alındığında çok iyi bir fikir.

Jules'un evine vardıklarında Gillian çoktan oradaydı. "Bok gibi görünüyorsun." Jules ona sıkıca sarıldı. "Bu kadar üzgün olduğuna göre bu adamdan gerçekten hoşlanıyor olmalısın. Özür dilerim. Gillian ve ben Seattle'a gidip onun taşaklarını tekmelemeyi düşünüyoruz."

Daisy bir haftadır ilk kez güldü.

"Bunu atlatacağım. Şu anda nasıl yapacağımı bilmiyorum ama yapacağımı biliyorum."

Gillian onun ellerini tuttu. "İşte bizim kız. Adrian, eğer bir şeyler ayarlamak istersen bir sürü ateşli bekâr erkek tanıdığını söylüyor."

"Onu elinde neredeyse boş bir kutu Chunky Monkey ile buldum. *Steel Magnolias*'ı izliyordu." Mary başını salladı. "Bu kesinlikle biraz top tekmelemeyi gerektiriyor."

Hepsi başını salladı ve o da kendini daha iyi hissetti. "Bir süre acıyacak, değil mi? Sonra her geçen gün daha az acıyacak ve sonra bunu atlatacağım."

"Aynen öyle. Şimdi bu film olayını geçelim ve hep birlikte alışverişe, sonra da yemeğe ve içmeye gidelim derim." Gillian Daisy'nin yanağını öptü. "Seni sevmediği için tam bir aptal. Tam bir ahmak."

Bu yüzden onu giydirmelerine izin verdi. Saçını yaptı, tepesinde bir örgü oluşturdu ve bir haftadır ilk kez makyaj yaptı.

"Muhteşem görünüyorsun." Mary ona sarıldı ve hep birlikte dışarıda bir gün geçirdiler.

"Bana tam olarak neden böyle huysuz bir pislik gibi davrandığını söyler misin?" Jonah, annesinin kendisini ayarlamasına izin verdiği bir kokteyl partisinin etrafında dolaşırken alt tonda sordu.

"Huysuz bir pislik gibi davranmıyorum."

Jonah gözlerini devirdi. "Carrie geçen hafta gönderdiğin kız gibi hediyeleri takdir etmiyor değil ama belki de bana Daisy'ye neden hediye vermediğini ve ona karşı en ufak bir romantik ya da cinsel heyecan duymadığın açıkken neden burada Dyan'la birlikte olduğunu söylemelisin."

"O çok güzel bir kadın; neden burada onunla olmayayım ki?"

"Çünkü senin zaten bir kız arkadaşın var."

"."

"Bu etkinliğe Daisy ile değil de Dyan ile gelince anladım. Ne yaptın sen?"

"Neden benim yaptığımı düşünüyorsun?"

Kardeşi homurdandı. "Ben de yerçekimini sorgulamıyorum.

Sadece öyle." "Verebileceğimden fazlasını istedi." Omuz silkti.

Dyan kolunu Daisy'nin kolunun arasından geçirerek geri döndü. Ama bu Daisy'nin yaptığı gibi değildi. Daisy bunu yaparken sadece onu görüyor, onun yönlendirmesine izin veriyor ve ona mükemmel bir şekilde uyuyordu. Bu kadın odadaki herkesin onunla birlikte olduğunu görmesini istiyordu. Kendisi onu hiç görmese de, diğer herkesin onu görmesini istiyordu.

Jonah havadan sudan konuşmalar yaptı ama dedesi kalabalığın arasından ona eşlik ederken çok güzel ve tatlı görünen kızını görünce bardağını önünden geçen bir tepsiye koydu ve vedalaştı.

Dyan konuştuğunda başını salladı, ne dediğini ancak yarım yamalak duyabiliyordu. Bütün gece boyunca bir kez bile gülmemişti. Daisy onu güldürmekle kalmaz, burada birkaç arkadaş edinmesini de sağlardı. Dyan insanların yanlarına gelmesini bekledi.

Annesinin de bunu onayladığından emindi.

"Üzgünüm Dyan, ama kendimi pek iyi hissetmiyorum. Vedalaşsak ve seni eve bıraksam olur mu?"

"İstersen burada kalabilirsin. Elbette dinlenebilirsin."

Daisy'nin ona ilk randevuda sevişmediğini söylediği anı, onu fiziksel olarak özlemesine neden olacak kadar güçlü bir şekilde çarptı.

Devam edecekti. Elbette devam etmek zorundaydı. Ama ilk buluşmada sevişmezdi ve umursamadığı kimseyle de sevişmezdi.

"Bu güzel teklifiniz için teşekkür ederim ama korkarım ki berbat bir arkadaş olurum."

Omuz silkti. "Annem burada, onu eve bırakabilirim. Bu hafta beni ara ve nasıl hissettiğini söyle." Onun yanağına bir öpücük kondurdu. Dudaklarını hedeflemişti ama adam başını çevirdi.

Ve eve gitti.

İki hafta geçmesine rağmen acısı dinmemişti. Daisy bu kavramın tamamen saçmalık olduğunu düşünüyordu. Artık sürekli onu düşünmemesi gerekiyordu.

Çok şanslıydı ki, gazetede onun gösterişli bir davette çekilmiş fotoğrafını gördü. Hem de smokinle. Tanrım, ne kadar alması gerekiyordu ki?

Yine de hepsini işinin içine soktu. Büyükannesi, bari kullanalım, demişti. Böylece her gece yarısından sonra çalışmaya başlamış ve iki yeni parça tamamlamıştı.

"Burada karanlık bir şey var." Mary en büyüğüne baktı. Koyu maviler ve morlar içinde bir tablo.

"Morarmışım. Bir şekilde uyuyor," diye mırıldandı iki farklı çerçeve parçasını ona doğru tutarken. "Bunu sanırım gösteriye koymak istiyorum. Mark'a bir resmini gönderdim ve çok heyecanlandı. En azından bir şey var."

"Tart'a gidiyorum. Sen de benimle gel. Jules orada olacak ve ikimiz de senin fikirlerini seviyoruz."

"Pekâlâ." Temizlendi ve dışarı çıktı.

"İyi ki varsınız çocuklar. Siz olmasaydınız şu anda bir pint dondurmanın içinde debeleniyor olurdum."

Jules onun önüne bir fincan çay koydu. "Biraz çay iç. O senin dondurma gözyaşlarını hak etmiyor, bebeğim."

"Hiç de değil."

"Ne düşünüyordum biliyor musun?" Jules , Mary de küçük masanın ucuna . Tart bu gece için kapalıydı, bu yüzden mekân onlara kalmıştı.

"Anlat."

"Burası benim olduğu kadar Mary'nin de ev üssü olacaksa ve gündüz olduğu kadar akşamları da burada insanlar olacaksa, burayı güzelleştirmem gerekiyor. Yetişkinleştirmek sanırım. Sanırım sanata ihtiyacımız var." Jules Daisy'ye baktı. "Ve sen de benim bağlantımsın."

"Ne bulabileceğime bakmamı ister misin? Yerel sanatçılar burada bir şeyler sergilemek isterler mi diye bakabilirim. Belli bir süre ya da satılana kadar sergilenebilir. İyi fikir."

"Hayır! Sanatını duvarlarda görmek istiyorum. Bak, galerinin alışılmışın dışında olduğunu biliyorum. Çok fazla yaya trafiği alıyorum, neden Tart'ın bir kısmını galerin olarak kurmuyorsun? Şu anki alanınızın beş katı yerim var."

"Yani burası Delicious'ın merkezi olabilir mi?" Mary sırtıttı. "Bayıldım buna." "Tart iyi kâr ediyor. Ama mekânı birleştirecek hepimiz faydası olur. Eğer oturup kahvesini yudumlayan sanat insanlarından bazılarını caddenin yukarısına çekebilirim, benim işlerim gelişir ve siz de burada ürünlerinize bakan müşterilere sahip olursunuz."

"Senin önerdiğin gibi minimal bir öğle yemeği yemeye karar verdik." Mary . "Çok kolay ve sınırlı bir şey, tam bir menüye ihtiyacımız yok. Ama birkaç ısıklıkla başlayıp tart ya da pasta ile bitirsek? Ve onları sanatınızla baştan çıkarsak? Durdurulamaz. Ve bence buraya Tart demeye devam etmeliyiz. Değiştirmemiz gerektiğini düşündü."

"Yapma! Tart harika bir isim. Eğlenceli, seksi ve flörtöz."

Sırtarak plan yapmaya devam ettiler ve iki haftadır ilk kez göğsü ağrımadı.

Kalkmak istemedi. Bu yüzden kalkmadı, hasta olduğunu söyledi ve tekrar uyumaya çalıştı. Tabii ki bu çabası, bir saat sonra kardeşinin yatağını üzerinden çekip onu sertçe sarsmasıyla kesintiye uğradı.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Battaniyeleri geri almaya çalıştı ama Jonah onları yataktan tamamen çekmişti.

"Daisy ile ayrıldığınızdan beri üçüncü kez hasta olduğunu söylüyorsun. Yani *her şeyin* boka sarmasına izin mi vereceksin? Gerçekten mi?"

"Beni uyandırmak ve bana bağırarak için evime mi girdin? Siktir git, Jonah. Evine git. Özel bir gün geçirmek istemem seni ilgilendirmez. Yeterince iznim var zaten."

"İşiniz acı çekiyor. Yazdıkların boktan. Davranışların boktan. Evin bir çukur ve ne için? Bir kadın için mi?"

"Git. Evine."

"Hayır. Senin zararın ne, Levi? Onunla olan bu şeyi düzelt. Onsuz sefil bir pisliksin."

"Yirmi dört yaşında, Lindy-Hopping sanatçısı, dövmeleli bir pinup. Oh ve tuğladan boktan bir ev gibi inşa edilmiş. Onu annemle birlikte bağış toplama etkinliklerinde görebiliyorum. En iyi arkadaşının kiminle nişanlı olduğunu biliyor musun?"

"Anlat." Jonah kendini yakındaki bir sandalyeye attı.

"Adrian Brown. Adrian Brown'ın genç oğlu bahçesinde kardan adam yapıyor. Arkadaşları da en az onun kadar korkak."

"Ne olmuş yani? Adrian Brown'ın müziğini severim. Onu tanıması neden kötü bir şey olsun ki? Onunla yattı mı?"

"Ne? Hayır, Daisy'nin arkadaşıyla nişanlı. Daisy bunu asla yapmaz. Sadece rock yıldızlarını tanıyor demek istedim. Her şeyin ötesinde, rock yıldızlarını tanıyor."

"Tamam, onun lehine bir şey daha. İçki problemi var mı? Sen isteyken komşulara çakıyor mu? Çünkü daha önce de öyleydi. Gerçi partilerde kolunda güzel görünüyordu. Tek istediğin bu mu? Yani Daisy o değil. Başka türlü kim olduğunu bilmediği için içen üzgün, kafası karışık bir kızın *vardı*. Ve bu işe yaradı, değil mi?"

"Evet ve ben onu yirmi dört yaşında tanıdım! Sadece ben yirmi altı yaşındaydım."

"Ve yirmi dört yaşında genç bir kızdı. Kelsey şımarıktı. Şımarık. Kabarık. Zor ya da üzücü hiçbir şeyi düşünmezdi ve sana bok gibi davranırdı." Jonah kelepçelerini düzeltti. "Asıl noktayı kaçırıyorsun ve bunun kasıtlı olup olmadığını anlayamıyorum. Senin Daisy yirmi dört yaşında genç bir kız *değil*. Sanatıyla yükselen bir kariyeri var. Büyükannesiyle birlikte bir galeri işletiyor. Bu arada büyükannesinin üç tablosuna sahibim, yani onu tanımanın avantajları var, değil mi? Arkadaşlarıyla birlikte çalıştığını ve pazarlama da yaptığını söylemişsiniz?"

"Neden?"

"Görgü kuralları. Her neyse, özetle, o güzel, zeki, hırslı, başarılı, seksi bir kadın. Ve sen ondan neden ayrıldın?"

Levi yastığı başının üzerine koydu.

"Bana söylemelisin. Asla benden daha uzun süre dayanamazsın. Kırk yıldır kardeşimsin, bu yüzden bunun gerçek olduğunu biliyorsun. O yüzden söyle bana ve bir yolunu bulduktan sonra seni kahvaltıya götüreyim."

Annelerine karşı koyabilen tek kişi Jonah'tı.

Levi'nin tanıdığı en inatçı kişiydi.

"Verebileceğimden daha fazlasını istedi. Bu onunla ilgili değildi. O kötü bir insan değil."

"Bu sana bir fincan kahve bile getirmez." Jonah bir an saatini inceledi. "Kendine karşı dürüst olamıyorsan, yanılıyorsun demektir."

"Sana zaten söyledim. Benim dünyama uymayacak. Onu saklıyormuşum gibi hissettiğini söyledi ve sanırım muhtemelen saklıyordum. Boktan bir durum ama yine de doğru."

"Şaka mı yapıyorsun? Sen mi? Otoriteyle sorunları olduğu için üç kez okuldan atılan adam mı? Sen mi? Park ve Howe'u utandırıp sonunda daha fazla kadın partner ismi veren adam mı? Genç ve seksi kız arkadaşının aptal bir yardım derneği toplantısına katılamayacağından endişeleniyor olamazsın. Eğer endişeleniyorsan, önce taşaklarını yumruklarım. Sonra da aptal bir piç olduğun için suratına yumruğu yersin. Annemin yaptığı o eski saçmalıklar Daisy'yi görmene engel değil. Onu uzak tutmak için bir şeyler uyduruyorsun."

Levi, hiçbir mazeret kabul etmeden ona bakan kardeşini izledi. "Sen ders kitabısın. Bu kadını seviyorsun. Sana ulaşıyor. Ve o seni etkilediği sürece O da sana uyarsa sorun yok. Ama o sizi geri itiyor ve onunla ne kadar derin bir ilişkiye girdiğinizi fark ediyorsunuz ve bunun onu uzak tutmak için bir bahane olmasına izin veriyorsunuz."

Nefesini içine çekti.

"Sorun dövmeler değil, gerçi ikimiz de biliyoruz ki annem dilini yutacak. Ama önemli olan başka hiç kimse iki kez düşünmeyecek. Seksi olduğunu düşünmek dışında. Bu arada ben de öyle düşünüyorum. Sen sınıfçı bir pislik değilsin. Bu iki farklı dünya olayı bir numara. Bir bahane. Bunu söylemeye ve çevremizdeki tüm kadınlardan nefret etmeye devam edersen bir daha asla aşık olmak zorunda kalmazsın. Ya da kendini riske atmana.

"İşte bu. Korkuyorsun çünkü bu dansı en son yaptığında, herkesin aziz olduğunu iddia ettiği ölü bir karın oldu. Aşk kalbini kırabilir. Anlıyorum, değil mi? Her gün kızımın yüzüne baktığımda beni parçalayan kadının parçalarını görmek zorundayım. Ama size kendinizi *hissettiren* herkese kendinizi kapatırsanız hayat nedir ki? Sana söyleyebilirim.

Daisy'nin hayatında olduğu önceki Levi, bu seferkinden çok daha iyiydi. O yüzden kışını kaldır ve sürünmeye hazır ol."

"Kolaymış gibi davranıyorsun."

"Yalnız olmaktan daha kolay. Bu senin seçimin. O senin geleceğın. Korktuğın için bunu berbat etme. Eğer korkmasaydın, bu çok cesur bir seçim olmazdı, değil mi?"

Daisy merdivenin üzerinde dengede durmuş, Tart'ın duvarını deliyordu. Mekânı birlikte işletmeye karar verdiklerinde işler hızla ilerlemişti.

Muhtemelen çok meşgul olduğunda Levi'yi daha az düşündüğü içindir. "Pantolonuna toz bulaştıracaksın."

Durdu ve yavaşça döndüğünde Levi'nin kapıda durduğunu gördü. Artık hissetmiyormuş gibi davrandığı tüm aşkı, neredeyse onu boğacakmış gibi bir anda ortaya çıktı. Neden buraya gelmişti ki? Kahve ve tatlı bir şeyler alabileceği başka yerler de vardı.

Göğsü ağrıyordu ve matkabı o kadar sıkı tutuyordu ki kıracağından korkuyordu.

"Birkaç dakikan var mı?"

"Ne için?" Daha fazlasını söylemekten korkuyordu. Ağlamaktan korkuyordu.

Gillian içeri girdi, Jules ile konuşuyor ve gülüyordu, Jules durdu ve Levi'ye ciddi bir yüz ifadesi verdi. "Sen."

Ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Daisy ile konuşmak için buradayım."

Daisy aşağı indi ve Gillian onu kenara çekti. "Bunu yapmak zorunda değilsin. Onu uzaklaştırabiliriz."

"Hayır. Y yapmak zorundayım." Matkabı çantasına geri koydu ve çantayı da hizmet dolabına yerleştirdi. Oradayken nefes almak, bir eliyle saçını düzeltmek ve rujunu yeniden sürmek için biraz zaman ayırdı.

Lanet olsun, Tart'a gelmeden önce bir randevusu olduğu için çok mutluydu, böylece giyinmiş ve makyaj yapmıştı. Levi'nin ne kaçırdığını görmesi gerekiyordu. Göt.

"Palton var mı? Biraz yürümek iyi olur diye düşündüm."

Gerçekten iyi bir terbiyesi vardı. Bunu unutmuştu. Hayır, hayır, unutmamıştı. Paltosunu giymesine yardım etmesine izin verecek kadar yaklaşmadı ve yine o erken randevu için mutluydu çünkü sevimli eldivenlerini ve ayakkabılarını da giymişti.

"Birazdan dönerim."

Jules, Daisy'nin yanağını öpmek için eğilmeden önce uzun süre Levi ile göz göze geldi. "Ne olursa olsun, sen özelsin. Sen harikasin. Eğer o bunu göremiyorsa, görecek başkaları da olacaktır."

"Sizi seviyorum çocuklar," dedi sessizce ve kapıya dönüp dışarı çıkarken adam kapıyı onun için açık tuttu.

"Çok güzel görünüyorsun." Yürürlerken ellerini ceplerine soktu. Soğuk bir gün değildi ama sert bir rüzgâr esmiş ve saçlarını sağa sola savurmuştu.

"Ne istiyorsun, Levi?" "Seni tekrar görmek istedim."

"Neden?"

"Gerçekten kızdığın zaman sert oluyorsun."

Durdu, gerçekten çok kızmıştı. "Kalbimi kırdın, Levi. Bu benim sertliğim değil, ağlamamak için kendimi tutmaya çalışmam." Alt dudağı titremeye başladı ve bunu gerçekten yapmadan önce gökyüzüne bakıp hızlıca göz kırpması gerekti.

"Beni parçalara ayırıyorsun. Bir daha kimseye üzerimde böyle bir güç vermeyeceğime yemin ettim. Ama sana asla güvenmedim." Sessizce söyledi. Sertçe. "Söylediğin her şey doğrudu. Seni saklıyordum. Bir bakıma. Düşündüğün sebeplerden dolayı değil."

Kaldırımında o kadar çok trafik vardı ki sürekli yoldan çekilmeleri gerekiyordu. "Arabam orada." İşaret etti. "Rüzgârdan uzakta oturup konuşabiliriz."

Bunu düşünürken dudağını çiğnedi.

"Lütfen?" Adam elini uzattı ama kadın elini tutmadı. Başını salladı ve onunla birlikte karşıya geçti, adam kapıyı açarken durakladı. O kadar güçlü bir adam kokusu vardı ki neredeyse gözyaşlarına boğulacaktı. Umut etmek istemiyordu. Adam onunla pek çok şey hakkında konuşmak için orada olabilirdi.

Eldivenlerini çıkardı ve o binerken dikkatlice kucağına koydu. Adam arabaya bindi ve birkaç dakika boyunca sessiz bir şekilde oturdular. "Özür dilerim." Ona baktı. "Ne için?"

"Kalbini kırdığım için. Seni ağlattığım için." Adamın yüz hatlarından ısırap akıyordu ve kadın ona dokunma, onu rahatlatma isteğini bastırmak zorunda kaldı.

"Haklıydın. Dediğim gibi. Gwen'in haklı olduğunu düşünmeme izin verdim. Ama değil. Sen ve ben iki farklı dünyadan gelmiyoruz. Gerçi öyleyiz. senin olmadığın bir dünya hayal etmek istemedim. Ve bu beni korkuttu.

Beni dışarı çıkar. Bir daha asla izin vermeyeceğime dair kendime söz verdiğim bir şekilde benim için önemlisin. Tek farkı, daha önce hiç bu kadar yoğun hissetmemiş olmam. Kimseye karşı değil. Bu da beni bir pislik gibi hissettirdi. Ne de olsa Kelsey'le evliydim, onu görmezsem ya da sesini duymazsam yok olup gideceğimi hissetmem gerekmez miydi?"

"Benim için böyle mi hissediyorsun?"

"Ben de bunu söylüyorum. Sen benim için önemlisin Daisy. Sen benim için önemlisin ve ben de senin için önemliyim. Benimle ilgilendin ve aptalca şeyler yapmama asla izin vermedin. Sen benim güvende olduğum yerdin ve ben bunun içine sığıttım."

Burnunu kırıştırdı. "Ew." Adam gülümsedi. "Sana dokunabilir miyim?"

Başını iki yana salladı. "Hayır. Bunu bana neden anlatıyorsun?" "Bu bir yalvarma. Yanlış mı yapıyorum?"

Eğlenmemeye çalıştı ama bu imkânsızdı. "Ayaklarına kapanmayı sevmiyorum çünkü bu, ayaklarına kapanmanı gerektirecek kadar kötü bir şey yaptığın anlamına geliyor."

"Aileme Pazar günü yemeğe bir misafir getireceğimi söyledim. Umarım sakıncası yoktur. Onlarla tanışmanı istiyorum. Bunu sana söylüyorum çünkü seni seviyorum. Seni seviyorum ve seninle olmak istiyorum. Aptal olduğum için seni incitmekten nefret ediyorum."

"Korkmuştun."

Başını salladı, kızın dikkatle yeniden düzenlediği eldivenlerine bakmak yerine koltuğa oturup yüzünü ona dönmesi onu yüreklendirmişti. "Seni saklamak istemiyorum. Sana hava atmak istiyorum." Adam ona Onu seviyordu, lanet . Buna söyleyecek bir şeyi yok muydu?

Orada çok güzeldi. Son iki haftadır onu hayal etmekten başka bir şey yapmadığı halde o kadar gerçektir ki. Güzel kokuyordu, güzel görünüyordu. Dudakları parlak kırmızıydı ama birkaç dakika önce gözyaşlarına karşı alt dudacağının titremesi hâlâ kalbini acıtıyordu.

"Ya hayatıma devam edersem?"

Kaşlarını çattı. "Öyle mi? Seni sevdiğimi söyledim. Bir cevabın yok mu?"

"Sizi sevdiğimi iki hafta önce söyledim bayım. Senin yanıtın ise kapımdan çıkıp uzun boylu, zayıf sarışınlarla randevulara gitmek oldu."

Yüzü buruştu.

"Evet, aynen öyle. Gazetede resimleri *gördüm*."

"Hiçbir şey olmadı. Hiçbiriyle. elini bile tutmadım. Hiçbiri sen değildin. Seni seviyorum, Daisy Huerta. Ve bu yüzden

kabullenmeyi reddediyorum. Çünkü senin de beni sevdiğini biliyorum. Bana bir şans daha ver Daisy. Hayatının geri kalanında seni mutlu edeceğime söz veriyorum. Yine sıçıp batıracağım. Ben bir erkeğim, bu paketin bir parçası. Ama güvenine ihanet etmeyeceğim. Seni saklamayacağım. Sana saygı duyuyorum ve lanet olsun, hadi. Beni tekrar sev."

"Hiç durmadım."

Bu sefer ona dokunmak istemedi, sadece uzandı ve onu aldı, kollarına aldı ve yüzünü boynuna gömerken sıkıca tuttu. "Eğer bir daha böyle bir şey yaparsan arkadaşlarımı üzerine salarım. Seni nasıl bir acıdan kurtardığımı tahmin bile edemezsin."

Gülümsedi. "Bu pek çok açıdan çok doğru."

OceanofPDF.com

Bölüm 16

"Wii'de hiç oynamadığına inanamıyorum. Kullanmadıktan sonra ne anlamı var ki?"

Külot ve küçük bir tişörtle duruyordu, ekranda bir tür Hula-Hoop hareketi yaparken kalçaları tekrar tekrar dönüyordu.

"Lanet olsun, ben şanslı bir adamım."

Omzunun üzerinden adamın oturma odasındaki kanepeye uzanmış, yarı çıplak bir kadının Hula-Hoop taklidi yapmasını izlediği yere baktı.

Gülümsemesi ona ne yaptığını çok iyi bildiğini söylüyordu.

Ailesine yemeğe gitmişler ve çoğunlukla zarar görmeden ayrılmışlardı. Gwen onların yanına bile yaklaşmamıştı. Kardeşleri hemen etkilenmişti, annesi de öyle.

Levi bunu hiç beklemiyordu. Ama Daisy onunla sanat hakkında bir sohbet başlatmış ve oradan devam etmişti. Gecenin sonunda annesi çift yanak öpücüğüne ve el sıkmaya kadar ilerlemişti.

Daisy onun evine döndüklerinden beri tatlı bir çekilmezlik içindeydi.

"Buraya gelmelisin."

Ağzı bir gülümsemeye dönüştü. "Yapmalı mıyım? Ama yaparsam bana yasak yerimden dokunmaya çalışacaksın."

Bir kahkaha patlattı. "Bunu kesinlikle yapacağım, evet. Ama söz veriyorum hoşuna gidecek."

"Bunu çok uzun zamandır duymamıştım. Sende işe yarıyor mu?" diye sordu, onun kucağına yerleşerek üzerine çıktı.

"Öyle görünüyor."

"Sen iflah olmazsın."

"Öyleyim. Üniversiteye girebilmem bile bir mucize. İki farklı okuldan üç kez atıldım. Annem beni geri alabilmek için bir sürü insanı korkutmak zorunda kaldı."

Sırıttı. "O tamamen korkutucu. Ondan hoşlandım sayılır. Öte yandan, Gwen tam bir ahmak. Ondan hoşlanmıyorum. Mal çok sevimli; onda gördüğü şey

Bilmiyorum."

"Bir fikrim var, artık onlardan bahsetmeyelim. Onun yerine beni becermelisin."

"Tamam."

Kollarını arkasına koyup bekledi ve onu birkaç canlı saniye boyunca bir fanteziye gönderdi.

Kontrolünü tekrar yerine getirene kadar ellerini yumruk haline getirirken bir süre titredi.

Ayağa kalktı ve adam onları yatak odasına götürüp yatağa atarken kadın ona sarıldı.

Güldü, dizlerinin üzerine çöküp tişörtünü çıkarırken ve ellerini tekrar yerine koyarken saçları yüzüne dağıldı.

sadece birkaç gün önce aldığı kutuyu açtı. Onun üzerinde, onunla, ona karşı kullandığı ve kullanmak istediği her şey için bir kutu.

Adam kelepçeleri bileklerine geçirip sıkarken kadın titredi. Yavaşça nefes verdi, sırtından omzuna kadar öptü, orada ısırıldı ve o yumuşak sesini çıkardı.

O kadar zor durumdaydı ki, gelmemek için eşyaları sayması ve zilyetlik kurallarını anlatması gerekiyordu. Çok uzun zaman olmuştu. Bir daha ondan uzak kalmak istemeyeceği kadar uzun zaman.

Maske, kadının görebilmesi için hareket ederken parmaklarından sarkıyordu. Dudakları aralandı ve göz bebekleri gözlerindeki rengi yuttu. Eğilip alt dudağını ısırıldı, dişlerinin arasına aldı ve sonra maskeyi gözlerinin üzerine sabitledi.

Onun maskeyi kullanmasına bayılırdı. Karanlık onu yatıştırıyor, diğer her şekilde duyularını açıyordu. Tenine her dokunuşu, omuzlarına kondurduğu her öpücük, bedenine değen her nefes, hissettiklerinin altı çizilmiş, ünlem işaretli bir beyanıydı.

"Sen hayatımda gördüğüm en güzel şeysin." Derin bir nefes aldı, onun bu ifadesinden etkilenmişti.

"Seni o kadar çok özledim ki anlatamam."

"Denemelisin."

Onun gülümsemesini öptü. "Jonah evime geldi ve beni yatağımdan kaldırıp senin peşinden gelmediğim için bana bağırdı. Ona yumruk bile atmadım çünkü haklı olduğumu biliyordum ve beni itmesine ihtiyacım vardı."

Kaşlarını çattı. "İki hafta boyunca bok gibi uyudum. Her sabah yanımda olmayacağını hatırlıyordum ve çok kızılıyordum.

tekrar."

"Beni ne kadar özlediğini göster."

Başparmaklarıyla nazikçe şakaklarını okşuyordu ve bu eller saçlarına kaydı ve çekerek boğazının çizgisini ona gösterdi. Tek hissettiği adamın o sıcak yere usulca ve yavaşça düşerken ürperdi.

Dişlerini boynuna geçirirken hırladı ve eğilip meme ucunu ısırduğında bir çığlıkla sıçradı, yıldızları görecektik kadar sert çekti. O kadar ki, iğnenin üstünü yaladığında her yeri karıncalandı.

"Ellerim üzerindeyken, tam istediğim gibi buradayken

-"Çünkü ben seni böyle istiyorum, kendimi yenilmez hissediyorum." Açgözlü eller vücudunun her yerinde kayıyor, duyularını ateşliyor, ona o kadar çok ihtiyaç duymasını sağlıyordu ki canı acıyordu. "Bunu neden yaptığını bilmiyorum - kendini bana bu şekilde veriyorsun. Ama yaptığın için memnunum."

"Çünkü bunu hak ediyorsun. Çünkü bana değer veriyorsun ve kendimi güzel hissettiriyorsun. Artık bunu yapmadığında yüzüme bir yumruk yemiş gibi oldum. Bunu bir daha asla istemiyorum."

Adam onun dudaklarını öptü, tatlı ve pişmanlık dolu bir öpücüktü ve kadın adamın verdiği her şeyi aldı. Geri veriyordu, her şeyini veriyordu.

Bir meme ucunu ve halkayı çekiştirirdi ve sonra bir ağırlık taktı. İşlem tekrarlandı ve sonra bir şey yaptı, böylece ağırlıkları olan bir zincir olması gereken soğuk metal, meme uçlarını zonklayana kadar çekti.

"Meme uçlarındaki piercingleri ilk gördüğüm andan beri mükemmel zinciri ve ağırlıkları arıyordum. Nasıl bir his?"

Sözcükleri bulması bir an aldı. "İyi idi. Gerçekten, gerçekten çok iyi."

Onu önce yan tarafına, sonra da karnının üzerine döndürerek külotunu çıkardı. Arkasından gelen , adamın diğer kıyafetlerini de çıkardığını gösteriyordu, bu yüzden dizini yukarı çekti, adamın onu bu şekilde sikmeyi ne kadar sevdiğini biliyordu.

Ayak bileğinden kıcının her bir yanağına kadar öptü ve biraz uyuşana kadar tokatladı. Sonra onu araladı ve kız kıvranıp yalvaracak kadar yaklaşıp kadar sikinin başıyla klitorisini okşadı.

"Evet, duymak istediğim de buydu."

Ve sonra içeri itti, aleti onu doldurdu, ağırlığı onun üzerindeydi, zonklayan meme uçlarını serin yatağa bastırdı, teninin sıcaklığı aslında şaplak attığı kıcına karşı serindi.

Kalçalarını ayarladı, kıcını yukarı kaldıracak şekilde açtı ve onu hızlı, sık kazmalarla becerirken kasık kemiğini dizlerine dayadı.

Onun kıcına baktı. Pembeleşmiş, yüksek, sıkı yanaklarına. Sikişin defalarca amcığının içinde kayboluşunu izledi, sadece balıyla karanlık ve ıslak bir şekilde dışarı çekilmek için.

Bilekleri geniş, siyah deri kelepçelerle bağlıydı, tabii ki astarlıydı, çünkü acı çekmesini istemiyordu. Kendi planlamadığı süreç.

Gözleri maskeyle kapalıykenki görüntüsüyle ilgili bir şey onu etkilemekten asla vazgeçmedi. Sabahları evi çok aydınlık olduğu için uyuduğunda ve maske kullandığında, uyandığında ona ne yapacağını planlayarak bir saat kadar uyanık kalırdı.

Kadının sadece görüntüsü bile adamın duyularını alevlendiriyordu. Onu becerirken teninin kokusunu içine çekmek için eğildi. Dengesindeki değişiklik onu daha derine götürdü, kıcını daha yükseğe eğdi.

Adam uzanıp klitorisini bulduğunda, bir parmak ucunu çok ama çok yavaşça üzerinde ileri geri kaydırırken bir nefes kekeleydi.

"Aman Tanrım."

Kız göremese de gülümsedi. "Hoşuna gitti mi?" "Evet.

Evet. Evet."

"Güzel. Sikişimin etrafına boşalmanı istiyorum. Bunu benim için yapabilir misin?"

Kadın başını salladı ve adam itişlerini artırırken parmak uçlarını kadının kalçasına gömdü. Daha sert. Daha derine. Ve hızını klitorisinde tuttu. Yavaş ve sabit.

Aralarında bir süre devam etti, yavaş, delicesine iyi bir şekilde doruğa ulaştı. Kadın kıpırdandı ve onu acele ettirmeye çalıştı ama adam hızını korudu.

"Olduğunda, olmasına izin verdiğimde, iyi olacak. Sabırlı ol, güzelim."

Kız sinirli bir şekilde burnunu çekti ve bu onu güldürdü. Onun omzunu öptü. "Senin o sümsüklü koklamayı özlemişim. Sümsüklü. Bu gece biraz dinlendikten sonra küreği kullanabilmem için seni dizimin üzerine atmam gerek düşünüyor."

"Oh!" Etrafında sıkıştı ve bağırarak için yüzünü yatağa boşalmaya başladı.

Kendini tutmak için çok geç kalmıştı, bıraktı, derin ve sert bir şekilde bastırdı ve o kadar yoğun bir şekilde boşaldı ki, amcığı onu neredeyse körlüğe kadar sıkarken doruğa çıkmaya devam ederken tepeden tırnağa karıncalandı.

Ayrılmadan önce prezervatiften kurtulmak için kelepçeleri çıkardı. Kadın hâlâ birkaç dakika önce bıraktığı yerde yatıyordu, bu yüzden yatağa geri döndü ve onu

Gözlerindeki bağı çıkardı ve onu bağladığı bileklerini öptü.

"Merhaba."

Onu sertçe öptü. "Merhaba ve tekrar hoş geldin."

"Bunu yakında tekrar yapalım." Gerindi ve adamın bakışlarının göğüslerinin hareketini takip etmesine bayıldı.

"Bunu sevdim bu arada." Ellerini karnından yukarı kaydırdı ve göğüslerini avuçladı, onun da bundan hoşlandığını biliyordu. Aralarında o kadar çok enerji vardı ki, bu enerjinin içinde yüzdü ve onu yıkamasına izin verdi.

"Gömleklerinden birini evimde unutmuşsun. İlk hafta her gece onunla uyudum. Sonra çöpe attım ve sonra çöpten çıkardım. Ama sonra yıkamak zorunda kaldım çünkü merhaba, çöp. Ve artık senin gibi kokmuyordu."

Onu usulca öptü. "Aşağı iner ve gülün önünde dururdum, sadece ışığı izlerdim, onu eve getirdiğim ve senin burada olduğun günü hatırlardım. Tanrım, seni deliler gibi özledim."

Rahatlamış bir şekilde ona sarıldı. "Güzel. Ben de seni özledim. Keşke randevulara gidebilseydim ve bunu senin görmen için gazeteye yazabilseydim. Hmpf. Evet, evet, dokunmadığına inanıyorum. Bu senin için iyi, çünkü bundan şüphe duysaydım sikini tekmelerdim. Birkaç düzine kez. Bundan sonra beni bütün o şeylere götüreceksin. Bütün bu kadınlar senin piyasadan çekildiğini anlamalı."

Ona tekrar sarıldı. "Hırçın olmana bayılıyorum."

"Hayır, bilmiyorsun. O güzel suratına yumruk atmak istememe neden olan şey benim hırçınlığım. Ama kıskanmam hoşuna gidiyor."

"Ayrım usulüne uygun
olarak not edildi." "Seni
seviyorum, Levi."

"Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun çünkü ben de seni seviyorum."

Gülüştü tekrar evine dönmüştü. Çarşafalarında onun kokusu. Banyo tezgahında onun pisliği ve gardırobunun çekmecelerinde onun eşyaları.

Onun içinde yaşıyordu ve bunun değişmesine izin vermek gibi bir planı yoktu.

Ondan daha genç olması önemli değildi. Önemli olan tek şey onun onu sevmesi ve onun da onu sevmesiydi. Gerisini zaman geçtikçe çözebilirlerdi. Onu hizada tutacaktı. Evlerini dekore edecek, müzik ve sevgiyle dolduracaktı. Ve bir gün çocuklarla.

Zamanları olduğunu fark etti. Aşık olmak ve nişanlanmak için zamanları vardı. Sanatı ve işi için zaman, düğünler, balayıları ve yuva kurmak için zaman. Kadın

sonsuz dek onundu. Onun olduğu kadar derinden.
Süründüğüme değdi.

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.